

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΣΤ'

Τρίτη 19 Μαρτίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 19 Μαρτίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 18:44' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Γεράσιμο Γιακουμάτο, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία 150 Βορειοηπειρώτες φοιτητές, που επιτυχώς συμμετείχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε σχολές του εξωτερικού, διαμαρτύρονται για την αβάσιμη διαγραφή τους από τις σχολές στις οποίες επέτυχαν κατόπιν απόφασης του Υπουργού Παιδείας.

2) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αγρότες της επαρχίας Τροιζήνας Πόρου ζητούν την ευνοϊκή ρύθμιση των αγροτικών χρεών τους.

3) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λαμιέων Φθιώτιδας ζητεί χρηματοδότηση για την εκπόνηση μελετών των περιφερειακών αλυσίδων.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εποχικών Ολυμπιακής Αεροπορίας Νομού Ηρακλείου ζητεί την πλήρωση κενών θέσεων εργασίας στο αεροδρόμιο «N. KAZANTZAKHS».

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι σπουδαστές της ΠΑ.ΤΕ.Σ Ηρακλείου ζητούν οι Παιδαγωγικές Τεχνικές Σχολές της ΣΕΛΕΤΕ να συνεχίσουν με το υπάρχον λειτουργικό καθεστώς.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πτυχιούχων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Νομού Ηρακλείου ζητεί την άμεση στελέχωση των υπηρεσιών που εκτελούν τα δημόσια έργα στην περιοχή του προκειμένου να απορροφηθούν τα κονδύλια από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παμποντιακός Σύλλογος η «ΑΡΓΩ» ζητεί την άμεση πολιτειακή παρέμβαση στους εξαπολυθέντες διωγμούς κατά του ελληνόφωνου πληθυσμού στον ιστορικό Πόντο.

8) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πυροσβεστών Αρχιπυροσβεστών – Πυρονόμων Αττικής και η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής ζητεί την τροποποίηση του ν. 2838/2000 περί μισθολογικών προαγωγών προς όφελος του χαμηλόβαθμου προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας.

9) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι Λουτρακίου, Γλώσσας και Νέου Κλήματος Μαγνησίας διαμαρτύρονται για την ενδεχόμενη μείωση των ακτοπολικών δρομολογίων των συμβατικών πλοίων στις Β. Σποράδες.

10) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Άρτας ζητεί την άμεση καταβολή των επιδοτήσεων στους αγρότες εσπεριδοκαλλιεργητές του Νομού Άρτας.

11) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Θερμαϊκού του Νομού Θεσσαλονίκης ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή γηπέδου προς κάλυψη των αθλητικών αναγκών του Δήμου Θερμαϊκού.

12) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο και ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου και Λυκειακών Τάξεων Λαμπείας Ηλείας ζητούν τη συνέχιση της λειτουργίας του Λυκείου Λαμπείας.

13) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να υπάρξει ακτοπολική σύνδεση της Εύβοιας με την Ηπειρωτική Ελλάδα μέσω των λιμανιών της Κύμης και του Μαντουδίου.

14) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Α. Οικονόμου, κάτοικος Καλαμαριάς Θεσ/νίκης ζητεί την επίλυση οικιστικού του προβλήματος.

15) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑ-

ΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σ. Μουζακίδης αναφέρεται στις διαδικασίες έκδοσης αδειών για εγκατάσταση κλιματιστικών μηχανημάτων.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Διαμέρισμα Χαλκείου, ο Πολιτιστικός – Εξωραϊστικός Σύλλογος και ο Αθλητικός Όμιλος Αστέρας Τραγαίας ζητούν να μη μεταφερθεί το γραφείο των ΕΛΤΑ από το Χαλκί σε άλλο χωριό της Νάξου.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύθνου ζητεί τη δημιουργία τράπεζας στη νήσο Κύθνο.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Παγγερμανική Συνέλευση Καθηγητών ζητεί την επίλυση εκπαιδευτικών και οικονομικών αιτημάτων της.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πετρούπολης εκφράζει τη συμπάραστασή του στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ταύρου εκφράζει τη συμπάραστασή του στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ομοσπονδίες Βιοτεχνικών Σωματείων και Επαγγελματίες – Έμποροι Θεσσαλονίκης καθώς και ο Εμπορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης ζητούν να καταργηθεί η συνάφεια του ΦΠΑ.

22) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων Αθήνας ζητεί να αρθεί η εισαγγελική απόφαση 25/1996 για τη δημόσια έκταση του «ΚΑΠΑΨ» έκτασης 10 στρεμ. της οδού Τριφυλλίας και Λάμψα Αμπελοκήπων.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κάτοικοι των εργατικών κατοικιών του Πύργου Τρικάλων ζητούν τη μείωση της τελικής αξίας των κατοικιών τους.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νίκαιας Πειραιά καταγγέλλει την έλλειψη γυμναστών και μουσικών σε 18 Δημοτικά Σχολεία στην περιοχή του 2ου Γραφείου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Τρικεριού Μαγνησίας ζητεί την επανδραστικοποίηση του Αστυνομικού Σταθμού Τρικεριού.

26) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ και ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Γυναίκων Ελλάδας που με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, εκφράζει την αλληλεγγύη και συμπάραστασή της στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού και ιδιαίτερα των Παλαιστινίων γυναικών.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 77ου Δημοτικού Σχολείου Θεσσαλονίκης ζητεί να κατασκευαστεί κτίριο για να στεγάσει τα 230 και 1180 Νηπιαγωγεία Θεσσαλονίκης.

28) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Γυναίκων Ελλάδας, που με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, ζητεί την αναγνώριση της κοινωνικής αξίας της μητρότητας μέσα από την παροχή σύγχρονων κοινωνικών υπηρεσιών.

29) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο ΤΟΕΒ Ιεράπετρας ζητεί χρηματοδότηση για την κατασκευή τσιμεντενέσεων στις πηγές Μαλαύρας.

30) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΙΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πρέβεζας ζητεί να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα κατά της παράνομης αλιείας στον Αμβρακικό κόλπο.

31) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Μουσικό Σχολείο Καβάλας ζητεί την πρόσληψη των καθηγητών των μουσικών μαθημάτων από την αρχή της σχολικής χρονιάς στα ακριτικά μουσικά σχολεία της χώρας καθώς και την εφαρμογή άλλων αναγκαίων ρυθμίσεων για την αποτελεσματική λειτουργία των Μουσικών Σχολείων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

32) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Ροδιακών Μελετών καταγγέλλει ανάρμοστη συμπεριφορά του προϊσταμένου του ιστορικού αρχείου Δωδεκανήσου.

33) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παμποντιακός Σύλλογος «η ΑΡΓΩ» ζητεί τη λήψη μέτρων για την προστασία του ελληνόφωνου ποντιακού πληθυσμού στον Πόντο.

34) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Ξενοδοχοϋπαλλήλων, Σερβιτόρων και Μαγειρών Ρόδου καταγγέλλουν την απόφαση του ΤΑΞΥ να επιβάλλει πλαφόν στις ιατρικές επισκέψεις των ασφαλισμένων του.

35) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Συνήγορος του Πολίτη καταγγέλλει πως κατά τη διάνοιξη δρόμου στη νήσο Χάλκη, καταστράφηκε μανδρότοιχος που περιέφραζε ιδιοκτησία κατοίκου της νήσου.

36) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάσου ζητεί την πλήρωση των κενών θέσεων της Δ.Ο.Υ. Καρπάθου.

37) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ροδίων ζητεί τη δημιουργία στη Ρόδο Σχολής Συντηρητών Μνημείων και Έργων Τέχνης.

38) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αποστράτων Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων που αφορούν στους απόστρατους αξιωματικούς.

39) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συνταξιούχων Αμαλιάδας ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων που αφορούν στους συνταξιούχους.

40) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Φορείς του Πειραιά καταγγέλλουν την Υπουργική Απόφαση που απαγορεύει την ναυπηγοεπισκευαστική δραστηριότητα στην Κυνούρα και τη Σαλαμίνα.

41) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Ξενοδ/χων, Σερβιτόρων και Εργατών Ξενοδοχείων Νομού Ζακύνθου ζητεί την εφαρμογή της απλής αναλογικής ως εκλογικό σύστημα.

42) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Παράρτημα Υμηττού της ΠΕΑΕΑ ζητεί την πλήρη ηθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

43) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προσωπικού ΕΥΔΑΠ ζητεί να ελευθερωθεί ο Μιλόσεβιτς.

44) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Επιδοματούχων Αθήνας – Πειραιά – Περιχώρων ΙΚΑ ζητεί να ελευθερωθεί ο Μιλόσεβιτς.

45) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Οινιάδων Αιτωλ/νίας ζητεί να του χορηγηθούν λύομενοι οικίσκοι για τη στέγαση απόρων και άστεγων κατοίκων του Δήμου του.

46) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Νομού Λάρισας ζητεί τη λήψη μέτρων για τη στήριξη του κλάδου του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1185/31-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 131/27-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση: «Απαντώντας στην ερώτηση 1185/31-8-01 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Τάσος Σπηλιόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία του Οργανισμού Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ), τα εξής:

1. Σε σχέση με τη λήψη ειδικών μέτρων προστασίας για τα δημόσια κτίρια και τους χώρους συγκέντρωσης πολλών ανθρώπων έχει τεθεί σε εφαρμογή με απόφαση Υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ το Μάιο 2001 Πανελλαδικό Πρόγραμμα Πρωτοβάθμιου Προσεισμικού Ελέγχου κτιρίων κοινωφελούς χρήσης, ο οποίος διενεργείται βάσει μελέτης, που συντάχθηκε από επιστημονική επιτροπή του ΟΑΣΠ. Ο έλεγχος αυτός γίνεται από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και τους Δήμους στο σύνολο των Δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων που έχουν κοινωφελή χρήση (Νοσοκομεία, εκπαιδευτήρια, κτίρια δημοσίων υπηρεσιών, ιεροί ναοί, κτίρια τηλεπικοινωνίας, μουσεία, ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους) και αποσκοπεί στον εντοπισμό, καταγραφή και εκτίμηση της σεισμικής ικανότητας των κτιρίων, προκειμένου να ληφθούν στη συνέχεια τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας των πολιτών που συναθροίζονται ή χρησιμοποιούν τα κτίρια αυτά.

2. Οι δραστηριότητες του Οργανισμού κατευθύνονται κυρίως στην ενίσχυση της αξιοπιστίας και της αποκλειστικότητας των σεισμολογικών δικτύων και στη συλλογή και επεξεργασία των εδαφικών και σεισμοτεκτονικών παραμέτρων που καθορίζουν τη σεισμική επικινδυνότητα και επηρεάζουν την οικιστική καταληλότητα διαφόρων περιοχών της Ελλάδας.

Πιο συγκεκριμένα για την περιοχή της Θεσσαλονίκης:

* έγινε ανάθεση στον Τομέα Γεωφυσικής του Α.Π.Θ. (100.000.000 δρχ) και στο Ι.Τ.Σ.Α.Κ. (120.000.000 δρχ) καθώς και στους υπόλοιπους σεισμολογικούς φορείς της χώρας από τον Ο.Α.Σ.Π., κατά τη διάρκεια του 2000, προγράμματος με θέμα: «Βελτίωση, αναβάθμιση και επέκταση των δικτύων που θα παρέχουν άμεση πρόσβαση όλων των φορέων σε όλες τις πληροφορίες των δικτύων» ώστε να αναβαθμιστούν οι μόνιμοι σεισμολογικοί σταθμοί, να εγκατασταθούν νέοι και να αναβαθ-

μιστεί η ηλεκτρονική υποδομή των σεισμολογικών φορέων για άμεση ανταλλαγή πληροφοριών.

* εκπονήθηκαν και εκδόθηκαν, στα πλαίσια του προγράμματος «Νεοτεκτονικός Χάρτης της Ελλάδας, κλίμακα 1:100.000», τα φύλλα «Θεσσαλονίκη», «Λαγκαδάς» καθώς και τα συνοδευτικά του τεύχη, με κύριο στόχο τον εντοπισμό, τη χαρτογράφηση και το χαρακτηρισμό ρηγμάτων μίας περιοχής, με κατεύθυνση πάντοτε τη διαπίστωση του σεισμικού κινδύνου.

* έγινε ανάθεση, κατά τη διάρκεια του 2000, για αναθεώρηση του χάρτη σεισμικής επικινδυνότητας, με στόχο να αξιοποιηθεί η επιστημονική γνώση που έχει προκύψει την τελευταία δεκαετία και να ενσωματωθεί στον αντισεισμικό κανονισμό.

3. Ο Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ) σχεδιάζει, εκπονεί και συντονίζει το έργο της εκπαίδευσης και ενημέρωσης του κοινού και των στελεχών των υπηρεσιών, σε θέματα σεισμικής προστασίας και αντιμετώπισης των εκτάκτων αναγκών, λόγω των σεισμών.

Πιο συγκεκριμένα ο ΟΑΣΠ έχει επιμεληθεί και διεξάγει τα εκπαιδευτικά και επιμορφωτικά προγράμματα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, έχει εκπονήσει τεύχη οδηγίων προς τους εκπαιδευτικούς, έχει συντάξει βιβλία, εκπονεί και εκδίδει τεχνικά εγχειρίδια προς ειδικές ομάδες. Επίσης ενημερώνει το κοινό, συντάσσει και διανέμει ενημερωτικά έντυπα, διεξάγει ενημερωτικές ομιλίες και προβολές και την προστασία από τους σεισμούς, πραγματοποιεί ασκήσεις ετοιμότητας σε Νομαρχίες, σε σχολεία κ.α. σύμφωνα με το Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης τους. Συνήθης πρακτική είναι οι ειδικές ομιλίες - μαθήματα σε ομάδες πληθυσμού που σχετίζονται επαγγελματικά, γνωστικά με το σεισμό, όπως, μηχανικούς, στελέχη Νομαρχιών, Δήμων, Τεχνικών Υπηρεσιών, κλπ.

4. Στα πλαίσια ενημέρωσης και εκπαίδευσης του πληθυσμού σε θέματα αντισεισμικής προστασίας, μέλη του επιστημονικού προσωπικού του ΟΑΣΠ, ικανοποιώντας αιτήματα Σχολείων και Δήμων του Νομού Θεσσαλονίκης, και σε συνεργασία μαζί τους:

* διοργάνωσαν τις ακόλουθες ενημερωτικές ομιλίες για μαθητές, εκπαιδευτικούς και εκπροσώπους δήμων για το φαινόμενο του σεισμού και τα μέτρα προστασίας:

- Δήμος Ελευθερίου Κορδελιού: Νηπιαγωγεία: 1ο, 2ο, 3ο, 4ο, 6ο, 9ο και Δημοτικά Σχολεία: 1ο, 2ο, 3ο, 4ο, 6ο, 7ο, 9ο

- Σταυρούπολη: 1ο ΤΕΕ

- Εύοσμος: 2ο Γυμνάσιο

- Ελαιώνας - Πυλαία: Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο

. διένειμαν εκπαιδευτικό - ενημερωτικό υλικό που έχει εκδώσει ο ΟΑΣΠ σχετικό με την αντισεισμική προστασία (αφίσες, φυλλάδια, τεύχη)

. συζήτησαν με εκπαιδευτικούς για το χειρισμό θεμάτων αντισεισμικής προστασίας των σχολείων τους (σχέδιο εκκένωσης σχολικού κτιρίου κ.α.)

. συζήτησαν με εκπροσώπους του Δήμου Ελευθερίου Κορδελιού για το πρόγραμμα του Δήμου που ήταν σε εξέλιξη και αφορούσε αφ' ενός τον εντοπισμό καταλλήλων χώρων καταφυγής των πολιτών σε περίπτωση ισχυρής σεισμικής δόνησης και αφ' ετέρου την ενημέρωση των δημοτών για τους χώρους αυτούς (διανομή σχετικού χάρτη).

5. Ο ΟΑΣΠ σε συνδιοργάνωση με την Ελληνική Ομάδα Διάσωσης (ΕΟΔ) κατά το παρελθόν έτος διοργάνωσε διημερίδα υπό την αιγίδα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης. Σε αυτήν συμμετείχαν ο Νομάρχης και μέλη του Νομαρχιακού Συμβουλίου, στελέχη των υπηρεσιών ΠΣΕΑ της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, εκπρόσωποι Δήμων και Κοινοτήτων της περιοχής, οι προϊστάμενοι και στελέχη των ΠΣΕΑ της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας των ΠΣΕΑ Γρεβενών, Κοζάνης κλπ εκπρόσωπος της ΥΑΣΒΕ, ερευνητές του ΙΤΣΑΚ και μέλη της Ελληνικής Ομάδας Διάσωσης από Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ξάνθη, Κομοτηνή, Μυτιλήνη, Τρίκαλα κλπ. Η θεματολογία αφορούσε θέματα αντισεισμικής προστασίας, αυτοπροστασίας από τις συνέπειες, επιχειρήσεις διάσωσης και θέματα σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

Σε πρακτικό επίπεδο πραγματοποιήθηκε ολόημερη άσκηση με τη συνεργασία του ΟΑΣΠ και της ΕΟΔ σε ερείπια διώροφου κτιρίου της Θεσσαλονίκης (περιοχή Χαριλάου) για εντοπισμό

και απεγκλωβισμό ζώντων ανθρώπων από τα ερείπια μετά από καταστροφικό σεισμό.

Ο απεγκλωβισμός έγινε με εκπαιδευμένα σκυλιά και εντοπίστηκαν οι ζώντες εγκλωβισμένοι με χρήση ηλεκτρονικών συσκευών ανίχνευσης οι οποίες λειτουργούν με ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Η μία εκ των συσκευών αυτών παρήχθη για τον ΟΑΣΠ από το ΕΜΠ και δοκιμάστηκε κατά την άσκηση στα πλαίσια παραλαβής της από επιτροπή του ΟΑΣΠ. Η δεύτερη συσκευή sonar που λειτουργούσε σχεδόν με όμοιο τρόπο χρησιμοποιήθηκε στα ερείπια από τετραμελή ομάδα της ΕΟΔ Πατρών.

Επίσης έγινε χρήση μικροκάμερας του ΟΑΣΠ για τον εντοπισμό εγκλωβισμένων και διακρίβωση της κατάστασης στην οποία βρίσκονται κάτω από τα ερείπια. Ταυτόχρονα υπήρχε σύστημα μετάδοσης εικόνας σε μεγάλη απόσταση με σκοπό την εκτίμηση της κατάστασης από το Συντονιστικό Όργανο σε μαζικές καταστροφές.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΑΛΕΥΡΑΣ

2. Στην με αριθμό 1187/31-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 129/16-10-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1187/31-8-2001 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΥΑΣ) τα εξής:

Το κτίριο της Ιεράς Μονής Βελανιδιάς Μεσσηνίας κηρύχθηκε διατηρητέο με την υπ' αριθμ. Β1/30/28465/747/8.8.1988 (ΦΕΚ 698/Β/13.9.1988) απόφαση Υπουργού Πολιτισμού και διέπεται από τις διατάξεις Κοινωφελών ή Φιλανθρωπικών και Ευαγών Ιδρυμάτων.

Οι διατάξεις περί διατηρητέων ισχύουν για τα κτίσματα τα οποία είχαν ήδη κηρυχθεί διατηρητέα μέχρι την περίοδο του σεισμού (Σεπτέμβριος 1986). Άρα η Ιερά Μονή Βελανιδιάς χρηματοδοτήθηκε σαν σεισμόπληκτο διατηρητέο κτίσμα, ενώ σύμφωνα με τα παραπάνω δεν ήταν διατηρητέο πριν το σεισμό του 1986 αλλά κηρύχθηκε με Απόφαση μετά το σεισμό του 1986, δηλαδή το 1988.

Για την επισκευή της παραπάνω Ιεράς Μονής χορηγήθηκε μέχρι σήμερα στεγαστική συνδρομή 40.845.268 δρχ., ενώ θα έπρεπε να έχει καταβληθεί το ποσό των 33.896.359 δρχ.

Για το λόγο αυτό η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, ζήτησε με έγγραφό της και το οποίο επισυνάπτεται, την επιστροφή των επιπλέον χρημάτων.

Παρ' όλο αυτά το ΥΠΕΧΩΔΕ προτίθεται, ανεξάρτητα από το σεισμόπληκτο δάνειο, και για την επίλυση του προβλήματος να χρηματοδοτήσει την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας για την αποκατάσταση των ζημιών της Ιεράς Μονής Βελανιδιάς.

Ως προς το δεύτερο ερώτημα, το ΥΠΕΧΩΔΕ εξετάζει τη νομοθετική αλλαγή για την αποκατάσταση των σεισμόπληκτων διατηρητέων, ώστε να έχουν τις ίδιες ενισχύσεις ανεξάρτητα από το χρόνο χαρακτηρισμού τους ως διατηρητέων.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΑΛΕΥΡΑΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 1221/4-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1314/26-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1221/4-9-01 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη σχετικά με το Π.Γ. Νοσοκομείο Ρόδου σας πληροφορούμε τα εξής:

Η λειτουργία του αξονικού τομογράφου στο Π.Γ. Νοσοκομείο Ρόδου δεν αντιμετωπίζει κανένα πρόβλημα.

Στο Νοσοκομείο δεν λειτουργεί Μονάδα Εντατικής Θεραπείας όμως ήδη έχει προκηρυχθεί η θέση Δ/ντή, ώστε, με την έναρξη λειτουργίας της, να μειωθεί στο ελάχιστο ο αριθμός των διακομιδών.

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας με την Αρ. πρωτ. Υ10β/10086/15-3-2001 Απόφαση προκήρυξε την πλήρωση θέσεων τακτικού προσωπικού στα Νοσηλευτικά Ιδρύματα, Κέντρα Υγείας και Π. Ιατρεία της Περιφέρειας Νότιου Αιγαίου, κατά κλάδο και ειδικότητα και συγκεκριμένα στο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΡΟΔΟΥ, ως εξής:

Δύο (2) θέσεις του κλάδου ΠΕ Νοσηλευτικής και σε περίπτωση έλλειψης υποψηφίων του κλάδου αυτού, δύο (2) θέσεις του κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής.

Δέκα πέντε (15) θέσεις του κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής και σε περίπτωση έλλειψης υποψηφίων του κλάδου αυτού, δέκα πέντε (15) θέσεις του κλάδου ΔΕ Νοσηλευτικής.

Τέσσερις (4) θέσεις του κλάδου ΤΕ Ιατρικής Εργαστηρίων (Τεχνολόγων).

Μία (1) θέση του κλάδου ΤΕ Ραδιολογίας – Ακτινολογίας.

Δέκα πέντε (15) θέσεις του κλάδου ΔΕ Νοσηλευτικής.

Τέσσερις (4) θέσεις του κλάδου ΔΕ Χειριστών Ιατρικών Συσκευών (Χειριστών – Εμφανιστών).

Μία (1) θέση του κλάδου ΔΕ Χειριστών – Εμφανιστών.

Δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΥΕ Βοηθητικού Υγειονομικού Προσωπικού από τις οποίες οι έξι (6) θέσεις με ειδικότητα Μεταφορέων Ασθενών και οι τέσσερις (4) θέσεις με ειδικότητα Βοηθών Θαλάμου.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

4. Στην με αριθμό 1223/4-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1316/26-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1223/4-9-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ι. Χωματά σχετικά με τις αποδοχές των ιατρών στο Νοσοκομείο Σύρου σας πληροφορούμε τα εξής:

Στα πλαίσια των προβλεπομένων πιστώσεων έχουν διατεθεί οι αναγκαίες πιστώσεις για εφημεριακή αποζημίωση των γιατρών του Νοσοκομείου της Σύρου.

Η κατάρτιση προγράμματος εφημεριών του Νοσοκομείου γίνεται με ευθύνη του Προέδρου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2606/98 και όπως ορίζεται στην Κοινή Υπουργική Απόφαση, με στόχο τις πραγματικές ανάγκες του Νοσοκομείου και τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του για την εξυπηρέτηση των πολιτών.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

5. Στην με αριθμό 1245/5-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 137/15-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1245/5-9-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μ. Καρχιμάκης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Μελετών Έργων Οδοποιίας, της Δ/νσης Οδικών Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ, της Ειδικής Υπηρεσίας Δημοσίων Έργων – Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης και της Περιφέρειας Κρήτης τα εξής:

1. Αγ. Νικόλαος – Καλό Χωριό

Για τη μελέτη του Οδικού τμήματος Αγ. Νικόλαος – Καλό Χωριό έχουν εγκριθεί, η Προμελέτη Οδοποιίας, η Περιβαλλοντική μελέτη, η Γεωλογική μελέτη και το Κτηματολόγιο.

Έχουν εκπονηθεί και τελούν υπό έγκριση η Προμελέτη Τεχνικών Έργων καθώς και η Οριστική Μελέτη Οδοποιίας.

Η έγκριση των παραπάνω μελετών θα γίνει μετά την εκπόνηση και έγκριση των Γεωτεχνικών μελετών σύμφωνα με την εγκύκλιο 37/95.

Για την ολοκλήρωση της μελέτης υπολείπεται η μελέτη των Ανισόπεδων κόμβων Αγ. Νικολάου και Καλού Χωριού.

Η κήρυξη απαλλοτριώσεων για την κατασκευή του έργου έγινε με ΚΥΑ στις 9-11-2000.

Η δημοπράτηση ενός υποέργου εκτιμάται να γίνει το Α' εξάμηνο του 2002.

1. Γέφυρα Φρουζή

Έχουν λυθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ όλα τα τεχνικά προβλήματα για την κατασκευή της γέφυρας προκειμένου αυτή να περαιωθεί στο τέλος του τρέχοντος έτους.

2. Παχειά Αμμος – Αυχήν Αγκαθιάς

Έχουν εκπονηθεί οι μελέτες σε πρώτο στάδιο: α) Αναγνώριση Οδοποιίας του τμήματος Παχειά Άμμος – Αυχένος Αγκαθιάς μήκους 28 χλμ. περίπου β) Γεωλογικής Αναγνώρισης και γ) Προέγκρισης Χωροθέτησης και έχουν υποβληθεί πρόσφατα στην Υπηρεσία ΕΥΔΕ/ΒΟΑΚ από το μελετητή και είναι υπό έγκριση στην αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ προκειμένου στη συνέχεια να εκπονηθεί το Β' στάδιο αυτών κατά τμήματα.

Μετά την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας θα καταβληθεί προσπάθεια ένταξης του τμήματος στο Γ' ΚΠΣ και η κατά τμήματα υλοποίησή του από το πρόγραμμα «Οδικοί άξονες, λιμάνια αστικής ανάπτυξης».

3. Αυχήν Αγκαθιάς – Χαμέζι

Κατά τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους αποφασίσθηκε από την Επιτροπή Παρακολούθησης των έργων η ένταξη στο Γ' ΚΠΣ του Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης (ΒΟΑΚ) σαν μεγάλο έργο. Για το λόγο αυτό προέκυψε η ανάγκη στο σύνολο του ΒΟΑΚ, εκπόνησης μελέτης σκοπιμότητάς του. Η εν λόγω μελέτη ανατέθηκε και ολοκληρώθηκε.

Πρωθούνται οι λοιπές διαδικασίες για την ένταξη του όλου έργου ώστε το οδικό τμήμα Αυχήν Αγκαθιάς – Χαμέζι να δημοπρατηθεί το ταχύτερο δυνατό.

4. Χαμέζι – Σητεία

Το έργο εκτελείται από πιστώσεις του Β' ΚΠΣ. Για την αντιμετώπιση των ιδιοκτησιακών προβλημάτων που προέκυψαν κατά την υλοποίησή του κηρύχθηκε αναγκαστική συμπληρωματική απαλλοτρίωση ακινήτων.

Για την εν λόγω απαλλοτρίωση τα κτηματολόγια έχουν θεωρηθεί και έχει συνταχθεί πρόταση κήρυξης με το αρ. πρωτ. Δ12α/Φ62Λ/ο/35821/14-9-01 έγγραφο από την αρμόδια για τις απαλλοτριώσεις Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ.

6. Ανατολική Παράκαμψη Σητείας

Η οριστική μελέτη για την Ανατολική Παράκαμψη Σητείας βρίσκεται στο στάδιο της ολοκλήρωσής της και η σχετική καθυστέρηση οφείλεται στην ανάγκη καθολικής παραλλαγής (νέα χάραξη) σε οδικό υποτμήμα της οδού (περιοχή Τρυπητού).

7. Σητεία – Παλαιόκαστρο – Ζάκρος

Η Δ/ση Μελετών Έργων Οδοποιίας (ΔΜΕΟ) έχει προκηρύξει τη «Μελέτη οδού Σητείας – Παλαικάστρου – Ζάκρου» και έχει ήδη συγκεντρώσει τις σχετικές αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος των γραφείων μελετών.

Μετά τη χρηματοδότηση από το ΥΠΕΘΟ του προγράμματος της ΣΑΜ 071, η προαναφερόμενη Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ θα προωθήσει την ανάθεση της παραπάνω μελέτης.

8. Σητεία – Ιεράπετρα – Βιάννο

Η οδός Σητεία – Ιεράπετρα – Βιάννος εντάσσεται στα πλαίσια του Νότιου Οδικού Άξονα Κρήτης (ΝΟΑΚ) και τμήμα της μελετάται και υλοποιείται από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λασιθίου.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εξωτερικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών κατά προσωπικού και για την καταστροφή τους».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας «Κύρωση της Σύμβασης για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών κατά προσωπικού και για την καταστροφή τους» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση εκ της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Σύμβασης για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών κατά προσωπικού και για την καταστροφή τους

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών κατά προσωπικού και για την καταστροφή τους, που υπογράφηκε στο Όσλο στις 18 Σεπτεμβρίου 1997, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ,
ΤΗΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ, ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΝΑΡΚΩΝ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ

Προοίμιο

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

ΕΧΟΝΤΑΣ αποφασίσει να επιτύχουν την παύση της δυστυχίας και των απωλειών σε ανθρώπινες ζωές που προκαλούνται από τις νάρκες κατά προσωπικού που σκοτώνουν και ακρωτηριάζουν εκατοντάδες άτομα κάθε εβδομάδα, τα περισσότερα από τα οποία είναι αθώοι και ανυπεράσπιστοι πολίτες και ιδιαίτερα παιδιά, δυσχεραίνουν την οικονομική ανάπτυξη και ανασυγκρότηση, εμποδίζουν τον επαναπατρισμό των προσφύγων και των ατόμων που έχουν εκτοπιστεί μέσα στην επικράτεια και έχουν άλλες σοβαρές συνέπειες επί χρόνια μετά την τοποθέτησή τους,

ΕΧΟΝΤΑΣ την πεποίθηση ότι υπάρχει ανάγκη να πράξουν ό,τι τους είναι δυνατόν για να συμβάλλουν κατά τρόπο αποτελεσματικό και συντονισμένο στην ανάληψη του δύσκολου έργου που αντιπροσωπεύει η αφαίρεση των ναρκών κατά προσωπικού, οι οποίες είναι διάσπαρτες μέσα στον κόσμο και για να φροντίσουν για την καταστροφή τους,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να πράξουν ό,τι τους είναι δυνατόν για να προσφέρουν μία αρωγή στην περίθαλψη και την αποκατάσταση των θυμάτων των ναρκών, συμπεριλαμβανομένης και της κοινωνικής και οικονομικής επανένταξής τους,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι μία πλήρης απαγόρευση των ναρκών κατά προσωπικού θα αποτελούσε επίσης ένα σημαντικό μέτρο εμπιστοσύνης,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την ικανοποίησή τους για την υιοθέτηση του Πρωτοκόλλου για την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης των ναρκών, παγίδων και άλλων μηχανισμών, όπως αυτό τροποποιήθηκε στις 3 Μαΐου 1996, το οποίο είναι συνημμένο στη Σύμβαση για την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων κλασικών όπλων, τα οποία μπορούν να θεωρηθούν ως παράγοντα υπερβολικά τραυματικά αποτελέσματα ή ως πλήττοντα χωρίς διάκριση και καλώντας όλα τα Κράτη που δεν το έχουν ακόμη πράξει να το κυρώσουν το συντομότερο δυνατόν,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την ικανοποίησή τους επίσης για την υιοθέτηση, στις 10 Δεκεμβρίου 1996, από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, της απόφασης 51/45 S που ενθαρρύνει όλα τα Κράτη να καταβάλλουν προσπάθειες ώστε να διεκπεραιώσουν μόλις αυτό είναι δυνατόν τις διαπραγματεύσεις που σχετίζονται με μία διεθνή συμφωνία αποτελεσματική και νομικά αναγκαστική για την απαγόρευση της χρήσης, της αποθήκευσης, της παραγωγής και της διακίνησης ναρκών εδάφους κατά προσωπικού,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την ικανοποίησή τους επιπλέον για τα απαγορευτικά μέτρα, τους περιορισμούς και τα μορατόρια, τα οποία αποφασίστηκαν μονόπλευρα ή πολύπλευρα στη διάρκεια των τελευταίων ετών σε ό,τι αφορά τη χρήση, την αποθήκευση, την παραγωγή και τη διακίνηση ναρκών κατά προσωπικού,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ το ρόλο της δημόσιας συνείδησης στην προώθηση των ανθρωπιστικών αρχών, όπως το επιβεβαιώνει η έκκληση για μία πλήρη απαγόρευση των ναρκών κατά προσωπικού και αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες που καταβάλλονται προς το σκοπό αυτόν από το Διεθνές Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, τη Διεθνή Εκστρατεία κατά των ναρκών εδάφους και πολλές άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις ολόκληρου του κόσμου,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ τη Διακήρυξη της Οττάβας της 5ης Οκτωβρίου 1996 και της Διακήρυξης των Βρυξελλών της 27ης Ιουνίου 1997, που ενθαρρύνουν τη διεθνή κοινότητα να διαπραγματευθεί μία νομικά δεσμευτική διεθνή συμφωνία η οποία θα απαγορεύει τη χρήση, την αποθήκευση, την παραγωγή και τη διακίνηση ναρκών κατά προσωπικού,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ την ευκαιρία να επιτευχθεί η προσχώρηση όλων των Κρατών στην παρούσα Σύμβαση και έχοντας λάβει την απόφαση να ασχοληθούν ενεργητικά με την προώθηση της γενίκευσής της σε όλους τους κατάλληλους φορείς και ειδικότερα τα Ηνωμένα Έθνη, τη Διάσκεψη για τον Αφοπλισμό, τις περιφερειακές οργανώσεις και τις ενώσεις, καθώς και τις συσκέψεις ελέγχου της Σύμβασης για την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων κλασικών όπλων που μπορούν να θεωρηθούν ως παράγοντα υπερβολικά τραυματικά αποτελέσματα ή ως πλήττοντα χωρίς διάκριση,

ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΑ πάνω στην αρχή του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σύμφωνα με το οποίο το δικαίωμα των αντιμαχόμενων σε μία ένοπλη σύρραξη μερών να επιλέγουν τις μεθόδους ή τα μέσα του πολέμου δεν είναι απεριορίστο, στην αρχή η οποία απαγορεύει τη χρήση στις ένοπλες συρράξεις όπλων, βλημάτων και υλικών, καθώς και μεθόδων πολέμου που από τη φύση τους μπορούν να προκαλέσουν περιττά δεινά, και πάνω στην αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να γίνεται μία διάκριση μεταξύ πολιτών και μαχομένων,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

Γενικές υποχρεώσεις

1. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται σε καμία περίπτωση να μην:

α) Χρησιμοποιεί νάρκες κατά προσωπικού.

β) Τελειοποιεί, παράγει, αποκτά με οποιονδήποτε τρόπο, αποθηκεύει, φυλάσσει ή μεταβιβάζει σε οποιονδήποτε, άμεσα ή έμμεσα, νάρκες κατά προσωπικού.

γ) Συνδράμει, ενθαρρύνει ή παρακινεί, με οποιονδήποτε τρόπο, οποιονδήποτε να αναμειχθεί σε οποιαδήποτε δραστηριότητα η οποία απαγορεύεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται να καταστρέψει όλες τις νάρκες κατά προσωπικού ή να φροντίσει για την καταστροφή τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Με τον όρο «νάρκη κατά προσωπικού» εννοείται μία νάρκη που έχει επινοηθεί για να εκρήγνυται εξαιτίας της παρουσίας, της εγγύτητας ή της επαφής ενός ατόμου και προορίζεται για να θέσει εκτός μάχης, να τραυματίσει ή να φονεύσει ένα ή περισσότερα άτομα. Οι νάρκες που έχουν επινοηθεί για να εκρήγνυται εξαιτίας της παρουσίας, της εγγύτητας ή της επαφής ενός οχήματος και όχι ενός ατόμου και που είναι εφοδιασμένες με προστατευτικούς μηχανισμούς, δεν θεωρούνται ως νάρκες κατά προσωπικού εξαιτίας της παρουσίας του μηχανισμού αυτού.

2. Με τον όρο «νάρκη» εννοείται ένα μηχανήμα που έχει επινοηθεί για να τοποθετείται μέσα ή πάνω στο έδαφος ή μία άλλη επιφάνεια ή κοντά σ' αυτό και για να εκρήγνυται εξαιτίας της παρουσίας, της εγγύτητας ή της επαφής ενός ατόμου ή ενός οχήματος.

3. Με τον όρο «προστατευτικός μηχανισμός» εννοείται ένας μηχανισμός ο οποίος προορίζεται για να προστατεύει μία νάρκη και αποτελεί τμήμα της ή είναι συνδεδεμένος με αυτήν ή τοποθετημένος κάτω από αυτήν, και ο οποίος ενεργοποιείται σε περίπτωση προσπάθειας επέμβασης ή άλλης σκόπιμης διατάραξης της νάρκης.

4. Με τον όρο «διακίνηση» εννοείται, εκτός από την υλική απόσυρση των ναρκών κατά προσωπικού από το έδαφος ενός Κράτος ή την υλική εισαγωγή μέσα σ' αυτό ενός άλλου Κράτους, η μεταβίβαση του δικαιώματος κυριότητας και του ελέγχου επί των ναρκών αυτών, αλλά όχι η παραχώρηση ενός εδάφους πάνω στο οποίο έχουν τοποθετηθεί νάρκες κατά προσωπικού.

5. Με τον όρο «ναρκοθετημένη ζώνη» εννοείται μία ζώνη επίκληση λόγω της αποδεδειγμένης ή πιθανολογούμενης παρουσίας ναρκών.

Άρθρο 3 Εξαίρεσεις

1. Ανεξάρτητα από τις γενικές υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 1, επιτρέπονται η διατήρηση ή η διακίνηση ενός μικρού αριθμού ναρκών κατά προσωπικού για την τελειοποίηση των τεχνικών εντοπισμού ναρκών, αφαίρεσης ή καταστροφής ναρκών και για την εκπαίδευση των τεχνικών αυτών. Ο αριθμός των ναρκών αυτών δεν πρέπει πάντως να υπερβαίνει το ελάχιστο που είναι απολύτως απαραίτητο για τους πιο πάνω σκοπούς.

2. Η διακίνηση ναρκών κατά προσωπικού με σκοπό την καταστροφή τους επιτρέπεται.

Άρθρο 4 Καταστροφή των αποθεμάτων ναρκών κατά προσωπικού

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 3, έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται να καταστρέψει όλα τα αποθέματα ναρκών κατά προσωπικού του οποίου είναι κύριος ή κάτοχος ή που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή τον έλεγχό του ή να φροντίσει για την καταστροφή τους, το συντομότερο δυνατόν, και το αργότερο τέσσερα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης γι' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 5 Καταστροφή ναρκών κατά προσωπικού μέσα στις ναρκοθετημένες ζώνες

1. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται να καταστρέψει όλες τις νάρκες κατά προσωπικού μέσα στις ναρκοθετημένες ζώνες που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία του ή να φροντίσει για την καταστροφή τους, το συντομότερο δυνατόν, και το αργότερο τέσσερα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης γι' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος προσπαθεί να αναγνωρίσει όλες τις ζώνες που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία του και όπου η παρουσία ναρκών κατά προσωπικού έχει αποδειχθεί ή πιθανολογείται και βεβαιώνεται, το συντομότερο δυνατόν, ότι όλες οι ναρκοθετημένες ζώνες υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχό του όπου βρίσκονται οι νάρκες κατά προσωπικού έχουν σηματοδοτηθεί σε ολόκληρη την περίμετρό τους, επιτηρούνται και προστατεύονται από μία περίφραξη ή άλλα μέσα, έτσι ώστε να εμποδίζεται αποτελεσματικά η είσοδος πολιτών σ' αυτές, μέχρις ότου καταστραφούν όλες οι νάρκες κατά προσωπικού που βρίσκονται μέσα σ' αυτές τις ναρκοθετημένες ζώνες. Η σηματοδότηση αυτή θα είναι σύμφωνη, τουλάχιστον, με τους κανόνες που προβλέπονται από το Πρωτόκολλο για την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης των ναρκών, παγίδων ή άλλων μηχανισμών, όπως αυτό τροποποιήθηκε στις 3 Μαΐου 1996, και το οποίο είναι συνημμένο στη Σύμβαση για την απαγόρευση ή τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων κλασικών όπλων τα οποία μπορούν να θεωρηθούν ως παράγοντα υπερβολικά τραυματικά αποτελέσματα ή ως πλήττοντα χωρίς διάκριση.

3. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν νομίζει ότι μπορεί να καταστρέψει όλες τις νάρκες κατά προσωπικού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή να φροντίσει για την καταστροφή τους, μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία, μπορεί να υποβάλει, στη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή σε μία

Σύσκεψη ελέγχου, μία αίτηση παράτασης της προθεσμίας για την πλήρη καταστροφή αυτών των ναρκών κατά προσωπικού, η οποία μπορεί να φθάσει μέχρι τα 10 χρόνια.

4. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει:

α) Την προτεινόμενη διάρκεια της παράτασης.

β) Λεπτομερή έκθεση των λόγων που αιτιολογούν την προτεινόμενη παράταση, συμπεριλαμβανομένων:

i) της προετοιμασίας και της προόδου των εργασιών που έχουν πραγματοποιηθεί μέσα στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων αφαίρεσης των ναρκών,

ii) των οικονομικών και τεχνικών μέσων τα οποία διαθέτει το Συμβαλλόμενο Κράτος για την υλοποίηση της καταστροφής όλων των ναρκών κατά προσωπικού, και

iii) των συνθηκών που εμποδίζουν το Συμβαλλόμενο Κράτος να καταστρέψει όλες τις νάρκες κατά προσωπικού μέσα στις ναρκοθετημένες ζώνες.

γ) Τις ανθρωπιστικές, κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις της παράτασης, και

δ) Οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη πληροφορία σχετικά με την προτεινόμενη παράταση.

5. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η Σύσκεψη ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που παρατίθενται στην παράγραφο 4, αξιολογεί την αίτηση και αποφασίζει με πλειοψηφία των παρόντων και ψηφίζοντας Συμβαλλόμενων Κρατών να χορηγήσει ή όχι την παράταση.

6. Μία τέτοια παράταση μπορεί να ανανεωθεί με την υποβολή μιας νέας αίτησης σύμφωνα με τις παραγράφους 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου. Το Συμβαλλόμενο Κράτος θα συνάψει στην αίτησή του για συμπληρωματική παράταση τις απαιτούμενες πρόσθετες πληροφορίες πάνω στις ενέργειες που έχουν γίνει κατά τη διάρκεια της περιόδου της προηγούμενης παράτασης δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6 Διεθνής συνεργασία και αρωγή

1. Εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση, έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα να αναζητήσει και να λάβει μία αρωγή από τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, αν αυτό είναι δυνατόν και στο μέτρο του δυνατού.

2. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται να διευκολύνει μία όσο το δυνατόν ευρύτερη ανταλλαγή εξοπλισμών, υλικών και επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών αναφορικά με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης και έχει το δικαίωμα να συμμετέχει σε μία τέτοια ανταλλαγή. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν θα επιβάλλουν αδικαιολόγητους περιορισμούς στην προμήθεια, για ανθρωπιστικούς λόγους, εξοπλισμών αφαίρεσης των ναρκών και αντίστοιχων τεχνικών πληροφοριών.

3. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος που είναι σε θέση να το πράξει θα παρέχει μία αρωγή για την περίθαλψη των θυμάτων των ναρκών, για την αποκατάσταση και την κοινωνική και οικονομική επανένταξή τους, καθώς και για προγράμματα ευαισθητοποίησης στους κινδύνους των ναρκών. Η αρωγή αυτή μπορεί να παρασχεθεί, μεταξύ άλλων, μέσω των οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, διεθνών, περιφερειακών ή εθνικών οργανώσεων ή θεσμών, της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού, των Εθνικών Ενώσεων του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου και της Διεθνούς Ομοσπονδίας τους, μη κυβερνητικών οργανώσεων ή σε διμερή βάση.

4. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος που είναι σε θέση να το πράξει θα παρέχει μία αρωγή για την αφαίρεση των ναρκών και για συναφείς δραστηριότητες. Η αρωγή αυτή μπορεί να παρασχεθεί, μεταξύ άλλων, μέσω των οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, διεθνών, περιφερειακών οργανώσεων ή θεσμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων ή θεσμών ή σε διμερή βάση ή ακόμη συνεισφέροντας στο ειδικό Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για την αρωγή στην αφαίρεση ναρκών ή σε άλλα περιφερειακά ταμεία που καλύπτουν την αφαίρεση ναρκών.

5. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος που είναι σε θέση να το πράξει θα παρέχει μία αρωγή για την καταστροφή των αποθε-

μάτων ναρκών κατά προσωπικού.

6. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος δεσμεύεται να παρέχει πληροφορίες στη βάση των δεδομένων για την αφαίρεση ναρκών, η οποία έχει καθιερωθεί μέσα στο πλαίσιο των οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, και ειδικότερα πληροφορίες που αφορούν διάφορα μέσα και μεθόδους αφαίρεσης ναρκών, καθώς και καταλόγους πραγματογνωμόνων, ειδικευμένων οργανισμών ή εθνικών ανταποκριτών στον τομέα της αφαίρεσης των ναρκών.

7. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορούν να ζητήσουν από τα Ηνωμένα Έθνη, τις περιφερειακές οργανώσεις ή από άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη ή από άλλους διακυβερνητικούς ή μη κυβερνητικούς φορείς που είναι αρμόδιοι να συνδράμουν τις αρχές στην εκπόνηση ενός εθνικού προγράμματος αφαίρεσης των ναρκών έτσι ώστε να καθοριστούν μεταξύ άλλων:

α) Η έκταση και το εύρος του προβλήματος των ναρκών κατά προσωπικού.

β) Οι οικονομικοί, τεχνολογικοί και ανθρωπιστικοί πόροι που είναι αναγκαίοι για την εκτέλεση του προγράμματος.

γ) Ο εκτιμώμενος αριθμός των ετών που απαιτούνται για την καταστροφή όλων των ναρκών κατά προσωπικού μέσα στις ναρκοθετημένες ζώνες που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή τον έλεγχο του ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους.

δ) Οι δραστηριότητες ευαισθητοποίησης στους κινδύνους των ναρκών οι οποίες θα περιορίσουν τη συχνότητα των τραυματισμών ή των απωλειών σε ανθρώπινες ζωές που οφείλονται στις νάρκες.

ε) Η αρωγή στα θύματα των ναρκών.

στ) Η σχέση μεταξύ της κυβέρνησης του ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους και των αρμόδιων κυβερνητικών, διακυβερνητικών ή μη κυβερνητικών οργανώσεων που θα συμμετάσχουν στην εκτέλεση του προγράμματος.

8. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη που παρέχουν ή δέχονται μία αρωγή, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου, θα συνεργαστούν έτσι ώστε να εξασφαλίσουν την ταχεία και πλήρη εκτέλεση των εγκεκριμένων προγραμμάτων αρωγής.

Άρθρο 7 Μέτρα διαφάνειας

1. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος θα υποβάλει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, το συντομότερο δυνατόν, και σε κάθε περίπτωση το αργότερο μέσα σε 180 ημέρες από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το εν λόγω Κράτος, μία έκθεση πάνω:

α) Τα εθνικά μέτρα εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 9.

β) Το σύνολο των αποθεμάτων ναρκών κατά προσωπικού των οποίων είναι κύριος ή κάτοχος ή που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχό του, συμπεριλαμβανομένης μιας αναλυτικής κατάστασης ανά τύπο, ποσότητα και, εάν είναι δυνατόν, αριθμό παρτίδας για έκαστο τύπο αποθηκευμένων ναρκών κατά προσωπικού.

γ) Στο μέτρο του δυνατού, τον εντοπισμό όλων των ναρκοθετημένων ζωνών οι οποίες βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχό του και στις οποίες η ύπαρξη ναρκών κατά προσωπικού είναι αποδεδειγμένη ή πιθανολογείται, συμπεριλαμβανομένων και των μέγιστων δυνατών διευκρινίσεων σχετικά με τον τύπο και την ποσότητα ναρκών κατά προσωπικού στην καθεμία από τις ναρκοθετημένες ζώνες και την ημερομηνία της τοποθέτησής τους.

δ) Τους τύπους και τις ποσότητες και, αν είναι δυνατόν, τους αριθμούς παρτίδας όλων των ναρκών κατά προσωπικού που φυλάσσονται ή διακινούνται για την τελειοποίηση των μεθόδων εντοπισμού, αφαίρεσης ή καταστροφής ναρκών και για την εκπαίδευση στις μεθόδους αυτές ή ακόμη αυτών που διακινήθηκαν με σκοπό την καταστροφή τους, καθώς και τους φορείς που είναι εξουσιοδοτημένοι από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να φυλάσσουν ή να διακινούν νάρκες κατά προσωπικού σύμφωνα με το άρθρο 3.

ε) Την κατάσταση των προγραμμάτων μετατροπής ή θέσης

εκτός λειτουργίας των εγκαταστάσεων παραγωγής ναρκών κατά προσωπικού.

στ) Την κατάσταση των προγραμμάτων καταστροφής ναρκών κατά προσωπικού τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5, συμπεριλαμβανομένων και των διευκρινίσεων σχετικά με τις μεθόδους που θα χρησιμοποιηθούν για την καταστροφή, τον εντοπισμό όλων των χώρων καταστροφής και των κανόνων που θα τηρηθούν για την ασφάλεια και την προστασία του περιβάλλοντος.

ζ) Τους τύπους και τις ποσότητες όλων των ναρκών κατά προσωπικού που καταστράφηκαν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το συγκεκριμένο Συμβαλλόμενο Κράτος, συμπεριλαμβανομένης μιας αναλυτικής κατάστασης με τις ποσότητες εκάστου τύπου ναρκών κατά προσωπικού που καταστράφηκαν, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, αντίστοιχα, καθώς και, εάν αυτό είναι δυνατόν, τους αριθμούς παρτίδας εκάστου τύπου ναρκών κατά προσωπικού στην περίπτωση μιας καταστροφής σύμφωνα με το άρθρο 4.

η) Τα τεχνικά χαρακτηριστικά εκάστου τύπου ναρκών κατά προσωπικού που έχουν παραχθεί, στο μέτρο που αυτά είναι γνωστά, καθώς και αυτών των οποίων το Συμβαλλόμενο Κράτος είναι σήμερα κύριος ή κάτοχος, συμπεριλαμβανομένου, σε ένα εύλογο μέτρο, του τύπου των πληροφοριών που μπορούν να διευκολύνουν την αναγνώριση και την αφαίρεση των ναρκών κατά προσωπικού. Οι πληροφορίες αυτές θα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις διαστάσεις, τον τύπο του πυροκροτητή, το περιεχόμενο σε εκρηκτικές ύλες και μέταλλο, έγχρωμες φωτογραφίες και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που μπορεί να διευκολύνει την αφαίρεση των ναρκών.

θ) Τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να ειδοποιηθεί το συντομότερο δυνατόν και κατά τρόπο αποτελεσματικό ο πληθυσμός σχετικά με όλες τις ζώνες που έχουν αναγνωρισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα ενημερώνουν ετησίως, καλύπτοντας το τελευταίο ημερολογιακό έτος, τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και θα τις κοινοποιούν στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών το αργότερο στις 30 Απριλίου εκάστου έτους.

3. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα διαβιβάζει τις εκθέσεις που θα λαμβάνει στα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 8 Συνδρομή και αποσαφηνίσεις σχετικά με την τήρηση των διατάξεων

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνούν να συνεννοούνται και να συνεργάζονται σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης και να εργάζονται με πνεύμα συνεργασίας έτσι ώστε να διευκολύνουν την τήρηση, από μέρους των Συμβαλλόμενων Κρατών, των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση.

2. Αν ένα ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη επιθυμούν να αποσαφηνίσουν θέματα σχετικά με την τήρηση των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, και επιδιώκουν την απάντησή τους, μπορούν να υποβάλουν, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, μία αίτηση αποσαφηνίσεων πάνω στο θέμα αυτό προς το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος. Η αίτηση αυτή θα συνοδεύεται από όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα απέχουν από αβάσιμες αιτήσεις αποσαφηνίσεων φροντίζοντας να αποφεύγουν την κατάχρηση. Το Συμβαλλόμενο Κράτος που λαμβάνει μία αίτηση αποσαφηνίσεων θα παρέχει στο αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, όλες τις πληροφορίες που θα βοηθούσαν στην αποσαφήνιση του θέματος αυτού, μέσα σε μία προθεσμία 28 ημερών.

3. Αν το αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος δεν λάβει απάντηση μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών μέσα στην εν λόγω προθεσμία ή κρίνει μη ικανοποιητική την απάντηση στην αίτηση αποσαφηνίσεων, μπορεί να υποβάλει το θέμα στην επόμενη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών μέσω του

Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα διαβιβάσει το αίτημα αυτό, συνοδευόμενο από όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με την αίτηση αποσαφηνίσεων, προς όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Όλες οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να διαβιβαστούν στο ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο θα έχει το δικαίωμα να διατυπώσει μία απάντηση.

4. Εν αναμονή της σύγκλησης μιας Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών, οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να ασκήσει τις καλές υπηρεσίες του για να διευκολύνει την παροχή των αιτούμενων αποσαφηνίσεων.

5. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να προτείνει, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, τη σύγκληση μιας έκτακτης Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών για να εξεταστεί το ζήτημα. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα κοινοποιήσει τότε την πρόταση αυτή και όλες τις πληροφορίες που θα έχουν υποβληθεί από τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη προς όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, ζητώντας τους να αναφέρουν αν είναι υπέρ μιας έκτακτης Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών για να εξεταστεί το ζήτημα. Σε περίπτωση που, μέσα σε μία προθεσμία 14 ημερών από την κοινοποίηση αυτή, το ένα τρίτο τουλάχιστον των Συμβαλλόμενων Κρατών τοποθετηθεί υπέρ μιας τέτοιας έκτακτης Συνέλευσης, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα συγκαλέσει την εν λόγω έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών μέσα σε μία νέα προθεσμία 14 ημερών. Η Συνέλευση αυτή θα είναι σε απαρτία εφόσον παρίσταται σ' αυτήν η πλειοψηφία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

6. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών, ανάλογα με την περίπτωση, θα καθορίσει κατ' αρχήν αν είναι αναγκαίο να εξεταστεί περαιτέρω το ζήτημα, λαμβανομένων υπόψη όλων των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθήσει να αποφασίσει με συναίνεση. Αν, παρ' όλες τις προσπάθειές της, δεν επιτευχθεί συμφωνία με τον τρόπο αυτόν, το ζήτημα θα τεθεί σε ψηφοφορία και η απόφαση θα ληφθεί με πλειοψηφία των παρόντων και ψηφισάντων Συμβαλλόμενων Κρατών.

7. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα συνεργάζονται πλήρως με τη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή με την έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών για την εξέταση του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένης και οποιασδήποτε αποστολής αυτοψίας η οποία θα έχει εξουσιοδοτηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 8.

8. Αν απαιτούνται ευρύτερες αποσαφηνίσεις, η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών θα εξουσιοδοτεί τη μετάβαση μιας αποστολής αυτοψίας και θα καθορίζει τα καθήκοντά της με την πλειοψηφία των παρόντων και ψηφισάντων Συμβαλλόμενων Κρατών. Κατά οποιονδήποτε χρόνο, το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να καλέσει μία αποστολή αυτοψίας να μεταβεί στο έδαφός του. Η αποστολή αυτή δεν θα χρειάζεται εξουσιοδότηση με απόφαση της Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών ή μιας έκτακτης Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών. Η αποστολή, αποτελούμενη από το πολύ εννέα πραγματογνώμονες, οι οποίοι θα είναι διορισμένοι και εγκεκριμένοι σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10, μπορεί να συλλέξει συμπληρωματικές πληροφορίες επιτόπου ή σε άλλους τόπους που συνδέονται άμεσα με την περίπτωση της φερόμενης ως παράλειψης συμμόρφωσης και βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχο του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο έχει απευθυνθεί η αίτηση.

9. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ετοιμάζει και ενημερώνει έναν κατάλογο ο οποίος αναφέρει, όπως αυτά χορηγούνται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, τα ονοματεπώνυμα και τις υπηκοότητες ειδικών πραγματογνώμων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη προσήκουσα πληροφορία σχετική με το πρόσωπό τους, και τον κοινοποιεί σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Ο πραγματογνώμων που θα περιλαμβάνεται στον κατά-

λογο θα θεωρείται ότι έχει διοριστεί για όλες τις αποστολές αυτοψίας, εκτός αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αντιπτεθεί εγγράφως στο διορισμό του. Ο εξαιρεθείς πραγματογνώμων δεν θα συμμετέχει σε καμία αποστολή αυτοψίας πάνω στο έδαφος ή οποιονδήποτε άλλο τόπο που βρίσκεται υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχο του Συμβαλλόμενου Κράτους το οποίο αντιπτεθηκε στο διορισμό του, υπό τον όρο ότι η εξαίρεση θα έχει επιδοθεί πριν το διορισμό του πραγματογνώμονος για μία τέτοια αποστολή.

10. Με τη λήψη μιας αίτησης από την πλευρά της Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών ή μιας έκτακτης Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα διορίζει, μετά από συνεννόηση με το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, τα μέλη της αποστολής, συμπεριλαμβανομένου και του επικεφαλής της. Οι υπήκοοι των Συμβαλλόμενων Κρατών τα οποία ζητούν την αποστολή αυτοψίας και εκείνοι των Συμβαλλόμενων Κρατών που επηρεάζονται άμεσα δεν θα μπορούν να διοριστούν μέλη της αποστολής. Τα μέλη της αποστολής αυτοψίας θα απολαμβάνουν των προνομίων και της ασυλίας που προβλέπονται από το άρθρο VI της Σύμβασης για τα προνόμια και την ασυλία των Ηνωμένων Εθνών, η οποία ψηφίστηκε στις 13 Φεβρουαρίου 1946.

11. Μετά από προειδοποίηση τουλάχιστον 72 ωρών, τα μέλη της αποστολής αυτοψίας θα μεταβαίνουν το συντομότερο δυνατόν στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα λαμβάνει τα απαραίτητα διοικητικά μέτρα για την υποδοχή, τη μεταφορά και τη στέγαση της αποστολής. Θα έχει επιπλέον την υποχρέωση να εξασφαλίσει, σε όλο το μέτρο του δυνατού, την ασφάλεια των μελών της αποστολής, ενόσω αυτά θα βρίσκονται σε έδαφος υπό τον έλεγχό του.

12. Χωρίς να παραβιάζεται η κυριαρχία του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, η αποστολή αυτοψίας δεν μπορεί να μεταφέρει στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση παρά μόνον τον εξοπλισμό ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τη συλλογή πληροφοριών πάνω στην περίπτωση της φερόμενης ως παράλειψης συμμόρφωσης. Πριν από την άφιξή της, η αποστολή θα ενημερώνει το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση σχετικά με τον εξοπλισμό που προτίθεται να χρησιμοποιήσει κατά τη διάρκεια των εργασιών της.

13. Το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν θα φεισθεί καμιάς προσπάθειας προκειμένου να δώσει στα μέλη της αποστολής αυτοψίας τη δυνατότητα να έλθει σε επαφή με όλα τα πρόσωπα που είναι ικανά να παρέχουν πληροφορίες πάνω στην περίπτωση της φερόμενης ως παράλειψης συμμόρφωσης.

14. Το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα παραχωρήσει στην αποστολή αυτοψίας πρόσβαση σε όλες τις ζώνες και όλες τις εγκαταστάσεις υπό τον έλεγχό του όπου θα μπορούσε να είναι δυνατή η συλλογή δεουσών πληροφοριών σχετικών με την περίπτωση της εν λόγω φερόμενης ως παράλειψης συμμόρφωσης. Η πρόσβαση αυτή θα υπόκειται στα μέτρα που το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα κρίνει απαραίτητα για:

α) Την προστασία εξοπλισμών, πληροφοριών και ευαίσθητων περιοχών.

β) Την προστασία συνταγματικών επιταγών που θα μπορούσαν να δεσμεύουν το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση σε θέματα ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων, ανασκαφών και κατασχέσεων, και άλλων συνταγματικών δικαιωμάτων.

γ) Τη φυσική προστασία και την ασφάλεια των μελών της αποστολής αυτοψίας.

Σε περίπτωση που θα ελάμβανε τέτοια μέτρα, το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια για να αποδείξει με άλλα μέσα ότι σέβεται την παρούσα Σύμβαση.

15. Η αποστολή αυτοψίας δεν θα μπορεί να παραμείνει μέσα

στο έδαφος του ενδιαφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους περισσότερες από 14 ημέρες, και σε έναν συγκεκριμένο χώρο, περισσότερες από επτά ημέρες, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

16. Όλες οι πληροφορίες που παρέχονται εμπιστευτικώς και δεν σχετίζονται με το αντικείμενο της αποστολής αυτοψίας θα τυγχάνουν εμπιστευτικής μεταχείρισης.

17. Η αποστολή αυτοψίας θα κοινοποιήσει τα πορίσματά της, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, στη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή στην έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών.

18. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών θα εξετάσει όλες τις δέουσες πληροφορίες, και ειδικότερα την έκθεση που θα υποβληθεί από την αποστολή αυτοψίας, και θα μπορεί να ζητήσει από το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να λάβει μέτρα προκειμένου να θεραπεύσει την κατάσταση της παράλειψης συμμόρφωσης μέσα σε μία καθορισμένη προθεσμία. Το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα υποβάλει μία έκθεση πάνω στα μέτρα που θα έχουν ληφθεί σε απάντηση του εν λόγω αιτήματος.

19. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορεί να συστήνει στα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη μέτρα και μέσα τα οποία επιτρέπουν την περαιτέρω αποσαφήνιση του εξεταζόμενου ζητήματος ή τη ρύθμισή του, και ειδικότερα την έναρξη των κατάλληλων διαδικασιών, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Σε περίπτωση που η παράλειψη συμμόρφωσης οφείλεται σε περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του Συμβαλλόμενου Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών θα μπορεί να συστήσει κατάλληλα μέτρα, και ειδικότερα την προσφυγή στα μέτρα συνεργασίας που προβλέπονται από το άρθρο 6.

20. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή η έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθεί να λαμβάνει τις αποφάσεις για τις οποίες γίνεται αναφορά στις παραγράφους 18 και 19 με συναίνεση, άλλως με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφίζοντων Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 9

Εθνικά μέτρα εφαρμογής

Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει όλα τα νομοθετικά, κανονιστικά και άλλα μέτρα, τα οποία είναι κατάλληλα, συμπεριλαμβανομένης και της επιβολής ποινικών κυρώσεων, για την πρόληψη και την καταστολή οποιασδήποτε δραστηριότητας που απαγορεύεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δυνάμει της παρούσας Σύμβασης. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί ή σε ένα έδαφος που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία ή υπό τον έλεγχό του.

Άρθρο 10

Επίλυση διαφορών

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα διαβουλεύονται και θα συνεργάζονται για την επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που μπορεί να προκύψει αναφορικά με την εφαρμογή ή την ερμηνεία της παρούσας Σύμβασης. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φέρει την εν λόγω διαφορά ενώπιον της Συνέλευσης των Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Η Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορεί να συμβάλει στην επίλυση της διαφοράς με οποιοδήποτε μέσο κρίνει κατάλληλο, συμπεριλαμβανομένης και της προσφοράς καλών υπηρεσιών, καλώντας τα Συμβαλλόμενα Κράτη να εισαγάγουν τη διαδικασία επίλυσης της επιλογής τους και συστήνοντας ένα χρονικό όριο για τη διάρκεια της συμφωνηθείσας διαδικασίας.

3. Το παρόν άρθρο δεν παραβιάζει τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης για τη συνδρομή και τις αποσαφηνίσεις αναφορικά με τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις της.

Άρθρο 11

Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα συνέρχονται τακτικά προκειμένου να εξετάζουν κάθε ζήτημα που αφορά την εφαρμογή ή την υλοποίηση της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων:

α) Της λειτουργίας και της κατάστασης της παρούσας Σύμβασης.

β) Των ζητημάτων που προκύπτουν από τις εκθέσεις οι οποίες υποβάλλονται δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

γ) Της διεθνούς συνεργασίας και αρωγής σύμφωνα με το άρθρο 6.

δ) Της τελειοποίησης τεχνολογιών αφαίρεσης των ναρκών.

ε) Των αιτήσεων των Συμβαλλόμενων Κρατών δυνάμει του άρθρου 8, και

στ) Των αποφάσεων επί των αιτήσεων των Συμβαλλόμενων Κρατών που προβλέπονται από το άρθρο 5.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα συγκαλέσει την πρώτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών μέσα σε μία προθεσμία ενός έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα κοινοποιεί επίσης ετησίως τις μεταγενέστερες συνελεύσεις μέχρι την πρώτη Σύσκεψη ελέγχου.

3. Βάσει των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 8, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα συγκαλεί μία έκτακτη Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών.

4. Τα μη συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη, καθώς και τα Ηνωμένα Έθνη, άλλες αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις και θεσμοί, περιφερειακές οργανώσεις, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και οι αρμόδιες μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να προσκληθούν να παραστούν στις συνελεύσεις αυτές ως παρατηρητές, σύμφωνα με τον καθορισμένο εσωτερικό κανονισμό.

Άρθρο 12

Συσκέψεις ελέγχου

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα συγκαλέσει μία Σύσκεψη ελέγχου πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Οι μεταγενέστερες Συσκέψεις ελέγχου θα συγκαλούνται από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αν το ζητήσουν ένα ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη και υπό τον όρο ότι το διάστημα μεταξύ των Συσκέψεων ελέγχου δεν θα είναι σε καμία περίπτωση μικρότερο από πέντε έτη. Όλα τα Συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη θα προσκαλούνται σε κάθε Σύσκεψη ελέγχου.

2. Η Σύσκεψη ελέγχου θα έχει ως σκοπούς:

α) Την επανεξέταση της λειτουργίας και της κατάστασης της παρούσας Σύμβασης.

β) Την αξιολόγηση της ανάγκης σύγκλησης συμπληρωματικών Συνελεύσεων των Συμβαλλόμενων Κρατών όπως αυτές προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 και τον καθορισμό των διαστημάτων που θα μεσολαβήσουν μεταξύ των συνελεύσεων αυτών.

γ) Τη λήψη αποφάσεων αναφορικά με τις αιτήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών που προβλέπονται από το άρθρο 5, και

δ) Την υιοθέτηση στην τελική έκθεσή της, αν αυτό είναι αναγκαίο, συμπερασμάτων σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

3. Τα μη συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη, καθώς και τα Ηνωμένα Έθνη, άλλες αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις και θεσμοί, περιφερειακές οργανώσεις, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και οι αρμόδιες μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να προσκληθούν να παραστούν σε έκαστη Σύσκεψη ελέγχου ως παρατηρητές, σύμφωνα με τον καθορισμένο εσωτερικό κανονισμό.

Άρθρο 13

Τροποποιήσεις

1. Ανά πάσα στιγμή μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας

Σύμβασης, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις στην παρούσα Σύμβαση. Οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης θα κοινοποιείται στον Θεματοφύλακα, ο οποίος θα την κοινοποιεί στο σύνολο των Συμβαλλόμενων Κρατών και θα λαμβάνει τη γνώμη τους ως προς την αναγκαιότητα της σύγκλησης μιας Σύσκεψης τροποποίησης για να εξεταστεί η πρόταση. Αν μία πλειοψηφία των Συμβαλλόμενων Κρατών γνωστοποιήσει στον Θεματοφύλακα, το αργότερο μέσα σε 30 ημέρες από την κοινοποίηση της πρότασης, ότι είναι υπέρ μιας πιο εμπειριστατωμένης εξέτασης, ο Θεματοφύλακας θα συγκαλέσει μία Σύσκεψη τροποποίησης στην οποία θα προσκληθεί το σύνολο των Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Τα μη συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη, καθώς και τα Ηνωμένα Έθνη, άλλες αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις και θεσμοί, περιφερειακές οργανώσεις, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και οι αρμόδιες μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να προσκληθούν να παραστούν σε έκαστη Σύσκεψη τροποποίησης ως παρατηρητές, σύμφωνα με τον καθορισμένο εσωτερικό κανονισμό.

3. Η Σύσκεψη τροποποίησης θα συνέρχεται αμέσως μετά από μία Συνέλευση των Συμβαλλόμενων Κρατών ή μία Σύσκεψη ελέγχου, εκτός αν μία πλειοψηφία των Συμβαλλόμενων Κρατών ζητήσει τη συντομότερη σύνοδό της.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης θα υιοθετείται με πλειοψηφία δύο τρίτων των παρόντων και ψηφίζοντων στη Σύσκεψη τροποποίησης Συμβαλλόμενων Κρατών. Ο Θεματοφύλακας θα κοινοποιεί στα Συμβαλλόμενα Κράτη οποιαδήποτε τροποποίηση που υιοθετείται με τον τρόπο αυτόν.

5. Κάθε τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης θα τίθεται σε ισχύ, για όλα τα Συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη που την έχουν αποδεχθεί, τη στιγμή της κατάθεσης στον Θεματοφύλακα των εγγράφων αποδοχής από μία πλειοψηφία των Συμβαλλόμενων Κρατών. Στη συνέχεια, θα τίθεται σε ισχύ για οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος την ημερομηνία της κατάθεσης του εγγράφου αποδοχής του.

Άρθρο 14 Εξόδα

1. Τα έξοδα των Συνελεύσεων των Συμβαλλόμενων Κρατών, των έκτακτων Συνελεύσεων των Συμβαλλόμενων Κρατών, των Συσκέψεων ελέγχου και των Συσκέψεων τροποποίησης θα αναλαμβάνονται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη και τα Κράτη που δεν συμβάλλονται στην παρούσα Σύμβαση αλλά συμμετέχουν στις εν λόγω συνελεύσεις ή συσκέψεις σύμφωνα με τον προσηκόντως αναπροσαρμοσμένο πίνακα αναλογιών των Ηνωμένων Εθνών.

2. Τα έξοδα που καταλογίζονται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών δυνάμει των άρθρων 7 και 8 και τα έξοδα οποιασδήποτε αποστολής αυτοψίας θα αναλαμβάνονται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη σύμφωνα με τον προσηκόντως αναπροσαρμοσμένο πίνακα αναλογιών των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 15 Υπογραφή

Η παρούσα Σύμβαση, η οποία συντάχθηκε στο Όσλο (Νορβηγία) στις 18 Σεπτεμβρίου 1997, θα ανοίξει με την υπογραφή όλων των Κρατών στην Οπτάβα (Καναδάς), από τις 3 Δεκεμβρίου 1997 μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου 1997, και στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, από τις 5 Δεκεμβρίου 1997 μέχρι την έναρξη της ισχύος της.

Άρθρο 16 Κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται στην κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση των Υπογραφόντων.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για την προσχώρηση οποιουδήποτε Κράτους το οποίο δεν την έχει υπογράψει.

3. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης

θα κατατίθενται στον Θεματοφύλακα.

Άρθρο 17 Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα ο οποίος ακολουθεί εκείνον στη διάρκεια του οποίου θα έχει κατατεθεί το 40ό όργανο κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για οποιοδήποτε Κράτος το οποίο καταθέτει το όργανο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του 40ού οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή προσχώρησης, η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος αυτό θα έχει καταθέσει το όργανο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του.

Άρθρο 18 Προσωρινή εφαρμογή

Ένα Κράτος μπορεί, τη στιγμή της επικύρωσης, της αποδοχής και της έγκρισης της παρούσας Σύμβασης, ή της προσχώρησης σ' αυτήν, να δηλώσει ότι θα εφαρμόσει προσωρινά την παράγραφο 1 του άρθρου 1, εν αναμονή της έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19 Επιφυλάξεις

Τα άρθρα της παρούσας Σύμβασης δεν μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο επιφυλάξεων.

Άρθρο 20 Διάρκεια και απόσυρση

1. Η παρούσα Σύμβαση έχει απεριόριστη διάρκεια.

2. Έκαστο Συμβαλλόμενο Κράτος έχει το δικαίωμα, ασκώντας την εθνική κυριαρχία του, να αποσυρθεί από την παρούσα Σύμβαση. Πρέπει να κοινοποιήσει την απόσυρση αυτή σε όλα τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη, στον Θεματοφύλακα και στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Το όργανο απόσυρσης περιλαμβάνει μία πλήρη εξήγηση των λόγων που αιτιολογούν την απόσυρση αυτή.

3. Η απόσυρση τίθεται σε ισχύ μόνο μετά έξι μήνες από τη λήψη του οργάνου απόσυρσης από τον Θεματοφύλακα. Εν τούτοις, αν κατά τη λήξη των έξι μηνών αυτών, το Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο αποσύρεται έχει εμπλακεί σε μία ένοπλη σύρραξη, η απόσυρση δεν θα ισχύσει πριν από τη λήξη της εν λόγω ένοπλης σύρραξης.

4. Η απόσυρση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει κατά κανέναν τρόπο το καθήκον των Κρατών να συνεχίσουν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει των εφαρμοστέων κανόνων του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 21 Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται με την παρούσα ως ο Θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 22 Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα συντεταγμένα στην αγγλική, αραβική, κινεζική, ισπανική, γαλλική και ρωσική είναι εξίσου έγκυρα, κατατέθηκε στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 17 αυτής».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό, το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 15 Ιουλίου 1999, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργείο Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, που στο εξής θα αναφέρονται ως Μέρη,

ΕΧΟΝΤΑΣ υπόψη τους στόχους και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, συγκεκριμένα την αρχή της απαγόρευσης χρήσης βίας ή απειλής χρήσης βίας στις αμοιβαίες σχέσεις, σεβόμενοι τα κυριαρχικά δικαιώματα, το απαραβίαστο των συνόρων, την εδαφική ακεραιότητα, την μη-ανάμειξη σε εσωτερικές υποθέσεις και την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών,

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ τους όρους των «Πρακτικών πλαισίου Συνεργασίας για την Ειρήνη» του 1994 στη διάσκεψη των Βρυξελλών,

ΣΕΒΟΜΕΝΟΙ τις δεσμεύσεις που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την Τελική Πράξη της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, του Χάρτη των Παρισίων και του Κειμένου της Βιέννης του 1994, καθώς και άλλων κειμένων του ΟΑΣΕ,

ΕΧΟΝΤΑΣ υπόψη τη Συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Σλοβενίας για την εδραίωση διπλωματικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λιουβλιάνα στις 21.7.1992,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αναπτύξουν τη στρατιωτική συνεργασία μεταξύ τους,

ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΑΣ να εφαρμόσουν στις διμερείς τους σχέσεις, σύμφωνα με το κείμενο των διαπραγματεύσεων επί των Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και Ασφάλειας, που υιοθετήθηκε στη Βιέννη το 1994, περαιτέρω Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και Ασφάλειας,

ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

ΑΡΘΡΟ 1

Σκοπός Συνεργασίας

Σκοπός αυτής της Συμφωνίας είναι η εδραίωση της Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στο Στρατιωτικό Τομέα, μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων τους, τα οποία προβλέπονται από την εθνική τους νομοθεσία, καθώς και των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας τους.

ΑΡΘΡΟ 2

Αρχές Συνεργασίας

Τα Μέρη καθιερώνουν στρατιωτική συνεργασία βάσει των αρχών της ισότητας και του αμοιβαίου οφέλους.

Η συνεργασία περιλαμβάνει δραστηριότητες μεταξύ των Υπουργείων Αμύνης, των Γενικών Επιτελείων και των Ενόπλων Δυνάμεων των δύο Χωρών στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους.

Η Συμφωνία αυτή δεν θα επηρεάσει το δικαίωμα των Μερών να υπογράψουν παρόμοιες συμφωνίες για άλλες χώρες.

ΑΡΘΡΟ 3

Τομείς Στρατιωτικής Συνεργασίας

Η συνεργασία θα καλύψει τα ακόλουθα βασικά αντικείμενα και κατευθύνσεις:

- Θέματα Εξοπλιστικών προγραμμάτων – Θέματα Αμυντικών προγραμμάτων
- Στρατιωτική Επιμόρφωση και εξειδικευμένη εκπαίδευση
- Υποστήριξη ΔΜ
- Δραστηριότητες στο πλαίσιο PFP
- Στρατιωτικοί Τομείς Ελέγχου Εξοπλισμών και Αφοπλισμού
- Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις
- Διαχείριση Κρίσεων
- Στρατιωτική Ιατρική
- Ειδικές Υπηρεσίες
- Στρατιωτικές επιστημονικές έρευνες (θεωρητικές και εφαρμοσμένες).

Οι τομείς δραστηριοτήτων δύναται να περιορίζονται ή να διευρύνονται με αμοιβαία συμφωνία των δύο Μερών.

ΑΡΘΡΟ 4

Δραστηριότητες της Συνεργασίας

Η συνεργασία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει τις παρακάτω δραστηριότητες:

- Επίσημες επισκέψεις και τακτικές συσκέψεις επιπέδου Υπουργών Αμύνης, Υφυπουργών Αμύνης, Αρχηγών Γενικών Επιτελείων και λοιπών εκπροσώπων των Υπουργείων και των Ενόπλων Δυνάμεων των δύο Μερών.

- Αμοιβαίες προσκλήσεις σε εκθέσεις υλικού και εξοπλισμού και σε στρατιωτικές ασκήσεις, καθώς και συμμετοχή ή οργάνωσή τους.

- Συμμετοχή σε επίσημες πολιτιστικές και άλλου είδους δραστηριότητες που οργανώνονται από τα Υπουργεία Αμύνης ή άλλες στρατιωτικές υπηρεσίες.

ΑΡΘΡΟ 5

Σχεδιασμός της Συνεργασίας

Προκειμένου να παρακολουθήσουν την υλοποίηση της παρούσας Συμφωνίας, τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή, τα Μέρη θα συγκροτήσουν μια Μικτή Ομάδα Εργασίας, η οποία θα αποτελείται από υψηλόβαθμους αξιωματικούς και εμπειρογνώμονες.

Προκειμένου να υλοποιήσουν τους όρους της παρούσας Συμφωνίας τα Μέρη συντάσσουν σε ετήσια βάση το Πρόγραμμα/Σχέδιο Συνεργασίας του επόμενου έτους.

Για να καθοριστεί το Πρόγραμμα, τα Μέρη θα ανταλλάσσουν προτάσεις με τη μορφή αιτήσεων. Οι αιτήσεις θα αποστέλλονται στο Γενικό Επιτελείο των Ενόπλων Δυνάμεων της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και στο Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας μέχρι την 15η Οκτωβρίου κάθε έτους.

Το Σχέδιο Συνεργασίας περιλαμβάνει:

- περιγραφή των δραστηριοτήτων,
- αριθμό συμμετεχόντων,
- διάρκεια και χρόνο των παραπάνω δραστηριοτήτων,
- καθώς και λοιπές αναγκαίες πληροφορίες.

Τα Σχέδια Συνεργασίας θα υπογράφονται από τους Αρχηγούς των Γενικών Επιτελείων Εθνικής Άμυνας ή από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους τους μέχρι την 1η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

ΑΡΘΡΟ 6

Υποχρεώσεις Μερών κατά την ανταλλαγή των Αντιπροσωπειών

Τα δύο Μέρη θα αναλάβουν την ευθύνη για δαπάνες συναφείς με την υλοποίηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται από τα Προγράμματα Στρατιωτικής Συνεργασίας, βάσει της αρχής της αμοιβαιότητας.

Το επισκεπτόμενο Μέρος αναλαμβάνει τα παρακάτω:

- Δαπάνες ταξιδιού μετ' επιστροφής της αντιπροσωπείας από το σημείο αναχώρησης μέχρι το σημείο προορισμού τη Χώρα υποδοχής.

- Δαπάνες που σχετίζονται με τη στάθμευση, ασφάλεια, συντήρηση και ανεφοδιασμό του στρατιωτικού αεροσκάφους, που μεταφέρει τη στρατιωτική αντιπροσωπεία.

- Δαπάνες συναφείς με τη μεταφορά ασθενούς ή τραυματισμένου στη πατρίδα του.

Η φιλοξενούσα χώρα αναλαμβάνει τα παρακάτω:

- Δαπάνες σχετικές με τις τοπικές διακινήσεις των αντιπροσωπειών από το σημείο άφιξης προς την περιοχή των προγραμματισμένων δραστηριοτήτων, καθώς και τις δαπάνες για πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα οργανωθούν, καθώς και δαπάνες διαμονής, πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη συμπεριλαμβανομένης της νοσοκομειακής περίθαλψης.

- Παροχή πλήρους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης συμπεριλαμβανομένης της νοσοκομειακής περίθαλψης.

- Οι δαπάνες, που σχετίζονται με την εκπαίδευση σε ειδικευμένα αντικείμενα, θα πραγματοποιούνται βάσει ξεχωριστών διμερών συμφωνιών.

ΑΡΘΡΟ 7

Νομικά θέματα

Οι όροι της PfP SOFA (Συμφωνία ανάμεσα στα Κράτη- Μέρη της Βορειοατλαντικής Συνθήκης και άλλων Κρατών που συμμετέχουν στη σύμπραξη για την ειρήνη όσον αφορά το καθεστώς των Δυνάμεών τους) και το Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο, το οποίο υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 19 Ιουνίου 1995, είναι πλήρως εφαρμοσμένο, mutatis mutandis σ' αυτή τη Συμφωνία.

ΑΡΘΡΟ 8

Ευθύνη και Αποζημίωση

Κάθε Μέρος ευθύνεται σε αποζημίωση του άλλου Μέρους, σε περίπτωση θανάτου ή τραυματισμού ζημιών προσωπικού ή της περιουσίας του, που προκλήθηκε από πράξεις ή παραλήψεις από προσωπικό ή όργανα αυτού, σε βάρος υπηκόων του άλλου Μέρους ή της περιουσίας αυτών σε εφαρμογή των διατάξεων

της παρούσας Συμφωνίας. Υποχρέωση για αποζημίωση θα υφίσταται μόνο στην περίπτωση ευθύνης του προσωπικού ή των οργάνων του εν λόγω Μέρους, η οποία προκύπτει από δόλο ή βαρεία αμέλεια. Σε τέτοια περίπτωση, οι απαιτήσεις θα διευθετούνται με απευθείας διαπραγματεύσεις ανάμεσα στα Μέρη χωρίς προσφυγή στη δικαιοδοσία τρίτου μέρους.

Σε περίπτωση θανάτου, τραυματισμού ή ζημιών που προκλήθουν από τρίτα μέρη από προσωπικό των Μερών, εάν το συγκεκριμένο προσωπικό δρούσε σύμφωνα με τους όρους αυτής της Συμφωνίας, τα Μέρη θα συμφωνήσουν στην καταβολή αποζημίωσης. Εάν δεν μπορέσει να επέλθει συμφωνία, η περίπτωση θα παραπέμπεται στα αρμόδια δικαστήρια της χώρας στην οποία έλαβε μέρος το ζημιόγONO συμβάν.

ΑΡΘΡΟ 9

Προστασία Διαβαθμισμένων Πληροφοριών

Τα Μέρη εγγυώνται την ασφάλεια των πληροφοριών και στοιχείων, που αποκτούν από διμερείς επαφές, περιλαμβανομένων και των εμπιστευτικών στοιχείων, και αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μην κάνουν χρήση αυτών, χωρίς προηγούμενη έγγραφη έγκριση Μέρους που παρείχε τις πληροφορίες αυτές, καθώς και να μη διαβιβάζουν τις πληροφορίες αυτές σε τρίτο μέρος.

Οι πληροφορικές και έγγραφες πληροφορίες και στοιχεία που αποκτούνται από διμερείς επαφές διαφυλάσσονται σύμφωνα με την ισχύουσα κρατική νομοθεσία του κάθε Μέρους και δεν πρέπει να δημοσιευθούν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

ΑΡΘΡΟ 10

Διευθέτηση Διαφορών

Οποιαδήποτε διαφορά προκύψει κατά την εφαρμογή αυτής της Συμφωνίας θα επιλύεται από τα Μέρη με απευθείας διαπραγματεύσεις.

ΑΡΘΡΟ 11

Τροποποίηση και Αναθεώρηση

Κάθε Μέρος δύναται οποτεδήποτε να προτείνει εγγράφως τροποποιήσεις σε οποιοδήποτε όρο της παρούσας Συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 12

Έναρξη Ισχύος - Διάρκεια - Λήξη

Η Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ από την ημερομηνία ανταλλαγής διπλωματικών διακοινώσεων επί τη ολοκλήρωσει των εσωτερικών διαδικασιών και τα Μέρη θα πράττουν σύμφωνα με τους όρους της Συμφωνίας από την ημερομηνία υπογραφής της.

Η Συμφωνία αυτή θα ισχύει για πέντε (5) χρόνια και θα ανανεωθεί αυτόματα για μια περίοδο ακόμη πέντε (5) ετών.

Κάθε Μέρος μπορεί να καταγγείλει αυτή τη Συμφωνία. Η Συμφωνία θα τερματιστεί 60 ημέρες από τη λήψη της κοινοποίησης γι' αυτή από το άλλο Μέρος.

ΑΡΘΡΟ 13

Γλώσσα - Υπογραφές

Η παρούσα Συμφωνία συντάχθηκε σε τρία αντίγραφα στη σλοβενική, ελληνική και αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και σε περίπτωση διαφορών στην ερμηνεία, το κείμενο στην αγγλική γλώσσα θα υπερισχύσει.

Υπεγράφη στην Αθήνα στις 15 Ιουλίου 1999.

ΓΙΑ ΤΟ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΥΝΑΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(υπογραφή)
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ – ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ

(υπογραφή)
FRANCI DEMSAR
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 12 αυτής».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου 43 παράγραφος 1 της Σύμβασης για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Σύμβαση EUROPOL) για την τροποποίηση του άρθρου 2 και του Παραρτήματος της εν λόγω Σύμβασης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων»

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων, που υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 13 Σεπτεμβρίου 2000, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουγγρικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία και την αμοιβαία παροχή βοήθειας στον τομέα της πρόληψης και εξάλειψης των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ουγγρικής Δημοκρατίας (στο εξής αναφερόμενες ως «Συμβαλλόμενα Μέρη»):

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΝΤΑΣ να ενισχύουν τις παραδοσιακές φιλικές σχέσεις μεταξύ των δύο λαών,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η συνεργασία στον τομέα της πρόληψης και της αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών και σοβαρών ατυχημάτων θα συμβάλλει στην ασφάλεια και την ευημερία και των δύο κρατών,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ τον κίνδυνο των εκτάκτων αναγκών και για τις δύο χώρες,

ΕΧΟΝΤΑΣ υπόψη ότι η ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών στον τομέα της πρόληψης και αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών είναι αμοιβαίως ενδιαφέροντος,

ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ από την πεποίθηση ότι η πρόληψη και η αντιμετώπιση των επιπτώσεων από τις καταστροφές και τα σοβαρά ατυχήματα, οι οποίες επεκτείνονται πέραν των κρατικών συνόρων, απαιτούν συμφωνημένες ενέργειες,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ μια πιθανότητα ύπαρξης εκτάκτων και σοβαρών ατυχημάτων που δεν μπορούν να κατασταλούν με τα μέσα και τους πόρους του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους και την ανάγκη συντονισμένων ενεργειών και από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη που θα αποβλέπουν στην πρόληψη και καταστολή εκτάκτων αναγκών,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη το ρόλο των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων διεθνών οργανισμών στον τομέα της πρόληψης και καταστολής εκτάκτων αναγκών και σεβόμενες τις διεθνείς συμβάσεις που συνομολογήθηκαν στα πλαίσια των προαναφερόμενων διεθνών οργανισμών και εμπίπτουν στο αντικείμενο της παρούσας Συμφωνίας,

ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΗΣΕΙ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Οι χρησιμοποιούμενοι όροι σε αυτή τη Συμφωνία θα έχουν τις ακόλουθες έννοιες:

«Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Μέρος που ζητά από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος να αποστείλει ομάδες για παροχή βοήθειας, εξοπλισμό και υλικά υποστήριξης·

«Παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Μέρος που ανταποκρίνεται στην αίτηση του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους·

«Παροχή βοήθειας», σύμφωνα με την έννοια της παρούσας Συμφωνίας, σημαίνει βοήθεια που παρέχεται από το Παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος στο Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για την εξάλειψη των συνεπειών των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και σοβαρών ατυχημάτων, καθώς επίσης τη βοήθεια που παρέχεται για τη διάσωση, με την αποστολή των αναγκαίων ειδικών και με την παροχή υπηρεσιών, υλικών και αγαθών·

«Αρμόδια Αρχή» σημαίνει ένα όργανο διορισμένο από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος για προώθηση της αίτησης παροχής βοήθειας και λήψη απόφασης για την παροχή βοήθειας, επιφορτισμένο επίσης με το συντονισμό των δραστηριοτήτων που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας·

«Ομάδα Παροχής Βοήθειας» σημαίνει εμπειρογνώμονες ή μια ομάδα εμπειρογνομόνων από το παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος, συμπεριλαμβανομένων και των μελών της Πολιτικής Προστασίας ή άλλων οργανισμών που ελέγχονται από το παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος για παροχή βοήθειας και διαθέτουν επαρκή κατάρτιση, καθώς και όλα τα αναγκαία μέσα·

«Κατάσταση έκτακτης ανάγκης και σοβαρό ατύχημα» σημαίνει ένα συμβάν σε μία συγκεκριμένη περιοχή ή εγκατάσταση που προκλήθηκε από καταστροφικό φυσικό φαινόμενο ή ανθρωπίνη δραστηριότητα, η οποία προκαλεί ζημιές ή απειλές σε σημαντικό βαθμό τη ζωή ή/και την υγεία ανθρώπων, τα υλικά

αγαθά ή το φυσικό περιβάλλον·

«Πρόληψη έκτακτης ανάγκης και σοβαρών ατυχημάτων» σημαίνει μία σειρά μέτρων που λαμβάνονται εκ των προτέρων και αποσκοπούν στην κατά το δυνατόν μέγιστη ελάττωση του κινδύνου των επιπτώσεων από καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και ατυχημάτων·

«Ζώνη έκτακτης ανάγκης» σημαίνει μια περιοχή στην οποία έχει προκύψει κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή σοβαρό ατύχημα·

«Εργασίες επείγουσας διάσωσης» σημαίνει το σύνολο των ενεργειών που σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και σοβαρών ατυχημάτων αποσκοπούν στη διάσωση ανθρώπων, στην προστασία της υγείας του πληθυσμού και στην ελάττωση των περιβαλλοντικών, πολιτιστικών και υλικών απωλειών, καθώς και των δευτερευουσών επιπτώσεων·

«Εξοπλισμός» σημαίνει τα αναγκαία για την παροχή βοήθειας υλικά, τα τεχνικά και μεταφορικά μέσα, τον εξοπλισμό της ομάδας παροχής βοήθειας και τα αναγκαία για τη λειτουργία υλικά, τους σκύλους διάσωσης, καθώς και τα ατομικά είδη πρώτης ανάγκης των προσώπων που συμμετέχουν στην παροχή βοήθειας·

«Υλικά υποστήριξης» σημαίνει τα υλικά αγαθά πρώτης ανάγκης που αποσκοπούν στην ελάττωση των επιπτώσεων από καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και σοβαρών ατυχημάτων και προορίζονται για δωρεάν διανομή στον πληθυσμό που υποφέρει σε μια έκτακτη ανάγκη·

«Κράτος διελεύσεως» σημαίνει το κράτος ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, από το έδαφος του οποίου οι ομάδες παροχής βοήθειας διέρχονται ή μεταφέρουν για μια τρίτη χώρα υλικά υποστήριξης ή εξοπλισμό για παροχή βοήθειας.

Άρθρο 2 Αρμόδιες αρχές

1) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διορίσουν τις ακόλουθες αρμόδιες αρχές:

- Για την Ελληνική Δημοκρατία: το Υπουργείο των Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης / Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας.

- Για την Ουγγρική Δημοκρατία: το Υπουργείο Εσωτερικών.

2) Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών θα γνωστοποιήσουν ή μία στην άλλη τους φορείς ή τα πρόσωπα που θα διορίσουν για περαιτέρω επαφές, το αργότερο εντός τριάντα (30) ημερών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμφωνίας.

3) Κατά την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας οι αρμόδιες αρχές θα διατηρούν άμεση επαφή. Για το σκοπό αυτόν θα γνωστοποιήσουν ή μία στην άλλη τα ακριβή στοιχεία που είναι αναγκαία για τις επαφές, και ειδικότερα τη διεύθυνση και τα στοιχεία τηλεπικοινωνιών τους.

4) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα μεριμνούν για την τρέχουσα λειτουργία των αρμόδιων αρχών και των φορέων επαφής. Σε περίπτωση μεταβολής της αρμόδιας αρχής ή των φορέων, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα το γνωστοποιήσουν αναλόγως το ένα στο άλλο γραπτώς, εντός τριάντα (30) ημερών.

Άρθρο 3 Αίτηση για παροχή βοήθειας και ανταλλαγή πληροφοριών

1) Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και σοβαρού ατυχήματος οι εξουσιοδοτημένες αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν βοήθεια.

2) Η βοήθεια θα παρέχεται βάσει αίτησης, στην οποία το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει πληροφορίες για τον τόπο, το χρόνο, τη φύση, την έκταση και τις εκάστοτε παραμέτρους της έκτακτης ανάγκης ή του σοβαρού ατυχήματος, καθώς και για τα μέτρα που έχουν ληφθεί ή που προβλέπεται να ληφθούν, για το είδος της βοήθειας που ζητείται να παρασχεθεί

και για τις προτεραιότητες στην παροχή της βοήθειας.

3) Η αρμόδια αρχή του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους θα αποφασίζει για την παροχή βοήθειας το συντομότερο δυνατόν και θα πληροφορεί το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για τις δυνατότητες, τους όρους και την έκταση της άμεσης παροχής βοήθειας.

Άρθρο 4 Τρόπος, συντονισμός και διεύθυνση της παροχής βοήθειας

1) Η βοήθεια μπορεί να παρέχεται με αποστολή ομάδων βοήθειας, εξοπλισμού και υλικών υποστήριξης, καθώς και με παραχώρηση των αναγκαίων πληροφοριών και εμπειριών.

2) Στην εδαφική επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους οι εργασίες επείγουσας διάσωσης, η αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης και των σοβαρών ατυχημάτων και η παροχή βοήθειας στον εμπλεκόμενο πληθυσμό θα διευθύνονται και συντονίζονται από φορείς και πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα σύμφωνα με τις νομικές ρυθμίσεις αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους.

3) Εντολές στην ομάδα παροχής βοήθειας του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους θα δίνονται μόνο μέσω του επικεφαλής της ομάδας.

4) Η αρμόδια αρχή ή ο εξουσιοδοτημένος φορέας του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους θα ενημερώνει τους επικεφαλής των ομάδων παροχής βοήθειας στον τόπο της έκτακτης ανάγκης ή του σοβαρού ατυχήματος για την εξέλιξη της κατάστασης, θα καθορίζει τη διαδικασία εργασίας και, όταν είναι αναγκαίο, θα εξασφαλίζει για τις ομάδες αυτές διερμηνείς και άλλες αναγκαίες διευκολύνσεις και μέσα.

5) Το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα μεριμνά για την ασφάλεια των ομάδων παροχής βοήθειας, θα εξασφαλίζει δωρεάν ιατρική περίθαλψη άμεσης προτεραιότητας, σίτιση, στέγαση και είδη πρώτης ανάγκης, εφόσον τα εφόδια των ομάδων αυτών έχουν εξαντληθεί. Προκειμένου για ομάδες πρέπει να εξασφαλίζεται επάρκεια εφοδίων για 72 ώρες.

6) Το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα φροντίζει για την ακώλυτη υποδοχή των υλικών υποστήριξης και θα μεριμνά για τη δωρεάν διανομή τους αποκλειστικά στον πληγέντα πληθυσμό.

7) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να υποβοηθούν και να εξασφαλίζουν, κατόπιν αίτησης και σύμφωνα με τους όρους της παρούσας Συμφωνίας, την ακώλυτη διέλευση από την εθνική τους επικράτεια των ομάδων παροχής βοήθειας, των εξοπλισμών και των υλικών υποστήριξης, εφόσον κάποιο από τα Συμβαλλόμενα Μέρη τυγχάνει να είναι κράτος διελεύσεως.

Άρθρο 5 Διαδικασίες διάβασης των συνόρων για τις ομάδες παροχής βοήθειας και καθεστώς παραμονής τους στην επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους

1) Τα μέλη των ομάδων παροχής βοήθειας θα διαβαίνουν τα κρατικά σύνορα του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους διαμέσου των σημείων ελέγχου των συνόρων που είναι ανοικτά για τη διεθνή επικοινωνία, χρησιμοποιώντας έγκυρα διαβατήρια, και μπορούν να παραμείνουν στην εδαφική επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους χωρίς βίζες και άδειες παραμονής.

2) Ο επικεφαλής της ομάδας παροχής βοήθειας θα πρέπει να έχει έγγραφη εξουσιοδότηση που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή ή το εξουσιοδοτημένο όργανο του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους, στην οποία αναγράφονται και τα μέλη της ομάδας. Δείγμα της έγγραφης εξουσιοδότησης επισυνάπτεται στο Παράρτημα της παρούσας Συμφωνίας.

3) Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στο έδαφος του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, τα μέλη των ομάδων παροχής βοήθειας θα υποχρεούνται να σέβονται τη νομοθεσία αυτού του κράτους.

4) Τα μέλη των ομάδων παροχής βοήθειας δικαιούνται να φέρουν τη στολή τους στο έδαφος του Αιτούντος Συμβαλλόμε-

νου Μέρους, εφόσον αυτή ανήκει στο συνήθη εξοπλισμό τους στο κράτος του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν περιορίζουν τη χρήση διακριτικών σημάτων στα οχήματα των ομάδων παροχής βοήθειας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

5) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εξασφαλίζουν τα αναφερόμενα στις παραγράφους (1) – (4) και στην περίπτωση που κάποιο από τα Συμβαλλόμενα Μέρη είναι κράτος διελεύσεως. Οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν εγκαίρως η μία στην άλλη την ανάγκη διέλευσης και συμφωνούν για τη διαδικασία και τον τρόπο διέλευσης, παρέχοντας, εάν είναι αναγκαίο, και επίσημη συνοδεία για τη διέλευση των ομάδων παροχής βοήθειας.

Άρθρο 6

Εισαγωγή, εξαγωγή και διακίνηση δια των κρατικών συνόρων εξοπλισμού και υλικών υποστήριξης

1) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διευκολύνουν τη διακίνηση δια των κρατικών συνόρων των εξοπλισμών και των υλικών υποστήριξης σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:

α) Κατά τη διάβαση των συνόρων ο επικεφαλής της ομάδας παροχής βοήθειας θα υποχρεούται να υποβάλει στην τελωνειακή αρχή του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους χωριστή κατάσταση των αναγκών για τη δραστηριότητα της ομάδας εξοπλισμών και χωριστή κατάσταση των αγαθών που μεταφέρθηκαν ως υλικά υποστήριξης. Οι καταστάσεις θα αποτελούν μέρος της έγγραφης εξουσιοδότησης και δείγματά τους επισυνάπτονται στο Παράρτημα της παρούσας Συμφωνίας.

β) Εάν μέρος των υλικών υποστήριξης αποτελείται από φαρμακευτικά σκευάσματα που περιέχουν ναρκωτικές και ψυχοτρόπες ουσίες, θα συντάσσεται χωριστή αναλυτική κατάσταση για αυτά τα είδη. Η κατάσταση θα αποστέλλεται στην αναγνωρισμένη από το Διεθνές Συμβούλιο Ελέγχου Ναρκωτικών του ΟΗΕ¹ (UN INCB) εθνική αρχή. Οι αρμόδιες αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα ενεργούν σύμφωνα με τη σχετική σύσταση² της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και θα ενημερώνουν το Διεθνές Συμβούλιο Ελέγχου Ναρκωτικών του ΟΗΕ (UN International Narcotics Control Board).

2) Κατά την παροχή βοήθειας οι ομάδες παροχής βοήθειας επιτρέπεται να εισάγουν και να εξαγάγουν εκτός των εφοδίων του ταξιδιού, μόνο τον εξοπλισμό και τα υλικά υποστήριξης.

3) Ο εξοπλισμός και τα υλικά υποστήριξης που διακινούνται δια των κρατικών συνόρων δεν υπόκεινται στις απαγορεύσεις και περιορισμούς που αφορούν τη διακίνηση εμπορευμάτων. Εννοείται ότι επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται ως υλικά υποστήριξης μόνο προϊόντα των οποίων ο χρόνος διατήρησης δεν έχει λήξει.

Τα υλικά υποστήριξης και οι εξοπλισμοί θα εξαιρούνται – υπό την προϋπόθεση της βεβαίωσης ότι η χρήση τους είναι σύμφωνη προς τον προορισμό – από δασμούς, φόρους και λοιπές χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή ή εξαγωγή αγαθών.

4) Για τα αυτοκίνητα των ομάδων παροχής βοήθειας και τα λοιπά οχήματα μεταφοράς των υλικών υποστήριξης τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα απαιτούν τις διεθνείς άδειες οδικών μεταφορών και αυτά θα απαλλάσσονται από τις πάσης φύσεως επιβαρύνσεις που αφορούν εν γένει τα οχήματα.

5) Τα μη χρησιμοποιημένα υλικά υποστήριξης και ο εξοπλισμός που τελικά δεν χρησιμοποιήθηκε ή δεν καταστράφηκε, πρέπει να μεταφερθούν το αργότερο εντός τριάντα (30) ημερών στο έδαφος του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

6) Σε περίπτωση που τεμάχια του εξοπλισμού θα παραμείνουν στην εδαφική επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους ως υλικά υποστήριξης, πρέπει να υποβληθεί σχετική αμελλητί δήλωση στην οικεία τελωνειακή αρχή του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, στην οποία θα αναγράφεται η ποσότητα, το είδος και ο τόπος παραμονής των μη επανεξαγόμενων αντικειμένων, και συγχρόνως πρέπει να ενημερωθεί σχετικά και η αρμόδια αρχή του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους. Για τα

τεμάχια του εξοπλισμού που θα παραμείνουν στην επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους σύμφωνα με την προαναφερόμενη διαδικασία θα ισχύουν οι κείμενες διατάξεις του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

7) Σε περίπτωση που στα πλαίσια της παροχής βοήθειας θα μεταφερθούν φαρμακευτικά σκευάσματα στην εδαφική επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, θα ισχύουν οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) Οι ρυθμίσεις των παρ. (3) και (6) θα εφαρμόζονται αναλόγως και για τα φαρμακευτικά σκευάσματα που περιέχουν ναρκωτικές και ψυχοτρόπες ουσίες.

β) Τα σκευάσματα αυτά επιτρέπεται να εισάγονται μόνο σε ποσότητες που απαιτούνται για επείγουσα ιατρική βοήθεια και επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μόνο από εξειδικευμένο ιατρικό προσωπικό, σύμφωνα με τις σχετικές υγειονομικές διατάξεις του κράτους του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

γ) Προκειμένου για χρησιμοποιημένα φαρμακευτικά σκευάσματα με ναρκωτικές ή ψυχοτρόπες ουσίες, πρέπει να προσκομισθεί στην τελωνειακή αρχή του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους το αποδεικτικό χρήσης τους, υπογεγραμμένο από τον ιατρό της ομάδας παροχής βοήθειας και πιστοποιημένο από τον εκπρόσωπο της αρμόδιας αρχής του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

δ) Η εισαγωγή και εξαγωγή των σκευασμάτων αυτών δεν θα θεωρείται από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ως εισαγωγή και εξαγωγή αγαθών κατά την έννοια των διεθνών συμβάσεων περί ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών που δεσμεύουν τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

8) Απαγορεύεται η εισαγωγή όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών υλών στο έδαφος του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, εκτός των αναγκών για την παροχή βοήθειας εκρηκτικών υλών βιομηχανικής χρήσης.

9) Οι αρμόδιες κατά τις νομοθετικές ρυθμίσεις του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους αρχές δικαιούνται να ελέγχουν τη χρήση και την αποθήκευση των εξοπλισμών και υλικών των παρ. (3) - (7).

10) Τα αναφερόμενα στις παρ. (1) - (9) θα εφαρμόζονται και για φορτία υπό διαμετακόμιση.

11) Το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει ευχέρεια καθαρισμού από χημικές και ραδιενεργές ουσίες και απολύμανσης των εξοπλισμών. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό, ο εξοπλισμός θα παραμείνει στο έδαφος του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 7

Χρήση αεροσκάφους

1) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να εγκρίνουν, για την παροχή βοήθειας της παρ. (1) του άρθρου 4 της παρούσας Συμφωνίας – σύμφωνα με τους όρους της παρ. (2) - τη χρήση και διέλευση, καθώς και την απογείωση και προσγείωση αεροσκάφών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους στην επικράτειά τους, με απλοποιημένη διαδικασία διάβασης των συνόρων και εκτελωνισμού, κατ' εφαρμογή των αντίστοιχων όρων των άρθρων 5 και 6 της παρούσας Συμφωνίας.

2) Το σχέδιο πτήσεως (συμπεριλαμβανομένης και της περιγραφής του φορτίου) των αεροσκάφών που θα χρησιμοποιούνται για παροχή βοήθειας θα υποβάλλεται στην οικεία αρχή σύμφωνα με τις νομοθετικές ρυθμίσεις και τους τεχνικούς κανονισμούς που δημοσιεύονται στο εθνικό Δημοσίευμα Αεροπορικής Ενημέρωσης (Aeronautical Information Publication, AIP), με αναφορά στην παρούσα Σύμβαση.

3) Οι πτήσεις θα διεξάγονται σύμφωνα με τους κανόνες που δημοσιεύονται στο εθνικό Δημοσίευμα Αεροπορικής Ενημέρωσης (Aeronautical Information Publication (AIP) των Συμβαλλόμενων Μερών, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στην παρούσα Συμφωνία.

Άρθρο 8

Δαπάνες της παροχής βοήθειας

1) Η βοήθεια θα παρέχεται δωρεάν, τηρουμένων και των δια-

τάξεων της παρούσας Συμφωνίας, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

2) Το Παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος θα απαλλάσσεται από δαπάνες για πτήση, προσγείωση, στάθμευση στο αεροδρόμιο, απογείωση και ραδιοαυτιλιακές υπηρεσίες που αφορούν το αεροσκάφος παροχής βοήθειας.

3) Σε περίπτωση χρήσης αεροσκαφών, τα θέματα που αφορούν την αποζημίωση για τα καύσιμα και τη συντήρηση του αεροσκάφους προκειμένου για πτήσεις που αποβλέπουν στην παροχή βοήθειας, θα αντιμετωπίζονται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών κατά περίπτωση.

Άρθρο 9 Αποζημίωση ζημιών

1) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη παραιτούνται αμοιβαίως από κάθε νόμιμη αξίωση για αποζημίωση που αφορά υλικές ζημιές, συμπεριλαμβανομένων και των ζημιών του φυσικού περιβάλλοντος, που προξενούνται από μέλος της ομάδας παροχής βοήθειας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, και θα παραιτούνται, επίσης, από κάθε αξίωση για αποζημίωση που αφορά βλάβη της υγείας ή θάνατο μέλους της ομάδας αυτής, εφόσον αυτά προκλήθηκαν κατά την εκτέλεση ή από την εκτέλεση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα Συμφωνία.

2) Σε περίπτωση που μέλος της ομάδας παροχής βοήθειας του Παρέχοντος Συμβαλλόμενου Μέρους προξενήσει ζημιά σε βάρος τρίτων εντός του εδάφους του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, το Αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος θα φέρει την ευθύνη, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν τις ζημιές που προκλήθηκαν από δική του ομάδα παροχής βοήθειας.

3) Οι διατάξεις των παρ. (1) - (2) δεν θα εφαρμόζονται σε περιπτώσεις ζημιών που προξενούνται εσκεμμένα ή οφείλονται σε βαρεία αμέλεια.

4) Η ευθύνη αποζημίωσης του παρόντος άρθρου ισχύει για τις ζημιές που προξενήθηκαν από τις ομάδες παροχής βοήθειας από τη στιγμή της εισόδου τους στην εδαφική επικράτεια του Αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους έως την έξοδό τους.

5) Οι αρμόδιες αρχές θα συνεργάζονται στενά για να διευκολύνουν την έγκριση των αξιώσεων αποζημίωσης. Για τον σκοπό αυτόν θα παραχωρούν αμοιβαίως κάθε πληροφορία που διαθέτουν για τις συνθήκες υπό τις οποίες προκλήθηκε η ζημιά.

6) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εφαρμόζουν αναλόγως τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και για την περίπτωση που ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη είναι κράτος διελεύσεως.

Άρθρο 10 Λοιπές μορφές συνεργασίας

1) Η συνεργασία στα πλαίσια της παρούσας Συμφωνίας θα συμπεριλαμβάνει τα ακόλουθα:

- την πρόβλεψη, πρόληψη και αξιολόγηση των έκτακτων αναγκών και των σοβαρών ατυχημάτων, την αντιμετώπιση των συνεπειών τους, την οργάνωση και λειτουργία συστήματος παρακολούθησης,
- την εξέταση των αιτίων των έκτακτων αναγκών και των σοβαρών ατυχημάτων και την εκτίμηση των συνεπειών τους,
- την εκτίμηση του κινδύνου για το περιβάλλον και τον πληθυσμό που οφείλεται σε πιθανές ρυπάνσεις που προκαλούνται από καταστροφές και σοβαρά ατυχήματα,
- την αμοιβαία βοήθεια στην παροχή τεχνικού εξοπλισμού και διευκολύνσεων, τον από κοινού προγραμματισμό και τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την πρόληψη και την καταστολή έκτακτης ανάγκης, τη διεξαγωγή κοινών ασκήσεων,
- την οργάνωση της εκπαίδευσης του πληθυσμού ώστε να ενεργεί σε έκτακτες ανάγκες, συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης στις πρώτες βοήθειες,
- την οργάνωση κοινών διασκέψεων, εκπαιδευτικών ταξιδιών, επιστημονικών προγραμμάτων και ειδικών σεμιναρίων, τη

συνεργασία εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,

- την ανταλλαγή πληροφοριών, περιοδικών, μεθοδολογικών ή οποιονδήποτε άλλων δημοσιεύσεων, υλικών *vi-deo* και φωτογραφιών, καθώς επίσης τεχνολογιών,
- την προετοιμασία από κοινού δημοσιεύσεων και εκθέσεων,
- την εκπαίδευση των ειδικών σε εκπαιδευτικά ιδρύματα άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, την ανταλλαγή εκπαιδευτών, εκπαιδευομένων, επιστημόνων και εμπειρογνομόνων,
- τις διασκέψεις των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών.

2) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εφαρμόζουν αναλόγως τις ρυθμίσεις της παρούσας Συμφωνίας για τις λοιπές μορφές συνεργασίας της παρ. (1) και ιδίως για τις κοινές ασκήσεις.

Άρθρο 11 Συνεργασία με διεθνείς και εθνικούς οργανισμούς

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν να ζητούν και να προωθούν με κάθε δυνατό μέσο τη συνεργασία μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων διεθνών και εθνικών οργανισμών, ιδρυμάτων, φυσικών και νομικών προσώπων που ενεργούν στον τομέα της πρόληψης και καταστολής έκτακτων αναγκών και σοβαρών ατυχημάτων.

Άρθρο 12 Κοινή Επιτροπή

1) Για την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών θα εγκαθιδρύσουν μια Κοινή Επιτροπή για συνεργασία στον τομέα της πρόληψης και καταστολής έκτακτων αναγκών και σοβαρών ατυχημάτων. Θα καθορίσουν τον αριθμό των μελών και τα καθήκοντά της και θα εγκρίνουν τη διαδικασία εργασίας που θα περιέχει τους ειδικούς κανόνες λειτουργίας της. Οι κανόνες λειτουργίας περιλαμβάνουν επίσης τη διαδικασία και τον τρόπο της συνεργασίας, όπως ορίζεται στην παρούσα Συμφωνία, περιλαμβανομένης και της ανταλλαγής πληροφοριών.

2) Η Κοινή Επιτροπή θα συνεδριάζει κατά τις περιστάσεις, μετά από συνεννόηση των αρμόδιων αρχών, εκ περιτροπής στο έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουγγρικής Δημοκρατίας.

Άρθρο 13 Όροι υποδοχής των εκπροσώπων

Όλα τα έξοδα της διαμονής των στελεχών και άλλων εκπροσώπων των Συμβαλλόμενων Μερών θα καλύπτονται από το υποδεχόμενο Συμβαλλόμενο Μέρος, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων της μετακίνησής τους εντός της εθνικής του επικράτειας, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Δαπάνες μεταφοράς προς και από την επικράτεια του υποδεχόμενου Συμβαλλόμενου Μέρους θα καλύπτονται από το αποστέλλον Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 14 Χρήση των πληροφοριών

Οι πληροφορίες που αποκτώνται ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα Συμφωνία δεν θα παραχωρούνται σε τρίτους χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του Συμβαλλόμενου Μέρους από το οποίο προέρχονται, τηρουμένων των νομοθετικών διατάξεων των Συμβαλλόμενων Μερών, και δεν θα δημοσιεύονται χωρίς την προηγούμενη γραπτή συμφωνία των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 15 Διευθέτηση των διαφωνιών

Όλες οι διαφωνίες που τυχόν θα προκύψουν από την ερμηνεία και εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας θα διευθετούνται με διαπραγματεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 16
Τελικές διατάξεις

1) Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ από την ημερομηνία της γραπτής ανακοίνωσης για την ολοκλήρωση, εκ μέρους των Συμβαλλόμενων Μερών, των σχετικών εσωτερικών διατυπώσεων που είναι απαραίτητες για τη θέση της σε ισχύ.

2) Η παρούσα Συμφωνία θα συναφθεί για αόριστη χρονική περίοδο. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορεί να καταγγείλει γραπτώς την παρούσα Συμφωνία. Η παρούσα Συμφωνία θα λήξει σε έξι μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα λάβει σχετική διακοίνωση για την απόφαση λήξης της.

3) Η λήξη της παρούσας Συμφωνίας δεν θα επηρεάζει την

εκπλήρωση των υποχρεώσεων που είχαν αναληφθεί κατά τη διάρκεια ισχύος της, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Υπεγράφη στη Βουδαπέστη, τη 13η Σεπτεμβρίου 2000 σε δύο (2) πρωτότυπα, στην ελληνική και την ουγγρική γλώσσα, κείμενα που είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής
Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της Ουγγρικής
Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται από την Κοινή Επιτροπή του άρθρου 12 της Συμφωνίας εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 16 παρ. 1 αυτής".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επί τίνος θέματος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Από δική μου παράλειψη, κύριε Πρόεδρε -βρισκόμουν στο περιστύλιο- δεν ήμουν μέσα στην Αίθουσα και δεν άκουσα ότι θα κάνατε προεκκώφηση των νομοσχεδίων.

Έχω βασικές αντιρρήσεις για τη Σύμβαση σχετικά με τις νάρκες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τώρα ψηφίστηκε, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι αντιρρήσεις έχουν καταγραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς, αλλά ας μην παραβιάζουμε τον Κανονισμό. Έχετε αντίρρηση που έχει καταγραφεί. Ας σταθούμε σε αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχει καταγραφεί στα Πρακτικά της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη»

Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο τη Βουλευτή Αθηνών κα Ντόρα Μπακογιάννη και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως Ειδική Αγορήτρια τη Βουλευτή κα Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση αυτή, αφού ακουστούν οι δύο εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές, θα παρεμβληθούν οι Αρχηγοί των Κομμάτων και στη συνέχεια θα συνεχιστεί κανονικά η συζήτηση. Ζητώ τη συγκατάθεσή σας γι' αυτήν την παρεμβολή.

Σε ό,τι αφορά το χρόνο, για τους δύο πρώτους τα εικοσιπέντε λεπτά που ορίζει ο Κανονισμός, προτείνω να γίνουν τριάντα και τα δεκαπέντε λεπτά που προβλέπει ο Κανονισμός για τους άλλους δύο Αρχηγούς να γίνουν είκοσι.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Βασίλης Κοντογιαννόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Συνθήκη της Νίκαιας, την οποία καλούμεθα να κυρώσουμε σήμερα με την ψήφο μας, αποτελεί ένα ακόμα βήμα, σημαντικό κατά τη γνώμη μου, στη μακρά πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Από τη Συνθήκη της Ρώμης το 1957, με την οποία ιδρύθηκε η γνωστή Ε.Ο.Κ. των έξι κρατών, περνώντας από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992, του Άμστερνταμ το 1997 και της Νίκαιας το 2001, φθάσαμε στην Ευρωπαϊκή

Ένωση των δεκαπέντε χωρών και πολύ σύντομα, το 2004, στην Ευρώπη των είκοσι πέντε ή των είκοσι επτά χωρών. Και από την Ευρώπη της Κοινής Αγοράς φθάσαμε στην Ευρώπη της Ο.Ν.Ε. και του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος, του ευρώ.

Έκρινα σκόπιμο να υπενθυμίσω αυτούς τους σημαντικούς σταθμούς της κοινής ευρωπαϊκής μας πορείας, για να καθυσχάσω όσους μεψιμοιρούν και εκτιμούν ως διατακτικά τα βήματα και βραδείς τους ρυθμούς προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Μιλώντας από αυτό το βήμα κατά τη συζήτηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ το 1992 είχα υποστηρίξει, ότι η οικονομική ένωση θα φέρει νομοτελειακά και την πολιτική ένωση της Ευρώπης. Μια ενιαία οικονομία με κοινό νόμισμα, αργά ή γρήγορα, θα αναζητήσει και τις πολιτικές δομές που απαιτεί η κοινή οικονομική πορεία. Δεν μπορεί να προχωρήσει καμιά κοινή οικονομική πολιτική χωρίς να συμπληρωθεί και από άλλες επιμέρους πολιτικές και ιδίως χωρίς να στηρίζεται σε μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας.

Οι καρποί που θα προκύψουν από την οικονομική ένωση θα κάμψουν τις αντιστάσεις και θα πείσουν και τους πιο δύσπιστους ευρωσκεπτικιστές ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή από την οργάνωση της Ευρώπης πάνω σε ομοσπονδιακή βάση. «Η οικονομία» κατέληγα τότε «είναι βέβαιο ότι θα αναγκάσει την πολιτική να ακολουθήσει.»

Από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ μέχρι τη Συνθήκη της Νίκαιας, δηλαδή στο διάστημα μιας δεκαετίας, επιταχύνθηκε εντυπωσιακά η οικονομική ενοποίηση της Ευρώπης, ενώ προστέθηκαν νέες πολιτικές, ιδιαίτερα σημαντικές από κοινωνική και πολιτική άποψη.

Η Συνθήκη της Νίκαιας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχεται να συμπληρώσει θεσμικά και πολιτικά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που είχε κατεξοχήν οικονομικό χαρακτήρα, όπως όλοι γνωρίζουμε και προέβλεπε τη δημιουργία της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας μέσα στα πλαίσια μιας ενιαίας οικονομίας και την κυκλοφορία του κοινού νομίσματος, που ήδη αποτελούν πραγματικότητα.

Δύο είναι κατά τη γνώμη μου τα κύρια χαρακτηριστικά της Συνθήκης της Νίκαιας.

Πρώτον, αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία επίκειται και είναι ζωτικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης, αλλά και για τη χώρα μας, αφού στην πρώτη ομάδα των υπό ένταξη χωρών περιλαμβάνεται και η Κύπρος. Η αναμενόμενη ένταξη δώδεκα επιπλέον χωρών της Ανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου επιβάλλει τη βελτίωση της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων. Η σύνθεση της Επιτροπής, η στάθμιση των ψήφων στο Συμβούλιο, η επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας και η ενισχυμένη συνεργασία αποτελούν νέες ρυθμίσεις και αναγκαίες αλλαγές, που επιβάλλονται από την πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Είναι φανερό ότι η ένταξη νέων χωρών περικλείει τον κίνδυνο, εάν δεν υπάρξουν οι κατάλληλες θεσμικές αλλαγές στη λειτουργία της, η Ευρωπαϊκή Ένωση να διολισθήσει σε μια ζώνη ελεύθερων συναλλαγών, όπως θα εύχονταν ίσως ορισμένες δυνάμεις. Η Συνθήκη της Νίκαιας αποτελεί μια πρώτη σημαντική προσπάθεια συνδυασμού των δύο ουσιαστών παραμέτρων του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, της διεύρυνσης από το ένα μέρος και της εμβάθυνσης από το άλλο.

Κατά δεύτερο λόγο, η Συνθήκη της Νίκαιας αποτελεί την αφετηρία του διαλόγου για το μέλλον της Ευρώπης. Με τη σχετική δήλωση που έχει επισυναφεί στη Συνθήκη άνοιξε ουσιαστικά ο διάλογος, ο οποίος έλαβε θεσμική μορφή με τη συγκρότηση της Συντακτικής Συνέλευσης υπό την προεδρία του Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Εστέν. Η Συνέλευση αυτή θα επεξεργαστεί τις νέες καταστατικές ρυθμίσεις που θα αποτελέσουν το περιεχόμενο της νέας διακυβερνητικής διάσκεψης που έχει οριστεί για το 2004.

Δεν θα αναφερθώ στις επιμέρους ρυθμίσεις και αλλαγές οι οποίες έγιναν στα θέματα και στα κεφάλαια τα οποία ανέφερα πριν. Θα επισημάνω μόνο ότι εκτός από τις θεσμικές αλλαγές που έγιναν με στόχο, όπως είπα, την αποτελεσματικότερη λήψη

αποφάσεων, έγιναν σημαντικές επιμέρους αλλαγές σε ζητήματα όπως το δικαιοδοτικό σύστημα. Έγινε επίσης –και είναι σημαντικό– η συμπλήρωση του άρθρου 7, που είναι γνωστό ότι έχει την αφετηρία του στην ανάδειξη του Χάιντερ στην εξουσία στην Αυστρία.

Ιδιαίτερη τομή κάνει η Συνθήκη της Νίκαιας στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Με αυτήν την απόφαση η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτονομείται πλέον θεσμικά από τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, η οποία παύει να αποτελεί τον αμυντικό βραχίονα της Ένωσης. Παράλληλα, η Επιτροπή της Πολιτικής και Ασφάλειας θεσμοθετείται στη νέα Συνθήκη στο άρθρο 25.

Η ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής άμυνας στη Συνθήκη, με τις ταυτόχρονες διαγραφές σχέσεων με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, πιστεύω ότι συνιστούν εξελίξεις μείζονος σημασίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται έτσι εκτός από πολιτικός και στρατιωτικός θεσμός. Ανοίγει έτσι ένα νέο κεφάλαιο στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης εξαιρετικά σημαντικό, αλλά και δυσχερές στην αντιμετώπισή του.

Το ζήτημα του λεγόμενου ευρωστρατού, μέσα στα πλαίσια της τελευταίας Συνόδου της Βαρκελώνης, πιστεύω ότι έλαβε μία θετική για τη χώρα μας εξέλιξη, εφόσον αποφασίστηκε να επαναποθεωθεί μέσα στο θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εξέλιξη αυτή είναι θετική για τη χώρα μας, γιατί όπως σωστά υποστηρίχθηκε από τον Έλληνα Πρωθυπουργό για το θέμα ρύθμισης σχέσεων μεταξύ κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μελών του ΝΑΤΟ και μελών του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι δυνατόν το θέμα των σχέσεων αυτών παρά να αντιμετωπιστεί μέσα στα θεσμικά πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το συμπέρασμα που συνάγεται από τη συνοπτική έκθεση των σημαντικότερων ρυθμίσεων, που καλούμαστε να κυρώσουμε, είναι ότι η Συνθήκη της Νίκαιας αποτελεί ένα πραγματικά σημαντικό βήμα στην εξελικτική πορεία της Ευρωπαϊκής ενοποίησης, παρά το γεγονός ότι ασκήθηκε έντονη κριτική και αρνητικά σχόλια τόσο από τους υπέρμαχους της ευρωπαϊκής ενοποίησης, όσο και από τους πολέμιους της, κυρίως με το επιχείρημα ότι διευρύνεται το «δημοκρατικό έλλειμμα». Άλλωστε η απόρριψη της συνθήκης από την Ιρλανδία μέσω δημοψηφίσματος ενίσχυσε αυτές τις κριτικές.

Σε αυτές τις αδυναμίες και τα ελλείμματα μπορεί να αναφερθούν επιγραμματικά ότι περιλαμβάνονται η ανεπαρκής επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας –ιδιαίτερη σημασία έχει η αποτυχία της επέκτασης στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής– η μη ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στη Συνθήκη, η μη υιοθέτηση του συστήματος της απλής «διπλής πλειοψηφίας» που έγινε δεκτό μεν, αλλά με το πολύπλοκο σύστημα των τριών πλειοψηφιών: ψήφων, κρατών και πληθυσμού.

Παρά, όμως, αυτές τις αδυναμίες η Συνθήκη της Νίκαιας έχει ιδιαίτερη σημασία και αποτελεί σημαντικό βήμα προς την Ευρωπαϊκή ενοποίηση. Γιατί κατά την εκτίμησή μου είναι ουσιαστικά η πρώτη προσπάθεια θεσμικής αποτύπωσης της Ευρώπης των είκοσι επτά κρατών. Ασφαλώς δεν συνιστά την οριστική απάντηση, τη θεσμική, τη συνταγματική και την πολιτική στην μορφολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε η ίδια η Συνθήκη αναγνωρίζει, με την προσθήκη της Δήλωσης που έχει προσαρτηθεί, ότι προδιαγράφεται ένα γενικό πλαίσιο για τη μελλοντική στρατηγική της Ένωσης που θα συζητηθεί τα επόμενα χρόνια.

Η Συνθήκη της Νίκαιας ανοίγει την προοπτική της διεύρυνσης της Ένωσης με την πρώτη ομάδα των υποψηφίων κρατών που, όπως είπα και πριν, μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται η Κύπρος. Ακόμα ενισχύεται ο ρόλος και η θεσμική βάση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις, ώστε να εξελιχθεί μελλοντικά σε κυβερνητικό όργανο της Ένωσης, σύμφωνα με τους εμπνευστές της ευρωπαϊκής ιδέας.

Επίσης η συνθήκη της Νίκαιας προσφέρει για πρώτη φορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση τη σαφή «στρατιωτική διάσταση», την οποία δεν είχε προηγουμένως. Συμβάλλει στην ενδυνάμωση των υπερεθνικών στοιχείων της ευρωπαϊκής δομής, μέσα στα πλαίσια μιας ομοσπονδιακής προοπτικής.

Τέλος, παρά το γεγονός ότι δεν ενισχύθηκαν οι τομείς της κοινωνικής προστασίας και πρόνοιας, δεν μπορούμε να αγνοή-

σουμε τη σημασία ορισμένων ρυθμίσεων για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και τη σύσταση Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας. Τα βήματα αυτά διευρύνουν τις προοπτικές της Κοινωνικής Ευρώπης.

Αλλά και για την Ελλάδα η κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ιδιαίτερη σημασία. Πρώτον, διότι ανοίγει το «δρόμο για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανάμεσα σε αυτές τις χώρες περιλαμβάνεται και η Κύπρος.

Άκουσα στο σημείο αυτό τελευταία να διατυπώνεται η άποψη από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι η εξέλιξη αυτή είναι βεβαία. Θυμίζει η πρόβλεψη αυτή την ίδια θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Θυμίζει, δηλαδή, τη θεωρία του «αυτομάτου πιλότου». Όμως ούτε η ΟΝΕ έγινε με τον «αυτόματο πιλότο». Έγινε με τις προσπάθειες της Κυβέρνησης Σημίτη...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Όταν ήσαστε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ μην διακόπτετε. Να μην καταγράφονται οι διακοπές άνευ της εγκρίσεως του Προεδρείου και του ομιλητή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Έβερτ, θα περίμενα από σας μια πιο ουσιαστική παρατήρηση κι όχι φθηνό πολιτικάντικο λαϊκισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε παρακαλώ, κύριε Κοντογιαννόπουλε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : ...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Εσείς να ντρέπεστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Να μην γράφεται καμία διακοπή παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Η αναμενόμενη ένταξη της Κύπρου έχει αφετηρία. Και έχει αφετηρία την ενταξιακή διαδικασία, αλλά και τη Συμφωνία και την απόφαση του Ελσίνκι, για την οποία η Κυβέρνηση αυτή αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει ακόμη εντονότερη κριτική, και φέρνει την υπογραφή της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη.

Ένα δεύτερο σημείο που αφορά την χώρα μας είναι το εξής. Η Συνθήκη της Νίκαιας σηματοδοτεί μια νέα εποχή στις σχέσεις της χώρας μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο ρόλος της Ελλάδας, μετά την ένταξή της στην ΟΝΕ, περιέχει νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Η θέση της στο σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών χωρών ενισχύει την εθνική μας αυτοπεποίθηση, προσδίδει ένα νέο δυναμισμό κι ενισχυμένη θέση στη διαδικασία για την Ευρώπη του μέλλοντός μας.

Στα ερωτήματα «ποια Ευρώπη θέλουμε για τις επόμενες δεκαετίες», «ποια Ευρώπη μπορεί να σταθεί αποτελεσματικά απέναντι στην παγκοσμιοποίηση και να αναπτύξει ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης με κοινωνικό περιεχόμενο», «ποια Ευρώπη μπορεί να ισορροπήσει το σημερινό σύστημα της μιας υπερδύναμης», η απάντηση δεν είναι άλλη από την μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολιτική ένωση με ομοσπονδιακό χαρακτήρα. Είναι θετικό ότι προς την προοπτική αυτή συντάσσονται τα δύο μεγαλύτερα κόμματα και δίνουν θετική ψήφο στη Συνθήκη της Νίκαιας και τις προοπτικές που αυτή διανοίγει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω.

Δικαιώνονται η διορατικότητα του πρωτεργάτη της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας, Κωνσταντίνου Καραμανλή, αλλά και η επιμονή του Ανδρέα Παπανδρέου για την κοινωνική διάσταση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Είναι, όμως, λυπηρό ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδος εμμένει στην παραφωνία του και δεν κατανοώ γιατί ο Συνασπισμός πελαγοδρομεί στις αντιφάσεις του. Πώς είναι δυνατόν ένα κόμμα της Αριστεράς να έχει υπερψηφίσει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που είχε καθαρά οικονομικό-φιλελεύθερο περιεχόμενο και να αρνείται να επικυρώσει την σαφώς κοινωνικότερου χαρακτήρα Συνθήκη της Νίκαιας, με το επιχείρημα ότι απέχει από το επιθυμητό;

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η χώρα μας, με τη συμμετοχή της στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διευρύνει διαρκώς τις δυνατότητες και τις προοπτικές της. Η εμπειρία αποδεικνύει ότι όσο πιο πολύ πλησιάζ-

ζουμε τον πυρήνα της Ένωσης, όσο πιο αποτελεσματικά ενσωματώνουμε τις πολιτικές της, τόσο περισσότερο αυξάνουμε την ικανότητά μας να μετέχουμε και να επηρεάζουμε τις εξελίξεις, να ισχυροποιούμε την Ελλάδα και να μεγιστοποιούμε τα οφέλη για τον ελληνικό λαό.

Πιστεύω ότι η ελληνική προεδρία την άνοιξη του 2003 παρέχει τη δυνατότητα στη χώρα μας να επηρεάσει τα σενάρια για το μέλλον της Ευρώπης, σύμφωνα με το ελληνικό όραμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, αλλά και να συνδυάσει την αποτελεσματικότητα της οικονομίας της αγοράς με την αναγκαιότητα της κοινωνικής συνοχής και το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρώπης. Πιστεύω ότι η ελληνική προεδρία του 2003 μπορεί να είναι μια σημαντική προεδρία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η εισηγήτρια της Μειοψηφίας κα Μαριέττα Γιαννάκου έχει το λόγο.

MARINETTA GIANNAKOU – ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή των Ελλήνων καλείται σήμερα για μια ακόμα φορά να επιβεβαιώσει την ουσιαστική και συμβολική λειτουργία του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Καλείται να εγκρίνει τους κεντρικούς πολιτικούς άξονες, να στηρίξει την πολιτική δυναμική της πορείας των λαών της Ευρώπης προς ένα κοινό μέλλον. Η συνθήκη της Νίκαιας είναι ένα ακόμα βήμα των εθνικών κρατών προς το στόχο της πολιτικής ολοκλήρωσης. Ίσως είναι ένα διστακτικό, αλλά πάντως κρίσιμο βήμα πανευρωπαϊκής συναίνεσης.

Η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης δεν είναι απλή. Εμπεριέχει toλμηρούς πολιτικούς νεωτερισμούς, αλλά και μετριοπαθείς διευθετήσεις. Έρχεται ως το αποτέλεσμα μιας επιτακτικής και επίπονης διαπραγμάτευσης. Είναι αναμφισβήτητο ένας συμβιβασμός μεταξύ της λειτουργικής αποτελεσματικότητας, της δημοκρατικής νομιμοποίησης και της παγίωσης ενός αμοιβαία αποδεκτού «ευρωπαϊκού τρόπου ζωής».

Συνιστά, τελικά, και τη συντεταγμένη απάντηση των Ευρωπαίων πολιτών στην οικονομική παγκοσμιοποίηση. Προσδιορίζει το ελάχιστο ζητούμενο στην εξασφάλιση μιας θετικής προοπτικής για τις επόμενες γενεές και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη. Είναι σημαντικό για μας να χαράξουμε την πορεία μας στο νέο αιώνα με εκπεφρασμένη την απόλυτη εμπιστοσύνη των πολιτών και ταυτόχρονα να διασφαλίσουμε και τη βούλησή τους για διαφάνεια, ασφάλεια, δικαιοσύνη, ισότητα ευκαιριών, προσωπική και συνολική ευημερία στα πλαίσια μιας Ενωμένης Ευρώπης.

Οι μεγάλοι στόχοι είναι πια τμήμα του κοινού ευρωπαϊκού μας προβληματισμού. Και η Αναθεώρηση του Άμστερνταμ -πριν από τρία χρόνια- και η Συνθήκη της Νίκαιας είναι η εξελικτική συνέχεια μιας συνεπούς προσπάθειας που τελικά ξεκίνησε μετά από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από το 1948, όταν τα αντιστασιακά κινήματα συγκεντρώθηκαν στη Χάγη και εξέφρασαν τη βούλησή τους...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ να παρακολουθείτε τους ομιλητές και να μην υπάρχουν συζητήσεις -ιδιαιτέρως στα μπροστινά έδρανα- διότι ενοχλείται και ο ομιλητής. Να είμαστε φιλικότεροι προς τις κυρίες που ομιλούν.

MARINETTA GIANNAKOU – ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: ...οι πρώην εμπόλεμοι να γίνουν φίλοι. Τότε οι μεγάλοι Ευρωπαίοι οραματιστές, ο Σουμάν, ο Μονέ, ο Ντε Γκασπερι, ο Αντενάουερ, πήραν τις ανάλογες πρωτοβουλίες.

Όλο αυτό, λοιπόν, συνιστούν μια κρίσιμη πολιτική σύνθεση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Πολλές φορές είναι η συνισταμένη ετερογενών θέσεων και απόψεων. Είναι το αποτέλεσμα λεπτών ισορροπιών και ευέλικτων συμβιβασμών μεταξύ των εθνικών κρατών, στη βάση, όμως, ενός αυθεντικού ευρωπαϊκού πολιτικού πολιτισμού που οικοδομήθηκε στην τελευταία πεντηκονταετία. Πάνω από όλα εκφράζει και τη βούληση των εθνικών κυβερνήσεων -είτε αυτές ανήκουν στον κεντροδεξιό είτε στο σοσιαλιστικό χώρο- να προχωρήσουν προς την πολιτική ολοκλήρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προηγουμένως τον

εισηγητή της Πλειοψηφίας να σχολιάζει αυτή την ολοκλήρωση και να τη θεωρεί καταρχήν ως προϊόν περίπου της μιας πλευράς. Αυτή η Ευρώπη ή θα γίνει από όλους μας -από εμάς που τη θέλουμε, αλλά και από αυτούς που δεν τη θέλουν, γιατί και δικές τους απόψεις θα ληφθούν υπόψη - ή δεν θα γίνει καθόλου.

Αυτό που σήμερα συζητάμε -τη Συνθήκη της Νίκαιας- πρέπει όλοι να το συνειδητοποιήσουμε. Διαφορετικά Ευρώπη θα είναι δύσκολο να υπάρξει και ίσως θα αποσυντεθεί με την ευθύνη όλων μας, αν θέλουμε να κάνουμε πολιτικούς σχολιασμούς και παιχνίδια για τη μία ή την άλλη πλευρά. Γιατί Ευρώπη μπορεί να δημιουργηθεί μόνο μέσα από διαδικασίες συναίνεσης των πολιτών και των ηγεσιών τους.

Για τη Νέα Δημοκρατία η ολόπλευρη συμμετοχή της Ελλάδας στις διαδικασίες εξέλιξης της Ευρώπης σε μια κρίσιμη περίοδο -και θεωρητικών αμφισβητήσεων και προγραμματικών επαναπροσδιορισμών- είναι και πρόκληση και εμπειρία. Εργαζόμαστε με συνέπεια και πιστεύουμε στην παγίωση της ειρήνης, της ασφάλειας, της σταθερότητας και της ευημερίας. Πιστεύουμε πως η χώρα μας μόνο μέσω του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, τον οποίο ανέκαθεν προέκρινε ως επιλογή της, μπορεί να προχωρήσει και να λειτουργήσει ουσιαστικά μέσα στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια.

Θέλω να τονίσω ότι μέχρι σήμερα η Νέα Δημοκρατία στήριξε τη λογική της δυναμικής, ισότιμης παρουσίας της χώρας μας στους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς και στους μηχανισμούς χάραξης πολιτικής. Τόνισε επανειλημμένως την ανάγκη της διαφάνειας στην πολιτική διαδικασία και την ενίσχυση του ρόλου των εκλεγμένων αντιπροσώπων των πολιτών στη διαμόρφωση της Ενωμένης Ευρώπης, για να περιοριστεί αυτό που ονομάζεται δημοκρατικό έλλειμμα.

Έθεσε ως εθνική επιδίωξη την ύπαρξη μιας πραγματικά ενιαίας και όχι ad hoc κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας προτάσσοντας την έννοια της πολιτικής αλληλεγγύης ανάμεσα στους εταίρους, στη βάση της μεγαλύτερης δυνατής διασφάλισης της ακεραιότητας του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου.

Επεδίωξε την ενίσχυση της προοπτικής της χάρτας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την ενσωμάτωσή της στη Συνθήκη, κάτι που δεν έγινε και που ελπίζουμε ότι θα γίνει την επομένη φορά. Ταυτόχρονα προέκρινε την σύνθεση πολιτικών οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης στη βάση δύο παραμέτρων, της οικονομικής αποτελεσματικότητας αφ' ενός και της κοινωνικής δικαιοσύνης αφ' ετέρου, με σημείο αναφοράς την ποιότητα ζωής, την απασχόληση, το σεβασμό του περιβάλλοντος, την εκπαίδευση.

Υπήρξαμε σε δύσκολους καιρούς, χάρη στη σταθερότητα των πολιτικών μας θέσεων, το μόνο βασικό σημείο αναφοράς ως προς την ευρωπαϊκή ταυτότητα της χώρας μας. Η αναμφισβήτητη ιστορική επιβεβαίωση των ιδεών μας και των αρχών μας και η δικαίωση του Κωνσταντίνου Καραμανλή μας φέρνουν αντιμέτωπους και με μεγάλη εθνική ευθύνη για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανάγκη να προχωρήσουμε με γρήγορα βήματα πέρα από την απλή ελεύθερη αγορά. Το μεγάλο στοίχημα της ολοκλήρωσης δεν είναι μόνο ένα θεσμικό στοίχημα. Όπως πολύ σωστά αναφέρουν οι Τελό και Μανιέ η ένωση μπορεί να θεωρηθεί ως εργαστήριο μέσα στο οποίο οι ευρωπαίοι αγωνίζονται να εφαρμόσουν τις αξίες της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης στο πλαίσιο μιας πραγματικά όλο και διευρυνόμενης παγκόσμιας οικονομίας. Επομένως, έχουμε νόμιμο δικαίωμα και υποχρέωση απέναντι στις μελλοντικές γενεές, να ακουστόμαστε, να συνδιαμορφώσουμε τους όρους ζωής μέσα σε ένα διεθνές σύστημα, που διέπεται από πλουραλισμό, μια διεθνή κοινωνία η οποία παρά το γεγονός ότι κυριαρχείται από πρακτικές που απέχουν από τα οράματα που εμείς επιθυμούμε να προωθήσουμε, ωστόσο μας δίνει μεγάλες ευκαιρίες. Προς την κατεύθυνση αυτή λειτουργήσει και η τρέχουσα αναθεώρηση. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Διακυβερνητική Διάσκεψη που προηγήθηκε είχε να αντιμετωπίσει πολλά κρίσιμα ερωτήματα και προκλήσεις για το θεσμικό μέλλον της Ευρώ-

της, κυρίως είχε να αντιμετωπίσει την διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μιλάμε για είκοσι επτά χώρες στη Νίκαια και αποφασιζονται οι κανόνες του παιχνιδιού για τις αποφάσεις.

Είναι αλήθεια βέβαια ότι ορισμένες πτυχές της κοινωνικής ζωής που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τον πολίτη, δεν πήραν τη διάσταση που θα θέλαμε. Είναι αλήθεια ότι ζητήματα που έχουν σχέση με την υγεία, τον πολιτισμό, το περιβάλλον, δεν ικανοποιήθηκαν, όπως θα θέλαμε. Δεν ενισχύθηκαν οι θεμελιακοί άξονες στο χώρο της κοινωνικής προστασίας, ωστόσο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχουν οι δράσεις για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Και η Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας είναι ένα σημαντικό βήμα. Επί της ουσίας, όμως, η εργασία στη Νίκαια επικεντρώθηκε σε ένα απλοποιημένο ζήτημα με απόλυτα σύνθετη απάντηση: Πώς δηλαδή η Ένωση θα λειτουργήσει αποτελεσματικά με είκοσι επτά χώρες, με διπλάσιο σχεδόν αριθμό μελών, όταν όλοι οι κανόνες στην ουσία ανατρέπονται στο Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή;

Η θέση της χώρας μας χαρακτηρίστηκε ως συνεπής. Η εθνική στρατηγική γενικότερα προωθούσε μια αντιμετώπιση των εκκρεμοτήτων του Άμστερνταμ στη βάση μιας ευρύτερης αναθεώρησης. Η Ελλάδα είχε υποστηρίξει τη συμπερίληψη στην ημερήσια διάταξη της θεσμικής μεταρρύθμισης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων, επιπλέον την ενσωμάτωση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας και άλλα ζητήματα που αναφέρθηκαν πριν, για την ποιότητα ζωής και την απασχόληση.

Για μας μείζον στόχος για την Ελλάδα πρέπει να είναι η σταθερή παραμονή της στον πολιτικό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη βάση όμως της ενοποιητικής λογικής. Και είναι σημαντικό να πω ότι η Νέα Δημοκρατία στηρίζει με συνέπεια στο συγκεκριμένο στόχο και βλέπει ως καταληκτική αυτής της προσπάθειας τη δημιουργία μιας ομοσπονδίας των λαών και των κρατών.

Άλλωστε, η βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η Ευρώπη, όπως έλεγε ο Σουμά, ήταν πως συνασπιζουμε λαούς και όχι απλώς κράτη!

Σε μία τέτοια διαδικασία, η ανάδειξη των πολιτισμικών στοιχείων των λαών έχει τεράστια σημασία, γιατί είναι μηχανισμός εγγύησης μίας ευρύτερης θεσμικής και κοινωνικής συνοχής του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Έτσι, λοιπόν, πρέπει να ενισχυθούν και οι θεσμικές λειτουργίες που εξασφαλίζουν μακροπρόθεσμα το στόχο.

Επί της ουσίας των τροποποιήσεων που υιοθετήθηκαν, ας μην μονεύσουμε τα εξής: Οι θεσμοί, τα όργανα, οι λειτουργίες, η λήψη αποφάσεων, το Συμβούλιο, η στάθμιση των ψήφων, η ειδική πλειοψηφία. Κατά τη διακυβερνητική, η Ελλάδα ορθώς στηρίξε την απαίτηση των μικρών κρατών σε κάθε περίπτωση ψηφοφορίας να υπολογίζεται και η πλειοψηφία των κρατών, διότι αυτό αποτελεί μία βάση ισοτιμίας. Έτσι, λοιπόν, θα παίζει ρόλο και το πληθυσμιακό στοιχείο και το στοιχείο του αριθμού των κρατών.

Η Ελλάδα έχει πια δώδεκα ψήφους στο Κορεπέρ έναντι πέντε ψήφων! Για παράδειγμα, η Ολλανδία πήρε δέκατρεις ψήφους έναντι πέντε ψήφων, γιατί έχει μεγαλύτερο πληθυσμό από εμάς. Η τελική απόφαση προβλέπει ότι από την 1η Ιανουαρίου 2005, για να έχουμε πλειοψηφία, πρέπει να έχουμε εκατόν εξήντα εννέα ψήφους στις διακοσίες τριάντα επτά, για την ειδική πλειοψηφία -δηλαδή 71,3%- συγκέντρωση της πλειοψηφίας των κρατών-μελών και συγκέντρωση του 62% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναστέλλουσα μειοψηφία διαμορφώνεται στις εξήντα εννέα ψήφους. Αυτό σημαίνει ότι δύο μεγάλες και μία μικρή χώρα μπορούν να εμποδίσουν τη λήψη απόφασης. Αυτές είναι ισορροπημένες αποφάσεις!

Στην περίπτωση της διευρυμένης Ευρώπης των είκοσι επτά μελών προβλέπεται πλέον -σύμφωνα με την προσαρτημένη δήλωση στη Συνθήκη- ειδική πλειοψηφία με διακοσίες πενήντα οκτώ ψήφους σε σύνολο τριακοσίων σαράντα πέντε ψήφων. Με αυτόν τον τρόπο ανεβαίνει η πλειοψηφία στο 74,7%, ενώ η αναστέλλουσα μειοψηφία είναι ογδόντα οκτώ ψήφοι.

Το σύστημα εμφανίζεται δύσκολο, ποιοτικά διαφορετικό και

μη κατανοητό από τους λαούς. Κατά κύριο λόγο, φαίνεται κατ' αρχήν να καθιστά δύσκολη τη λήψη αποφάσεων, αλλά είναι κάτι που θα δούμε στην πράξη. Από πλευράς ισορροπίας και αρχής είναι ένα σύστημα που μπορεί να εξασφαλίσει όσα ειπώθηκαν προηγουμένως.

Είναι σημαντικό ότι δεν ανατρέπεται η ισορροπία μεταξύ των κρατών. Υπάρχει διαφοροποίηση στην κατανομή ψήφων και ελαφρά υπεροχή πια των μεγαλύτερων κρατών από ένα προς δύο στο ένα προς 2,4. Αυτοί, όμως, ελέγχουν πια μόνο το 49% των ψήφων και όχι το 55% όπως πριν. Έτσι, απαιτείται η συμφωνία έξι μεγάλων και οκτώ μικρότερων κρατών, για να ληφθεί απόφαση. Είναι ένα σύστημα πολύπλοκο, αλλά -χωρίς αμφιβολία- με ισορροπίες και δίκαιη κατανομή.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, βέβαια, διαφοροποιείται. Όταν τα κράτη-μέλη θα περάσουν τα είκοσι, κάθε κράτος μέλος θα έχει από έναν Επίτροπο. Όταν τα μέλη φθάσουν τα είκοσι επτά -δηλαδή μετά τη διεύρυνση με δώδεκα κράτη μέλη- τότε δεν θα έχουν όλες οι χώρες Επίτροπο. Διασφαλίζεται, όμως, ότι κατά σειρά και μέσα σε μία διαδικασία ενός κύκλου μίας διαδοχικής ανάδειξης των Επιτρόπων, όλες οι χώρες θα έχουν το δικαίωμα να έχουν κατά καιρούς Επιτρόπους ανεξάρτητα από το μέγεθός τους! Αυτό είναι σημαντικό!

Οι σχετικές ρυθμίσεις για την ειδική πλειοψηφία είναι θετικές και λειτουργικές. Δεν μπορεί η Ευρώπη να προχωρήσει χωρίς το δικαίωμα να αποφασίζει δια πλειοψηφίας. Βέβαια, ορθώς παραμένουν στο ζήτημα της ομοφωνίας ζητήματα συνταγματικού ή θεσμικού χαρακτήρα, π.χ. ένταξης νέων κρατών μελών, κοινής αμυντικής πολιτικής, τρίτου πυλώνα, αναθεώρησης των συνθηκών.

Η απλοποίηση της ενισχυμένης συνεργασίας δομήθηκε στη βάση των αρχών της ύπαρξης ελάχιστου αριθμού κρατών για την κοινή εξωτερική πολιτική -δηλαδή οκτώ κρατών- για τη λήψη απόφασης για την παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για πρώτο και τρίτο πυλώνα. Βέβαια, η ειδική συνεργασία στο χώρο της ΚΕΠΑ, δεν αφορά στη χάραξη πολιτικής, αλλά στην εφαρμογή κοινής δράσης. Αυτό που σήμερα γίνεται ad hoc, θα μπορεί να είναι κοινοτική πολιτική και έτσι θα ενισχύει την πολιτική συνοχή της Ευρώπης!

Επίσης, είναι σημαντικό το γεγονός ότι δίνεται στρατιωτική διάσταση στην Ένωση. Η διαγραφή των αναφορών στη δυτικο-ευρωπαϊκή Ένωση, η Πολιτική και Στρατιωτική Επιτροπή, η συγκρότηση της Στρατιωτικής Επιτροπής και του Επιτελείου, η Ειδική Πλειοψηφία των Εκπροσώπων είναι σημαντικά βήματα.

Είναι προφανές ότι τα επόμενα βήματα πρέπει να αφορούν στην ανάληψη πρωτοβουλιών από τα κράτη-μέλη για την ευρωπαϊκή άμυνα. Οι αποφάσεις επί της αρχής είναι σωστές ως πρώτο βήμα. Το «διά ταύτα» είναι που έχει σημασία, πώς εμείς εκεί θα λειτουργήσουμε με τα ευαίσθητα προβλήματα που υπάρχουν, πώς θα κατοχυρώσουμε όλα τα συμφέροντά μας και όχι μόνο τα εδαφικά, αλλά και τα κυριαρχικά δικαιώματα.

Η Συνθήκη της Νίκαιας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα μεταβατικό στάδιο προς την ολοκλήρωση, είναι η πρώτη συγκροτημένη απόπειρα μιας λειτουργικής ρύθμισης μιας διευρυμένης Ευρώπης, ενώ ταυτόχρονα υπολογίζονται ορισμένες πολιτικές παράμετροι. Και φυσικά προωθείται η ένταξη της Κύπρου, μείζον θέμα για μας.

Είμαστε θετικοί, λοιπόν, για τη Συνθήκη της Νίκαιας, γιατί ως συνολικό κείμενο ενισχύει τον υπερεθνικό και ομοσπονδιακό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διατηρείται μάλιστα ο κοινοτικός τρόπος οργάνωσης και το *acquis communautaire*. Η μη συμπερίληψη του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων μας βρίσκει αντίθετους, αλλά ελπίζουμε πως θα γίνει την επόμενη φορά.

Το μέλλον της Ευρώπης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένει ένα βαθύ πολιτικό ζήτημα. Η Νίκαια δίνει την ευκαιρία να προχωρήσουμε, να ανανεώσουμε το όραμα, να φέρουμε τους πολίτες πιο κοντά στην Ένωση, γιατί διαφορετικά τα πράγματα θα γίνουν πολύ δύσκολα.

Πρέπει να κινηθούμε προς τον κοινωνικό στόχο που όρισε τότε ο Ζακ Ντελόρ ως Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επίσης πρέπει να καθορίσουμε ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο

στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή το σαφή διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων, κάτι στο οποίο θα απαντήσει η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης.

Το ευρωπαϊκό Σύνταγμα, στο οποίο πιστεύουμε, είναι μία κρίσιμη προϋπόθεση για την εξέλιξη αυτής της Ευρώπης, αλλά ταυτόχρονα και η κοινωνία των πολιτών ή ας πούμε το «έθνος των πολιτών», όπως με πολύ ενδιαφέροντα τρόπο τονίζει ο Γιούργκεν Χάμπερμας.

Δεν μπορεί να οικοδομηθεί το «έθνος των πολιτών» στη βάση κοινής καταγωγής, γλώσσας και ιστορίας μόνο. Αντλεί τη δύναμή του και από την ενοποιητική λογική της υπερεθνικής δημοκρατικής υπηκοότητας, συνδυάζοντας και τα πολιτισμικά στοιχεία, αλλά και τη διάθεση να προχωρήσουμε προς το μέλλον. Το μέλλον της Ευρώπης των πολιτών είναι πολύ μεγάλη υπόθεση για να διακυβευθεί στο βωμό κάποιων αντιρρήσεων για όσα δεν έγιναν και για τα οποία ωστόσο μπορούμε να προσπαθήσουμε στο μέλλον. Η Συνθήκη της Νίκαιας μπορεί και πρέπει να έχει καλύτερη συνέχεια.

Η Ευρώπη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε πως δημιουργήθηκε από όλους τελικά και ανήκει σε όλους. Αυτό πρέπει να το θυμόμαστε κάθε στιγμή που γίνεται διάλογος ή λαμβάνονται αποφάσεις για το μέλλον. Αλλιώς δεν θα είναι η Ευρώπη, που εμείς πιστεύουμε τουλάχιστον εμείς που θεωρούμε τον εαυτό μας βαθιά ευρωπαϊστή.

Η αποδοχή της Συνθήκης της Νίκαιας αποτελεί θετική επιλογή για τη Βουλή των Ελλήνων. Συμβαδίζει με τις αρχές της Νέας Δημοκρατίας, της ευρωπαϊκής μας πολιτικής, μα πάνω από όλα πιστεύουμε πως είναι μία πραγματικά εθνική πολιτική. Γι' αυτούς τους λόγους η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει υπέρ αυτής της Συνθήκης, αλλά και ταυτόχρονα υπέρ του μέλλοντος της Ευρώπης μέσω αυτής της κίνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν εγγραφεί δεκαέξι ομιλητές. Σύμφωνα με τους χρόνους που έχω υπόψη μου, μπορούμε να διακόψουμε απόψε στις 12 τα μεσάνυχτα ακριβώς και να συνεχίσουμε αύριο στις 10.30', ώστε περίπου στις 13.30' να γίνει η ονομαστική ψηφοφορία. Συγχρόνως θα γίνει και η ψηφοφορία για τις αιτήσεις άρσεως ασυλίας που έχει προσδιοριστεί για αύριο. Θα γίνει στο τέλος της συνεδρίασης μαζί με την ψηφοφορία αυτή. Όποιοι δεν θα είναι παρόντες κατά την εκκίνηση του ονόματός τους, θα διαγράφονται. Να το γνωρίζουν οι συνάδελφοι και να μην υποθέσουν ότι θα μιλήσουν αύριο όσοι δεν θα μιλήσουν απόψε.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε.

Ο κ. Σκυλλάκος ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει τα λόγια.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτει τη Συνθήκη της Νίκαιας. Καταψηφίζουμε τη Συνθήκη τροποποίησης της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για ποιο λόγο; Στο μόνο που μπορούμε να συμφωνήσουμε είναι ότι αποτελεί ένα βήμα στην εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ερώτημα είναι, βήμα προς ποια κατεύθυνση; Κατά τη γνώμη μας αποδεικνύεται και στην πράξη -και από τις αντιδράσεις των εργαζομένων αυτές τις μέρες στη Βαρκελώνη, αλλά και σε κάθε Σύνοδο Κορυφής που όλο πυκνώνουν οι κοινωνικές διαμαρτυρίες- για όποιον μπορεί και παρακολουθεί την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η αναθεώρηση της Συνθήκης της Νίκαιας κάνει την Ευρωπαϊκή Ένωση περισσότερο αποτελεσματική στην προοπτική, στο στόχο της για ανταγωνιστικότητα. Αυτή η περιβόητη ανταγωνιστικότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά περισσότερα κέρδη για το μεγάλο κεφάλαιο. Βεβαίως και με τα μέτρα που παίρνονται στη Νίκαια θα έχουμε μεγαλύτερη κερδοσκοπία, μεγαλύτερα βάρη στους εργαζόμενους. Όλες οι συζητήσεις στη Βαρκελώνη στράφηκαν στο πώς θα αφαιρε-

θούν και άλλα εργασιακά δικαιώματα, στο πώς θα ανέβει το όριο ηλικίας στους συνταξιούχους και στους εργαζόμενους της Ευρώπης. Αυτή ήταν η συζήτηση.

Με τη Συνθήκη της Νίκαιας δυναμώνουν οι ισχυρότερες χώρες, μειώνεται η ισχύς, η δυνατότητα να εκφράζουν γνώμη, να επιβάλουν γνώμη οι μικρότερες χώρες, αποδυναμώνεται η φωνή των μικρότερων χωρών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση βεβαίως γίνεται περισσότερο αποτελεσματική και στην πολιτική εκμετάλλευσης ή και επέμβασης σε ξένες χώρες είτε αυτό επιτυγχάνεται με τη διεύρυνση είτε με τις διάφορες αποφάσεις, με την όποια κοινή εξωτερική πολιτική υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με τη δυνατότητα στρατιωτικών επεμβάσεων τύπου Πίτεςμπεργκ και με άλλα προσχήματα.

Κατά τη δική μας άποψη θεσμοθετείται μ' αυτήν τη Συνθήκη ο σκληρός πυρήνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που γύρω-γύρω από τις πιο ισχυρές χώρες θα κινούνται ή θα σέρνονται θα μπορούσα να πω, μια σειρά από μικρότερες χώρες, θεσμοθετείται η Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων, βαθαίνει η ανισοτιμία. Εν πάση περιπτώσει, το βήμα αυτό για το οποίο λέτε, θα είναι ένας επιπλέον μοχλός για τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματιών στην Ευρώπη σε βάρος των εργαζομένων και της Ευρώπης και του τρίτου κόσμου.

Ταυτόχρονα με τη Συνθήκη αυτή αφαιρούνται μια σειρά ακόμα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, μειώνεται ακόμα περισσότερο η εθνική κυριαρχία και κατ' επέκταση η λαϊκή κυριαρχία και μάλιστα η προοπτική της διακυβερνητικής, η οποία θα ξεκινήσει στο επόμενο χρονικό διάστημα και που γίνεται οι προεργασίες μέσω της συντακτικής συνέλευσης, η προοπτική για μια Ευρώπη, είτε ομοσπονδιακή είτε με χαρακτηριστικά ομοσπονδίας θα είναι ακόμα περισσότερο σε βάρος της εθνικής και της λαϊκής κυριαρχίας, σε βάρος των εργαζομένων ολόκληρης της Ευρώπης και της Ελλάδας φυσικά.

Πώς στοιχειοθετούνται αυτά μέσα από τη Συνθήκη; Πρώτον, δυναμώνει η φωνή των ισχυρότερων χωρών, αποκτούν πολύ περισσότερους ψήφους. Ενώ η στάθμιση των ψήφων ήταν 2 προς 1, η Γερμανία 2 ψήφους, η Ελλάδα 1 ψήφο, σήμερα γίνεται 2,4 για τις ισχυρές χώρες προς 1. Ούτε αλλάζει αυτή η κατάσταση, ούτε μπορεί να κρυφτεί πίσω από το ότι τρεις μεγάλες χώρες θα χρειαστούν και μια μικρή για να μπλοκάρουν τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μία μικρή χώρα, όπως η Ελλάδα, πείτε πως θέλει να βάλει κάπου βέτο και να σταματήσει μία απόφαση, που είναι σε βάρος της. Με τη λογική των ψήφων, οι οποίοι καθορίζονται με βάση τον πληθυσμό, αυτή η δυνατότητα όλο και περιορίζεται.

Θα σας αναφέρω τι έχουν πει εκτός Ελλάδος, όταν αποφασίστηκε η αναστάθμιση των ψήφων υπέρ των ισχυρών κρατών. Ο Πρόεδρος της Πορτογαλίας, ο κ. Γκουτιέρρες, είπε: Λυπάμαι, αλλά η πρόταση ισοδυναμεί με πραξικόπημα. Ο αντίστοιχος Φιλανδός, ο κ. Βιλπόνεν, είπε ότι είναι η ώρα της αλήθειας. Στο εξής οι μεγάλοι θα κυριαρχούν στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο.

Το δεύτερο θέμα, που θα ήθελα να αναφέρω, είναι η επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας σε τριάντα εννιά περιπτώσεις. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα αποφασίζονται σε τριάντα εννιά περιπτώσεις κατά πλειοψηφία, παρά τις όποιες διαφωνίες κάποιων χωρών και της Ελλάδας ενδεχομένως, μια σειρά ζητήματα επιπλέον των όσων αποφασίζονταν μέχρι σήμερα.

Θα ήθελα εδώ να θυμίσω -για όσους υποστηρίζουν ότι πρέπει να προχωρήσει ακόμα περισσότερο η ειδική πλειοψηφία- ότι το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία έχουν συμφωνήσει από χρόνια στον αγροτικό τομέα οι αποφάσεις να καθορίζονται με βάση την πλειοψηφία. Ο εκάστοτε Υπουργός Γεωργίας επικαλείται, όταν φαίνεται ότι η κοινή αγροτική πολιτική είναι καταστροφική για την Ελλάδα, ότι: Τι να κάνω; Διαφώνησα, αλλά φταίει η πλειοψηφία. Αυτό που συμβαίνει στον αγροτικό τομέα, επεκτείνεται σε τριάντα εννιά επιπλέον περιπτώσεις. Το χειροκροτάτε και το θεωρείτε θετικό.

Οι περισσότερες, λοιπόν, αποφάσεις θα παίρνονται στις Βρυξέλλες και όχι στην Αθήνα. Θα διευκολυνθεί η παραπέρα επίθεση σε μία σειρά από δικαιώματα και κατακτήσεις.

Υπήρξαν και αντιστάσεις σε αυτήν την προοπτική. Υπήρξαν

αντιστάσεις και από την Ελλάδα. Αλλά σε ποια ζητήματα; Στα ζητήματα, που ενδιαφέρουν την άρχουσα τάξη της χώρας μας, την άρχουσα τάξη της Γερμανίας ή της Γαλλίας.

Πού δεν έγινε κοινή πολιτική; Πού δεν θα αποφασίζεται; Πού κράτησε αυτό το δικαίωμα η Ελλάδα; Πού αντιστάθηκε, για να μην παίρνονται κατά πλειοψηφία οι αποφάσεις και να υπάρχει το δικαίωμα, ώστε να χρειάζεται η σύμφωνη γνώμη και της Ελλάδας; Αυτό το δικαίωμα θα υπάρχει στα ζητήματα της εμπορικής ναυτιλίας, επειδή αυτό συμφέρει τους εφοπλιστές. Ας μην μας πει κανείς ότι αυτό έγινε χάριν των ναυτεργατών, όταν την τελευταία δεκαπενταετία είχαμε κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με νόμους των ελληνικών κυβερνήσεων. Έχουν μείνει ελάχιστοι πλέον Έλληνες ναυτεργάτες στα πληρώματα.

Το ίδιο έκανε και η Γερμανία, επειδή ανησυχεί για το άσυλο και για τους οικονομικούς μετανάστες, έβαλε εκτός ειδικής πλειοψηφίας τα ζητήματα αυτά. Η Γαλλία έκανε το ίδιο για τα ζητήματα των υπηρεσιών. Η Αγγλία το έκανε, επίσης, για διάφορες πλευρές της κοινωνικής πολιτικής. Όπου η άρχουσα τάξη λέει όχι κατά πλειοψηφία οι αποφάσεις, για να μπορούμε να βάζουμε βέτο, εκεί το κρατάτε και εσείς ως Κυβέρνηση, ως χώρα.

Το σοβαρότερο θέμα από τις ρυθμίσεις της Νίκαιας είναι η καθιέρωση της ενισχυμένης συνεργασίας. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οκτώ στις δεκαπέντε χώρες θα μπορούν να αποφασίζουν, παρά την όποια αντίθετη γνώμη των υπόλοιπων χωρών. Οι υπόλοιπες χώρες θα είναι υποχρεωμένες ή να προσχωρήσουν, ώστε οι οκτώ να γίνουν εννιά για παράδειγμα αν προσχωρήσει μία χώρα ή να κρατήσουν εποικοδομητική στάση.

Σε αυτήν την ενισχυμένη συνεργασία έχουν μπει οκτώ από τις δεκαπέντε χώρες και μπορούν να αποφασίζουν και για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Μόνο στα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής μια χώρα, η Ελλάδα για παράδειγμα, θα μπορεί να βάζει βέτο, όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι. Σε ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ατομικών δικαιωμάτων, πολιτικών ελευθεριών, που αφορούν τον τρίτο ούτε το δικαίωμα του βέτο έχουμε.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά σαν ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία λέτε, γιατί στην ενισχυμένη συνεργασία, όπου οι οκτώ δηλαδή αποφασίζουν από μόνοι τους, να μη βάζουμε και την άμυνα μέσα; Οι οκτώ αποφασίζουν και για τον ευρωστρατό. Οι οκτώ αποφασίζουν για ορισμένες λειτουργίες του ευρωστρατού. Από την άλλη μεριά κόπτεσθε και διαμαρτύρεσθε για την απόφαση της Κωνσταντινούπολης, που θίγονται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και μπαίνει σφήνα η Τουρκία –επιτρέψτε μου την έκφραση– στις όποιες αποφάσεις θα αφορούν την λειτουργία του Ευρωστρατού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.)

Λέτε, ναι, στην ενισχυμένη συνεργασία και άμυνα. Κοινή πολιτική. Να προχωρήσει η κοινή εξωτερική πολιτική, αλλά και η πολιτική ασφάλειας και άμυνας να γίνει κοινή πολιτική. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλο και περισσότερο τόσο σοβαρά ζητήματα άμυνας ή εξωτερικής πολιτικής θα παίρνονται κατά πλειοψηφία; Όταν γίνονται κοινές οι πολιτικές, καθιερώνονται βήμα, βήμα και οι κατά πλειοψηφία αποφάσεις. Και μετά κοπτόμαστε –όσοι υποστηρίζουν αυτά, όχι εμείς βεβαίως– για την υπεράσπιση των εθνικών μας και κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Παρακάτω: Θεωρείται θετικό το ότι οι μεγάλες χώρες, όταν θα διευρυνθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και θα μπει και άλλες, θα χάσουν έναν επίτροπο. Είχαν δύο, θα πάνε στον ένα, όπως έχουν και οι μικρές χώρες. Τι κρύβεται, όμως, πίσω από αυτό; Ότι παίρνει υπερεξουσίες ο πρόεδρος της commission, ο πρόεδρος της επιτροπής, ο οποίος θα μπορεί να διορίζει και τους αντιπροέδρους και θα μπορεί να βάζει και ζήτημα αντικατάστασης ενός μη αρεστού ή μη νομιμόφροντα επίτροπου αν βρεθεί καμιά φορά κανένας τέτοιος. Η πρακτική όταν είναι πολυμελή τα όργανα –που θα φτάσουν μέχρι είκοσι– είναι η εξής: Ο πρόεδρος και το προεδρείο παίρνουν τις αποφάσεις και οι άλλοι έρχονται και επικυρώνουν.

Μειώνονται οι έδρες της Ελλάδας και άλλων χωρών μικρών στο Ευρωκοινοβούλιο. Από είκοσι πέντε γίνονται είκοσι δύο. Και

μην μας πει κάποιος, τι να κάνουμε χάριν της ισότητας, όταν για μια σειρά που ετοιμάζονται να μπουν –π.χ. Τσεχία και Ουγγαρία– παίρνουν πολύ λιγότερες έδρες από τον πληθυσμό. Για ποια ισότητα μιλάτε και για ποια δημοκρατία; Η μείωση των εδρών δεν θα είναι σε βάρος των μεγαλύτερων κομμάτων που παίρνουν τη μερίδα του λέοντος –οι ευρωβουλευτές στη χώρα μας– αλλά σε βάρος των μικρότερων, γιατί για ένα μικρό αριθμό ψήφων μπορεί να χάνει μια έδρα ένα μικρό κόμμα.

Τέλος υπάρχει η ρύθμιση που αφορά τα ευρωπαϊκά κόμματα. Χρησιμοποιείται σαν μοχλός δημιουργίας ευρωπαϊκών κομμάτων η χρηματοδότησή τους. Οι προϋποθέσεις που μπαίνουν και όλες οι συζητήσεις είναι στην κατεύθυνση να ενισχυθούν εκείνα τα κόμματα –και μάλιστα να πάρουν ευρωπαϊκό χαρακτήρα– τα οποία υποστηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και δυσκολεύουν τη διαδικασία των ευρωπαϊκών εθνικών κομμάτων που έχουν αντίθετη άποψη στο να μην χρηματοδοτούνται και απειλούνται ότι θα χρηματοδοτούνται μεν, αλλά δεν θα φτάνει ο έλεγχος των οικονομικών τους από τους μηχανισμούς σε κάθε χώρα, αλλά θα έχουν και ελέγχους από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχει το σενάριο να μπει 5% πλαφόν για να μπει ένα ευρωπαϊκό κόμμα στο Ευρωκοινοβούλιο, όπως και το σενάριο να αυξάνει συνεχώς ο αριθμός των ευρωβουλευτών που θα βγαίνουν από τα εθνικά κόμματα.

Τα μέτρα είναι συγκεκριμένα. Είναι μέτρα που πέραν των όσων είπα οδηγούν και σε λιγότερη δημοκρατία στους ευρωπαϊκούς θεσμούς έτσι όπως εξελίσσονται. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σχολιάσω και ορισμένα ζητήματα που είναι εκτός συνθήκης, αλλά που έχουν στενή σχέση με τη συνθήκη. Ορισμένοι δεν είναι ευχαριστημένοι –ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και Συνασπισμός– για το πόσα βήματα γίνονται στη Νίκαια. Θα έπρεπε να προχωρήσει περισσότερο η πολιτική ενοποίηση. Να γίνει –λέει– απεξάρτηση της εξωτερικής πολιτικής αν τα καταφέρναμε σαν Ευρώπη από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό βέβαια δεν είναι εύκολο στην πράξη, αλλά θεωρητικά ακόμη και να γινόταν, θα άλλαζε ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως οργανισμού, ως ένωσης ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα; Δηλαδή αν στο Κόσσοβο βομβάρδιζαν μόνο τα ευρωπαϊκά αεροπλάνα και όχι τα αμερικανικά θα ήταν ανθρωπιστικό οι βομβαρδισμοί;

Θα ήθελα να κάνω ένα ακόμη σχόλιο για τη χάρτα, γιατί ορισμένοι λένε ότι αυτή η Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι χάρτα που θα μπορέσει να αποτελέσει και τη βάση για το Σύνταγμα και ότι είναι θετικό μέτρο.

Όποιοι είναι νομικοί αλλά και μη νομικοί, ας κάνουν τον κόπο να κάνουν μια σύγκριση ανάμεσα στο κείμενο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης της Ρώμης που αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και ανάμεσα στη Χάρτα και στην οικονομική διακήρυξη των δικαιωμάτων που έχει καθορίσει ο ΟΗΕ. Για να δείτε πόσο πίσω είναι αυτή η Χάρτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όχι μόνο αυτό, αλλά προσθέτει ακόμα ένα δικαίωμα που είναι πρωτοφανές για τα συντάγματα της Ευρώπης. Το δικαίωμα του επιχειρηματία κατοχυρώνεται μέσα στη Χάρτα, το δικαίωμα του κεφαλαιοκράτη. Γι' αυτήν τη Χάρτα λέτε ότι πρέπει να αποτελέσει δεσμευτικό χαρακτήρα και θα έπρεπε να έχει περάσει και στη Νίκαια.

Οι αντιδράσεις είναι μεγάλες και ο κόσμος καταλαβαίνει από την πείρα του, οι διαμαρτυρίες ογκώνονται, οι λαοί αμφισβητούν ή αντιτίθενται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Ολλανδικό όχι, παρ' όλο που όλα τα κόμματα, η εκκλησία και όλα τα συνδικάτα στην Ιρλανδία υποστήριξαν τη Συνθήκη της Νίκαιας στην προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βγήκε ένα μεγάλο όχι από το λαό, στην Ιρλανδία που όλοι το θεωρούσαν σαν παράδειγμα ανάπτυξης. Εκεί βέβαια ευημερούν οι αριθμοί και δυστυχούν οι άνθρωποι, γι' αυτό και ψήφισαν όχι. Η πείρα, λοιπόν, δείχνει ότι πρέπει και αγώνας να υπάρχει και σε επίπεδο Κοινοβουλίου να αποκαλύπτουμε όπως κάνουμε αυτήν τη στιγμή, το ρόλο τέτοιων συνθηκών που βεβαίως τις καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία αφού

προηγούμενως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» μαθητές και μαθήτριες και συνοδοί καθηγητές από το Ε' Γυμνάσιο Κορυδαλλού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση δεν έφερε έγκαιρα εν όψει της διακυβερνητικής διάσκεψης στη Νίκαια το θέμα για συζήτηση στην Ολομέλεια. Το κάνει τώρα εκ των υστέρων, αφού το χειρίστηκε κατ' αποκλειστικότητα και ως να είχε το αλάθητο. Συζητώντας μόνο το θέμα σε επίπεδο κοινοβουλευτικής επιτροπής, έπραξε το ελάχιστο και δεν έπραξε αυτό που όφειλε, δηλαδή να ανοίξει και στην ελληνική κοινωνία ένα δημοκρατικό διάλογο γι' αυτά τα σοβαρά θέματα.

Γενικότερα, όμως, στο σύνολό της η διαδικασία της διακυβερνητικής διάσκεψης της Νίκαιας, έκανε φανερό το μεγάλο δημοκρατικό κοινωνικό έλλειμμα της Ευρώπης και την εμμονή της στην οικονομική πλευρά της ενοποίησης. Δεν έδωσε την ώθηση προς την πολιτική ευρωπαϊκή ενοποίηση και κατέγραψε για ακόμη μια φορά και ιδιαίτερα επικίνδυνα γι' αυτήν την περίοδο, την απουσία της κοινής εξωτερικής αμυντικής πολιτικής.

Στη Νίκαια χάθηκε η ευκαιρία για την αρχή της μείωσης του κοινωνικού ελλείμματος της Ευρώπης για τις στέρρες βάσεις της διεύρυνσης και εν τέλει για την προώθηση της πολιτικής ολοκλήρωσης. Η κοινωνική ατζέντα άνοιξε μεν, τα κοινωνικά, όμως, θέματα προσηρσάστηκαν με γενικόλογες διακηρύξεις. Τα πολύ μικρά μέχρι τότε βήματα στα θέματα της κοινωνικής πολιτικής στη διακυβερνητική της Νίκαιας, έγιναν σημειωτόν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα σημαντικά αυτά θέματα συνεχώς να παραπέμπονται στο μέλλον και έτσι, οι διασκέψεις που ακολουθούν, οι σύνοδοι κορυφής και οι άλλες διεργασίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπως και αυτή της Βαρκελώνης να μην έχουν συγκεκριμένο πλαίσιο και πολλές φορές να μας πηγαίνουν ακόμη πιο πίσω.

Στη Βαρκελώνη οι τοποθετήσεις των ηγετών ήταν αντικρουόμενες όπως αντίστοιχα και οι τίτλοι των εφημερίδων. Εμφανίστηκε τελικά ως δίλημμα το ζήτημα του οικονομικού ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις ΗΠΑ ή της προώθησης του κοινωνικού προσώπου αυτής.

Οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτοί που είναι σύμφωνοι με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική, διαπιστώνουν ότι απομακρύνονται οι δυνατότητες υλοποίησης των στόχων μιας Ευρώπης ανταγωνιστική στις ΗΠΑ. Όμως, μετά τις αποφάσεις της Λισαβόνας όπου εκεί τελικά κατάφεραν να επικρατήσει η επιχείρηση εφαρμογής στην Ευρώπη ενός νεοφιλελεύθερου μοντέλου, τα γεγονότα όπως που ακολούθησαν και που συνεχώς μας ακολουθούν, απογύμνωσαν την «ιδέα της νέας οικονομίας».

Έτσι οι Ευρωπαίοι ηγέτες για να σώσουν τα προσχήματα στη Βαρκελώνη άρχισαν πάλι να ασχολούνται με αυτά που θεωρούσαν δευτερεύοντα, δηλαδή με τις οικονομικές συνθήκες, την απασχόληση, την ανεργία κλπ. Το αποτέλεσμα, όμως, στη διακυβερνητική της Νίκαιας –και συνεχίστηκε αυτό και στη Βαρκελώνη κλπ.– ήταν να δημιουργείται πάντα ένας γύρος με γενικόλογες για τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, της απασχόλησης, των οικονομικών συνθηκών των μικρών χωρών στις νέες προοπτικές της διεύρυνσης.

Τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και ιδιαίτερα οι Γάλλοι και Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες ευρισκόμενοι σε προεκλογική περίοδο αποδείχτηκαν αδύναμοι να προωθήσουν τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές. Ευτυχώς έστω και αποσπασματικά την τελευταία στιγμή δεν φάνηκαν διατεθειμένοι να συμφωνήσουν υπό την προεδρεία του Χοσέ Αθνάρ σε ένα νεοφιλελεύθερο μπλοκ που προωθείται από του Αθνάρ, Μπερλουσκόνι και Μπλέρ. Η εντεινόμενη όμως αντίδραση των συνδικάτων των εργαζομένων αλλά και των κοινωνικών κινημάτων που επιμένουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διατηρήσει το όραμα για το κοινωνικό κράτος και να αρχίσει με σαφή βήματα να βελ-

τιώνει την υπάρχουσα κατάσταση, έπαιξε από το Σιάτλ μέχρι τη Βαρκελώνη και θα παίξει στη συνέχεια ένα πολύ σημαντικό ρόλο ούτως ώστε τελικά να επιτευχθεί αυτό το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το κοινωνικό έλλειμμα στην Ευρώπη είναι προφανώς μικρότερο από τις ΗΠΑ και δεν χρειάζεται η Ευρώπη να αρχίσει τον ανταγωνισμό για να συμπληρώσει ένα άλλο έλλειμμα που τυχόν έχει. Γιατί τελικά οι ευρωπαϊκοί λαοί θα αντιδράσουν δυναμικά με αποφάσεις που υπονομεύουν την προοπτική της μείωσης του κοινωνικού ελλείμματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το πρόσημα να μπορέσει αυτή να ανταγωνιστεί τις ΗΠΑ.

Εάν η Συνθήκη της Νίκαιας, λοιπόν, είχε καταφέρει να κάνει κάποια μικρά βήματα στα θέματα της κοινωνικής πολιτικής, ίσως σήμερα να μην έμπαινε και αυτό το δίλημμα.

Ας δούμε όμως τώρα τα ουσιαστικά διαδικαστικά θέματα κατ' αρχήν της επικύρωσης αυτής της Συνθήκης.

Οι αποφάσεις και οι ρυθμίσεις της διακυβερνητικής της Νίκαιας για να ισχύσουν χρειάζονται επικύρωση και από τα 15 κράτη-μέλη. Η επικύρωση γίνεται είτε από το κοινοβούλιο είτε με δημοψήφισμα όπως κάθε χώρα ορίζει. Στην Ελλάδα δυστυχώς και μετά τη συνταγματική αναθεώρηση η επικύρωση γίνεται από το Κοινοβούλιο με πλειοψηφία των 3/5. Τελικά πρέπει να σημειώσουμε ότι είμαστε η τελευταία χώρα που επικυρώνει αυτήν τη Συνθήκη.

Ένα θέμα που πρέπει ιδιαίτερα να μας απασχολήσει σήμερα στη συζήτηση, που κάνουμε, είναι ότι η Ιρλανδία ήδη δεν έχει κατοχυρώσει τη Συνθήκη μέσω του δημοψηφίσματος που έκανε, απέρριψε τη Συνθήκη και σήμερα επανεξετάζει τη θέση της. Το γεγονός αυτή εγείρει θέματα δημοκρατίας γιατί δίνει ένα δείγμα το πώς αντιμετωπίζουν οι πολίτες έστω μιας χώρας τις αποφάσεις της διακυβερνητικής αυτής. Ταυτόχρονα τίθεται θέμα επικύρωσης εφαρμογής της Συνθήκης αφού απαιτείται να επικυρωθεί και από τα 15 κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά την άποψή μας η Συνθήκη είναι ξεπερασμένη από τα πράγματα. Τα προβλήματα που άφησε ως εκκρεμότητες μαζί με το σύνολο των θεμάτων που αφορούν την Ευρωπαϊκή Ένωση εν όψει και της νέας διεύρυνσης θα συζητηθούν πλέον στη νέα διακυβερνητική του 2004. Και αυτό, το ότι δηλαδή η Συνθήκη ξεπεράστηκε από τα πράγματα και τα σημαντικά θέματα έμειναν έξω από τη διάσκεψη, όπως η πολιτική ενοποίηση, η κοινή άμυνα, η εξωτερική πολιτική, η πραγματική κοινωνική και οικονομική σύγκλιση, τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα της απασχόλησης, της κοινωνικής προστασίας των δικαιωμάτων και της ποιότητας ζωής, καθιστά το κόμμα μου, το Συνασπισμό ιδιαίτερα επιφυλακτικό για την επικύρωση αυτής της Συνθήκης. Τελικά δεν επικυρώνουμε τη Συνθήκη αυτή και δηλώνουμε «παρών», για λόγους που θα εξηγήσω παρακάτω.

Πιο συγκεκριμένα: Γιατί η Συνθήκη επιβεβαιώνει το δημοκρατικό έλλειμμα, όσον αφορά την ενημέρωση, τη συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες και στις αποφάσεις των οργάνων, στην κατοχύρωση της διαφάνειας στις εργασίες του συμβουλίου. Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν ενισχύθηκε ουσιαστικά χωρίς δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας και συναπόφασης με το Συμβούλιο Υπουργών, ούτως ώστε να υπάρχει μια εξισορρόπηση στα δύο αυτά όργανα. Οι μεγάλες χώρες δεν δέχτηκαν ποτέ να συζητήσουν επί της ουσίας για τις σχέσεις των διαφόρων ευρωπαϊκών θεσμών μεταξύ τους, όπως αυτοί του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στον οποίο κατ' εξοχήν θα υλοποιούνται οι διαδικασίες της δημοκρατίας.

Επίσης, δεν ενισχύθηκε το Συμβούλιο Περιφερειών ώστε να γίνει σιγά-σιγά από ένα άτυπο όργανο, ένα θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορεί βέβαια να παραβλέψει κανείς και ρυθμίσεις που έχουν ιδιαίτερη σημασία και που δεν πρέπει να μηδενιστούν, για να μπορέσουν στο μέλλον να αξιοποιηθούν και να ενισχυθούν, ρυθμίσεις όπως υπέρ της αρχής, της προφύλαξης σε περιβαλλοντολογικά θέματα και της γνώσης των δικαιωμάτων των καταναλωτών για την καταπολέμηση του αποκλεισμού και τη σύσταση Επιτροπής κοινωνικής προστασίας, οι αποφάσεις για θέματα αθλητισμού, οι ρυθμίσεις για την «ηλεκτρονική» Ευρώπη, τη μεταρρύθμιση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, την ασφάλεια στην ναυσιπλοΐα, την ασφάλεια στα τρόφιμα.

Το άνοιγμα της κοινωνικής ατζέντας έγινε μεν, στην ουσία, όμως τα κοινωνικά, θέματα προσπεράστηκαν με γενικόλογες διακηρύξεις και με ανταλλαγή εμπειριών από τα εθνικά προγράμματα δράσης, χωρίς δεσμεύσεις για κοινωνικές πολιτικές. Η οικονομική πολιτική εξακολουθεί και εδώ να στερείται κοινωνικού περιεχομένου. Ο προϋπολογισμός παραμένει καθηλωμένος σε πενιχρά ποσοστά και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα χωρίς πολιτικό έλεγχο.

Είναι δικαιολογημένα, λοιπόν, τα ερωτήματα που προκαλεί αυτός ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αντιφάσκει με την ειλημμένη απόφαση της διεύρυνσης, που απαιτούνται πολύ περισσότερα χρήματα για να καλυφθούν οι ανάγκες των υπό ένταξη χωρών, ενώ αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι σε θέση ακόμη να καλύψει και τις μεγάλες κοινωνικές ανάγκες που έχουν τα ήδη κράτη-μέλη της Ένωσης.

Όσον αφορά την περίφημη κοινή εξωτερική πολιτική αυτή παρέμεινε εγκλωβισμένη στα πλαίσια του NATO χωρίς κατεύθυνση για ανεξάρτητη αμυντική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Η διαμόρφωση δύναμης ταχείας επέμβασης χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, δίχως προώθηση πολιτικών ελέγχων και πολιτική υλοποίηση ενισχύει τον Ευρανταντισμό. Στα πλαίσια της συζήτησης για την άμυνα κατατέθηκαν δύο προτάσεις. Η γαλλική, στην κατεύθυνση δημιουργίας σιγά-σιγά ενός αυτόνομου συστήματος άμυνας και ασφάλειας και η αγγλική που εμμένει στη συνεργασία και στη σύνδεση με το σύστημα των ΗΠΑ. Πέρασε βέβαια η δεύτερη που εμπεριέχει πλην του γενικότερου προβλήματος, της περαιτέρω δηλαδή ενίσχυσης του μονοπολισμού των ΗΠΑ και τα νέα προβλήματα για τη χώρα μας με τον ευρωστρατό και κατ' επέκταση για τις σχέσεις μας με την Τουρκία. Αυτή η εμπλοκή έχει εκτός των άλλων τη ρίζα της στο γεγονός ότι τελικά η Συνθήκη της Νίκαιας, η ΚΕΠΑΑ, δεν απογαλακτίστηκε από τους μηχανισμούς του NATO και βέβαια συνολικά η συγκρότηση αυτού του Σώματος συνοδεύεται από πολλές ενστάσεις, ιδιαίτερα για την απουσία και τον ανύπαρκτο έλεγχο από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Εμείς τονίζουμε σε κάθε κατεύθυνση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει χρέος απέναντι στην ιστορία των λαών της, αλλά και στη δική της προοπτική, να δώσει τέλος στη λογική της ανεξέλεγκτης και χωρίς όρια επιβολής της νέας τάξης πραγμάτων. Η Ευρώπη πρέπει να υπάρξει ως αυτόνομο ιστορικό υποκείμενο.

Όσον αφορά την επικείμενη διεύρυνση μέσω της Συνθήκης, αυτή δεν προετοιμάζεται θεσμικά και δημοκρατικά, αλλά ούτε και οικονομικά. Η δημοκρατική εμβάθυνση, η προγραμματική σύγκλιση με κοινωνική συνοχή, η φιλερηνική εξωτερική πολιτική, είναι αυτά που αν προχωρούσαν θα έκαναν καλύτερα την προετοιμασία της διεύρυνσης. Σε αυτό πολλοί λένε, μα η Νίκαια έγινε γι' αυτό, να προωθηθεί το νέο όραμα για την Ευρώπη. Θα δανειστώ, όμως, μια επιτυχή προσομοίωση ενός ειδικού στα θέματα αυτά. Η Νίκαια έγινε διότι η πολυκατοικία που κτίστηκε στο Άμστερνταμ στο οποίο είχαμε προσθέσει και μερικούς ορόφους ακόμη, άφησε μόνον έναν όροφο ημιτελή για τα δώδεκα νέα κράτη της διεύρυνσης!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Ε, δεν ήταν δυνατόν σε έναν ημιτελή όροφο, με αυτές τις προχειρότητες, η Νίκαια να έχει αποτελέσματα. Τα αντιμετωπίσε ως υπολείμματα της περασμένης Διάσκεψης.

Με τέτοια επεξεργασία και με τέτοιους όρους θα μπορούσε να πει κανείς ότι η διεύρυνση θα μπορούσε να προχωρήσει και με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Είναι γεγονός ότι στη Νίκαια περίσσεψε το παζάρι μεταξύ των εθνικών κρατικών συμφερόντων, που εξελίχθηκε τελικά σε ένα παιχνίδι πολιτικής ισχύος, που ενισχύει το ρόλο των μεγάλων, των ισχυρών. Οι αριθμοί, οι πίνακες, τα ποσοστά που αναφέρονται στην επαναστάθμιση των ψήφων και άλλες διαδικασίες, δημιούργησαν μίαν πολυπλοκότητα στη λήψη των αποφάσεων. Έτσι το έλλειμμα της σαφήνειας και της δημοκρατικής διάκρισης των εξουσιών στα διάφορα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γίνεται κυρίαρχο αυτήν τη στιγμή.

Μετά από όλα αυτά, διαπιστώνουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και μετά τη Νίκαια κινείται ουσιαστικά χωρίς όραμα και στρατηγική, δεν έθεσε την απαιτούμενη ώθηση για την πολιτική και κοινωνική σύγκλιση. Τα προβλήματα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και οι εκκρεμότητες που καλείται να αντιμετωπίσει η νέα κυβερνητική διάσκεψη του 2004, αλλά και οι ενδιάμεσες διαδικασίες της συντακτικής συνέλευσης, ακόμη και η προεδρία από την Ελλάδα της Συνόδου Κορυφής του 2004 καθιστούν μεγάλη την ευθύνη της ελληνικής Κυβέρνησης από εδώ και πέρα. Πρέπει να αλλάξει την τακτική, να αναβαθμίσει τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου, των φορέων, των ιδίων των πολιτών στη συζήτηση για τόσο μεγάλα θέματα.

Εμείς, ο Συνασπισμός, ως κόμμα της σύγχρονης ριζοσπαστικής αριστεράς θα αγωνιστούμε σε εθνικό, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με όλες τις δυνάμεις της ευρωπαϊκής αριστεράς, για να προχωρήσει η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης με δημοκρατικούς, κοινωνικούς και οικολογικούς όρους. Κι αυτός είναι ο λόγος που δεν επικυρώνουμε τη Συνθήκη της Νίκαιας. Αλλά λέμε «παρών» γιατί θέλουμε να είμαστε παρόντες στους αγώνες της πολιτικής ενοποίησης, στους αγώνες για μια άλλη διακυβερνητική του 2004, που θα αναθεωρήσει τη συνθήκη και θα χαράξει μια νέα πορεία για μια πραγματικά Ενωμένη Ευρώπη.

Λέμε «παρών» για να ουσιαστικοποιήσουμε και να κάνουμε πιο αποδοτική τη συμμετοχή μας στις μεγάλες κινητοποιήσεις των εργαζομένων, των κοινωνικών κινημάτων ενάντια στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, η οποία αποτελεί και τη μεγάλη απειλή για την οικοδόμηση της Ενωμένης Ευρώπης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», σαράντα πέντε μαθητές και δέκα καθηγητές τους από το εσπερινό Γυμνάσιο και Λύκειο Λιβαδειάς Βοιωτίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας πραγματοποιείται σε μια συγκυρία ευρύτερης σημασίας, τόσο για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και για την πορεία της χώρας μας.

Ο χρόνος που διανύουμε, το 2002, θεωρείται ήδη όχι μόνο από μας, αλλά από όλους τους εταίρους μας, χρόνος σταθμός για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είναι και χρόνος σταθμός για την Ελλάδα.

Με την έναρξη του 2002 το ενιαίο νόμισμα, το ευρώ, για το οποίο οι ευρωπαϊκοί λαοί είχαν κάνει τόσες προσπάθειες, έγινε μια πραγματικότητα. Αποτελεί το μείζον επίτευγμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης μετά την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ένας ιστορικός στόχος που είχαμε θέσει ολοκληρώθηκε. Το ευρώ είναι το ορατό σύμβολο της ανάπτυξης, είναι το ορατό σύμβολο της αλληλεγγύης, αλλά και της ισχύος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σύμβολο της ελπίδας για μια Ευρώπη ειρηνική, δημοκρατική, ευημερούσα.

Το συμπέρασμα είναι ότι φιλόδοξα σχέδια για την ευρωπαϊκή ενοποίηση μπορούν να πραγματοποιηθούν, αρκεί να υπάρχει πολιτική βούληση, αρκεί να υπάρχει αποφασιστικότητα, αρκεί να υπάρχει σχέδιο και όραμα.

Με την κυκλοφορία του ευρώ έκλεισε οριστικά ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία μας, στην ιστορία της χώρας μας, το κεφάλαιο της αβεβαιότητας, της ανασφάλειας, των κινδύνων να περιωριστούμε. Ανοίγει τώρα ένα νέο κεφάλαιο, το κεφάλαιο της οικονομικής σταθερότητας, της εμπιστοσύνης, των προοπτικών της ανάπτυξης. Συγχρόνως, η συμμετοχή μας στο ευρώ σημαίνει την ένταξη της Ελλάδας στο κέντρο λήψης όλων των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένταξη της Ελλάδας στην ομάδα πρωτοπορίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμμετοχή της χώρας μας σε οποιοδήποτε σχήμα θεσμικής ενοποίησης, σε οποιονδήποτε αριθμό κρατών-μελών και αν έχουμε στο μέλλον. Η Ελλάδα είναι παρούσα πια στις εξελίξεις.

Σημαίνει τέλος, ακόμη πιο ενεργή παρουσία της Ελλάδος, όχι μονάχα στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο, με αυξημένες δυνατότητες άσκησης επιρροής στη δική μας περιοχή και αλλού.

Έχουμε τώρα μια νέα αφετηρία για μία ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή πολιτική τα χρόνια που έχουμε μπροστά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε μπροστά σε σημαντικές εξελίξεις για τις προοπτικές της χώρας μας και τις αυριανές δυνατότητες της ελληνικής κοινωνίας. Βρισκόμαστε μπροστά σε σημαντικές αποφάσεις για το μέλλον της Ευρώπης, αλλά και σε προκλήσεις που έχουμε να αντιμετωπίσουμε για τα μεγάλα ελλείμματα στην ευρωπαϊκή πορεία. Θέλω να σταθώ στα κυριότερα απ' αυτά.

Πρώτα από όλα, στόχος της Ένωσης είναι και παραμένει η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, η αποτελεσματική λειτουργία της, η απόδοσή της. Ολοκληρώθηκε η Ο.Ν.Ε.; Όχι, βέβαια. Η σχέση μεταξύ της νομισματικής διάστασης και της οικονομικής πτυχής είναι ανισοβαρής και κυριαρχεί η νομισματική διάσταση και δεν μπορεί να μείνει έτσι. Καμία οικονομική πολιτική δεν μπορεί να πετύχει, αν δεν συνοδεύεται από συμπληρωματικές κοινές πολιτικές για την απασχόληση, για την κοινωνική πολιτική, για την επιχειρηματικότητα, για την ανταγωνιστικότητα. Όλα αυτά, σε ένα ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Η Ένωση έχει ανάγκη –και το έχουμε τονίσει πολλές φορές– από μία ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική. Η Νομισματική Ένωση θα συμπληρωθεί αν ολοκληρωθεί και η Οικονομική Ένωση, γίνει το «Ο» στην «Ο.Ν.Ε.» το κυρίαρχο στοιχείο. Και βέβαια, πρέπει να εμπλουτιστεί και η διάσταση της ανάπτυξης με τη διάσταση της αειφόρου ανάπτυξης, να ενισχύσουμε τις περιβαλλοντικές πτυχές, χωρίς να ανατρέψουμε την αναπτυξιακή διαδικασία.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι η στρατηγική της Λισαβόνας, δηλαδή η στρατηγική εκείνη η οποία αφορά την κοινωνική διάσταση, τη διάσταση της απασχόλησης, τη διάσταση της ανταγωνιστικότητας, τη διάσταση της κοινωνίας της πληροφορίας, όλα αυτά τα θέματα, η στρατηγική αυτή είναι και δική μας στρατηγική, γιατί δικός μας στόχος για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μόνο να υπηρετεί την ελεύθερη αγορά, δεν είναι μόνο να υπηρετεί τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Υπάρχει Ένωση και για την κοινωνία, υπάρχει για τους πολίτες της, για όλους τους πολίτες.

Για μας, για την Ελλάδα, που θέτουμε ως πρώτο στόχο τη σύγκλιση μας σε όλα τα πεδία οικονομικής και κοινωνικής δράσης προς τα αντίστοιχα επίπεδα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η στρατηγική της Λισαβόνας, η εξειδίκευση των γενικών πολιτικών σε στόχους, η επίτευξη αυτών των στόχων είναι υπόθεση και δική μας. Είναι ο δρόμος όχι μονάχα προς την ανάπτυξη, αλλά για την ευημερία του λαού μας, τη συνοχή της δικής μας κοινωνίας στα πλαίσια ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο υπήρξε ένα πρότυπο για τις σύγχρονες κοινωνίες και πρέπει να εξακολουθήσει να είναι ένα πρότυπο. Και αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε μέσα από την προώθηση και της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Πού βρισκόμαστε; Έχει σημειωθεί πρόοδος, αλλά υπάρχουν και υστερήσεις. Πρέπει να αγωνισθούμε για την προώθηση των πολιτικών της πλήρους απασχόλησης που παραμένει κεντρικός στόχος και να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα των μικρών επιχειρήσεων. Η κοινωνία της πληροφορίας πρέπει να είναι προσβάσιμη σε όλους τους πολίτες, να μην υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Πρέπει να υπάρχει μία σύγχρονη διακυβέρνηση σε όλες τις χώρες, να ακολουθούμε μια πολιτική βιώσιμης ανάπτυξης, να συμμετάσχουν τέλος σ' αυτήν την πολιτική και οι υποψήφιοι χώρες. Το συζητήσαμε αυτό στη Βαρκελώνη. Είναι πρόθυμες, αλλά δεν αρκεί να είναι πρόθυμες. Πρέπει οι διαδικασίες, οι χρηματοδοτήσεις να εξασφαλίσουν την ένταξή τους σ' αυτήν τη διαδικασία.

Ένα τρίτο κεφάλαιο είναι το έλλειμμα το οποίο οφείλεται στην αδυναμία να θεσπίσουμε τα μέτρα και τις πολιτικές εκείνες για τη δημιουργία ενός γνήσιου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, χώρου που θα βασίζεται στις αρχές της δια-

φάνειας, του σεβασμού των ατομικών δικαιωμάτων και του δημοκρατικού ελέγχου. Αυτό δεν είναι ένας στόχος, με την έννοια ότι δεν έχει επεξεργασθεί αυτή η πολιτική.

Πριν περίπου δύομισι χρόνια στο Τάμπερε της Φινλανδίας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίσαμε ένα πακέτο μέτρων και πολιτικών για την επίτευξη του στόχου αυτού. Μέχρι σήμερα όμως δεν έχουν υλοποιηθεί τα πιο ουσιαστικά από τα μέτρα αυτά. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι ως επικείμενη Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και ως χώρα η οποία έχει ιδιαίτερα προβλήματα σε ό,τι αφορά τα εξωτερικά της σύνορα, να εργασθούμε για την προώθηση των αναγκαίων μέτρων και πολιτικών στον τομέα αυτό.

Πέρα από την οικονομική διάσταση της Ο.Ν.Ε., πέρα από τη στρατηγική της Λισαβόνας, για μας, για την Ελλάδα η πολιτική που αποφασίστηκε στο Τάμπερε είναι μία πολύ σημαντική πολιτική, γιατί αφορά μεταξύ άλλων την ανάγκη θέσπισης μιας σφαιρικής προσέγγισης σε ό,τι αφορά το θέμα της μετανάστευσης και της λαθρομετανάστευσης και το σύστημα του ασύλου. Πάσχει. Είδαμε χθες όλοι στην τηλεόραση τις εικόνες ενός πλοίου να φτάνει στην Ιταλία με χίλιους τόσους πρόσφυγες. Το πλοίο αυτό μπορούσε να έχει έρθει και στην Ελλάδα. Και θα έρθουν και άλλα πλοία.

Και χρειάζεται και γι' αυτό μία ενιαία αντιμετώπιση όλων αυτών των θεμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Απαιτείται μία αποτελεσματική πολιτική για τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης, η δημιουργία ενός κοινού σώματος περιφρούρησης των εξωτερικών συνόρων, μέτρα σχετικά με το τελωνειακό καθεστώς και τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα. Όλα αυτά πρέπει να θεσπισθούν το ταχύτερο δυνατόν.

Επίσης χρειάζεται μία κοινή προσέγγιση, για να αντιμετωπισθεί το βάρος που φέρει κάθε χώρα-μέλος της Ένωσης από τη ζωή μεταναστών. Γιατί εμείς έχουμε πολύ μεγαλύτερο βάρος, όπως και η Ιταλία, από άλλες χώρες οι οποίες βρίσκονται σε άλλες πλευρές της Ένωσης και δεν έχουν τον ίδιο αριθμό και την ίδια ταχύτητα στην προσέλευση μεταναστών.

Τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου ανέτρεψαν βεβαιότητες, άλλαξαν το πρόσωπο της παγκόσμιας κοινής γνώμης σε σχέση με όλα αυτά τα θέματα και έδειξαν ότι χρειάζεται –και είναι συνδεδεμένα τα θέματα αυτά– μία ολοκληρωμένη πολιτική ασφάλειας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη διαμόρφωση, όπως είπα, ενός χώρου δικαιοσύνης, ελευθερίας, ασφάλειας, με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πέρα από τα μέτρα, όμως, για την τρομοκρατία, πρέπει να θεσπίσουμε και τα μέτρα για την καταπολέμηση άλλων μορφών εγκληματικότητας, γιατί και αυτές οι μορφές απειλούν την ειρήνη και τη συνεργασία σε περιοχές της Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι ένα τρίτο μεγάλο θέμα, το οποίο θα πρέπει να χειριστούμε.

Η χρονιά όμως, όπως είπα, που διανύουμε, είναι σημαντική και για την Ελλάδα ειδικά. Όλοι ξέρουμε ότι η διαδικασία της διεύρυνσης βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη. Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα η Κύπρος. Η Κύπρος εξακολουθεί να προηγείται στο κλείσιμο των φακέλων και η προσχώρησή της στην Ένωση θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ελσίνκι. Στόχος τον οποίο έχει θέσει η Ένωση, είναι να πραγματοποιηθεί η όλη διαπραγμάτευση με τις υπό ένταξη χώρες μέχρι το τέλος του 2002.

Παράλληλα με τη διαδικασία διεύρυνσης χρειάζεται να στηρίξουμε τις προσπάθειες για την επίλυση του Κυπριακού, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ο.Η.Ε.

Έχουμε, λοιπόν, να δουλέψουμε σε δύο κατευθύνσεις: Ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της διεύρυνσης και λύση του πολιτικού προβλήματος στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Οι αποφάσεις του Ελσίνκι αποτελούν για μας τη βάση για κάθε παραπέρα εξέλιξη, όπως αποτελούν για μας σταθμό στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Θέλουμε να τις προαγάγουμε με γνώμονο το Διεθνές Δίκαιο, με καλή πίστη, αλλά χωρίς διαπραγμάτευση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Θέλουμε η Νοτιοανατολική Ευρώπη να είναι χώρος ειρήνης, συνεργασίας

και διεθνούς δικαίου. Γι' αυτό υποστηρίζουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας, πιέζουμε και στηρίζουμε την εφαρμογή της εταιρικής της σχέσης με την Ένωση.

Θέλουμε ταυτόχρονα τα Βαλκάνια να γίνουν χώρος ειρήνης, ανάπτυξης και συνεργασίας, χώρος ασφαλείας και δικαίου. Είναι ευθύνη μας, είναι ευθύνη όλων των εταίρων στην Ένωση. Και γι' αυτό εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει τα Βαλκάνια να παραμείνουν –και ιδίως τα Δυτικά Βαλκάνια– στις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις προτεραιότητες της περιοχής.

Η διεθνής εξέλιξη δεν δικαιολογεί να στρέψουν οι ευρωπαϊκές χώρες αλλού την προσοχή τους. Αν το κάνουν αυτό, υπάρχει κίνδυνος οι λύσεις οι οποίες έχουν προωθηθεί στην περιοχή της Βαλκανικής να οδηγηθούν σε αδιέξοδο. Πρέπει αμείωτα να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πιο άμεση προτεραιότητά μας είναι η προετοιμασία της ελληνικής προεδρίας που αρχίζει τον Ιανουάριο του 2003. Θέλω, όμως, να υπενθυμίσω ότι ουσία και τύπος για τα περισσότερα θέματα η ελληνική προεδρία αρχίζει τον Ιανουάριο, αλλά υπάρχουν και θέματα για τα οποία η ελληνική προεδρία αρχίζει από τον Ιούλιο του 2002, και ορισμένες διαδικασίες, όπως η Λισαβόνα, που απαιτούν ήδη από τώρα, μετά την ολοκλήρωση του Συμβουλίου της Βαρκελώνης, τη δική μας φροντίδα.

Εμείς για την ελληνική προεδρία προγραμματίζουμε προτεραιότητες και πρωτοβουλίες που θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην προώθηση των στόχων της Ένωσης, αλλά και δικές μας προτεραιότητες. Ανέφερα μία, την οποία εμείς θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική. Όλα τα θέματα τα οποία αφορούν τη λαθρομετανάστευση, τη μετανάστευση, το άσυλο και γενικά τη θέση, την κατάσταση των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης, πέρα από τη μετανάστευση έχουμε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον στα θέματα κοινωνικής πολιτικής και συνοχής και στα θέματα πλήρους απασχόλησης. Και αυτό θα είναι ένα επίκεντρο του δικού μας ενδιαφέροντος.

Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι κατά πάσα πιθανότητα η συνέλευση, η οποία εξετάζει το μέλλον της Ευρώπης, θα ολοκληρώσει τις εργασίες της στη διάρκεια της ελληνικής προεδρίας. Εμείς θέλουμε να προωθήσουμε τις εργασίες αυτές, ώστε πράγματι να τελειώσουμε το Μάρτιο του 2003 και η Ελλάδα να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις να συνέλθουν μετά οι κυβερνήσεις της Ευρώπης σε μία νέα διακυβερνητική για να συζητήσουν την επόμενη Συνθήκη, η οποία θα βασίζεται στις εργασίες της συνέλευσης.

Σήμερα συζητούμε τη Συνθήκη της Νίκαιας. Συζητάμε, δηλαδή, το βήμα, το οποίο επιτελέσαμε για να προχωρήσουμε στο επόμενο, το οποίο ανέφερα τότε. Το επόμενο αυτό βήμα έχει το γενικό τίτλο «Το μέλλον της Ευρώπης». Με τη σημερινή συζήτηση θέλουμε να προχωρήσουμε στην κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας.

Η Συνθήκη της Νίκαιας είναι ένας σημαντικός σταθμός στην ιστορία της Ένωσης. Λέχθηκε από πολλούς ότι η Συνθήκη της Νίκαιας δεν λύνει λύσεις σε προβλήματα, αναβάλλει πολλές φορές. Όλα αυτά αληθεύουν, αλλά αληθεύουν και κάποια άλλα στοιχεία, τα οποία πρέπει να λάβουμε υπόψη μας. Χρειάστηκε μία σκληρή διαπραγμάτευση για να καταλήξει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σε ένα σύνολο ρυθμίσεων, το οποίο επιτρέπει να προχωρήσει η διεύρυνση.

Και εδώ έγκειται η πολιτική σημασία της Νίκαιας. Μπορεί να μην έλυσε άλλα σημαντικά προβλήματα του δημοκρατικού ελλείμματος, αλλά έλυσε τα προβλήματα εκείνα τα οποία επιτρέπουν τη διεύρυνση. Δημιούργησε τις ελάχιστες αναγκαίες προϋποθέσεις γι' αυτήν τη διεύρυνση. Επαναλαμβάνω ότι η Συνθήκη δεν απαντά στο ερώτημα ποια Ευρωπαϊκή Ένωση θέλουμε μετά τη διεύρυνση; Στο ερώτημα αυτό θα απαντήσει η συνέλευση και η νέα διακυβερνητική διάσκεψη. Η Νίκαια όμως ξεκαθαρίζει τη βασική προϋπόθεση που είναι η διεύρυνση. Είναι, λοιπόν, αναγκαία η Συνθήκη της Νίκαιας.

Το δεύτερο σημείο, το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι η Νίκαια έγινε αντικείμενο κριτικής γιατί σε πολλά σημεία υιοθέτησε θέσεις για τις οποίες εμείς –και όχι μόνο– δώσαμε μάχη για

να τις διασφαλίσουμε. Κάποιοι δεν θέλουν αυτές τις ρυθμίσεις. Κάποιοι, για παράδειγμα, θέλουν να υπάρχει σε όλα τα θέματα ομοφωνία. Εμείς δεν θέλαμε. Δεν πέρασε αυτή η άποψη που θέλει σε όλα τα θέματα ομοφωνία. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ασκήθηκε κριτική γι' αυτό. Εμείς δεν συμμεριζόμαστε αυτήν την κριτική. Κάποιοι θέλουν άλλη μορφή της επιτροπής. Θέλουν μία επιτροπή όπου θα συμμετέχουν λιγότεροι επίτροποι, όπου θα συμμετέχουν λιγότερες χώρες. Δεν θα υπάρχουν τόσα πολλά χαρτοφυλάκια.

Εμείς δεν ασπαζόμαστε αυτήν την άποψη της επιτροπής. Εμείς πιστεύουμε ότι κάθε χώρα πρέπει να έχει έναν επίτροπο. Κάποιοι δεν θέλουν αυτήν την κατανομή ψήφων ανάμεσα στις χώρες, μία κατανομή η οποία εκπροσωπεί και τους πληθυσμούς, αλλά και δίνει σε κάθε χώρα τη δυνατότητα να συμμετέχει άσχετα από τον πληθυσμό της.

Μερικοί, λοιπόν, λένε ότι αυτή η διπλή πλειοψηφία δεν είναι σκόπιμη. Πρέπει οι ψήφοι να κατανέμονται μόνο με τους πληθυσμούς. Εμείς δεν συμφωνούμε με αυτό, διότι αυτό θα οδηγούσε αναπόφευκτα μόνο σε μία Ευρώπη των μεγάλων όπου οι μικροί δεν ακούγονται. Η Νίκαια, λοιπόν, άσχετα με τις κριτικές, οι οποίες ασκούνται σε ορισμένα θέματα, εν πάση περιπτώσει για μας, για την Ελλάδα διασφαλίζει τη θέση της χώρας στο πολιτικό και θεσμικό σύστημα της διευρυμένης Ένωσης.

Παράλληλα, έχει πετύχει θετικές ρυθμίσεις σε ζωτικούς τομείς ελληνικού ενδιαφέροντος, όπως η ναυτιλία –δώσαμε μάχη γι' αυτό– η χρηματοδότηση της διαρθρωτικής πολιτικής –δώσαμε μάχη για να μην υπάρχει κατά πλειοψηφία απόφαση σε σχέση με τη διαρθρωτική πολιτική, αλλά να υπάρχει ομοφωνία– και τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης, που και πάλι θέλουμε να έχουμε παρουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπω σε λεπτομέρειες σε σχέση με τα θέματα τα οποία ρυθμίζει η Συνθήκη της Νίκαιας. Τις λεπτομέρειες αυτές θα τις αναπτύξουν οι αγορητές και τις ανέπτυξαν ήδη οι ειδικοί εισηγητές. Εγώ θέλω μόνο να τονίσω ότι με τη Συνθήκη της Νίκαιας η Ελλάδα βγαίνει ενισχυμένη. Η Συνθήκη της Νίκαιας είναι μία ουσιαστική προϋπόθεση για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό το λόγο σας καλώ όλους να επικυρώσουμε αυτήν τη Συνθήκη.

Μου είναι κατανοητό ότι κάποιοι στην Αθήνα αυτή –το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος– δεν ασπάζονται αυτήν την άποψη και δεν θέλουν την επικύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας, διότι έχουν μία άλλη άποψη για την ευρωπαϊκή πορεία. Δεν μου είναι κατανοητό, όμως, κάποιος να θέλει την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μη θέλει τη Συνθήκη της Νίκαιας ή να λέει ότι απέχει από την ψηφοφορία. Τι έννοια έχει η αποχή από την ψηφοφορία, όταν κρίνεται από αυτήν την ψηφοφορία εάν η Κύπρος θα έχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει; Αρνούνται αυτοί που απέχουν την ανάγκη να συμμετάσχει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Εγώ πιστεύω και θέλω να το τονίσω ότι παρά τις ελλείψεις, εάν έχουμε την πεποίθηση, που πιστεύω ότι πρέπει να την έχουμε, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο δρόμος με τον οποίο θα προχωρήσουμε την ανάπτυξη, την ευημερία της χώρας, το ρόλο της χώρας στον κόσμο, τότε αυτό το βήμα όσο μικρό και αν είναι, εφόσον είναι βήμα που μας εξασφαλίζει, είναι ένα βήμα το οποίο πρέπει να προχωρήσουμε. Και να το προχωρήσουμε όλοι μαζί, αλλιώς θέλουμε και δεν θέλουμε, προωθούμε και δεν προωθούμε και δίνουμε ένα μήνυμα το οποίο δεν είναι σαφές για το ποια είναι ακριβώς η επιδίωξη της Ελλάδας.

Δεν πρόκειται να έχουμε ρυθμίσεις τέλειες, οι οποίες να μας καλύπτουν σε όλα. Ποτέ δεν θα έχουμε. Αλλά επειδή δεν θα τις έχουμε ποτέ, γι' αυτό δεν θα κάνουμε τώρα αυτό το οποίο μας εξασφαλίζει και προωθεί την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας;

Είπα και πριν ότι θέλουμε να πάμε πέρα από τη Συνθήκη της Νίκαιας. Η Ευρώπη της Νίκαιας δεν ανταποκρίνεται στο όραμά μας. Εμείς θέλουμε μία άλλη Ευρώπη. Θέλουμε μια Ευρώπη δημοκρατική, κοινωνική, οικολογικά ευαίσθητη, παράγοντα ειρήνης, σταθερότητας, δημοκρατίας και ευημερίας. Μια Ευρώπη που είναι κοντά στον Ευρωπαίο πολίτη και στην ευρωπαϊκή κοινωνία. Θέλουμε την Ευρώπη των πολιτών, την Ευρώπη της

αλληλεγγύης και της συνοχής, την Ευρώπη των δημοκρατικών θεσμών και όχι την Ευρώπη των διευθυντηρίων και των εξωθεσμικών διεργασιών και συναθροίσεων.

Εμείς θέλουμε μια ισχυρή Ευρώπη στη διαδικασία που άνοιξε για το μέλλον της Ευρώπης. Προσερχόμαστε με ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τη μελλοντική συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Βουλή των Ελλήνων θα έχει για πρώτη φορά τη δυνατότητα με τους εκπροσώπους της να συμβάλλει στη διαμόρφωση αυτής της Ευρώπης. Θέλω να θυμίσω ότι η Ελλάδα ήταν από τις χώρες εκείνες, που πρωτοστάτησαν τα εθνικά κοινοβούλια να έχουν ρόλο και λόγο στη διαδικασία αυτή. Μάλιστα ήταν από τις χώρες εκείνες που ζήτησαν να μην υπάρχει, όπως ήταν αρχικά το σχέδιο, ένας εκπρόσωπος κάθε κοινοβουλίου, αλλά να είναι τουλάχιστον δύο εκπρόσωποι από κάθε κοινοβούλιο, ώστε να εκφράζονται σ' αυτήν τη συνέλευση και διαφορετικές στάσεις που υπάρχουν σε κάθε κοινοβούλιο.

Στόχος μας είναι η μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε γνήσια και ουσιαστική πολιτική ένωση, με ενισχυμένες τις κρίσιμες πολιτικές της, με αναμόρφωση της θεσμικής συγκρότησης, ώστε να ισχυροποιεί η ίδια το ρόλο της ως πολιτική ένωση, να μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι πολιτική ένωση.

Ως προς τις πολιτικές της πιστεύουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ανάγκη από την ανάπτυξη των πολιτικών και μέσων της Ένωσης σε τομείς όπου ο Ευρωπαίος πολίτης θέλει περισσότερη και όχι λιγότερη Ευρώπη. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει, όπως είπα, να ενισχύσουμε την Οικονομική Ένωση, το μακροοικονομικό συντονισμό, κάτι που συζητήσαμε ιδιαίτερα στη Βαρκελώνη σε σχέση με τη Λισσαβόνα, καθώς και να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα φορολογικής και δημοσιονομικής πολιτικής. Είναι θέματα της Ένωσης. Θα πρέπει ακόμα να ενισχύσουμε τις πολιτικές που ενδιαφέρουν τον πολίτη: Η καταπολέμηση της ανεργίας, η κοινωνική πολιτική, η ποιότητα ζωής, η προστασία των καταναλωτών, η καταπολέμηση της εγκληματικότητας, ο έλεγχος των εξωτερικών συνόρων, η μετανάστευση, όλα αυτά είναι θέματα που αφορούν τους πολίτες.

Θέλω να τονίσω ιδιαίτερα την προστασία των καταναλωτών, γιατί υπάρχει σε ευρωπαϊκό πλαίσιο και μια άποψη ότι αυτά είναι θέματα της επικουρικής και κάθε χώρα μπορεί να έχει τη δική της πολιτική ως εάν τα τρόφιμα τα οποία παράγονται στη Γαλλία να μην έρχονται στην Ελλάδα. Πώς θα έχει κάθε χώρα τη δική της πολιτική; Εμείς, οι άλλοι, θα λούζονται τις ανεπάρκειες του συστήματος ελέγχου και προστασίας που έχει η κάθε χώρα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να εφοδιάσουμε την Ένωση με όλα τα όργανα και τους θεσμούς και τις ικανότητες που θα της επιτρέψουν να εμφανιστεί ως ένας αξιόπιστος συντελεστής στο διεθνές σύστημα. Αυτό σημαίνει κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, ένα αποτελεσματικό σύστημα, που δεν θα αφορά μόνο την επίλυση κρίσεων, αλλά και τη διασφάλιση της ειρήνης, της σταθερότητας και της ασφάλειας. Να επιδιώξουμε συγχρόνως να ενδυναμώσουμε την παρουσία και επιρροή της Ένωσης στο διεθνές οικονομικό σύστημα να διαχειριστούμε καλύτερα τα θέματα της παγκόσμιας οικονομίας.

Η μελλοντική Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να διευρύνει και τα χαρακτηριστικά που της επιτρέπουν να λειτουργεί ως σύστημα συνοχής και αλληλεγγύης. Χρειάζεται και οικονομική και κοινωνική συνοχή. Και βεβαίως, θα ήθελα να αναφέρω και το θέμα του προϋπολογισμού, οι πόροι πρέπει να είναι περισσότεροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή σε συντομία είναι μία αναφορά στις αναγκαίες πολιτικές. Η αποτελεσματικότητα, όμως, αυτών των νέων πολιτικών εξαρτάται από την ανάγκη μιας νέας λειτουργίας. Χρειάζεται ένα σύστημα πιο αποτελεσματικό –το σημερινό δεν είναι– ένα σύστημα που να απαντά σε αυτά τα προβλήματα που συναντά το κράτος-έθνος και δεν μπορεί το ίδιο να απαντήσει, ένα σύστημα, όμως, ταυτόχρονα όπου θα αξιοποιείται ο ρόλος του κράτους-έθνους. Να περάσουμε σε ένα σύστημα όπου δεν θα επαναλαμβάνονται διαρκώς τα ίδια προβλήματα τα οποία προκαλούν τριβές.

Το μήνυμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο και επιτακτικό, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται μία αποτελεσματική πολιτική, την

οποία να είναι σε θέση να εφαρμόσει. Και θα πω, το μήνυμα είναι «συσπείρωση στην ευρωπαϊκή προοπτική».

Η αυριανή Ένωση των είκοσι πέντε και πλέον κρατών πρέπει να έχει ισχυρούς εκτελεστικούς θεσμούς και λειτουργίες ομοσπονδιακού χαρακτήρα. Να είναι μία αποκεντρωμένη ομοσπονδία. Ταυτόχρονα όμως –και αυτό είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της– πρέπει να τηρήσει τις διαδικασίες εκείνες τις οποίες εφάρμοσε όλα αυτά τα χρόνια, αυτές οι διαδικασίες οι οποίες περιγράφονται με τον όρο «κοινοτικό πρότυπο και κοινοτική μέθοδος ολοκλήρωσης».

Η αποκεντρωμένη ομοσπονδία εργάζεται με το δικό της κοινοτικό πρότυπο και τη δική της μέθοδο ολοκλήρωσης. Η ομοσπονδία συνδυάζει την ενότητα με τη διαφοροποίηση, τη δημοκρατία με την αποτελεσματική εξουσία και τον ανταγωνισμό με την αλληλεγγύη. Η ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ομοσπονδιακή πολιτική ένωση με την πιο ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης, με πλήρη απασχόληση, με αλληλεγγύη και οικολογική ισορροπία, με πολιτική ισχύ στη διεθνή σκηνή, συνιστά το καινούριο προοδευτικό όραμα και σχέδιο για την Ευρώπη.

Θέλουμε μία Ευρώπη πάνω στις βάσεις αυτές, η οποία να έχει παρουσία και στους εσωτερικούς αλλά και στους εξωτερικούς τομείς.

Και βέβαια σ' αυτό το σύστημα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να έχει κεντρική θέση γιατί είναι ο απαραίτητος υπερεθνικός θεσμός της Ένωσης αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να έχει κεντρική θέση.

Τέλος, θέλω να αναφέρω ότι χρειαζόμαστε ένα σύνταγμα σαφές, απλό και κατανοητό από το ευρύτερο κοινό και την απλή πολίτη, ένα σύνταγμα το οποίο θα κατοχυρώνει και θα ενισχύει τη δημοκρατική φύση της Ένωσης, θα εκφράζει τις αξίες και τις αρχές πάνω στις οποίες στηρίζεται ο ευρωπαϊκός πολιτισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το συμπέρασμα: Θέλουμε μια ισχυρή Ευρώπη. Χρειαζόμαστε μια ισχυρή πολιτική ένωση. Θέλουμε να φθάσουμε σε μία δημοκρατική και κοινωνική ένωση με αποτελεσματικούς υπερεθνικούς θεσμούς, στρατηγική ηγεσία, ισχυρές αναδιανεμητικές πολιτικές και έναν προϋπολογισμό για να στηρίξει το ενιαίο νόμισμα και την εσωτερική αγορά. Θέλουμε μία ένωση ως συντελεστή σταθερότητας και ευημερίας που θα εμπεριέχει όλα τα δημοκρατικά ευρωπαϊκά κράτη, τα κράτη που θέλουν να συμμετάσχουν στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ώστε να πραγματοποιηθεί ο στόχος για μια ήπιο ενωμένη και ελεύθερη, για μια ήπιο βασισμένη στις αξίες της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

Προϋπόθεση για όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋπόθεση τυπική αλλά και πολιτική για να πετύχουμε αυτό το στόχο, για να προχωρήσουμε στην Ευρώπη την οποία θέλουμε να διαμορφώσουμε, είναι η επικύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας, την οποία συζητούμε σήμερα. Και γι' αυτό σας καλώ να την υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχεδόν όλοι οι Έλληνες σήμερα συνειδητοποιούμε τα πολύ μεγάλα πλεονεκτήματα, που διασφαλίζει στην πατρίδα μας η συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Και όλοι φαντάζομαι ότι αντιλαμβανόμαστε σε ποια δυσμενή θέση θα βρισκόταν η χώρα, αν η παράταξη, που έχω την τιμή να εκπροσωπώ, δεν είχε αναλάβει –με επικεφαλής τον Κωνσταντίνo Καραμανλή– το πολιτικό κόστος να αντιπαρατεθεί με τη δημοκρατία, με τη ρητορεία της εθνικής απομόνωσης, με τις τριτοδρομικές επιλογές, προκειμένου να επιτύχει μόνη την ένταξη μας στην τότε Ε.Ο.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλοι ξέρουμε πως, αν σήμερα ο Έλληνας Πρωθυπουργός μπορεί να στέκεται ανάμεσα στους ηγέτες της Ευρώπης, πως

αν ο Πρωθυπουργός ή οι Υπουργοί, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Ευρωβουλευτές μας συμμετέχουν ισότιμα στα κέντρα λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι γιατί σε δύσκολους καιρούς επικράτησαν οι μεγάλες εθνικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας, είναι γιατί είχαμε και έχουμε όραμα γι' αυτόν τον τόπο, η πραγμάτωση του οποίου έχει ως βάση την ενωμένη Ευρώπη.

Είναι, λοιπόν, αυτονόητο ότι, ως πρωτοπόροι και αυθεντικοί εκφραστές του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, υποστηρίζουμε με διαχρονική συνέπεια, με αταλάντευτη υπομονή την πορεία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εντάσσοντας τη χώρα στην Ε.Ο.Κ. είχαμε -και εξακολουθούμε να έχουμε- δύο βασικούς στόχους: Πρώτον, την αναβάθμιση της χώρας στο διεθνές στερέωμα και την κατοχύρωση της ασφάλειάς της. Δεύτερον, την ενίσχυση της ανάπτυξης και την πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση με τους εταίρους μας.

Οι θέσεις μας για το κοινό ευρωπαϊκό οικοδόμημα ήταν -και είναι- πάντα σαφείς, δεδομένες και σταθερά προσανατολισμένες προς την ίδια κατεύθυνση. Θέλουμε μία Ευρώπη παγκόσμια -και όχι μόνο περιφερειακή- δύναμη, που θα έχει κοινά και από κοινού προστατευόμενα σύνορα, που θα διασφαλίζει για όλους τους λαούς και για όλους τους πολίτες της το αίσθημα της ατομικής αλλά και της συλλογικής ασφάλειας, που θα νοιάζεται και θα παίρνει αποφάσεις για την κάλυψη των περιφερειακών και των κοινωνικών ανισοτήτων, για τη γεφύρωση του χάσματος πλούσιων και φτωχών, για την απασχόληση, για την υγεία, για την πρόνοια, για τις σχέσεις της με τον Ευρωπαίο πολίτη, δηλαδή μια Ευρώπη, που να απαντά στις μεγάλες προκλήσεις του 21ου αιώνα. Να απαντά στην παγκοσμιοποίηση και στους κινδύνους, που αυτή επιφυλάσσει, στην περιβαλλοντική ισορροπία, στη βιοτεχνολογία και στη γενετική μηχανική. Με άλλα λόγια μία Ευρώπη, που όχι μόνο να σέβεται, αλλά και να αναδεικνύει την πολιτισμική ταυτότητα των μελών της, τον πολιτισμικό πλούτο κάθε περιοχής της.

Θέλουμε μία Ευρώπη πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική, πιο κοινωνική, πιο πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρώπη πορεύεται στον 21ο αιώνα, επιδιώκοντας ταυτόχρονα τη διεύρυνση και την πολιτική ενοποίησή της. Είναι προφανές ότι αυτοί οι δύο στόχοι αλληλοεπηρεάζονται δυναμικά. Αφ' ενός δημιουργούν εκατέρωθεν αντιξοότητες και αφ' ετέρου προδιαγράφουν μία ορατή πραγματικότητα, που επηρεάζει αποφασιστικά τις εξελίξεις. Ο καθένας από αυτούς τους μεγάλους στόχους μπορεί να δημιουργεί επιμέρους προβλήματα για την επίτευξη του άλλου. Όμως, η ταυτόχρονη επιδίωξή τους καθιστά πιο ορατό, πιο σπουδαίο, πιο ισχυρό το ευρωπαϊκό όραμα. Μας φέρνει πιο κοντά στην Ευρώπη του μέλλοντός μας. Πιστεύουμε ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να θεωρείται ενωμένη, αν τα μισά από τα κράτη, που τη συναποτελούν, βρίσκονται έξω από την Ευρώπη.

Η ηθική, το δίκαιο και ο πολιτικός ρεαλισμός επιβάλλουν τη διεύρυνση. Είναι, άλλωστε, προφανές πως, μόνο όταν ενώθει όλη η Ευρώπη, θα λυθούν οριστικά και αμετάκλητα τα προαίωνα προβλήματα της ειρήνης και της ασφάλειας στην πολύπαθη ήπειρο. Ακόμα πιστεύουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προχωρήσει με γοργούς ρυθμούς προς την πολιτική της ενοποίηση με ομοσπονδιακή μορφή και βεβαίως στην οργάνωση αυτόνομης άμυνας. Αυτό γιατί μόνο τότε, μα μόνο τότε η Ευρώπη θα αποκτήσει πολιτικό βάρος ανάλογο με την οικονομική της δύναμη. Μόνο τότε θα μπορεί να επηρεάζει τον παγκόσμιο συσχετισμό δυνάμεων. Μόνο τότε θα είναι σε θέση να συμβάλει αποφασιστικά στην εμπέδωση της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας στον κόσμο. Η δραματική εμπειρία όλη τη δεκαετία της σταδιακής αποσύνθεσης της πρώην Γιουγκοσλαβίας δείχνει τι πρέπει να κάνει η Ευρώπη, για να μπορεί να παίζει το ρόλο της αποφασιστικά και αποτελεσματικά στα πολιτικά δρώμενα της ηπείρου και γενικότερα της οικουμένης. Μόνο τότε θα μπορεί να προωθεί και να προστατεύει αποτελεσματικά τα καλώς νοούμενα συμφέροντά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διακυβερνητική Διάσκεψη, που προηγήθηκε του Συμβουλίου Κορυφής της Νίκαιας, είχε να

αντιμετωπίσει μία σειρά από κρίσιμες προκλήσεις, κρίσιμα ερωτήματα για το θεσμικό μέλλον της Ένωσης εν όψει της διεύρυνσής της, αλλά και των αυξημένων απαιτήσεων, που εγείρει η νέα εποχή. Παρ' όλα αυτά η ατζέντα της Διακυβερνητικής, όπως διαμορφώθηκε στα Συμβούλια Κορυφής της Κολωνίας και του Ελσίνκι, ήταν περιορισμένη. Οφείλουμε να το πούμε αυτό. Εμείς που πιστεύουμε πραγματικά στην Ευρώπη δεν μπορούμε να κάνουμε εξωραϊσμούς. Αφορούσε κυρίως τη μελλοντική σύνθεση της Επιτροπής, την επαναστάθμιση των ψήφων που έχουν τα κράτη-μέλη στο Συμβούλιο Υπουργών, την επέκταση της αρχής της ειδικής πλειοψηφίας στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων και, βέβαια, την ενισχυμένη συνεργασία, που προστέθηκε κατά τη διάρκεια της Πορτογαλικής Προεδρίας.

Τελικά, οι εργασίες της Διάσκεψης κατά κύριο λόγο επικεντρώθηκαν στο απλοποιημένο ερώτημα με ποιο τρόπο μπορεί η Ένωση να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά, δεδομένου ότι μετά τη διεύρυνσή της θα συγκροτείται από έναν αριθμό κρατών περίπου διπλάσιο του σημερινού. Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό θέμα. Όμως, από την άλλη πλευρά, οφείλω να πω ότι είναι και ελάχιστο προς τους μεγάλους κοινούς στόχους, τις επιταγές των καιρών, τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Η Ατζέντα της Διακυβερνητικής ήταν κατώτερη των συνολικών κοινωνικών προσδοκιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγαλύτερη Ευρώπη -πάνω από όλα- σημαίνει αποτελεσματικότερη Ευρώπη για τον πολίτη σε καθημερινή βάση. Σημαίνει ότι η εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών πρέπει, ανάμεσα στα άλλα, να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα στη διαχείριση των κοινών. Σημαίνει αντιμετώπιση, αποτελεσματική αντιμετώπιση των όποιων παγιωμένων μορφών ευτελισμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και κοινωνικής περιθωριοποίησης. Κανένας δεν πρέπει να παραγνωρίσει τη σημασία των αποφάσεων της Νίκαιας για τη σύσταση Επιτροπής κοινωνικής προστασίας, που θα αναπτύξει δράσεις για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Σίγουρα όμως εντοπίζεται έλλειμμα πολιτικών πρωτοβουλιών, που ενδιαφέρουν άμεσα τον πολίτη, ιδίως σε ό,τι αφορά το πλαίσιο των θεμελιωδών δικαιωμάτων, την υγεία, τον πολιτισμό, το περιβάλλον. Δεν ενισχύθηκαν αρκετά οι θεμελιακοί άξονες στους τομείς της κοινωνικής προστασίας και δεν συνυπολογίστηκε, όσο έπρεπε, η νέα δυναμική στα οικονομικά, περιβαλλοντικά και πολιτιστικά δεδομένα.

Παρακολουθώντας τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Νίκαιας, γίναμε μάρτυρες μιας ατέλειωτης σειράς σκληρών διαπραγματεύσεων με εθνοκεντρικό και όχι ευρωκεντρικό χαρακτήρα. Σε μεγάλο βαθμό κυριάρχησαν τα παζάρια και όχι οι αρχές, οι κανόνες, το όραμα μιας ομόσπονδης Ευρώπης. Θα μου πείτε: είναι προφανές αυτό, ότι η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνοδεύεται -και πάντα συνοδεύεται- από διαρκείς αγώνες, σκληρές διαπραγματεύσεις, συμβιβασμούς θέσεων και συμφερόντων μεταξύ των κρατών-μελών. Και αυτή όμως η πραγματικότητα είναι, που ακριβώς επιβάλλει να έχουμε κι εμείς ενιαία εθνική και ολοκληρωμένη στρατηγική: να διαπραγματευόμαστε όπως διαπραγματεύονται όλες οι άλλες χώρες, πόντο-πόντο, σημείο-σημείο, παράγραφο-παράγραφο, για την προώθηση των συμφερόντων μας. Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για την προώθηση των προσπαθειών σε κοινούς στόχους.

Είναι λυπηρό -και θέλω να το πω- ότι ο Πρωθυπουργός σε μείζονος σημασίας ζητήματα, όπως το ανοικτό και μέγα θέμα του ευρωστρατού, αποφεύγει όχι μόνο τη συνεννόηση με τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, αλλά ακόμα και την ενημέρωσή τους. Αν κάτι διδασκόταν από τον ιδρυτή του κόμματός, ασφαλώς θα ακολουθούσε άλλη τακτική. Αν απαλλασσόταν από καθεστωτικές αντιλήψεις, θα συνειδητοποιούσε ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου θέλουν και μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη των κοινών στόχων. Αν δεν αιχμαλωτιζόταν στα σενάρια της πόλωσης και του ρεβανσισμού, θα εκτιμούσε την υπεύθυνη στάση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορεί να αγνοεί πόσο στηρίζαμε τις θέσεις της χώρας, την

ώρα που ο ίδιος απροετοίμαστα, να το πούμε και αυτό, αναχωρούσε για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν πρέπει να υποτιμά το γεγονός ότι εμείς υπεύθυνα και τολμηρά θέσαμε το θέμα του Ευρωστρατού σε κάθε κατεύθυνση -και βεβαίως και στους πρωτεργάτες του κειμένου της Κωνσταντινούπολης. Και δεν μπορεί, στο τέλος-τέλος, ο πρώην αρθρογράφος κατά της ένταξής μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια να ισχυρίζεται ότι η Νέα Δημοκρατία συνιστά απειλή, λέει, στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έμπρακτα αποδεικνύουμε ότι βγαίνουμε μπροστά από τα γεγονότα, γιατί εμείς σταθερά και αταλάντευτα κινούμαστε στην ίδια κατεύθυνση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναμφίβολα η Συνθήκη της Νίκαιας διαμορφώνει ένα μεταβατικό στάδιο στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Παρά την ατολμία, παρά την έλλειψη ουσιαστικών απαντήσεων σε κρίσιμα ζητήματα, η Συνθήκη είναι ένα ακόμα βήμα προετοιμασίας για τη διεύρυνση και την πολιτική ενοποίηση.

Είναι ένα βήμα προς τα εμπρός και σαν τέτοιο, όπως και κάθε βήμα προς τα εμπρός, είναι θετικό για την αντιμετώπιση των μεγάλων προκλήσεων στην ευρωπαϊκή πορεία.

Επειδή ακριβώς πιστεύουμε βαθιά και αταλάντευτα στο ευρωπαϊκό όραμα, επισημαίνουμε την ατολμία στην αντιμετώπιση χρόνιων προβλημάτων της Ένωσης, όπως το συνεχιζόμενο δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα και τις αντιφάσεις, που εμφιλοχωρούν.

Παράλληλα, όμως, αναγνωρίζουμε ότι κάθε βήμα στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, όσο ανεπαρκές και αν κρίνεται, μας φέρνει πιο κοντά στο στόχο, πιο κοντά στην πραγμάτωση του κοινού οράματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η Διακυβερνητική Διάσκεψη, που ολοκληρώθηκε στη Νίκαια, μπορεί και πρέπει να αποτελεί αντικείμενο κριτικής, δεν είναι γι' αυτά που έκανε, αλλά γι' αυτά που δεν έκανε. Πρέπει, λοιπόν, να αναγνωρίσουμε και να συνομολογήσουμε ότι, πράγματι, αυτά που έπρεπε να κάνει και δεν έκανε ήταν και πολλά και ιδιαίτερα σημαντικά.

Ακολούθησε την κατεύθυνση της συνομοσπονδίας, αλλά όχι με την αναγκαία αποφασιστικότητα και καθαρότητα. Δεν προώθησε τα θέματα, που αφορούν τη μορφή της πολιτικής ενοποίησης. Δεν υιοθέτησε το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του πολίτη, που θα αποτελούσε κρίσιμο βήμα προς την οιοική συνταγματική κατοχύρωσή του. Δεν ενίσχυσε την κοινωνική προστασία του πολίτη ούτε τους τομείς της υγείας, του πολιτισμού και του περιβάλλοντος. Δεν προσέφερε -πέρα από την επέκταση της διαδικασίας συναπόφασης- τίποτα το ιδιαίτερα ουσιαστικό στην ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά ούτε και στο μεγάλο θέμα της συνεργασίας του Ευρωπαϊκού με τα εθνικά Κοινοβούλια.

Οι αρχές της αλληλεγγύης και της συνοχής αναφέρονται αόριστα, με κίνδυνο υποβάθμισης του ρόλου των ενισχύσεων προς τις σημερινές χώρες συνοχής, όπως είναι και η Ελλάδα.

Δεν προχώρησε επίσης η Διάσκεψη στην πρόβλεψη μηχανισμών και μέσων για τη διατήρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, ιδίως προς όφελος των χωρών συνοχής.

Ακόμη, πέρα από τη νέα διαδικασία στη λήψη αποφάσεων, δεν προχώρησε σε αποφασιστική βελτίωση, ούτε στη θεσμική διακυβέρνηση ούτε στην κάλυψη του ελλείμματος δημοκρατικής νομιμοποίησης. Διασφάλισε το ειδικό βάρος των «μεγάλων» μετά τη διεύρυνση και δεν αντιμετώπισε τόσο τα ίδια τα προβλήματα της διεύρυνσης. Ενίσχυσε οριακά την Επιτροπή. Ο Πρόεδρος, όμως, της Επιτροπής, εξακολουθεί να μην εκλέγεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο ότι στη Νίκαια δεν έγιναν αυτά που έπρεπε να γίνουν, επειδή δεν υπήρχε η αναγκαία πολιτική βούληση. Σίγουρα όμως αυτά που έγιναν δεν είναι ασήμαντα.

Είναι γεγονός ότι η Διακυβερνητική, που κατέληξε στη Νίκαια, υιοθέτησε θεσμικές μεταρρυθμίσεις απαραίτητες για τη λειτουργία της Ένωσης, ειδικά μετά τη διεύρυνσή της, που μπορεί να φτάσει μέχρι και τις είκοσι επτά χώρες. Προχώρησε στην επίλυση, έστω κι αν αναμένεται να φουούν κάποια λειτουργ-

γικά προβλήματα, του βασικού ζητήματος της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στη διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση. Προβλέπει τη διατήρηση της αρχής του ενός Επιτρόπου και την επιλογή ισότιμου συστήματος για την εκ περιτροπής τοποθέτηση Επιτρόπων, όταν ο αριθμός των κρατών-μελών ανέλθει σε είκοσι επτά και άνω.

Υιοθετεί την αρχή της διπλής πλειοψηφίας κρατών και λαών, στοιχείο που διασφαλίζει τη διατήρηση της βαρύτητας ψήφου και της σημασίας των μικρότερων χωρών. Προβλέπει επέκταση της διαδικασίας συναπόφασης των θεσμικών κοινοτικών οργάνων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Προχωρεί στη θεσμοθέτηση της ενισχυμένης συνεργασίας σε επίπεδο κρατών με την καθιέρωση ελάχιστου αριθμού κρατών: απαιτούνται γι' αυτήν τουλάχιστον οκτώ κράτη. Επεκτείνει την ενισχυμένη συνεργασία και στο δεύτερο πυλώνα, στην Κ.Ε.Π.Α.Α. δηλαδή, και διαφυλάσσει το veto στον κρίσιμο αυτό πυλώνα.

Είναι επίσης γεγονός ότι υπάρχει μια σειρά βελτιώσεων και σε σχετικώς ελάσσονα θέματα, όπως στη χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων, την προστασία των αρχών της Ένωσης, και την καλύτερη πρόσβαση των Ευρωπαίων πολιτών στα κοινοτικά δικαιοδοτικά όργανα. Και είναι σημαντικό στοιχείο ότι η Διάσκεψη της Νίκαιας καθόρισε τη διαδικασία και το περιεχόμενο της συζήτησης για το μέλλον της Ευρώπης και αναφέρεται στην αναγκαιότητα αξιοποίησης των πορισμάτων της Συντακτικής Συνέλευσης για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Το γεγονός ότι άρχισαν ήδη, σ' αυτήν τη βάση, οι εργασίες της Συνέλευσης, που θα προετοιμάσει τη Διάσκεψη του 2004, είναι πράγματι σημαντικό.

Ακόμη, άνοιξε και ο δρόμος για την οργάνωση αυτόνομης ευρωπαϊκής άμυνας. Και βέβαια είναι στη σωστή κατεύθυνση η αυτονόμηση της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Το πρόβλημα εκεί είναι εξαιρετικά σοβαρό. Έγκειται στις εκκρεμότητες που παρέμειναν, κυρίως μάλιστα στο γεγονός ότι δεν προσδιορίζεται θεσμικά ο ρόλος των χωρών του ΝΑΤΟ, αλλά μη μελών της Ένωσης, πράγμα που οδηγεί σε εξωθεσμικές διεργασίες, όπως συνέβη στο θέμα του Ευρωστρατού, με τις οποίες ήδη βρίσκεται αντιμέτωπη η Ελλάδα.

Δυστυχώς, όλο αυτό το διάστημα, η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν αξιοποίησε την αρχή της αυτοτέλειας της ευρωπαϊκής άμυνας, αλλά με την ολιγωρία, με τους κακούς χειρισμούς της, δημιούργησε μια δυσμενέστατη κατάσταση για τη χώρα. Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις μας, άφησε να εξελισσεται για ένα χρόνο μια εξωθεσμική διαδικασία, που κατέληξε στο -περίφημο πια- κείμενο της Κωνσταντινούπολης. Ένα κείμενο, το οποίο πάσχει ως προς τη διαδικασία που το παρήγαγε και είναι απαράδεκτο ως προς το περιεχόμενό του.

Υπενθυμίζω, επειδή επιχειρείται από πλευράς Κυβέρνησης αποπληροφόρηση της κοινής γνώμης, ότι το κείμενο αυτό στην ουσία προβλέπει ότι, πρώτον, και αν ακόμη η Τουρκία απόρριπτε επιτεθεί εναντίον της Ελλάδας, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα έχει το δικαίωμα να παρέμβει (παράγραφος 2). Αυτό ακριβώς σημαίνει ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να προστατεύσει τα σύνορά της δεν μπορεί να προστατεύσει την Ευρώπη. Και, δεύτερον, ότι αν υπάρξει κρίση μεταξύ Ελλάδας και κάποιου βόρειου γείτονα της ή μεταξύ δύο άλλων βαλκανικών κρατών η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορεί να παρέμβει χωρίς την έγκριση της Τουρκίας, έστω και αν δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσει ΝΑΤΟϊκά μέσα. Αυτή είναι η ερμηνεία της παραγράφου 12.

Για ποια, λοιπόν, ευρωπαϊκή ασφάλεια, για ποια κοινή άμυνα για ποια κοινοτική αλληλεγγύη θα μπορούσε να γίνεται λόγος, εάν ποτέ υιοθετούνταν ένα τέτοιο κείμενο; Και λυπούμαι να παρατηρήσω ότι, ενώ η κυβέρνηση διαβεβαίωνε ότι έχει ήδη απορρίψει το κείμενο αυτό ως άτυπο, ως ανύπαρκτο, φαίνεται ότι τώρα το δέχεται ως βάση ομιλιών. Θέλω, για μια ακόμα φορά, ρητά και κατηγορηματικά να υπογραμμίσω ότι δεν μπορεί να γίνεται συζήτηση για τον ευρωστρατό με βάση το κείμενο της Κωνσταντινούπολης, το οποίο διαμορφώθηκε χωρίς καμία ελληνική συμμετοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η συζήτηση πρέπει να ξεκινά από την αρχή της αυτοτέλειας της ευρωπαϊκής άμυνας και ασφάλειας. Δεν μπορεί να έχει αφε-

τηρία τις σκοπιμότητες οιοδήποτε κράτους -μη μέλους της Ένωσης. Στο κάτω-κάτω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κάποιες αρχές, στις οποίες οφείλουμε να είμαστε αμετακίνητοι. Δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα στο ζήτημα της ασφάλειας να αντιμετωπίζεται ως χώρα δεύτερης κατηγορίας. Δεν μπορεί να μην είναι και δεν μπορεί να μην αισθάνονται οι Έλληνες πολίτες το ίδιο ασφαλείς, όπως ακριβώς αισθάνονται ασφαλείς όλοι οι άλλοι πολίτες της Ένωσης. Δεν μπορεί η Ελλάδα, κράτος-μέλος της Ένωσης, να εξομοιώνεται με τρίτες χώρες. Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφή, είναι ξεκάθαρα και δεν μπαίνουν σε διαπραγμάτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αφορούν βασικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αφορούν αναγκαίες και απαραίτητες προϋποθέσεις για τη σταθερότητα και την ασφάλεια ολόκληρου του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Αφορούν τη στρατηγική αξία της ένταξής μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, που θα έχει ακυρωθεί τουλάχιστον κατά το ήμισυ, αν δεν ανατραπεί αυτό το κείμενο.

Για όλους αυτούς τους λόγους είμαστε απόλυτοι. Η υιοθέτηση ενός τέτοιου κειμένου δεν μπορεί να γίνει από καμιά ελληνική κυβέρνηση, από κανέναν Έλληνα Πρωθυπουργό, από κανέναν Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών. Δεν μπορεί να ποδοπατούνται οι αξίες και οι αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορεί μείς οι ίδιοι να εξοπλίζουμε τα εξτρεμιστικά κέντρα της Άγκυρας με δυνατότητες απειλών κατά της Ελλάδας, εκβιασμών σε βάρος των εταίρων μας, προκλήσεων κατά της ειρήνης και της σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή. Επιτέλους πρέπει και αυτοί που κυβερνούν να εννοούν αυτά που λένε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεύρυνση, που προδιαγράφει η Συνθήκη και υιοθετεί η Νέα Δημοκρατία, οδηγεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση πολλές χώρες, που το εθνικό εισόδημά τους είναι κάτω του 40% του κοινοτικού μέσου όρου, χώρες που, για πολλές δεκαετίες, είχαν μείνει έξω από το δυτικό σύστημα της δημοκρατίας και της ελεύθερης οικονομίας. Είναι συνεπώς πιθανή η δημιουργία για κάποιο μεταβατικό διάστημα μιας κατάστασης ομόκεντρων κύκλων ή διαφορετικών ταχυτήτων μέσα στην Ένωση.

Αμετάθετος και ανυποχώρητος στόχος μας πρέπει να είναι η σταθερή παραμονή της χώρας μας στο σκληρό πυρήνα της Ένωσης, και τον οικονομικό, και τον πολιτικό, και τον αμυντικό. Γι' αυτό ακριβώς επιβάλλεται ένταση των προσπαθειών μας. Επιβάλλεται συνένωση δυνάμεων σε κοινούς στόχους καθοριστικούς για το μέλλον της πατρίδας. Επιβάλλεται συστράτευση όλων των Ελλήνων χωρίς διακρίσεις και χωρίς αποκλεισμούς.

Δεν μπορεί η Ελλάδα να χάνει άλλο τον καιρό της. Δεν μπορεί να παραμένει αιχμάλωτη στο χθες και στις οποιεσδήποτε δογματικές αγκυλώσεις. Δεν μπορεί να καθλώνεται στο τέλμα και στο συντηρητισμό, που παράγει το κομματικό κατεστημένο.

Η Ελλάδα χρειάζεται άλμα ποιότητας, δημιουργίας και ανάπτυξης, όχι μόνο για να πορευτεί ισότιμα με τους εταίρους της, αλλά και για να κατακτήσει τη θέση και το ρόλο που δικαιούται -και μπορεί να έχει- στην Ευρώπη του αύριο.

Βεβαίως, είναι θετικό ότι η Κυβέρνηση υιοθέτησε τη στρατηγική επιδίωξη μας για ένταξη της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε.. Το λάθος -και το έχουμε πει πολλές φορές- είναι ότι άργησε, ότι δεν αξιοποίησε κατάλληλα την πιο ευνοϊκή διεθνή συγκυρία, ότι ακολούθησε ένα κράμα πολιτικής, που στο μεγαλύτερο βαθμό συντίθεται κυρίως από φόρους και κρυφά χρέη.

Λάθος είναι ότι η Κυβέρνηση δεν τόλμησε -και ούτε φαίνεται πως μπορεί και σήμερα να προωθήσει- τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές. Αιχμαλωτίστηκε σε πλήθος οικονομικών συμφερόντων και αποδεικνύεται ανήμπορη μπροστά στις προκλήσεις των καιρών.

Λάθος είναι ότι δεν αξιοποιήθηκαν κατάλληλα οι πόροι του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και χάθηκαν τεράστια ποσά στη σπατάλη, στη διαφθορά και στη διαπλοκή.

Είναι, επίσης, γεγονός ότι παρατηρείται ανεπάρκεια του κοινοτικού κράτους, τριγωνικές εξαρτήσεις της ηγεσίας της Κυβέρνησης, έλλειψη σχεδίου και κατάλληλης οργάνωσης στην

υλοποίηση, μέχρι στιγμής, του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Μεγάλες καθυστερήσεις παρατηρούνται και σε αυτό.

Το λάθος είναι ότι οι κυβερνήσεις της επταετίας περιορίστηκαν στην ονομαστική σύγκλιση και δεν επεδίωξαν την πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση.

Το λάθος απεικονίζεται ξεκάθαρα τόσο στην καθημερινότητα των Ελλήνων όσο και σε βασικούς δείκτες, όπως είναι η διεύρυνση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου, η καθήλωση κοντά στο μηδέν των άμεσων ξένων επενδύσεων, η διεύρυνση των περιφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων και -πάνω από όλα- η έκρηξη της ανεργίας, που σήμερα αποτελεί το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε τελευταίοι στην ανταγωνιστικότητα και στην παραγωγικότητα, τελευταίοι στις διαρθρωτικές αλλαγές, στις δημόσιες επενδύσεις για την υγεία, για την παιδεία, για τη διά βίου εκπαίδευση, για τις νέες τεχνολογίες. Είμαστε, με μια φράση, στις τελευταίες θέσεις της ευρωπαϊκής πορείας στο νέο αιώνα.

Αυτή η πορεία αντιμετωπίζει ακόμα σοβαρούς κινδύνους σήμερα, γιατί η χώρα δεν κυβερνάται. Το τρένο του μέλλοντος εκτροχιάζεται από την ιδιότυπη ακυβερνησία, από την εκλογολογία, που άνοιξε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, από την οξύτητα που επιχείρησε να επιβάλει στο δημόσιο βίο. Εκτροχιάζεται από κομματικές σκοπιμότητες, από καθεστωτικές αντιλήψεις της Κυβέρνησης, από λαϊκιστικούς σχεδιασμούς του Πρωθυπουργού, που βλέπει το έδαφος να χάνεται κάτω από τα πόδια του και δεν νοιάζεται παρά μόνον πώς θα μείνει στην εξουσία. Δεν είναι, όμως, προσωπική υπόθεση κανενός το μέλλον της Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να επαναλάβω ότι όλοι οι Έλληνες αγαπούμε την ειρήνη, ότι θέλουμε στενή συνεργασία με όλους τους γείτονές μας, ότι στηρίζουμε την ευρωπαϊκή προοπτική όλων, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας.

Βεβαίως, εδώ πρέπει πάλι να υπογραμμίσω ότι η προοπτική αυτή, η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, πρέπει, πριν απ' όλα, να υπηρετείται από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους. Αν η Τουρκία θέλει πράγματι να προσεγγίσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να αποδεχθεί και να υιοθετήσει τους ευρωπαϊκούς κανόνες συμπεριφοράς.

Οφείλει, δηλαδή, έμπρακτα να δείξει σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, στις διεθνείς συνθήκες, στο διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του δικαίου της θάλασσας.

Οφείλει να αποκηρύξει την απειλή χρήσης βίας, που επισείει εναντίον των γειτόνων της, με στόχο την επιβολή αυθαίρετων διεκδικήσεων. Δεν μπορεί να απαγορεύει την ενεργοποίηση διεθνώς κατοχυρωμένων δικαιωμάτων μας επισείοντας το *casus belli* της Εθνοσυνέλευσής της.

Και κάτι ακόμη, που πολλές φορές έχουμε πει, αλλά δεν θα πάψουμε να το επαναλαμβάνουμε: είναι αυτονόητο ότι η διεύρυνση της Ένωσης δεν μπορεί να προχωρήσει, αν δεν περιλαμβάνεται στην πρώτη ομάδα η Κύπρος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο δεν γίνεται. Το λέω για μια ακόμη φορά, γιατί οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους. Δεν μπορεί η Τουρκία, επιμένοντας στο τετελεσμένο της εισβολής, δεν μπορεί η τουρκοκυπριακή πλευρά, συνεχίζοντας την απόλυτη αδιαλλαξία της, ούτε να εμποδίζει, αλλά ούτε και να καθυστερήσει την ένταξη της Κύπρου.

Η Κύπρος μπορεί και πρέπει να ενταχθεί στις αρχές του 2003, κατά τη διάρκεια της ελληνικής προεδρίας. Ευχόμαστε και επιζητούμε να επιλυθεί ως τότε το πολιτικό πρόβλημα, έτσι ώστε να ενταχθεί ολόκληρο το νησί και να επωφεληθούν από την ένταξη όλοι οι κάτοικοί του, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι. Και χαιρετίζουμε με ικανοποίηση τις σχετικές δηλώσεις του αρμόδιου Κοινοτικού Επιτρόπου.

Θέλω όμως να επαναλάβω ότι η συνεχιζόμενη τουρκική αδιαλλαξία στενεύει τα περιθώρια αισιοδοξίας για λύση του Κυπριακού. Ο διακοινοτικός διάλογος δεν μπορεί να καταλήξει ούτε σε εμπαιγμό ούτε σε παρωδία. Η λύση του Κυπριακού δεν

μπορεί παρά να στηρίζεται στα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Σε κάθε περίπτωση όμως –και το υπογραμμίζω– η λύση δεν είναι προϋπόθεση για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω την εκτίμησή μας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Νίκαια δεν θέλησε ή, τελικά, δεν μπόρεσε να πάρει τις μεγάλες αποφάσεις, που απαιτούν οι περιστάσεις. Σίγουρα όμως έκανε ένα βήμα στη σωστή κατεύθυνση. Έλυσε σοβαρά προβλήματα, που αφορούν τη διευρυμένη Ένωση, αναγνώρισε την Κ.Ε.Π.Α.Α., άφησε ανοιχτό το δρόμο για μεγαλύτερες τομές στο μέλλον. Η Ευρώπη έκανε ένα βήμα, ατελές ίσως και άτολμο, χρήσιμο όμως για την πορεία της προς την ενοποίηση, αλλά και προς τη διεύρυνσή της. Έκανε ένα βήμα προς τα μπρος και άρα το γεγονός είναι θετικό.

Γι' αυτό ακριβώς η κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας από τη Βουλή των Ελλήνων κρίνεται από τη Νέα Δημοκρατία επιβεβλημένη και γι' αυτό την υπερψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης, κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής αναφέρθηκε διεξοδικά στο θέμα του ευρωστρατού και θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σε σχέση μ' αυτό το θέμα.

Η εντύπωση την οποία δημιουργούν οι παρεμβάσεις της Νέας Δημοκρατίας και της σημερινής ομιλίας του Προέδρου της είναι ότι λίγο ως πολύ συρόμαστε σε μία απόφαση την οποία έχουμε κατά κάποιο τρόπο αποφύγει μέχρι στιγμής –αν την έχουμε αποφύγει– με διάφορα μέσα, αλλά είναι μία βεβαιότητα.

Ε, όλα αυτά δεν είναι αλήθεια. Πρώτα απ' όλα δεν είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχει ενημέρωση. Ο κ. Παπανδρέου στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής, πριν από τη συζήτηση στο Λάακεν, αναφέρθηκε διεξοδικά και συζήτησε το θέμα. Αν η ενημέρωση στην Επιτροπή δεν είναι ενημέρωση, τότε τι είναι ενημέρωση;

Το δεύτερο είναι ότι θέλω να ξέρουμε όλοι μας ότι η Ελλάδα υποστηρίζει την ύπαρξη μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει πάρει ξεκάθαρη θέση για τον ευρωστρατό. Γιατί θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει τα δικά της μέσα και τις δικές της δυνατότητες για να προωθήσει την ασφάλειά της και την άμυνά της.

Από και πέρα υπάρχει ένα θέμα –όπως υπάρχουν και πολλά άλλα– το οποίο πρέπει να διερευνηθεί. Και αυτό είναι το θέμα των σχέσεων NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ορισμένα κράτη-μέλη ανέπτυξαν για τη λύση αυτού του θέματος ιδιαίτερες συνεργασίες. Οι ιδιαίτερες συνεργασίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν. Εγώ πριν από τη Σύνοδο της Βαρκελώνης συνεργάστηκα, μετά την επίσκεψή μου στη Χάγη, με τον Πρωθυπουργό της Ολλανδίας, τον κ. Κοκ, και παρουσιάσαμε ένα κοινό σχέδιο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αυτό το κοινό σχέδιο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις οδήγησε στο να γίνουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ένα από τα κύρια θέματα της Λισαβόνας.

Το θέμα είναι από ποια στιγμή και πέρα μια τέτοια συνεργασία αποκτά υπόσταση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπόσταση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά από τη στιγμή που η προεδρία ασπάζεται κάποια συμπεράσματα και τα προωθεί για συζήτηση. Και μία διαφορά μπορεί να υπάρχει από ποια στιγμή και πέρα μία προεδρία πρέπει να έχει προωθήσει κάποια συμπεράσματα ή όχι. Εμείς λοιπόν –και δεν θέλω να μπω σε λεπτομερείς αναφορές, αλλά μπορώ να μιλήσω για ώρα– επί πολύ καιρό –από το 2000 και μετά– σε όλες τις συναντήσεις που γίνονται γύρω από τα θέματα αυτά, παρουσιάσαμε τις θέσεις μας και την καθολική μας άρνηση σε πολλά από όσα επιδιώκουν άλλες χώρες και άλλες πλευρές.

Όταν παρουσιάστηκε το λεγόμενο κείμενο της Άγκυρας –και δεν είναι κείμενο της Κωνσταντινούπολης, το κείμενο της Κωνσταντινούπολης απερρίφθη, ο όρος ο οποίος χρησιμοποιείται

είναι το κείμενο της Άγκυρας– είχαμε επανειλημμένα δηλώσει ότι το κείμενο αυτό δεν πρόκειται να γίνει δεκτό. Το κείμενο αυτό δεν έγινε δεκτό και ούτε πρόκειται να γίνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

Δεν έγινε δεκτό στο Λάακεν, δεν έγινε δεκτό στη Βαρκελώνη. Δεν συζητήθηκε σε επίσημη συνεδρίαση στο Λάακεν και δεν συζητήθηκε το κείμενο αυτό, το κείμενο ως κείμενο, ούτε στην Βαρκελώνη. Συζητήθηκαν αρχές. Και δεν πέρασαν αυτές οι αρχές. Δεν πέρασαν γιατί όχι μόνο η Ελλάδα αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και άλλες χώρες δεν ήταν σύμφωνες ούτε με τη διαδικασία ούτε με το περιεχόμενο αυτών των επιδιώξεων. Αυτά, λοιπόν, πρέπει να τα λέμε σαφώς και ειλικρινώς και να μην παραπλανούμε.

Παραπλανούμε όταν λέμε, όπως ελέχθη μετά την Βαρκελώνη, ότι το θέμα αυτό πήρε δυσμενή τροπή. Σας πληροφορώ ότι τα συμπεράσματα της Βαρκελώνης αποδέχονται τη θέση της Ελλάδας σε δύο σημεία μεταξύ άλλων. Το πρώτο σημείο είναι ότι όποια ρύθμιση γίνει για τις σχέσεις μεταξύ NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να είναι μια συνολική ρύθμιση για να μη μείνουν θέματα ανοικτά για το μέλλον.

Συνολική ρύθμιση. Και η Τουρκία έχει υποστηρίξει και υποστηρίζει ότι η ρύθμιση αυτή στο κείμενο της Άγκυρας είναι μία από τις ρυθμίσεις που πρέπει να παρθούν για τη σχέση NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι η ατζέντα του λεγόμενου Μπερλίν Πλας παραμένει ανοικτή στα υπόλοιπα θέματα.

Το κείμενο της Βαρκελώνης, όπως μπορεί να διαπιστώσει ο καθένας που ξέρει τα προβλήματα αυτά, το αρνείται. Λέει ότι πρέπει να υπάρξει μια συνολική ρύθμιση. Επιπλέον τα συμπεράσματα της Βαρκελώνης λένε ότι οποιαδήποτε λύση πρέπει να βρεθεί μέσα στα θεσμικά πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν μπορεί να προκύψει με συνεννοήσεις με το NATO, χωρίς να περάσει μέσα από τις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι και η ελληνική θέση.

Θέλω πάλι να σας θυμίσω αυτό το οποίο ανέφερε και ο κ. Καραμανλής, επειδή λέμε για τον ευρωστρατό, ότι αυτή είναι μια παραπλανητική άποψη των πραγμάτων. Το θέμα είναι η σχέση των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα μέλη του NATO τα οποία δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα πλαίσια της διαδικασίας χρησιμοποίησης των μέσων του NATO για την πραγματοποίηση σκοπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δεν έχει δικά της μέσα, να χρησιμοποιήσει μέσα του NATO, ποια θα είναι η σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις χώρες που ανήκουν στο NATO και δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και πρώτα απ' όλα αυτό το θέμα δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και την Τουρκία. Κακώς, κάκιστα πιστεύω εγώ ότι κάποιοι μιλούν συνεχώς περί Τουρκίας και σχέσεων με την Τουρκία. Έτσι δημιουργούν την εντύπωση ότι μονάχα την Τουρκία αφορά και η Τουρκία παίζει το μόνο ρόλο. Υπάρχουν και άλλες χώρες. Για παράδειγμα η Ισλανδία και η Νορβηγία. Και γι' αυτές ισχύει αυτή η σχέση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ναι, μη διαμαρτύρεστε διότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Διότι αν εμείς λέμε κάθε φορά ότι με την Τουρκία έχουμε πρόβλημα, κάποιοι λένε: «Επιτέλους λύστε τα προβλήματα». Ενώ αν λέμε ότι δεν υπάρχει σωστή ρύθμιση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO, όλες τις χώρες του NATO, τότε είναι ένα άλλο πρόβλημα. Είναι σε άλλο επίπεδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

Και αυτό το δέχτηκαν στη Βαρκελώνη. Και εγώ στις ομιλίες μου στην Βαρκελώνη ποτέ δεν αναφέρθηκα στην Τουρκία. Γιατί δεν θέλω να υπάρχει θέμα Ελλάδος– Τουρκίας σ' αυτό το θέμα.

Θέλω να υπάρχει θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πόσο σωστά οργανώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και να το δουν όλοι και να το αντιμετωπίσουν όλοι. Δεν είναι δικό μας θέμα με την Τουρκία. Είναι θέμα όλων, για όλες τις χώρες που είναι μέλη του NATO και δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να το ξέρουμε αυτό. Η άποψη της Νέας Δημοκρατίας, που επικα-

λείται συνεχώς την Τουρκία, είναι μία άποψη η οποία σμικρύνει το περιθώριο αντιμετώπισης του προβλήματος.

Από εκεί και πέρα θέλω να πω ότι το θέμα αυτό των σχέσεων NATO-Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι υπαρκτό. Όσοι το αρνούνται παραπλανούν. Υπάρχει αυτό το θέμα, άσχετα από την Τουρκία κι οτιδήποτε. Άρα εφόσον υπάρχει, χρειάζονται ρυθμίσεις, χρειάζονται συνεννοήσεις, χρειάζονται κείμενα, χρειάζονται συμφωνίες. Και εφόσον χρειάζονται ρυθμίσεις, σε κάποιο χαρτί θα το συζητήσουμε. Αν είναι αυτό το χαρτί ή είναι άλλο χαρτί ή όποιο χαρτί είναι, τι σημασία έχει; Ένα έχει σημασία, -και πιστεύω ότι ο κάθε λογικός άνθρωπος θα συμφωνήσει σ' αυτό- το όποιο κείμενο να εκφράζει τις απόψεις οι οποίες ανταποκρίνονται στις δικές μας απόψεις, να κατοχυρώνει τα δικαιώματά μας και να ανταποκρίνεται σε ορισμένες αρχές: αυτονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη λήψη των αποφάσεων. Κανένας δεν θέλει να βάζει έναν τρίτο να αποφασίζει για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ισότητα μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και NATO. Μη διάκριση έναντι οποιουδήποτε εταίρου ή υποψηφίου. Αμοιβαιότητα στις οποιεσδήποτε εγγυήσεις. Αυτές είναι οι αρχές. Αυτές πρέπει να ισχύουν και αυτές να καταγράφονται και αυτές να εφαρμόζονται. Τώρα, περί ποίου χαρτιού γίνεται λόγος τι σημασία έχει; Αν αυτά είναι ξεκάθαρα, αν προστατεύονται τα δικαιώματά μας και τα συμφέροντά μας, τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Και αυτήν τη συζήτηση με τα άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την προεδρία θα την κάνουμε. Ορίστη-κε στη Βαρκελώνη το πώς.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να προσφέρουμε σ' αυτήν τη συζήτηση κραυγές και φόβο. Διότι η Νέα Δημοκρατία δυστυχώς προσφέρει κραυγές και φόβο. Αν προσφέρουμε κραυγές και φόβο, δεν ανοίγουμε ευρωπαϊκές προοπτικές. Δεν είμαστε εκείνοι οι οποίοι καθορίζουμε τα πράγματα, αλλά υφιστάμεθα καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα αυτό των σχέσεων NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα έχει θέσεις, τις έχει παρουσιάσει και θα συνεχίσει αυτήν τη συζήτηση για να παρθεί για το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μια λύση, η οποία εξυπηρετεί και την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι η σειρά είναι μετά τον Πρωθυπουργό να ακολουθήσουν οι άλλοι Αρχηγοί, αλλά πρέπει να απαντήσετε όπως απήντησε σ' εσάς ο Πρωθυπουργός. Ορίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν θεωρώ πως είναι πράγματι δυσμενής εξέλιξη ότι το γεγονός δεν ελύθηκε, αλλά στην ουσία ανεβλήθη και παρεμπέμθη στις καλές.

Δεύτερον, θεωρώ δυσμενής εξέλιξη το γεγονός ότι, στην ουσία, το κείμενο που διαμορφώθηκε από τη συνεργασία εξωθεσμικών, σε σχέση με την Ένωση χωρών, με τη συμμετοχή μόνον μιας ευρωπαϊκής χώρας παραμένει -και το ομολόγησε εμμέσως ο Πρωθυπουργός αυτό- ως βάση της συζήτησης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κάθε άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι αυτό το κείμενο είναι απαράδεκτο. Λέει ο κ. Σημίτης ότι η Νέα Δημοκρατία «προσφέρει κραυγές και φόβο». Κάνετε λάθος, κύριε Σημίτη. Φόβο δημιουργούν οι δικοί σας χειρισμοί και μόνον και μακάρι τον τόνο, που είχατε σήμερα απευθυνόμενος σ' εμάς, να τον έχετε και όταν συζητάτε με τους ομολόγους σας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί είναι αλήθεια ότι, για έναν ολόκληρο χρόνο, δεν κάνατε τίποτα. Πώς θα γίνει αυτό; Το ξέρουν οι πάντες, το γράφουν οι πάντες, το ομολογεί -εμμέσως πλην σαφώς- ακόμη και η κυβερνητική συμπεριφορά και πρακτική. Κι εμείς λέμε ότι έπρεπε να αντιδράσετε αμέσως, γιατί ήταν απαράδεκτη και η διαδικασία, που διαμορφώθηκε αυτό το κείμενο. Δεν έχει καμία σχέση με αυτό που είπατε εσείς, ότι κάματε ένα κείμενο με τον κ. Κок για τους μικρομεσαίους. Στο κάτω -κάτω, εσείς είστε ο

πρωθυπουργός μια χώρας - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και ο κ. Κок. Από πού κι ως πού όμως ένα κείμενο διαπραγμάτευσης, συμβιβασμού με την Τουρκία, έπρεπε να αποτελέσει το κείμενο, πάνω στο οποίο θα γίνει η συζήτηση για το μέλλον της ευρωπαϊκής άμυνας; Και μη μας λέτε ότι το κείμενο αυτό είναι μόνο η ρύθμιση των σχέσεων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το NATO. Διότι, αν είναι τυπικά έτσι, στην ουσία προδιαγράφει σε μεγάλο βαθμό την πορεία της ευρωπαϊκής άμυνας.

Γι' αυτό το θεωρούμε κορυφαίο. Και σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να μας ευγνωμονείτε για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί σήμερα σας δίνουμε την ευκαιρία να πείτε επιτέλους κάτι γι' αυτό. Μιλήσατε τριάντα πέντε λεπτά για την πορεία της Ευρώπης και δεν είχατε να πείτε τίποτα -μα τίποτα- για την ευρωπαϊκή άμυνα, ένα θέμα που θα έπρεπε να ξέρετε ότι αφορά πάρα πολύ την Ελλάδα και τα ελληνικά συμφέροντα.

Δεύτερον, γιατί με τη δική μας στάση διευκολύνουμε -και αυτό το τονίζω- την ελληνική συμπεριφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό πρέπει να το καταλάβετε. Γιατί κουβαλάμε κι εμείς βάρος, μιλώντας με τους ομολόγους μας έξω.

Αλλά θέλω να πω και κάτι ακόμα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι σε επίπεδο αρχών γίνεται η συζήτηση και η διαπραγμάτευση. Και οι αρχές που τίθενται σ' αυτήν τη συζήτηση είναι η αρχή της αυτονομίας της ευρωπαϊκής άμυνας, η μη εξομίσωση κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μη κράτη - μέλη.

Όμως, αυτά είναι τα επιχειρήματα, που πρέπει να επικαλούμαστε στο διεθνές περιβάλλον. Είναι δυνατόν να μην ξέρουμε ή να μην καταλαβαίνουμε μεταξύ μας ότι η μόνη χώρα, που έχει πρόβλημα ασφάλειας, που δέχεται απειλή, που δέχεται πίεση από μια συγκεκριμένη χώρα, είναι η Ελλάδα; Και βεβαίως εμείς οριοθετούμε τη συμπεριφορά μας με βάση το Διεθνές Δίκαιο, τους κανόνες συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βλέπουμε -το είπαμε και σήμερα- την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας.

Από την άλλη πλευρά, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, επειδή κάποιοι θα πουν «μα έχετε μόνιμα πρόβλημα με την Τουρκία». Μα δεν έχουμε εμείς πρόβλημα με την Τουρκία. Η Τουρκία, που δημιουργεί θέμα με την Ελλάδα, έχει πρόβλημα. Και αυτό δεν μπορεί κανείς να το αγνοεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τελικά, το ζητούμενο είναι να διασφαλιστεί για τους Έλληνες πολίτες το ίδιο αίσθημα ασφάλειας, που υπάρχει για όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκείνο που ζητάμε από την Κυβέρνηση -από τη σημερινή, αλλά και από την εκάστοτε κυβέρνηση- είναι να είναι πιο μαχητική και πιο αποφασιστική σε τέτοια πράγματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι παιχνίδι δημοσίων σχέσεων. Είναι, όπως είπαμε και πριν, μια σκληρή και διαρκής διαπραγμάτευση. Και κερδίζει μόνο εκείνος, που σε κάθε βήμα δίνει αυτήν τη μάχη. Στην περίπτωση δε του Ευρωστρατού -λυπούμαι, αλλά θα σας το πω και πάλι- ολόκληρο χρόνο δεν σας είδαμε να δίνετε τη μάχη, παρά μόνο όταν ανέκυψε το θέμα στη δημοσιότητα και εκ των υστέρων τρέχατε να καλύψετε τα πράγματα.

Τέλος, θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα για την ενημέρωση. Μη μιλάτε για ενημέρωση, κύριε Σημίτη. Είστε η μόνη Κυβέρνηση, που δεν κάνει ενημέρωση. Το κείμενο της Κωνσταντινούπολης ή της Άγκυρας -πείτε το, όπως θέλετε- το πήραμε δύο - τρεις μήνες μετά τη δημοσίευσή του στις εφημερίδες. Διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι υποβάλλονται τροποποιήσεις ή προτάσεις για φραστικές αλλαγές. Από τις εφημερίδες ενημερωνόμαστε. Δεν έχουμε ενημέρωση!

Τρίτον, θα σας θυμίσω ότι και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, και ο Ανδρέας Παπανδρέου, και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ενημέρωναν τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς, ως όφειλαν. Ο μόνος που δεν το κάνει είστε εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό δεν το ζητάμε. Δεν έχουμε καμία πρεμούρα να μας

κάνετε ενημέρωση. Όμως αυτό δείχνει το μέγεθος των ευθυνών σας στην αδυναμία –επιτέλους- συνεννόησης στα μεγάλα εθνικά θέματα. Και αυτή είναι μια ευθύνη που σας βαρύνει ιστορικά.

(Παρατεταμένα και ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο πρόεδρος της Κυβέρνησης, κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε εδώ μια παραίνεση και διάφορες συμβουλές για το πώς θα κάνει η Κυβέρνηση τη διαπραγμάτευση γι' αυτό το θέμα και για τα άλλα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λέχθηκε σε εμάς ότι πρέπει να προσέχουμε, να κάνουμε προσπάθεια κλπ. Όλοι μας ξέρουμε ότι αυτή η Κυβέρνηση πέτυχε το μεγαλύτερο επίτευγμα στην πορεία της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση –από τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση την ένταξη στην ΟΝΕ, όπως επίσης έχει πετύχει και πολλά άλλα πράγματα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ πολύ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και βεβαίως αυτά έγιναν με προσπάθεια, με σχέδιο, με τακτική και με πολιτική βούληση.

Αυτές, λοιπόν, οι συμβουλές είναι συμβουλές εκ του περισσού. Όπως εκ του περισσού είναι και κάποια δικά σας χειροκροτήματα, όταν ο κ. Καραμανλής κατά λέξη σας είπε «ότι η λύση του πολιτικού προβλήματος δεν είναι προϋπόθεση για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση» και το επικροτήσατε.

Θέλω να σας θυμίσω ότι αυτό είναι τμήμα της Συμφωνίας του Ελσίνκι, όπου αναφέρεται ότι αυτή η Κυβέρνηση πέτυχε να συμπεριληφθεί αυτή η ρύθμιση.

Αρα, είναι ένα κοινό κτήμα αυτό και δεν είναι ένα αίτημα το οποίο λέγεται τώρα. Λέγεται ως εκ περισσού τώρα και ως περισσού, θα έλεγα, είναι και οι θριαμβολογίες περί τη διαπίστωσι.

Λοιπόν, να διαβάξετε και τα κείμενα και να ενθυμείστε ότι αυτό το Ελσίνκι το οποίο το περιγράφει, το κατοχυρώνει, είναι ένα κείμενο το οποίο εσείς ως κόμμα έχετε καταδικάσει τελευταία με άρθρα και παρεμβάσεις του κ. Μολυβιάτη, για παράδειγμα, και με παρεμβάσεις του Αρχηγού σας.

Όσον αφορά, τώρα, το θέμα του φόβου και της ανησυχίας που αρνείται ο κ. Καραμανλής ότι καλλιεργείται, εγώ θέλω να διαβάσω τι διάβασα εγώ στις εφημερίδες μετά τη Σύνοδο της Βαρκελώνης, ιδίως με το θέμα του ευρωστρατού.

Διάβασα ότι εγώ, ο Πρωθυπουργός της χώρας είμαι «αμετανόητος αρχιτέκτονας μιας τακτικής υποχωρήσεων και υπαναχωρήσεων» ως δήλωση της Νέας Δημοκρατίας.

Λοιπόν, αμετανόητος αρχιτέκτονας μιας τακτικής υποχωρήσεων και υπαναχωρήσεων. Πού ήταν η υποχώρηση; Πού ήταν η υπαναχώρηση; Αυτή είναι η πατριδοκαπηλία. Αυτή είναι η καλλιέργεια του φόβου. Αυτή είναι η καλλιέργεια της ανησυχίας.

Και αυτό που ακούσατε. Είπε ο Πρόεδρός σας: «Δεν θέλουμε τους Έλληνες πολίτες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας».

Ποιος τους έκανε πολίτες δεύτερης κατηγορίας; Οι Έλληνες πολίτες δεν έχουν εισπράξει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για παράδειγμα, τα περισσότερα χρήματα που έχει εισπράξει άλλος πολίτης στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-Κωδωνοκρουσίες)

Είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, όταν είναι σε χώρα-μέλος που είναι της ΟΝΕ; Είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, όταν εκπροσωπούνται σε όλες τις συζητήσεις οι οποίες γίνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και συναποφασίζουν; Πού το βρήκατε; Όποιοι αποκαλεί τους Έλληνες πολίτες, ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, θέλει να τους δημιουργήσει την αίσθηση ότι στέκονται στο περιθώριο, ότι είναι πολίτες που δεν αξίζουν, ότι η Ελλάδα είναι γραμμένη στα παπούτσια των Ευρωπαίων. Έ, δεν

είναι έτσι. Η Ελλάδα είναι μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και επειδή αρέσκεστε σε κάποια επιφανειακά και δεν κοιτάτε την ουσία, θα σας πω και εγώ κάποιο επιφανειακό.

Από τον περασμένο Δεκέμβριο μέσα σε ένα τετράμηνο ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας συνάντησε τον Πρόεδρο της Ρωσίας, τον κ. Πούτιν, συνάντησε τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, τον κ. Μπους, συνάντησε τον Πρόεδρο της Επιτροπής, τον κ. Πρόντι, συνάντησε τον Ιάπωνα Πρωθυπουργό. Ποιος άλλος Πρωθυπουργός αυτής της χώρας είχε άλλοτε κάνει σε ένα τετράμηνο τέτοιες συναντήσεις;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και γιατί τις έκανε; Γιατί είναι φίλοι του αυτοί; Γιατί ήθελε να κάνει ταξίδια; Το έκανε γιατί η Ελλάδα μετράει. Δεχθείτε το. Είναι το αποτέλεσμα της δικής μας δουλειάς και όχι της δικής σας άρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μια λέξη, κύριε Πρόεδρε, διότι εδώ προκαλούμεθα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μήπως πρέπει να φύγουν κάποιοι; Τι θα γίνει εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια λέξη αλλά, παρακαλώ, μία λέξη!

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τρεις λέξεις, γιατί εδώ προκαλούμεθα και προκαλούμεθα με έναν τρόπο ο οποίος είναι απαράδεκτος.

Ακούστε. Το γεγονός ότι κάθεστε με τους ομολόγους σας στο ίδιο τραπέζι το οφείλετε στον Καραμανλή. Μην το ξεχνάτε ποτέ αυτό και να μην προκαλείτε, κύριε Σημίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τώρα, δεν θα επανέλθω για το θέμα του ευρωστρατού. Ελέχθησαν όλα και είναι προφανές ότι ο κ. Σημίτης επιδιώκει την οξύτητα για να καλύψει εκείνα που δεν έκανε ως όφειλε να πράξει.

Όμως, κύριε Σημίτη, μην κατηγορείτε εμάς για πατριδοκαπηλία, γιατί αυτό είναι βαριά κουβέντα και είναι ντροπή να λέγεται σε αυτήν την Αίθουσα.

Υπέθετα ότι εδώ και χρόνια αυτές τις ευκολίες να καταφεύγουμε σε ύβρεις, τις έχουμε ξεπεράσει. Και πάντως έπρεπε να τις έχει ξεπεράσει ο Πρωθυπουργός της χώρας ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αμετανόητος αρχιτέκτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όμως, ξέρετε τι είναι αυτό; Ξέρετε τι δηλοί αυτό, όπως και οι αναφορές σας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εσείς να απαντήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σωπάστε, κύριε Σημίτη, έχω το λόγο τώρα. Σας άκουσα πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, τέτοιου είδους αναφορές, όπως και η αποστροφή του κ. Σημίτη ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε εδώ μέσα ή να χειροκροτούμε τις απόψεις μας, δείχνουν μία βαθύτατα καθεστωτική, αλαζονική και αυταρχική νοοτροπία!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Σημίτη, σας λέω μόνο μία φράση: θα χάσετε! Τουλάχιστον, όμως, φροντίστε να χάσετε με αξιοπρέπεια!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ!

Εδώ ακούμε, δεν χειροκροτούμε μόνο! Ας ακούσουμε, για να κλείσουμε! Ορίστε, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε το λόγο.

Σας παρακαλώ να κλείσουμε, για να ακολουθήσουν οι άλλοι Αρχηγοί.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Να χειροκροτούν όσο θέλουν! Ποιος όμως χτυπάει τα δρόνα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Ένα λεπτό, κύριε Ιωαννίδη.

Θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια, εκ των οποίων το πρώτο αφορά στο κλείσιμο της απάντησης του κ. Καραμανλή, όταν εκείνος είπε ότι θα χάσουμε. Εγώ θα έλεγα ότι βιάζεστε υπερβολικά, διότι εδώ μαζί μας κάθεται ο κ. Έβερτ ο οποίος ήταν εν δυνάμει και δεν έγινε ποτέ Πρωθυπουργός! Όποιος βιάζεται, λοιπόν, σκοντάφτει!

Το δεύτερο σημείο που θέλω να θίγω αφορά στο γιατί βρισκόμαστε εμείς στα συμβούλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μπορούμε να συμμετέχουμε και σε ποιον το οφείλουμε. Η ιστορία δεν εξαντλείται σε μία στιγμή, αλλά έχει μία συνέχεια. Η μία πράξη δεν αποδίδει, αν δεν έχει μία συνέχεια από εποικοδομητικές πράξεις. Η μία ενέργεια μπορεί να ανοίγει ένα δρόμο, αλλά υπάρχουν χιλιάδες άλλες ενέργειες οι οποίες δημιουργούν αυτόν το δρόμο που ανοίγεται.

Το αν βρισκόμαστε στα συμβούλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό οφείλεται πρώτα στον ελληνικό λαό, ο οποίος στήριξε αυτές τις πολιτικές. Στον ελληνικό λαό και σ' αυτούς που ήταν στην κυβέρνηση οφείλεται το γεγονός ότι από το 1981 και μετά δεν υπάρχει αυτόματος πιλότος. Είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου, είναι αυτή η κυβέρνηση η οποία πάλεψε για να πραγματοποιήσει την ΟΝΕ, είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι δούλεψαν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν υπάρχει μόνο ένας, αλλά είμαστε πολλοί, γιατί ασπαστήκαμε πολλοί αυτό το στόχο! Αν το ανάγουμε σε έναν μόνο, τότε το ανάγουμε στους αυτόματους πιλότους! Όμως, αυτόματοι πιλότοι δεν υπάρχουν στην κοινωνία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η κα Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα αναμφισβήτητα υπάρχει το δικαίωμα του διαλόγου και του αντιλόγου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η συνεδρίαση συνεχίζεται!

Σας παρακαλώ να καθίσετε! Όσοι βιάζεστε, μπορείτε να βγείτε σε πέντε λεπτά, αντί να συνωστίζεστε στην έξοδο!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Νομίζω, όμως, ότι πρέπει να υπάρχει ένας αυτοπεριορισμός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, στο βάθος, σας παρακαλώ να απελευθερώσετε τουλάχιστον την έξοδο!

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε το λόγο. Λυπάμαι πολύ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Και εγώ λυπάμαι, γιατί πιστεύω ότι πρέπει επιτέλους να υπάρχει ένας αυτοπεριορισμός ανάμεσα στο διάλογο και τον αντίλογο του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτό το λέω γιατί υπάρχουν και άλλοι, όπως εμείς, που πρέπει να έρθει η ώρα να μιλήσουμε!

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που είδαμε τώρα στις δευτερολογίες ήταν κυριολεκτικά ένα σόου. Αυτή η συζήτηση, ενώ ξεκίνησε οπωσδήποτε σε ένα ορισμένο επίπεδο συναίνεσης, κατέληξε σε μία αντιπαράθεση καθόλου επί της ουσίας, η οποία δεν έθιξε καθόλου τη συναίνεση, αλλά κατά τη γνώμη μου θίγει τη δυνατότητα μίας ομαλής και δημοκρατικής λειτουργίας μέσα στα πλαίσια του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρία Παπαρήγα, με συγχωρείτε, αλλά αυτό αφορά και εμένα.

Η λειτουργία του Κοινοβουλίου είναι ομαλότατη! Η πολιτική αντιπαράθεση και οι αντιδικίες ταιριάζουν στο Κοινοβούλιο. Το πρόβλημα δεν είναι εκεί! Το πρόβλημα είναι ότι όλοι οι αγορητές πρέπει να ακούγονται με σεβασμό και να μην αποχωρούμε από την Αίθουσα σαν να βρισκόμαστε υπό δίωξη!

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, συνεχίστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής

κής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να πω ότι και ο αγορητής -όποιος και αν είναι αυτός- μπορεί να πάρει τα μέτρα του, αν δεν θέλει να εξελιχθεί η συζήτηση σε ένα σόου. Αύριο, αυτός ο διάλογος θα κυριαρχεί τόσο στα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης όσο και στις εφημερίδες!

Ενώ υπήρχε μια τοποθέτηση και από την πλευρά του Πρωθυπουργού και από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εμείς διαφωνούμε μ' αυτήν την τοποθέτηση αλλά, εν πάση περιπτώσει, ήταν μια τοποθέτηση η οποία στεκόταν με επιχειρήματα γύρω από το θέμα και το αντικείμενο το οποίο συζητάμε.

Επομένως πέρα από το τι γίνεται στα έδρανα, υπάρχει θέμα αυτοπεριορισμού των κυρίως ομιλητών. Και, εν πάση περιπτώσει, σ' αυτήν τη Βουλή υπάρχουν τέσσερα κόμματα. Αύριο μπορεί να υπάρχουν περισσότερα. Και θα έχουμε το δικαίωμα, ανεξαρτήτως της διαφοράς χρόνου ή άλλων δικαιωμάτων, να μιλάμε και να μη βρισκόμαστε σ' ένα τέτοιο κλίμα, το οποίο -κατά τη γνώμη μου- περιορίζει και την ομαλότητα της συζήτησης.

Με το τέλος αυτής της συνεδρίασης είναι βέβαιο ότι η Συνθήκη της Νίκαιας πανηγυρικά θα επικυρωθεί με τη συναίνεση, ανεξαρτήτως της μορφής αντιπαράθεσης που έχουν τα δύο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και με την ανοχή, κατά τη γνώμη μας, του Συνασπισμού.

Και εδώ μας κάνει το μεγάλο ερώτημα: Η νομιμοποίηση της Συνθήκης της Νίκαιας από το ελληνικό Κοινοβούλιο μπορεί να οδηγήσει στη νομιμοποίηση μιας κατάστασης που υπάρχει σήμερα στην Ευρώπη σε όλους τους τομείς;

Επιγραμματικά απλώς θα πω τα εξής: Διευρυνόμενη φτώχεια, αλλιώς πώς λέγεται κοινωνικός αποκλεισμός. Είναι ένας τρόπος εξωραϊσμού του προβλήματος. Αυξανόμενη ανεργία. Εξαγορές και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων που προαναγγέλλουν μεγάλο κύμα απολύσεων. Γενίκευση, ή για να το πω αλλιώς, κυριαρχία της ελαστικής μορφής απασχόλησης. Και όταν ο Πρωθυπουργός λέει «πλήρης απασχόληση» και ότι «διεκδικούμε την πλήρη απασχόληση», σαφώς δεν εννοεί την κανονική δουλειά για όλους τους εργαζόμενους, αλλά εννοεί την κανονική, ακανόνιστη δουλειά της μερικής απασχόλησης, της ελαστικής απασχόλησης.

Η νομιμοποίηση από το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά και απ' όλα τα κοινοβούλια των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Συνθήκης της Νίκαιας, μπορεί να σημάνει νομιμοποίηση στη συνείδηση των λαών των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο σε θέματα κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής, αλλά και σε μια σειρά καίρια θέματα που δίνουν το στίγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παραδείγματος χάριν, Παλαιστινιακό. Ποια είναι η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στο αιματοκύλισμα ενός λαού που καλύπτεται εδώ και πολλά χρόνια με συγκεκριμένες αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών είτε στο επίπεδο της γενικής συνέλευσης είτε στο επίπεδο του Συμβουλίου Ασφαλείας; Αυτό το λέω επειδή γίνεται λόγος για την ανάγκη να κατοχυρώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση την ειρήνη εντός και εκτός των ορίων της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση των λαών της Ευρώπης -και γενικότερα- η όλη πολιτική θητεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα θέματα των Βαλκανίων και στην επικείμενη για πολλούς επίθεση στο Ιράκ. Δεν θα επεκταθώ σ' αυτά τα θέματα, που είναι καίρια και σημαντικά και αφορούν και τους λαούς της Ευρώπης και ευρωπαϊκά συμφέροντα και γενικότερα την ειρήνη στην περιοχή αλλά και ευρύτερα.

Απλώς θα διατυπώσω ένα συμπέρασμα πάνω στο επίκαιρο ζήτημα που συζητάμε για την αυτονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Ενωμένης Ευρώπης, όπως λέγεται, απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Αν υπήρχε διάθεση αυτονομίας, αν τα μέτρα που παίρνονται σήμερα στην Ευρώπη σημαίνουν βήματα προς την αυτονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε εμείς λέμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν ήθελε, μπορούσε να βοηθήσει να διαμορφωθεί μία πολύ διαφορετική κατάσταση και όσον αφορά το Παλαιστι-

νιακό και όσον αφορά γενικότερα την πολιτική στη Μέση Ανατολή, πολύ περισσότερο που η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συμφέρον στο να κλείσει η εστία πολέμου στη Μέση Ανατολή, όχι λόγω φιλόφρωντων ή φιλολαϊκών αισθημάτων των ηγεσιών, αλλά λόγω συμφερόντων. Έστω και γι' αυτόν το λόγο, θα μπορούσε να το κάνει, γιατί ξέρουμε ότι η περιοχή της Μέσης Ανατολής είναι μια περιοχή που εφοδιάζει τις χώρες της Ευρώπης με πετρέλαια και μάλιστα σε μία περίοδο που οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν καταλάβει αντίστοιχες πηγές στην Κεντρική Ασία. Αν ήθελε, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορούσε, έστω και για λόγους στενού οικονομικού συμφέροντος, να δημιουργήσει μία διαφορετική κατάσταση.

Δεν το κάνει όμως, γιατί ακριβώς δεν θέλει να διαρρήξει τις σχέσεις της με την πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών, με τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών. Και όσο και αν καταλαβαίνει ότι αυτός ο πόλεμος θα δημιουργήσει κινδύνους στην ίδια την Ευρώπη, ως εδώ και μη παρέκει. Θα μουρμουρίσει, θα προσπαθήσει φραστικά να βάλει εμποδία, θα κάνει κάποιες προσπάθειες, αλλά δεν πρόκειται να διακινδυνεύσει τη συμμαχία με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, χάριν είτε των συμφερόντων των λαών της Ευρώπης είτε των γειτονικών λαών.

Αλλά ακριβώς, δίνοντας μια συνέχεια στη διαμάχη που άνοιξε ανάμεσα στον Πρωθυπουργό και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα ήθελα να προσθέσω και τις δικές μας σκέψεις σε ορισμένα σημαντικά ζητήματα που σχετίζονται με τη Νίκαια και όχι μόνο.

Είναι το θέμα της Κύπρου. Ο Πρωθυπουργός υπογράμμισε ότι οι πολιτικές δυνάμεις που θέλουν την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν κατάλαβα καλά δηλαδή την επίλυση του Κυπριακού -έτσι το ερμήνευσε- οφείλουν, παρά τις όποιες ενστάσεις έχουν σε άλλα ζητήματα, ή τους όποιους φόβους, να ψηφίσουν τη Συνθήκη της Νίκαιας.

Εμείς βεβαίως, έτσι και αλλιώς -το έχω πει επανειλημμένα- καταψηφίζουμε και την ένταξη της Κύπρου, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά γιατί εμείς δεν θέλουμε να ισχυροποιείται η Ευρωπαϊκή Ένωση με την διεύρυνσή της. Θέλουμε να αποδυναμώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ένας από τους τρόπους αποδυνάμωσης είναι να μην εντάσσονται νέες χώρες, να μην υφίστανται δυσβάσταχτες θυσίες νέοι, καινούριοι λαοί.

Αναμφισβήτητα αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της Κύπρου να θέλει να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε όμως επισημάνει το εξής ζήτημα. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει και δικαίη επίλυση του Κυπριακού; Εμείς λέμε «όχι». Όχι μόνο δεν είδαμε αυτή η ενταξιακή διαδικασία να διευκολύνει την επίλυση του Κυπριακού, αλλά αντίθετα γίνεται μοχλός εκβιασμού, του χειρότερου εκβιασμού, και πάρα πολύ φοβόμαστε ότι η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι ένα αρκετά ολοκληρωμένο ή μερικό βήμα προς τον ενταφιασμό της δικαίης λύσης του Κυπριακού.

Ποια Κύπρος θα ενταχθεί; Η ενιαία Κύπρος; Η Κύπρος των δύο κρατικών οντοτήτων; Η Κύπρος που θα είναι στην ουσία ένα κράτος υβρίδιο; Ποια Κύπρος θα ενταχθεί; Επομένως εμείς δεν αισθανόμαστε καθόλου τύψεις, γιατί με τη στάση μας αυτή ενδεχομένως θα δυναμιτίζαμε τη δικαίη επίλυση του Κυπριακού.

Αλλά ας πάμε και στο θέμα του ευρωστρατού. Επισημαίνουν ότι εμείς είμαστε αντίθετοι γενικά με τη δημιουργία του ευρωστρατού, ακριβώς γιατί ο ευρωστρατός αποδοκνύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν μιλάει για την εξέλιξη της σε μια παγκόσμια δύναμη, όταν θέλει να ανταγωνισθεί τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, δεν μιλάει για μια παγκόσμια δύναμη που θα αντιστέκεται στην επιθετικότητα των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν θα είναι μια παγκόσμια δύναμη στο πλευρό των λαών κατά της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων, δεν θα είναι μία δύναμη φιλειρηνική, ανταγωνιστική προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά θα είναι μία δύναμη που διεκδικεί και τον δικό της στρατό για τη διανομή των σφαιρών επιρροής ή της λείας, όπως συνηθίζεται να λέγεται, αν και δεν μας αρέσει καθόλου η έκφραση, να ταυτίζονται οι λαοί και ο πλούτος που δημιουργούν με τη λεία.

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτός θα είναι ο ευρωστρατός.

Από αυτήν την άποψη θα είναι ένας πρόσθετος κίνδυνος για τους λαούς. Επιπλέον ο ευρωστρατός με βάση τις προδιαγραφές του δεν θα λειτουργεί επιθετικά μόνον εκτός Ευρώπης, αλλά και εντός Ευρώπης. Εδώ που τα λέμε, όταν μία χώρα, ένα κράτος ή μία διακρατική συνεργασία δρα εναντίον των λαών και στρατιωτικά με πρόσχημα πάντα την επιβολή της ειρήνης, δεν θα είναι φιλειρηνική και ευνοϊκή για τους λαούς στο εσωτερικό της.

Ας πάρουμε το θέμα του ευρωστρατού, όπως το έχουμε γευτεί ως πρόβλημα, σε σχέση με τις αξιώσεις της τουρκικής ηγεσίας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι η τακτική σας είναι να αντιμετωπιστούν οι τουρκικές αξιώσεις στα πλαίσια της λύσης, που θα δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για το θέμα αυτό και για άλλα συναφή με βάση κάποιες γενικές αρχές.

Μου θυμίζει αυτό, που λέγονταν παλαιότερα και που δεν ήταν λαθεμένο, ότι το Κυπριακό πρέπει να λυθεί στα πλαίσια του Ο.Η.Ε. σαν ένα διεθνές πρόβλημα. Αλλά είδαμε ότι το Κυπριακό δεν λύνεται έτσι. Αντίθετα, χειροτερεύει. Όχι ότι πρέπει να φύγουμε από τα πλαίσια του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, αλλά και η τοποθέτησή σας σήμερα μου θυμίζει περισσότερο μία διαδικασία, που λύνει το διαδικαστικό πρόβλημα λήψης απόφασης, αλλά δεν απάντησε στην ουσία.

Ποιος μας λέει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αντιμετωπίσει το θέμα αυτό ή τα όποια συναφή δίκαια για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας; Το πιθανότερο είναι ότι θα οπλιστείτε πίσω από μία ευρωπαϊκή απόφαση. Πίσω απ' αυτήν την ευρωπαϊκή απόφαση θα πείτε ότι επικράτησε αυτό το δίκαιο, όταν γνωρίζουμε ότι η συμφωνία ακόμα του Ελσίνκι καθόρισε ότι η Τουρκία -η ηγεσία της Τουρκίας πρέπει να πω, γιατί δεν πρέπει να ρίχνουμε τα βάρη στον τουρκικό λαό- έχει το νόμιμο δικαίωμα να πεί όλες τις διεκδικήσεις της ή τις διαφορές της στο Δικαστήριο της Χάγης.

Όλα δείχνουν ότι η ευρωπαϊκή απόφαση -ας πούμε ότι είναι ευρωπαϊκή και ενιαία για όλα τα εκκρεμή θέματα- δεν θα είναι μία απόφαση που θα έχει ένα το κρατούμενο, δηλαδή τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος στο Αιγαίο. Κανονικά έπρεπε το θέμα να έχει λυθεί *de facto*.

Διαβάσαμε και άλλα στις εφημερίδες, αλλά δεν μπορώ να πω ότι είναι έτσι τα πράγματα, γιατί τουλάχιστον αγνοούμε τα επίσημα ντοκουμέντα. Το ζήτημα θα αντιμετωπίζεται κατά περίπτωση. Θα υπάρχει, δηλαδή, άλλη αντιμετώπιση, αν ο ευρωστρατός κινείται ως ευρωστρατός αποκλειστικά για ευρωπαϊκές υποθέσεις, και θα υπάρξει κατά περίπτωση αντιμετώπιση, όταν μιλάμε για το ΝΑΤΟ. Άρα, θα υπάρχει λύση δύο ταχυτήτων και άρα, κατά τη γνώμη μας, θα υπάρχει αμφισβήτηση.

Δεν θα σταθώ άλλο σε αυτό το ζήτημα. Άλλωστε, εμείς έχουμε ζητήσει και ενημέρωση, κύριε Πρωθυπουργέ, και για τη Βαρκελώνη, πέρα από το μεγάλο ζήτημα, το Παλαιστινιακό. Όμως, όλη η πορεία και η εξέλιξη, που υπάρχει ως τώρα, δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει κατά περίπτωση αποφάσεις ανάλογα με τα συμφέροντα, ιδιαίτερα των ισχυρών δυνάμεων. Όλα τα δεδομένα δείχνουν ότι τα συμφέροντα των ισχυρών δυνάμεων, δεν λειτουργούν κατ' ανάγκην ανθελληνικά, αλλά λειτουργούν με έναν τέτοιο τρόπο, που παραγνωρίζουν, αν στο Αιγαίο έχει δικίο η Ελλάδα και άδικο η Τουρκία. Έτσι, και εξ αντανάκλασως, θεωρούμε ότι τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος στο Αιγαίο όχι μόνο δεν θα αναγνωριστούν, αλλά θα αγνοηθούν.

Θα ήθελα να σταθώ στο πιο ουσιαστικό θέμα, που αφορά τη Συνθήκη της Νίκαια. Αναμφισβήτητα η Νίκαια απηχεί ένα συμβιβασμό. Εμάς δεν μας ξενίζει αυτό.

Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και κάθε τέτοιος συνασπισμός, είτε είναι πιο χαλαρός είτε ανώτερης μορφής, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, βασίζεται σε αρχές, θα έλεγα ή στην πραγματικότητα ανισότιμων σχέσεων διαφορετικού επιπέδου ανάπτυξης, διαφορετικών επί μέρους συμφερόντων και, επομένως, τα πράγματα λύνονται με το συμβιβασμό. Δεν μας ξενίζει, λοιπόν, αυτό το ζήτημα. Ξέρουμε όμως ότι όποιος συμβιβασμός κι αν γίνει, είτε φέρει τη σφραγίδα της Γερμανίας περισσότερο ή λιγότερο είτε της Γαλλίας περισσότερο ή λιγότερο είτε ακόμη, αν θέλετε, είναι ένας συμβιβασμός που δίνει κάποιο βήμα στο

συνασπισμό μικρότερων χωρών. Αυτός ο συμβιβασμός αφορά το πώς θα μοιραστούν τα προνόμια ή οι δυσκολίες ανάμεσα στην πλουτοκρατία της κάθε χώρας, στην κυρίαρχη τάξη της κάθε χώρας και σε καμία περίπτωση δεν είναι συμβιβασμός παραχώρησης δικαιωμάτων στους λαούς. Με αυτήν την έννοια, για μας, οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να πάρω τη σύγχρονη περίοδο από το Μάαστριχτ μέχρι τώρα, φέρουν τη σφραγίδα του συμβιβασμού μεταξύ τους, αλλά και τη σφραγίδα της κοινής στάσης και ομοφωνίας εναντίον των δικαιωμάτων των λαών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Τέθηκε εδώ ένα ζήτημα, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, είναι καθαρά αποπροσανατολιστικό και είναι ένα εφεύρημα, για να δικαιολογούνται τα λεγόμενα δημοκρατικά και κοινωνικά ελλείμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ταξικές επιθέσεις εναντίον των λαϊκών στρωμάτων. Ότι τάχα μέχρι τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση έδινε ένα προβάδισμα στη διαμόρφωση της ενιαίας οικονομικής αγοράς και δεν έδωσε μεγάλη σημασία στην πολιτική ενοποίηση και στην ενιαία αγορά εργασίας ή μάλλον σε μια ενιαία κοινωνική πολιτική. Λέω ότι εδώ είναι το τέχνασμα που χρησιμοποιούν και αυτοί που κάνουν μία, ας πούμε, αριστερή κριτική προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέω ότι είναι τέχνασμα, για τον εξής λόγο. Όλες αυτές οι αποφάσεις που πάρθηκαν για τη διαμόρφωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς από τη δεκαετία του '80 αλλά και παραπέρα, την απελευθέρωση της αγοράς κλπ., την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων εμπορευμάτων, δεν απηχούσαν κι ένα ορισμένο επίπεδο πολιτικής συμφωνίας και ομοφωνίας, μία ενιαία πολιτική αντίληψη για το ποια ταξικά συμφέροντα θα υπηρετηθούν; Έτσι είναι. Υπάρχει καθαρή οικονομική πολιτική, χωρίς να υπάρχει πολιτική ενιαία, αλλά όχι κατ' ανάγκη χωρίς διαφορές και αντιπαλότητες στο πεδίο της πολιτικής; Εμείς έχουμε δει ότι, όταν δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, η λεγόμενη ΕΟΚ, προχώρησε θαυμάσια με ενιαία πολιτική των Κυβερνήσεων. Με διαφορές, ναι, αλλά με ενιαία πολιτική σε στρατηγικής σημασίας ζητήματα. Και το λέω αυτό, γιατί είναι αυταπάτη και φενάκη να πιστεύει κανείς ότι η πολιτική ενοποίηση θα λειτουργήσει υπέρ των εργαζομένων. Η πολιτική ενοποίηση ίσα ίσα δημιουργεί προϋποθέσεις, έτσι όπως ρυθμίζεται τώρα, με τη στάθμιση της ψήφου κλπ., παίρνει μέτρα, ούτως ώστε να μην υπάρχει καμία ρωγμή στην ενιαία εφαρμογή των αποφάσεων. Θα μου πείτε, τι πολιτικές ρωγμές μπορεί να υπάρχουν στο οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Υπάρχουν τα Ρίχτερ, θα έλεγα εγώ, που ακόμη είναι χαμηλά, των λαϊκών κινητοποιήσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι δεν υπάρχει Σύνοδος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που να μην σηματοδοτείται είτε από μικρότερες είτε από μεγαλύτερες λαϊκές κινητοποιήσεις και μάλιστα με τάση αύξησης. Και μιλάμε για εκείνες τις λαϊκές κινητοποιήσεις που οργανώνονται από συνδικάτα από εκείνες τις δυνάμεις, οι οποίες αποκτούν μία συνολική αντίληψη για το πού πάει η Ευρωπαϊκή Ένωση, και δεν μιλάμε για κατ' έθιμον συναντήσεις κάποιων διανοουμένων, οι οποίοι προσπαθούν να εκφράσουν, ας πούμε, ένα είδος δημοκρατισμού σ' αυτό το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι ένας δημοκρατισμός χωρίς ουσιαστικό κοινωνικό αντίκρισμα.

Επομένως η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει μέτρα και εν όψει της διεύρυνσης να μην υπάρχουν ρωγμές, είτε πιέσεις από τις λαϊκές κινητοποιήσεις πάνω στις κυβερνήσεις είτε, πολύ περισσότερο, ανακατατάξεις και διεργασίες που μπορούν να δημιουργήσουν την υπόνοια και τη βάσιμη υποψία θα έλεγα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αποδυναμωθεί στην πορεία, να χάνει κάποιες χώρες, καθώς μπορεί να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις –και θα δημιουργηθούν στο μέλλον– για πιο ουσιαστική απαγκίστρωση από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνεπώς αυτοί που μιλούν για επιταχυνόμενη πολιτική ενοποίηση και μάλιστα και τη δημιουργία του στρατού, πρέπει να ξέρουν, εφόσον διαφωνούν όπως λένε αριστερά και προοδευτικά ότι αυτά τα μέτρα τα οποία προτείνουν όχι μόνο δεν θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις κοινωνικών κατακτήσεων, αλλά

θα δημιουργήσουν ένα οικοδόμημα το οποίο θα είναι πολύ πιο στέρεο, θα είναι περισσότερο αδιαπέραστο. Και επομένως κατά τη γνώμη μας το μίνιμουμ που μπορεί κανείς να υποστηρίξει είναι να μπουν εμπόδια σ' αυτήν την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Εμπόδια θα υπάρχουν και από τις εσωτερικές αντιθέσεις ανάμεσα στα κράτη-μέλη και καλό θα είναι αυτές οι αντιθέσεις να μη μας φοβίζουν αλλά αντίθετα μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν. Όχι βέβαια να στοιχιστούν τα κινήματα πίσω από τη Γερμανία ή τη Γαλλία από τη μια ή την άλλη κυβέρνηση, αλλά να αξιοποιηθούν ούτως ώστε τα λαϊκά κινήματα να αποδυναμώσουν τις αποφάσεις και όχι να εύχονται τη μεγαλύτερη ενοποίηση. Και αν δεν καταλαβαίνουν πολλά τουλάχιστον καταλαβαίνουν ότι η τσέπη τους αδειάζει.

Απ' αυτήν την άποψη εμείς θεωρούμε ότι κάθε βήμα που γίνεται παρεμπόδισης, αναστολής αποφάσεων, από τη στιγμή που δεν μπορούν να ανατραπούν, αυτό το βήμα είναι μια παρακαταθήκη για τα επόμενα χρόνια για τους λαούς.

Όσον αφορά την κοινωνική πολιτική που μπορεί να ακολουθήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν ανησυχίες σήμερα στις κυβερνήσεις και στις κεντροαριστερές τις λεγόμενες και στις κεντροδεξιές επίσης γιατί ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι τα προβλήματα των εργαζομένων θα οξυνθούν θα πολλαπλασιαστούν και ότι οι λαοί έχουν αρχίσει κάτι να καταλαβαίνουν σ' αυτό το οικοδόμημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Και αν δεν καταλαβαίνουν πολλά τουλάχιστον καταλαβαίνουν ότι η τσέπη τους αδειάζει.

Με αυτήν την κοινωνική πολιτική που συζητείται σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία άρχισε να συζητείται και στη Βαρκελώνη, εμείς διαφωνούμε ριζικά. Μας θυμίζει το εξής. Πάνε να φτιάξουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτό το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, ένα ταμείο πρόνοιας όπου θα δίνει ψήχουλα που τους έχουν αρπάξει κυριολεκτικά από τα χέρια τους τα καρβέλια. Αν αυτό θεωρείται μείωση του κοινωνικού ελλείμματος και μείωση του χάσματος ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς, εμείς αυτήν τη μείωση του χάσματος όχι μόνο δεν τη βλέπουμε αλλά τη χαρίζουμε!

Μάλιστα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε ότι, επιτέλους, πρέπει να μειωθεί το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και στους φτωχούς. Αν θέλουμε να μειωθεί το χάσμα πρέπει οι φτωχοί να αρχίσουν να παίρνουν από τους πλούσιους. Όχι να δώσουν οι πλούσιοι στους φτωχούς, γιατί ψήχουλα θα δίνουν πάντα, αλλά πρέπει να χάσουν οι πλούσιοι. Και δε νομίζω ότι το ΠΑΣΟΚ ή η Νέα Δημοκρατία υποστήριξαν μια τέτοια κοινωνική πολιτική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής ένωσης. Γιατί να κερδίσουν και οι δύο δεν γίνεται. Να κρατήσουν τα κεκτημένα οι πλούσιοι –για να χρησιμοποιήσω αυτήν την ορολογία που δεν είναι και πολύ επιστημονική– και μάλιστα να τα αυξήσουν για να μπορέσουν να γίνουν ανταγωνιστικοί προς τους πλούσιους των ΗΠΑ και να κερδίσουν και οι φτωχοί... Τέτοια μαθηματικά μέχρι τώρα δεν έχουν εφευρεθεί. Ένα και ένα κάνουν δύο. Ένα και ένα δεν κάνει τρία.

Επομένως όλες αυτές οι προτάσεις που ακούσαμε, ιδιαίτερα στη Βαρκελώνη, το μόνο που επιδιώκουν είναι το εξής: Πιο αργοί ρυθμοί μέχρι να τελειώσουν οι εκλογικές αναμετρήσεις γι' αυτήν τη φάση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν δεν ήταν οι εκλογές της Γερμανίας, της Γαλλίας –της Πορτογαλίας ήταν στην παραμονή– της Ελλάδας στο επόμενο διάστημα και της Ολλανδίας, πιθανόν στη Βαρκελώνη οι αποφάσεις να ήταν πιο σκληρές από την άποψη των ρυθμών. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, οι λαοί δεν μπορούν να περιμένουν πότε θα έχουμε εκλογές και αν συμπέσει μια σύνοδος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε απλώς να υπάρξει μια αναβολή αυτών των μέτρων. Και έτσι και αν είναι, οι αναβολές έχουν μια αξία κάτω από τις λαϊκές κινητοποιήσεις μόνο για να κερδηθεί ο χρόνος της αντεπίθεσης!

Κατά τη γνώμη μας λοιπόν η Συνθήκη της Νίκαιας πρέπει να καταψηφιστεί. Εμείς θα την καταψηφίσουμε και ακριβώς νοιαζόμαστε για την αποδυνάμωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί τότε μόνο μπορεί να ανοίξει ο δρόμος μιας ισχυρής Ευρώπης που θα είναι μόνο των λαών και όχι των επιχειρηματιών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η

κα Παπαρήγα με ρώτησε για το θέμα του Μεσοανατολικού. Θα σας δώσω, κυρία Παπαρήγα, τη δήλωση την οποία κάναμε στη Βαρκελώνη για τη Μέση Ανατολή και θα σας διαβάσω μια παράγραφο μόνο, που δείχνει μεταξύ άλλων ποιες είναι οι θέσεις μας:

«Οι τυφλές τρομοκρατικές επιθέσεις των περασμένων εβδομάδων, οι σκοτωμοί και οι τραυματισμοί αθώων αμάχων πρέπει να καταδικαστούν. Ως νόμιμη εξουσία η παλαιστινιακή αρχή φέρει στο ακέραιο την ευθύνη για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας με κάθε νόμιμο μέσο που διαθέτει. Η ικανότητά της να το πράττει δεν μπορεί να υπονομευθεί. Το Ισραήλ, μολονότι δικαιούται να καταπολεμά την τρομοκρατία, οφείλει να αποσύρει αμέσως τις στρατιωτικές του δυνάμεις από τις υπό τον έλεγχο της Παλαιστινιακής Αρχής περιοχές, να σταματήσει τις άνευ δίκης εκτελέσεις, να άρει τους αποκλεισμούς περιοχών και τους περιορισμούς, να παγώσει τον εποικισμό και να σεβαστεί το Διεθνές Δίκαιο. Και οι δύο πλευρές οφείλουν να σέβονται τα διεθνή νόμιμα περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η χρήση υπέρμετρης βίας δεν δικαιολογείται. Σημειώνοντας την απόφαση της ισραηλινής κυβέρνησης να άρει τον περιορισμό του Προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Αραφάτ στη Ραμάλα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά να αρθούν αμέσως και όλοι οι υπόλοιποι περιορισμοί της ελευθερίας κινήσεων του».

Είναι μερικά από τα τμήματα της δήλωσης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύρια Παπαρήγα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ένα βήμα λίγο πιο τολμηρό δεν έκανε. Θύτης και θύμα στο ίδιο τσουβάλι. Καμία αναφορά για ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Υπάρχει στο κείμενο. Διαβάστε το κείμενο, είναι τρεις σελίδες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Πάντως, όλο το εισαγωγικό μέρος είναι θύτης και θύμα στο ίδιο τσουβάλι. Και από αυτήν την άποψη το πώς θα είναι αυτό το παλαιστινιακό κράτος είναι για μας ένα μεγάλο ερωτηματικό. Ωστόσο, Κυριακή κοντή γιορτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια ακόμα σκληρή πόλωση ξετυλίχθηκε, πριν από λίγο, και μάλιστα κατά τη συζήτηση ενός θέματος, στο οποίο τα δύο κόμματα συμφωνούν.

Συζητώντας, λοιπόν, για το μέλλον της Ευρώπης και για το μέλλον της Ελλάδας, ξαναγυρνάμε εν χορδαίς και οργάνοις στο χθες, στο «εμείς» και στο «εσείς». Επανερχονται οι απόψεις ότι κάποιος θεωρεί τον εαυτό του ως εθνοσωτήρα και αντιμετωπίζει όλους τους άλλους, είτε ως πατριδοκάπηλους, είτε, περίπου, ως οιονεί προδότες. Αν από τη Συνθήκη της Νίκαιας εξαρτάται η διεύρυνση και στη διεύρυνση θέλουμε να μπει η Κύπρος, κάποιος που δεν επικυρώνουν τη Συνθήκη της Νίκαιας τι θέλουν; Να μην μπει η Κύπρος; Έτσι είπε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Το ρεπερτόριο της πόλωσης μπορεί να μην έχει τελειωμό, αλλά επιτρέψτε μου με πολύ σκεπτικισμό να πω σε όλους όσους μετράνε τον αχό και την αντίρα αυτής της δικομματικής αντιμαχίας ότι το ανώτερο στάδιο του δικομματισμού μπορεί να είναι ο ξεπεσμός της πολιτικής και ο διχασμός των εκλογικών παρατάξεων, σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο, για την ιστορία του τόπου. Δικαίωμά σας να τα εξαντλήσετε όλα τα οπλοστάσια του δικομματισμού, αλλά δεν αντιμετωπίζονται έτσι τα προβλήματα. Η Ευρωπαϊκή Ενοποίηση είναι ένα ιστορικό εγχείρημα πρωτότυπο και δυσχερές και, επιπροσθέτως, είναι μια οραματική επιδίωξη και ένας στρατηγικός στόχος που μπορεί να αλλάξει πολλά στον κόσμο.

Δεν είναι δυνατόν αυτό το πρωτότυπο ιστορικό εγχείρημα, το δυσχερές, να το διαχειρίζονται –για να χρησιμοποιήσω μια εύστοχη έκφραση του Ιταλού σκηνοθέτη Μορέτι, που άσκησε κριτική από θέσης πνευματικής αναζήτησης και ουσιαστικού προβληματισμού- «ανέμπνευστοι τεχνοκράτες», «ανιστόρητοι πολιτικοί ή διαχειριστές κυβερνήτες».

Επίσης, δεν επιτρέπεται αυτήν την αντιμετώπιση των ιστορικών διεργασιών να την κακοποιούν εύκολες συνθηματολογίες του τύπου «ευρωπαϊστής», «αντιευρωπαϊστής», συνθηματολογίες οι οποίες πολώνουν και συσκοτίζουν, αλλά και σπρώχνουν σε αντιδημοκρατικές λογικές κατάταξης των απόψεων και των προβληματισμών σε πίνακες, με βάση «πιστοποιητικά υγιών ευρωπαϊκών φρονημάτων».

Κάτι τέτοιο έγινε σήμερα και λυπάμαι που έγινε από σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Είπατε πως δεν αντιλαμβάνεσθε πώς είναι δυνατόν κάποιος να είναι υπέρ της ευρωπαϊκής ενοποίησης, αλλά να μην επικυρώνουν τη Συνθήκη της Νίκαιας. Και επειδή αναφερόσαστε ευθέως στο Συνασπισμό, χωρίς να τον κατονομάσετε, σας λέγω πως κάποτε θα πρέπει να αντιληφθείτε ότι οι λαοί, οι κοινωνίες, οι πολίτες, τα κόμματα, οι κυβερνήσεις δεν υπάρχουν μόνο για να επικυρώνουν. Υπάρχουν και για να αντιστέκονται, και για να διαπραγματεύονται και για να αμφισβητούν. Δεν είναι μονάχα το καθήκον τους να προσυπογράφουν, αλλά είναι το χρέος τους να αναζητούν διαφορετικούς δρόμους, εναλλακτικές πολιτικές, αλλιώτικες προτεραιότητες.

Είπατε, επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ –αναφέρθηκα και προηγούμενως σε αυτό και θεωρώ ότι δεν είναι απλό απόπημα, θεωρώ ότι είναι επικίνδυνη ευκολία με την οποία υιοθετούνται τέτοιες πολιτικές του «άσπρο-μαύρο», – ότι όταν από τη Συνθήκη της Νίκαιας αποφασίστηκε η διεύρυνση και στη διεύρυνση θέλουμε να μετάσχει η Κύπρος, «όσοι δεν επικυρώνουν τη Συνθήκη της Νίκαιας ας πουν επιτέλους τι θέλουν, να μη συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Κύπρος»;

Κύριε Πρωθυπουργέ, στην αδυναμία σας να έχετε ουσιαστικά επιχειρήματα για μια διακυβερνητική διάσκεψη αποτυχημένη, επαναφέρατε αυτό το γνωστό μαστόρεμα των ψεύτικων διλημμάτων. Κανείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν θέλει να μη λυθεί το πρόβλημα της Κύπρου, κανείς δεν θέλει να μην υπάρξει ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, αν τη διαφορετική πολιτική άποψη του οιοδήποτε την κατατάσσει με τόση ευκολία σε απόψεις μειοδοσίας, τότε οδηγούμαστε αλλού.

Η κυρία αποστολή της Βουλής είναι να συζητήσουμε σε κρίσιμα ζητήματα εξελίξεις που διαμορφώνονται και όχι να διαμορφώσουμε τέτοια ψεύτικα διλήμματα.

Αυτό με αναγκάζει να απαντήσω και στον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Κοντογιαννόπουλο, ο οποίος θεώρησε και αυτός, για να συστοιχίσει με την πρωθυπουργική ομιλία, υποχρέωσή του να πει ότι ο Συνασπισμός πελαγοδρομεί σε αντιφάσεις. «Πώς είναι δυνατόν να ψηφίζει τη Συνθήκη τη μια και να δηλώνει παρών για τη Συνθήκη την άλλη». Επειδή είμαστε φίλοι, συμμαθητές και πατριώτες, θα του έλεγα ότι στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλούν για σχοινί. Αντιφάσεις στην ευρωπαϊκή πολιτική έχει η ηγεσία της κυβερνητικής παράταξης. Και εγώ θεωρώ θετικό το ότι άλλαξαν οι αρχικές αρνητικές εκτιμήσεις.

Είπε, επίσης, ο κ. Κοντογιαννόπουλος ότι είναι αυτό ανεξήγητο λογικά και διερωτάται πώς δηλώνει σήμερα παρών ο Συνασπισμός. Αντί να διερωτάται το πώς δηλώνει σήμερα παρών ο Συνασπισμός, ας διερωτηθεί ο ίδιος αλλά και ο καθένας από μας: Γιατί σήμερα συντηρητικοποιείται η Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί σήμερα, διαρκώς, οι θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι πολιτικές της, απομακρύνονται από τα προβλήματα ζωής και συνείδησης των Ευρωπαίων πολιτών; Γιατί σήμερα ολόένα και περισσότερο, διευρύνεται και ενισχύεται η πολιτική που περιορίζει το κοινωνικό κράτος και το κράτος δικαίου των δημοκρατικών εγγυήσεων προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών;

Γιατί σήμερα, διαρκώς ενισχύεται η λογική της αυταρχικής καταστολής; Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πρέπει κανείς να διαλέξει, ανάμεσα στις πολιτικές που επιλέγουν οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες ή στη

Βαρκελώνη ή στο Άμστερνταμ και στους πολίτες και στις κοινωνίες που αγωνίζονται για μια διαφορετική Ευρώπη με διαφορετικές πολιτικές, τότε εμείς είμαστε με τους πολίτες που ζητούν περισσότερη κοινωνική προστασία, περισσότερες δημοκρατικές εγγυήσεις. Δεν είμαστε με τους κυβερνήτες που προσυπογράφουν τις κοινές αποφάσεις καταστολής των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ενοχοποιούν, ως θερμοκήπια της τρομοκρατίας, τις κοινωνικές αμφισβητήσεις των Συνόδων Κορυφής ή τον ριζοσπαστισμό της νεολαίας. Και αναφέρομαι στο κοινό έγγραφο των δεκαπέντε Υπουργών που έχει υπογραφεί, με πρωτοβουλία της Ισπανίας.

Φθάνουμε, λοιπόν, σε κάποια σημεία που πρέπει να επιλέξουμε με ποιον είμαστε. Αν είμαστε με μια Ευρώπη που θα έχει κοινωνικό πρόσωπο, δημοκρατικές δομές, συμμετοχή των πολιτών και πολυπολιτισμική σύνθεση ή αν θα είμαστε με μία Ευρώπη την οποία θα την τεχνουργήσουν άξονες του τύπου των απόψεων Μπλερ, Ανθάρ, Μπερλουσκόνι.

Και επειδή αναρωτιούνται πολλοί, καλό θα ήταν να λυθούν και κάποιες αντιφάσεις. Διαβάζω, λοιπόν: «Η Νίκαια διαπίστωσε ότι δεν έχει πετύχει στο έργο της, γι' αυτό ίδρυσε την Ευρωπαϊκή Συνέλευση. Πρόκειται για πολύ κρίσιμη αναθεώρηση, διότι κινδυνεύει να παραλύσει ο μηχανισμός λήψης αποφάσεων με την αύξηση των μελών από δεκαπέντε σε εικοσιπέντε και σε εικοσιεπτά. Η Νίκαια εμποδίστηκε σ' αυτήν την ανασυγκρότηση των θεσμών από λόγους εθνικιστικών συμφερόντων. Έδειξαν οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών στενοκεφαλιά. Και θεωρήθηκε ότι υπεύθυνοι ως ένα βαθμό ήταν εκείνοι που προετοίμασαν τη διακυβερνητική, τα επιτελεία των Υπουργείων Εξωτερικών κυρίως και των πρωτοπουργικών γραφείων».

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά λέει ο Γεώργιος Κατηφόρης, εκπρόσωπος της Κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 16.3.2002. Ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης λέγει ανοιχτά αποτυχημένη τη Διάσκεψη της Νίκαιας.

Και αν ούτε αυτό σας προβληματίζει, ανατρέξτε στις θέσεις του εισηγητή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Ευρωβουλευτή, επίσης, της κυβερνητικής παράταξης, του κ. Τσάτσου. «Η Συνθήκη της Νίκαιας δεν προχωρεί αρκετά. Είναι ένα πακέτο μεταρρυθμίσεων που δεν θα εγγράψει στην πολιτική θεμελιώδη τάξη της Ευρώπης ούτε σαφείς πολιτικές αρμοδιότητες ούτε απλές και κατανοητές διαδικασίες. Ενδεχομένως μάλιστα θα δημιουργήσει νέους κινδύνους. «Το αποτέλεσμα είναι απογοητευτικό».

Εμείς προβληματιζόμαστε από αυτές τις εκτιμήσεις, πολύ περισσότερο διότι βασίζονται στα δεδομένα εκείνα τα οποία και η μετέπειτα εξέλιξη επεκύρωσε.

Και, επιτέλους, να ξεκαθαρίσουμε ότι η ιστορία δεν προχωράει με όσους λιβανίζουν και δοξολογούν, ούτε βεβαίως με όσους μηδενίζουν και μοιρολογούν. Σημασία έχει πάντοτε να ανοίγουν οι διαφορετικοί δρόμοι και εμείς θέλουμε να είμαστε με εκείνους που αγωνιούν και αγωνίζονται γι' αυτές τις εναλλακτικές προοπτικές μιας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, που δεν θα εμφανίζει τις σημερινές δυσμορφίες και δυσαρμονίες που εμφανίζει στη δομή της η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και το ξεκαθαρίζουμε με απόλυτη σαφήνεια. Το μέλλον της Ευρώπης είναι κοινό και αλληλέγγυο για όλους τους λαούς της Ευρώπης. Μας αφορά όλους η ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ενοποίησης και μας ενδιαφέρει η ενεργός παρουσία της Ελλάδος στις διαδικασίες και στα πεδία συγκρότησης του κοινού ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Ιδιαίτερα από θέσεις αριστεράς μας ενδιαφέρει, διότι η σύγχρονη Αριστερά είναι η αριστερά της διεθνούς αλληλεγγύης και όχι η αριστερά της εθνικής απομόνωσης. Η σύγχρονη Αριστερά θα αγωνιστεί για τις ευκαιρίες του μέλλοντος και δεν θα κάθεται να ξοδεύει δοξασίες του παρελθόντος.

Και επιπροσθέτως θέλουμε μέσα σ' αυτήν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ρόλο και λόγο στη σύγχρονη ευρωπαϊκή Αριστερά των κοινωνικών κινημάτων και των ενώσεων πολιτών, προκειμένου η οικουμενικότητα των προβλημάτων και των αξιών, να αντανακλάται στην παγκοσμιοποίηση του ανταγωνισμού και της αγοράς. Γι' αυτό, λοιπόν, μας αφορά και θέλουμε και διαφορετική πορεία και κοινοτικές πολιτικές διαφορετικές.

Συζητάμε σήμερα, λοιπόν, για την επικύρωση της Συνθήκης

της Νίκαιας με καθυστέρηση, αναμφισβητήτως. Είμαστε οι τελευταίοι νομίζω. Προηγήθηκε το Βέλγιο και απομένουμε εμείς, πριν αρχίσει η Ελληνική Προεδρία. Για σκεφθείτε το ανορθόδοξο να μην το έχουμε συζητήσει καν, ενώ ουσιαστικά η χώρα θα προεδρεύει σε λίγους μήνες.

Η Συνθήκη της Νίκαιας, μετά το αρνητικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της Ιρλανδίας, είναι θεσμικά μετέωρη. Έχουν επίνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτού του προβλήματος, γι' αυτό και απεφάσισαν προχθές, ότι θα πρέπει μέχρι τον Οκτώβριο να υπάρξει επανάληψη της σχετικής διαδικασίας επικύρωσης.

Η Νίκαια υπήρξε, αναμφισβητήτως, κατώτερη των περιστάσεων, κατώτερη των απαιτήσεων και των προσδοκιών, όσων θέλουν την Ενωμένη Ευρώπη ως κοινό σπίτι των λαών και των πολιτών. Επιβεβαιώθηκαν οι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί. Υιοθετήθηκαν συμβιβασμοί και η διακυβερνητική της Νίκαιας αναλώθηκε σε ασκήσεις ισορροπίας. Απέτυχε να θέσει τις βάσεις για τη συνολική μεταρρύθμιση των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να ανταποκριθούν αυτοί οι θεσμοί στις ανάγκες της διεύρυνσης. Αποφασίστηκαν τα ελάχιστα αναγκαία. Τα δύσκολα παραμερίστηκαν για μετά. Ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση λέει ότι «υπήρξε στενοκεφαλιά» στη διαχείριση αυτών των σοβαρών προβλημάτων.

Στη Συνθήκη της Νίκαιας εξαντλήθηκαν τα όρια της διακυβερνητικής συνεργασίας. Γι' αυτό άλλωστε και αποφασίστηκε η Ευρωπαϊκή Συνέλευση. Και δεν είναι κάτι το οποίο το λέμε εμείς. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, ο Ζισκάρ Ντ Εσταίν, λέει: «δεν γνωρίζουμε ποιο θα είναι το προφίλ που θα διαμορφώσει η Συνέλευση και δεν ξέρουμε ποιος θα είναι ο ρόλος της Συνθήκης της Νίκαιας».

Γιατί, λοιπόν, αυτός ο εξωραϊσμός; Γιατί όχι τα μετρημένα λόγια; Γιατί η εξιδανίκευση μιας συνθήκης, που εκ των πραγμάτων είναι πίσω από εκείνα που περίμεναν όλοι και κυρίως οι λαοί της Ευρώπης;

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η πραγματική κοινωνική και οικονομική σύγκλιση, τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα της ανεργίας, της απασχόλησης, της κοινωνικής προστασίας, των δικαιωμάτων και της ποιότητας ζωής, προσπερνώνται με γενικόλογες διακηρύξεις ή παραπέμπονται σε εθνικά προγράμματα δράσης, χωρίς όμως να υπάρχει μία δεσμευτική κοινωνική πολιτική. Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, που αποτελεί όργανο της έκφρασης των ευρωπαϊκών λαών, δεν αναβαθμίστηκε και παραμένει ως ήταν και προηγουμένως. Στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση νομοθετεί το Συμβούλιο των Υπουργών, δηλαδή η εκτελεστική εξουσία, κατά παραβίαση βασικής δημοκρατικής αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό που είπε ότι θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερος. Αλλά δεν είναι, δεν αποφασίστηκε να είναι, από εκείνους που είχαν την εξουσία της απόφασης. Επομένως αυτός ο προϋπολογισμός είναι σε αντίφαση με τη δυναμική της διεύρυνσης που αποφασίστηκε. Τα προβλεπόμενα κονδύλια κρίνονται ανεπαρκή και ο ανεπαρκής προϋπολογισμός, σε συνδυασμό με την απουσία των αναγκών δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων, αποτελούν ένα πλαίσιο που ευνοεί το ρόλο των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων, τη λογική των ενισχυμένων συνεργασιών, τη δημιουργία και την παγίωση διαφορετικών ταχυτήτων.

Από τη Συνθήκη της Νίκαιας απουσιάζει οποιαδήποτε ουσιαστική προστασία και κατοχύρωση των ατομικών και των συλλογικών δικαιωμάτων των Ευρωπαίων πολιτών. Και αντί για την κατοχύρωση των ατομικών, κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, αυτό που συμβαίνει είναι η αμφισβήτησή τους και η συρρίκνυσή τους. Με αφορμή την τρομοκρατική επίθεση της 11ης του Σεπτεμβρίου και με άλλοθι και πρόσχημα την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και την ασφάλεια, τίθενται υπό αμφισβήτηση βασικά δικαιώματα και βασικά γνωρίσματα του νομικού μας πολιτισμού και της δημοκρατίας.

Είναι χαρακτηριστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έγγραφο της Ισπανικής Προεδρίας και η απάντηση της Επιτροπής στις σχετικές ερωτήσεις των ευρωβουλευτών του Συνασπι-

σμού, του Αλέκου Αλαβάνου και του Μιχάλη Παπαγιαννάκη. Είναι αποκαλυπτικό αυτό το έγγραφο του πνεύματος, με το οποίο αντιμετωπίζονται οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας των Ευρωπαίων πολιτών. Ενοχοποιούνται ως θερμοκήπια τρομοκρατικών κινητοποιήσεων.

Επιπροσθέτως, ναι, μεν υπήρξε η απόφαση για την κοινή εξωτερική πολιτική, για την περίφημη ΚΕΠΠΑ, αλλά πού βρισκόμαστε σήμερα; Έχουν γίνει βήματα προς τη διαμόρφωση στρατηγικής αυτονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οδηγούμαστε σε μία κατάσταση, κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να σύρεται πίσω από τις επιλογές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του Ν.Α.Τ.Ο.; Δεν παρατηρήθηκε αυτή η κοντόφθαλμη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όσα συνέβησαν στα Βαλκάνια; Σήμερα σε όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή και στην Ασία δεν παρατηρείται η ίδια αδράνεια; Είστε ικανοποιημένος, κύριε Πρωθυπουργέ, από αυτήν τη φραστική διατύπωση της απόφασης της Βαρκελώνης για όσα συντελούνται στη Μέση Ανατολή; «Ίσες αποστάσεις»; Πιο πίσω η Ευρωπαϊκή Ένωση και από την τελευταία απόφαση του Ο.Η.Ε. για ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος, με τη σύμφωνη γνώμη ακόμη και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αναφέρεται η απόφαση του Ο.Η.Ε. στο κείμενο. Προφανώς δεν το διαβάσατε. Αναφέρεται και χαιρετίζει με ενθουσιασμό η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ σας λέω αν είστε ικανοποιημένος από αυτά τα κείμενα, γιατί προηγουμένως μιλήσατε κάπως απαξιωτικά για διάφορα χαρτιά, που ετοιμάζονται και ψηφίζονται στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας λέω λοιπόν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Μεσανατολικό μπορούσε και έπρεπε να κάνει περισσότερα. Μπορούσε να είναι παρούσα εκεί. Μπορούσε να έχει διαμορφώσει παρέμβαση. Μπορούσε να είχε γλιτώσει αθώες ζωές από αυτό το λουτρό αίματος. Και τούτη την ώρα παρέμβαση δεν είναι οι ίσες αποστάσεις και πάλι στο πλαίσιο αντιμετώπισης της τρομοκρατίας. Γιατί η κατάσταση που υπάρχει στη Μέση Ανατολή αφανίζει δύο κοινωνίες, και τους Παλαιστίνιους και τους Ισραηλίτες. Και η ένταση στη Μέση Ανατολή εγκυμονεί κινδύνους, για όλη την ευρύτερη περιοχή και για εμάς. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε λοιπόν να είναι διαφορετικά παρούσα και να παίζει το ρόλο της ειρηνευτικής πρωτοβουλίας και όχι του συντάκτη και του εκδότη ανακοινώσεων που χαιρετίζουν και εύχονται εκ των υστέρων. Αυτό ζητάμε.

Και κάτι ακόμη. Δεν υπήρξε εμπλοκή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέμα του Σώματος Ταχείας Αντίδρασης, του λεγόμενου «ευρωστρατού» με τους μηχανισμούς του Ν.Α.Τ.Ο.; Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό και τον άκουσα με προσοχή. Εάν έτσι είναι τόσο αυτονόητα τα πράγματα, τότε, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί εμείς δεν βρεθήκαμε σε δύσκολη θέση και αναγκαστήκαμε να μεταφέρουμε το θέμα στη Βαρκελώνη; Εάν είναι έτσι αυτονόητα και λυμένα τα ζητήματα, τότε γιατί δεν έχει από πριν καθοριστεί αυτή η σχέση των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χώρες που είναι μέλη του Ν.Α.Τ.Ο. και δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Υπάρχει κίνδυνος εδώ και το ξέρετε. Και εγώ δέχομαι αυτό που λέτε, ότι η Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπίζει με σωστό τρόπο τα ζητήματα ασφάλειας, ως ζητήματα της Ευρώπης και όχι ως ελληνοτουρκικά ζητήματα. Είναι σωστή προσέγγιση, αλλά δεν έγινε αυτό. Και επί ένα χρόνο το κείμενο αυτό που αποκαλέσατε «χαρτί άνευ σημασίας» υπήρχε ως πόρισμα πολιτικής διαβούλευσης, εξωθεσμικής λειτουργίας της Αγγλίας, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Τουρκίας για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς προβληματιζόμαστε και λέμε να μη συμβεί να βρεθεί η Ελλάδα, κατά τη διαδικασία προώθησης τέτοιων προσεγγίσεων, μόνη της. Δεν θέλουμε να βρεθεί μόνη της. Δεν θέλουμε να βρεθεί η Ελλάδα με την πλάτη στον τοίχο, αναγκασμένη να βάζει βέτο. Και σας λέμε «προετοιμαστείτε», γιατί η προσέγγιση που γίνεται σ' αυτό το θέμα δεν είναι αθώα και δεν επιτρέπεται

κανείς να εφησυχάζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τέτοια τεράστια δημοκρατικά, πολιτικά, κοινωνικά και θεσμικά ελλείμματα που εμφανίζει η Συνθήκη της Νίκαιας, είναι ήδη ξεπερασμένη από τα πράγματα.

Και εμείς λέμε «παρών» διότι δεν θέλουμε να την επικυρώσουμε. Τη θεωρούμε μία ανάπηρη, ξεπερασμένη και αποτυχημένη Συνθήκη. Δεν λέμε «όχι», γιατί δεν θέλουμε έτσι να μηδενίσουμε και τα όποια θετικά έχουν αποφασιστεί και μπορούν να μετεξελιχθούν στην πορεία. Λέμε με υπεύθυνο τρόπο εκείνο που μας επιτρέπει ο Κανονισμός της Βουλής. Λέμε «παρών», όπως είπαμε και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, με την έννοια ότι θέλουμε να είμαστε παρόντες στις διεργασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Δεν μηδενίζουμε, αλλά και δεν δοξολογούμε τις σημερινές πρακτικές που ακολουθούνται.

Και, επιτέλους, δεν μας προβληματίζει το γεγονός ότι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης αναπτύσσονται κοινωνικά κινήματα και διαμαρτυρίες για τις ακολουθούμενες πολιτικές; Δεν μας προβληματίζει ότι με αυτές τις πολιτικές συντηρητικοποιείται η Ευρώπη; Δεν μας προβληματίζει ότι με αυτές τις πολιτικές η Ευρώπη δεν χειραφετείται στρατηγικά, αλλά είναι δορυφόρος των πρωτοβουλιών και χειροκροτητής των επεμβάσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής; Δεν μας προβληματίζει το γεγονός ότι η Ευρώπη στο όνομα του πολιτισμού της και των κεκτημένων της βρίσκεται διά των εκπροσώπων της να λέει «ανθρωπιστικοί πόλεμοι», «φιλάνθρωποι μιλιταρισμοί»; Δεν μας προβληματίζει το γεγονός ότι σήμερα κάτω από αυτές τις πολιτικές με τη μονομέρεια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης ολοένα και περισσότερο αμφισβητούνται κατακτήσεις πολιτισμού και δημοκρατίας για τις ανθρώπινες εξελίξεις, όπως είναι το κοινωνικό κράτος και το κράτος δικαίου, με τις εγγυήσεις προστασίας για όλους; Δεν μας προβληματίζει το γεγονός ότι, στη σημερινή Ευρώπη ολοένα και περισσότερο δημιουργούνται θύλακες αποκλεισμών, θύλακες φτώχειας, θύλακες οι οποίοι διαρκώς κάνουν μεγάλες κατηγορίες των πληθυσμών να βιώνουν ανισότητες και αδικίες;

Μια Ενωμένη Ευρώπη, που δεν θα έχει αυτές τις δυσμορφίες, μία Ενωμένη Ευρώπη που στο κοινό σπίτι θα συσσεγάει τις διαφορετικές πατρίδες των λαών, αλλά δεν θα πολτοποιεί τις κοινωνίες και δεν θα εξουθενώνει τις εγγυήσεις προστασίας, είναι ο στόχος.

Γι' αυτό λέμε ότι, κατά την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας, ο Συνασπισμός δηλώνει «παρών». Και εκείνο που θέλουμε είναι να υπάρξει λιγότερος εφησυχασμός και μεγαλύτερη εγρήγορση, γιατί με μία Ευρώπη που συντηρητικοποιείται, το όραμα και ο στρατηγικός στόχος της ευρωπαϊκής ενοποίησης θα πηγαίνει ένα βήμα μπρος και τρία βήματα πίσω. Και δεν θέλουμε αυτήν την ιστορική διεργασία, γιατί είναι βασανιστική για τους λαούς. Οι λαοί πληρώνουν, σήμερα, τις μονόπλευρες νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Οι λαοί πληρώνουν, σήμερα, τη νέα θεολογία του παγκόσμιου ανταγωνισμού. Οι λαοί πληρώνουν, σήμερα, το ότι επί μία εικοσαετία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κυριαρχούν συντηρητικές προσεγγίσεις. Είναι εφικτές οι διαφορετικές πολιτικές και εμείς θέλουμε να αγωνιστούμε γι αυτές. Με αυτήν την έννοια δηλώνουμε «παρών».

Όσο για την απορία σας, κύριε συνάδελφε, να διαβάσετε τη συνέντευξη του Κυβερνητικού Εκπροσώπου και του εκπροσώπου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που είναι συνάδελφοί σας εντός της αυτής κυβερνητικής παρατάξεως.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Δεν μας εξηγήσατε, όμως, γιατί το Μάαστριχτ το ψηφίσατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Αυτό σε σας που ασχολείσθε με το παρελθόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, να μη μεταβάλουμε τη Βουλή σε Ηλιαία χάριν των Ηλείων συναδέλφων.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Μακάρι να ήταν Ηλιαία και όχι Ηλεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα έπρεπε να ήμασταν πέντε χιλιάδες και αλίμονό μας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) :

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Κωνσταντόπουλος παρουσίασε μια εικόνα η οποία δεν ανταποκρίνεται στα όσα είπα εγώ, δεν ανταποκρίνεται στα όσα υποστηρίζει η Κυβέρνηση και στα όσα παρουσιάσαμε και δημόσια. Χρησιμοποίησε κατά λέξη την έκφραση ότι εξιδανικεύουμε τη Νίκαια. Κανένας δεν εξιδανικεύσε τη Νίκαια. Κανένας, μα κανένας.

Πρώτα από όλα ο κ. Κατηφόρης, τον οποίον επικαλεστήκατε, στο Κοινοβούλιο ψήφισε τη Συνθήκη της Νίκαιας. Και ο κ. Τσάτσος, τον οποίο επικαλεστήκατε, ψήφισε τη Συνθήκη της Νίκαιας. Διότι όπως και αυτοί έτσι και εμείς υποστηρίξαμε ότι η Νίκαια έχει πολλά ελλείμματα. Έχει το δημοκρατικό έλλειμμα ότι δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες για ένα νέο ευρωπαϊκό σχήμα, δεν έδωσε τη σημασία που θα μπορούσε να δώσει –μεγαλύτερη– στην κοινωνική πολιτική κ.ο.κ. Η Νίκαια, όμως, εξασφάλισε κάποια δικαιώματα στη μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ελλάδα, δημιούργησε τις συνθήκες για τη διεύρυνση και είναι ένα αναγκαίο βήμα.

Μη δημιουργούμε λοιπόν εντυπώσεις για πράγματα, τα οποία δεν ισχυρίστηκε κανείς και μη δημιουργούμε την εντύπωση ότι εμείς θεωρούμε ότι λύθηκαν τα προβλήματα. Εάν πάρете την ομιλία μου και τη διαβάσετε θα προσέξετε ότι λέω ρητά –και δεν θέλω να σας το ξαναδιαβάσω– ότι η Νίκαια άφησε ανοιχτά τα θέματα για το μέλλον της Ευρώπης και γι' αυτό γίνεται και η συνέλευση. Αυτό είπατε κι εσείς. Αυτό είπα κι εγώ. Γιατί το παραβλέπετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) : Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ίσως, κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ δεν μπορώ να καταλάβω τόσο απλά το πώς είναι δυνατόν να λέτε ότι επιβάλλεται και δικαιολογείται ο προβληματισμός ότι δεν πρέπει κανείς να εξιδανικεύει τη Νίκαια, ότι η Νίκαια έχει πολλά ελλείμματα, ότι άφησε πίσω της μεγάλα προβλήματα, αλλά την ώρα που εκ μέρους του Συνασπισμού στο όνομα αυτού του προβληματισμού λέω «παρών», να υιοθετείτε αμέσως την καταγγελτική άποψη ότι δεν μπορείτε να καταλάβετε πώς είναι δυνατόν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν είναι καταγγελτική η άποψη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): ...να λέει «παρών» ένα κόμμα και πολύ περισσότερο πώς είναι δυνατόν με τη θέση του αυτή να μη συνοψολογίζει ότι με τη διεύρυνση πρόκειται να ενταχθεί και η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς λοιπόν σας λέμε πάρα πολύ απλά ότι και με αυτά που αποφασίσατε στη Βαρκελώνη και με αυτά που αποφασίσατε στη Νίκαια και με αυτά που αποφασίσατε στις Βρυξέλλες ή οπουδήποτε αλλού, έχει εξαντλήσει τα όριά του το μοντέλο της διακυβερνητικής διαχείρισης της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Και μακάρι η Ευρωπαϊκή Συνέλευση να δώσει τη δυνατότητα ευρύτερης συμμετοχής και προβληματισμού και δυνάμεων.

Σήμερα όμως που μιλάμε η Συνθήκη της Νίκαιας, και από τα πράγματα ξεπερασμένη, δεν έχει καμία χρησιμότητα για την τεκμηρίωση όλων αυτών που μένουν μπροστά προς ολοκλήρωση. Και ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, στο οποίο επικεντρώθηκε η συζήτηση, είναι η συγκρότηση αυτής της ομάδας ταχείας επέμβασης. Θεωρείτε λοιπόν ότι οι διαδικασίες, μέχρι σήμερα, είναι προς την κατεύθυνση της ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής άμυνας της Ευρώπης;

Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι το κοινωνικό κράτος και οι εγγυήσεις δημοκρατικής προστασίας. Εσείς υιοθετήσατε αφορισμούς, οι οποίοι δεν επιτρέπουν καμία άλλη συλλογιστική παρά μονάχα «ναί» ή «όχι», άσπρο ή μαύρο. Σας λέμε ότι δεν είναι έτσι το ιστορικό εγχείρημα της Ευρώπης. Δεν είναι «ναί» ή «όχι». Δεν είναι «άσπρο και μαύρο». Αυτός ο μανιχαϊκός τρόπος, που είναι προέκταση και της πολιτικής πόλωσης, δεν δίνει απαντήσεις.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Δηλαδή να μην την κυρώσει το ελληνικό

Κοινοβούλιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώσαμε με τις ομιλίες των Αρχηγών.

Κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσετε οκτώ λεπτά. Όταν ο χρόνος είναι κάτω από δέκα λεπτά, μιλάτε από τη θέση σας.

Ο κ. Σπυριούννης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε μία από τις πολλές μεταρρυθμίσεις και αναθεωρήσεις που πραγματοποιήσε η ευρωπαϊκή πορεία από την εμφάνισή της μέχρι σήμερα. Επειδή πάντα το ιστορικό στοιχείο έχει αξία θα μου επιτρέψετε να αναφέρω περιληπτικά δύο, τρία σημεία που αποτελούν κρίσιμους, κομβικούς σταθμούς σ' αυτήν την πορεία.

Το πρώτο είναι κάτω από ποιες συνθήκες γεννήθηκε και πορεύτηκε μέχρι σήμερα η ευρωπαϊκή προσπάθεια. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι πάντοτε σε κάθε προσπάθεια ολοκληρούμενης πορείας το στοιχείο της οικονομίας και το στοιχείο της στρατιωτικής συγκρότησης πηγαίνουν μαζί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Αποτελούσαν παράγοντες που στηρίζαν το όραμα και την προοπτική μιας αυτοτελούς εικόνας, ενός λειτουργικού σχήματος, μιας συγκρότησης που θα είχε το στοιχείο και τη λειτουργία της ολοκληρωμένης Ευρώπης.

Το 1948 έχουμε το Σύμφωνο των Βρυξελλών, που αποτελεί μία προσπάθεια στρατιωτικής, μετά τα συμπεράσματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, «λίγον-κατ'» «λίγον» ολίσθησης προς τον Ψυχρό Πόλεμο και τη διάσταση των δύο κόσμων.

Το 1950-51, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το δεύτερο στοιχείο, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα, που ήταν το οικονομικό στοιχείο.

Αυτά τα δύο πορεύτηκαν και φτάσαμε στο '54 όπου ο Ντε Γκώλ απέρριψε την κοινή αμυντική ευρωπαϊκή πολιτική και είχαμε την αναστολή και την εν υπνώσει πλέον πορευθείσα Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση. Από την άλλη μεριά οδηγήμαστε στη Ρώμη του 1957, που έχουμε το οικονομικό στοιχείο.

Σε όλους τους σταθμούς αυτά τα δύο στοιχεία εμφανώς ή αφανώς επενεργούσαν σαν προωθητικές δυνάμεις για να στηρίξουν το όραμα ενός ολοκληρωμένου σχήματος.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, περνούμε τους σταθμούς του 1987 με την Ενιαία Πράξη, πάμε στο Μάαστριχ του 1992, οδηγούμαστε στο Άμστερνταμ το 1997 και καταλήγουμε στη Νίκαια το 2001.

Όλοι αυτοί οι σταθμοί πέρασαν από δύο συγκεκριμένες φάσεις. Η πρώτη φάση αριθμεί περίπου σαράντα χρόνια και είναι ο διπολισμός, η αντιπαράθεση των δύο κόσμων, Ανατολής και Δύσης, η οποία χαλιναγωγούσε τη γενική προσπάθεια και έθετε αυτά τα δύο στοιχεία σε μία συνεχή αναστολή με αποτέλεσμα να είναι βραδεία η εξέλιξη κάτω από τη σκιά του διπολισμού.

Η δεύτερη φάση, η μεταδιπολική φάση είναι από το '90-01, όπου βλέπουμε διαδοχικά βήματα εναρμόνισης αυτών των δύο στοιχείων για την κατάληξη σε ένα ολοκληρωμένο σχήμα.

Η Νίκαια επιδίωξε μία αναθεώρηση εν όψει της διεύρυνσης, σε μία προσπάθεια να «γονιμοποιηθεί» τα εξαγχθέντα μέχρι των ημερών της συμπεράσματα για την ευρωπαϊκή πορεία. Ήθελε να κινηθεί τους μηχανισμούς στις διαδικασίες αποτελεσματικότερων λήψεων αποφάσεων. Ήθελε να εναρμονίσει αντιτιθέμενα συμφέροντα, συγκρούσεις, εθνικούς εγωισμούς κλπ μέσα σε μία συμβαστική και δημοκρατική διαδικασία και έτσι οδηγήθηκε σε συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Θα περιοριστώ μόνο στα άρθρα 17 και 25 με την επιφύλαξη του άρθρου 207 όπως αναφέρεται. Το άρθρο 17 ομιλεί περί της ΚΕΠΑ. Το 25 περί της ενσωμάτωσης της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας στη θεσμική κατοχύρωση της Νίκαιας, ενώ το άρθρο 207 μιλά για τη συγκρότηση του Γενικού Γραμματέα, του Αναπληρωτή και της Γραμματείας στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής.

Το άρθρο 17 είναι σημαντικό και προσθέτει ένα βήμα στην ιστορία της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και περιλαμβάνει όλα τα θέματα που αφορούν την ασφάλεια της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης και της προοδευτικής δια-

μόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία ενδεχομένως να οδηγήσει κάποτε και εφόσον τα κράτη το θελήσουν και το Συμβούλιο το εγκρίνει, σε κοινή άμυνα που είναι και το μέγιστο της συγκεκριμένης στρατιωτικής πορείας, της πορείας δηλαδή της αυτόνομης άμυνας της Ευρώπης στο σχήμα μιας ολοκληρωμένης εικόνας.

Το άρθρο 17, σαφώς έρχεται να συμβιβάσει τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από το Ατλαντικό Σύμφωνο και σαφώς ομιλεί περί οφειλομένου σεβασμού στις σχετικές διαδικασίες και τις σχετικές υποχρεώσεις. Γίνεται δηλαδή κάτω από τη σκιά της δεσμευμένης πορείας σε σχέση με το ΝΑΤΟ.

Το άρθρο 25 ομιλεί περί της θεσμικής ενσωμάτωσης της πολιτικής επιτροπής και ασφάλειας, της δίδει αποστολές, της καθορίζει το ρόλο, το δικαίωμα με τη γνώμη της να καθορίζει πολιτικές, να αντιμετωπίζει κρίσεις, να εποπτεύει την εφαρμογή των συμπεφωνημένων. Δίνει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να πραγματοποιηθεί αυτή η θεσμική αυτονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, η οποία σαν διεθνής οργανισμός περιπίπτει πλέον σε μια κατάσταση, όπως αναφέρεται μέσα, ύπνωσης.

Θέλω ακόμα να πω και μ' αυτό να τελειώσω ότι υπάρχει ελπίδα για προοδευτικό σχηματισμό μιας αυτόνομης αμυντικής πολιτικής από πλευράς Ευρώπης; Δεν έχω καμία αμφιβολία, γιατί καθώς ολοκληρώνει η Ευρώπη με τη διαλεκτική των εξελίξεων, την οικονομική της πορεία, δεν μπορεί να αφήσει το δεύτερο κομβικό σημείο, που είναι το στρατιωτικό, το αμυντικό στοιχείο. Πάντοτε στις ενώσεις κρατών στις μεγάλες αυτοκρατορίες, αυτά τα δύο στοιχεία πήγαιναν μαζί, ήταν η ιστορική σύζευξη της οικονομικής ισχύος και της στρατιωτικής ισχύος.

Δεν μπορεί λοιπόν να ομιλεί η Ευρώπη περί ανεξάρτητης πορείας, χωρίς να συναρμονίζει την οικονομία της με τη στρατιωτική της αυτονομία.

Ψηφίζω σε ό,τι με αφορά τη Συνθήκη της Νίκαιας, διότι παρά τα μειονεκτήματά και τα ελλείμματα και παρά τους περιορισμένους στόχους, αποτελεί ένα σταθμό για την εξέλιξη αυτής της ολοκληρωμένης πορείας της Ευρώπης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας η οποία είναι το δεύτερο βήμα μετά από τη συνθήκη του Μάαστριχτ. Και συγκεκριμένα το πρώτο μετά από το Άμστερνταμ.

Ότι έρχεται με καθυστέρηση είναι δεδομένο. Μέσα στις προθεσμίες βεβαίως, αλλά με καθυστέρηση. Και αυτό δείχνει κάτι, κύριε Υπουργέ. Το ότι είμαστε οι τελευταίοι που κυρώνουμε, ουσιαστικά, τη Συνθήκη της Νίκαιας, κάτι υποδηλώνει. Κάτι από το παρελθόν των κυβερνήσεών σας. Το ζήτημα είναι τι έχει συνεισφέρει η Συνθήκη της Νίκαιας στην πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση και τι είναι εκείνο το οποίο εμείς μπορούμε να αποκομίσουμε κυρώνοντας τη Συνθήκη αυτή.

Ότι δεν είναι το βήμα το οποίο θα περίμενε κανείς να κάνουμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σαφές. Ότι περιμέναμε, ιδίως μετά το Μάαστριχτ, η Ευρωπαϊκή Ένωση να πήγαινε με ταχύτερα βήματα προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, είναι σαφές. Αλλά έστω και αυτό το μικρό βήμα που έγινε στο Άμστερνταμ και τώρα στη Νίκαια, είναι μια θετική πορεία. Μικρότερη από τις προσδοκίες μας, αλλά πάντως είναι μια θετική πορεία. Και γι' αυτό την ψηφίζουμε.

Επειδή δεν μπορεί να γράφεται η ιστορία μονίμως με μεγάλα βήματα, μπορούμε και πρέπει να συμβάλουμε, ώστε τα βήματα αυτά, έστω και μικρά να γίνουν ταχύτερα. Πλην όμως αυτήν τη στιγμή πρέπει να μπορέσουμε να αποκομίσουμε ό,τι θετικό περιέχει αυτή η Συνθήκη και για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τη Χώρα μας.

Νομίζω πως η ίδια η Συνθήκη δείχνει ποια είναι τα θετικά σημεία. Όχι βεβαίως στον απόλυτο βαθμό τους, όπως είπα προηγουμένως. Πάντως ποια είναι εκείνα τα θετικά σημεία τα οποία αφορούν την πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, προς την ομοσπονδιακή μορφή της Ευρώπης. Και αυτά τα θετικά σημεία είναι πέντε:

Σημείο πρώτο, η μείωση -όχι μεγάλη, πάντως αισθητή- του

δημοκρατικού ελλείμματος το οποίο αφορά την οργάνωση και λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα.

Σημείο δεύτερο, η βελτίωση της ποιότητας των σχέσεων μεταξύ της ίδιας της Ένωσης και του πολίτη αλλά και των κρατών-μελών με τον ίδιο τον πολίτη.

Σημείο τρίτο, η προετοιμασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διεύρυνση, που νομοτελειακά θα έρθει.

Σημείο τέταρτο, η διεθνής παρουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οργάνωση της Κοινής Εξωτερικής της Πολιτικής και της Πολιτικής Άμυνας.

Τέλος, πέμπτο, η βελτίωση των συνθηκών στη λήψη αποφάσεων με τον εκδημοκρατισμό τους και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, που έρχεται μάλιστα σε μία εποχή όπου είναι γνωστό ότι τα γραφειοκρατικά πλοκάμια είναι εκείνα τα οποία κατατρώγουν τις σάρκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τείνουν να την εμποδίσουν να οδηγηθεί προς το στόχο εκείνο που όλοι επιθυμούμε.

Αυτά είναι τα πέντε θετικά σημεία τα οποία επιχειρεί να επιφέρει. Και ως ένα σημείο τουλάχιστον τα επιφέρει η Συνθήκη της Νίκαιας. Το ζήτημα είναι ότι εμείς έναντι αυτών των πέντε σημείων, ως Χώρα, τι μπορούμε να αποκομίσουμε και τι έχουμε κάνει; Γιατί δεν είναι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση που πρέπει να πάει μπροστά, το ζήτημα είναι εμείς ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πώς πορευόμαστε.

Πρώτα απ' όλα μία παρατήρηση: Ό,τι μπορούμε να αποκομίσουμε από την πορεία μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Υπουργέ, ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης οφείλετε να αντιληφθείτε ότι θα το επιτύχουμε όλοι μαζί. Και είχε δίκιο η κα Γιαννάκου τονίζοντας κάτι πολύ σημαντικό προηγουμένως, όταν μιλούσε ως εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ακόμη και εκείνοι οι οποίοι δεν ψηφίζουν υπέρ της Συνθήκης και αυτοί συμβάλλουν με τον τρόπο τους και πρέπει να τους ακούμε. Δεν πρέπει να διχάζουμε τους Έλληνες μέσα στη Βουλή. Το ζήτημα του διαλόγου είναι μείζονος σημασίας.

Επιτέλους, απαλλαγείτε απ' αυτό το σύνδρομο, το ό,τι από σας αρχίζει και με σας τελειώνει η ιστορία αυτού του Τόπου. Απαλλαγείτε από το σύνδρομο ότι μόνον εσείς υπάρχουντε. Την ιστορία δεν τη γράφετε εσείς, είτε θέλετε είτε όχι.

Και να σας πω και κάτι άλλο: Απαλλαγείτε από το σύνδρομο των ενοχών το οποίο έχουν όλοι οι σοσιαλιστές στην Ευρώπη. Θα σας το έλεγα σύνδρομο Σολάνα για να το αντιληφθείτε καλύτερα. Όλοι εσείς που τα βάλατε με το δυτικό κόσμο και με την Ευρώπη αισθάνεστε τώρα την ανάγκη να είστε προευνωπαιοί περισσότερο από οιονδήποτε άλλο για να μπορέσετε να εξαγοράσετε πολιτικά ένα παρελθόν για το οποίο ντρέπεστε. Αλλά εσείς μπορεί να ευθύνεστε γι' αυτό. Δεν ευθύνεται η Ελλάδα, δεν ευθύνονται οι Έλληνες και προφανώς δεν ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία που στις κρίσιμες στιγμές πήρε τη μεγάλη απόφαση να εντάξει την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πάψτε, λοιπόν, να θεωρείτε ότι εσείς εκφράζετε τον ευρωπαϊσμό, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός σας ενήλικος και καθηγητής Πανεπιστημίου και εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1980 στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών έλεγε ότι αν η Ελλάδα γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τότε Ε.Ο.Κ., θα οδηγηθεί σε μίαν άλλη δικτατορία. Αυτό είναι δημοσιευμένο και γραμμένο. Ε, θυμηθείτε επιτέλους ποιοι είστε!

Δεν γυρνάμε λοιπόν εμείς στο παρελθόν, εσείς γυρνάτε με το να προσπαθείτε μονίμως να θεωρείτε ότι όλα αρχίζουν και τελειώνουν με σας. Τώρα, όμως, οφείλετε να καταλάβετε ότι τούτη τη στιγμή είναι κρίσιμες οι ώρες που περνάει ο Τόπος και δεν μπορεί να μην συμβάλουμε όλοι μας.

Αντ' αυτού στα πέντε σημεία στα οποία συμβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της Συνθήκης της Νίκαιας, τι απαντάτε; Για να δούμε. Μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποια είναι η ποιότητα της δημοκρατίας στην Ελλάδα; Στις προσπάθειες που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση να μειώσει το δημοκρατικό έλλειμμα εσείς, ως Κυβέρνηση, συμμετέχετε με τη μείωση και την υποβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας μας. Διαπλοκή, διαφθορά, αδιαφάνεια, κομματική αναξιοκρατία είναι οι κυριότερες αιτίες, οι οποίες σιγοτρώγουν τις σάρκες της ποιότητας της δημοκρατίας.

Την ίδια στιγμή που η Ευρώπη κάνει την πορεία της προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και προς τη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος, να ποια είναι η δική μας απάντηση.

Σχέσεις κράτους και πολίτη. Φαντάζομαι θα έχετε καταλάβει τι θα πει καταδυνάστευση του πολίτη από ένα κράτος το οποίο ζει υπό το καθεστώς μιας κομματικής γραφειοκρατίας.

Διεύρυνση. Ποια είναι η απάντηση της Ελλάδας στην προετοιμασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διεύρυνση; Πείτε το επιτέλους. Είστε Υπουργός Εξωτερικών. Η Ελλάδα, ναι ή όχι, θα προβάλει βέτο εάν δεν είναι η Κύπρος στα προς ένταξη κράτη στην πρώτη φάση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πείτε το, γιατί ο Πρωθυπουργός σας δεν το έχει πει ποτέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Το έχουμε πει. Είναι αυτονόητο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να το πείτε ρητά. Σηκωθείτε όταν θα μιλήσετε αύριο και πείτε ότι η Ελλάδα, εάν η Κύπρος δεν είναι στα προς ένταξη κράτη, θα προβάλει βέτο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Εμείς εξασφαλίσουμε την ένταξη της Κύπρου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το μόνο που εξασφάλισατε εσείς πραγματικά είναι να διδάσκατε τις επόμενες κυβερνήσεις τι δεν πρέπει να κάνουν αν θέλουν να πάει μπροστά ο Τόπος.

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να κρατηθεί ο χρόνος των διακοπών που μου έγιναν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν προβλέπεται αυτό από τον Κανονισμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε το Προεδρείο δεν κάνει καλά τη δουλειά του.

Ας σηκωθεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση και ας πει για τη διεύρυνση ρητώς αυτό που είπα για την Κύπρο. Ας πάψει να γελά ο κύριος Υπουργός και να το πει ρητά για να καταγραφεί στα Πρακτικά. Εγώ λέω για να καταγραφεί στα Πρακτικά ότι είπε ο κύριος Υπουργός πως είναι αυτονόητο αυτό που είπα. Ας το πει όμως και ο ίδιος για να καταγραφεί και να ξέρουμε τι γίνεται.

Διεθνής θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από εκεί και πέρα ΚΕΠΑ. Τι έχουμε κάνει εμείς αντίστοιχα ως Ελλάδα; Διαμαρτυρήθηκε εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός γιατί χαρακτηρίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία ως αμετανόητος αρχιτέκτονας υποχωρήσεων και υπαναχωρήσεων. Από την ημέρα που ανέλαβε η Κυβέρνηση Σημίτη το 1996 είμαστε ή δεν είμαστε σε μία διαρκή διαδικασία υποχωρήσεων και υπαναχωρήσεων αρχής γενομένης από τη νύχτα των Ιμίων μέχρι τη διακήρυξη αρχών της Μαδρίτης, μέχρι τους S300 μέχρι τη Συμφωνία του Ελσίνκι, και μέχρι τη Βαρκελώνη;

Είναι και ανιστόρητος ο Πρωθυπουργός. Γιατί η Νέα Δημοκρατία διαχώρησε από το Ελσίνκι το θέμα της Κύπρου και είπε ότι είναι το μόνο θετικό σημείο. Αυτό το τονίσαμε από την αρχή. Όλα τα υπόλοιπα είναι αρνητικά. Και στο θέμα του ευρωστροφού στη Βαρκελώνη, δεν μας δώσατε να καταλάβουμε, κύριε Υπουργέ. Εμείς σας είχαμε πει να σταματήσετε αυτό το κείμενο όσο ήταν καιρός. Το αφήσατε. Από αυτήν τη θέση λέγατε ότι δεν υπάρχει τίποτα απολύτως. Έγινε και να τα αποτελέσματα.

Λέτε ότι είναι θέμα που αφορά την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Χαϊρόμαστε που το λέτε. Αν όμως είναι έτσι, ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο το θέμα παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες για να συζητηθεί μεταξύ του κ. Σολάνα, του εκπροσώπου της Ισπανίας, και του εκπροσώπου της ελληνικής Κυβέρνησης; Γιατί η τριπλέτα αυτού του είδους, εάν πρόκειται για θέμα που αφορά τη σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το ΝΑΤΟ; Γιατί βάλατε μόνο τη Χώρα μας μέσα σαν να πρόκειται να αφορά αυτή; Γιατί αποδέχαστε το κείμενο σαν βάση συζήτησης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όχι, κύριε Πρόεδρε. Ο κ. Σπυριούνης είχε δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ δεν είχε δέκα λεπτά ο κ. Σπυριούνης. Μην αντιδικείτε με το Προεδρείο. Αφήστε το Προεδρείο έξω από την πόλωση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Απέναντι στο ζήτημα το οποίο αφορά την πορεία προς την ευρωπαϊκή Ενοποίηση, εσείς όχι μόνο δεν κάνατε τίποτα προς τα εμπρός, αλλά η Ελλάδα στο

πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάνει μονίμως βήματα προς τα πίσω. Ούτε είναι στην πρωτοπορία. Όσον αφορά δε την ευρωζώνη, που τόσο την τόνισε ο Πρωθυπουργός, ξέρετε ότι μπήκαμε τελευταίοι, ουραγοί και με ονομαστική σύγκλιση, όταν οι άλλοι μπήκαν ενωρίτερα από εμάς και με πολύ μεγαλύτερα οφέλη. Είστε υπερήφανοι γιατί οδηγήσατε την Ελλάδα στην ουρά της Ευρώπης; Είστε υπερήφανοι εάν σερνόμαστε πίσω από την Ευρώπη; Με αυτό τον τρόπο πιστεύετε ότι προσφέρετε υπηρεσία στον τόπο;

Θα ψηφίσουμε την κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας. Αλλά σας λέμε ότι δεν μπορείτε να επικαλείσθε σε καμία περίπτωση σημαντικά οφέλη από την κύρωση αυτής της Συνθήκης γιατί αφήσατε να χαθούν οι μεγάλες ευκαιρίες γι' αυτόν τον Τόπο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσουν τα κόμματα εναλλάξ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σκυλλάκο, είστε χρόνια Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Γνωρίζετε ότι στην πρώτη σειρά των ομιλητών γίνεται εναλλαγή ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων. Εσείς είστε αμέσως μετά στην έκτη θέση.

Ορίστε, κύριε Τζανή έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας κανείς την εισήγηση της κας Κουτσίκου, θα μπορούσε να την προσυπογράψει αλλά ταυτόχρονα αναρωτιέται αν η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει τη Συνθήκη της Νίκαιας, αλλά από την άλλη μεριά μέμφεται την Κυβέρνηση επειδή και η ίδια ψηφίζει τη Συνθήκη.

Ειλικρινά αυτό το θέατρο του παραλόγου, να αποδεχόμαστε δηλαδή την ανάγκη και τη χρησιμότητα για τον τόπο της ψήφισης μιας συνθήκης, αλλά και ταυτόχρονα να μεμφόμαστε την Κυβέρνηση για το σύνολο της εξωτερικής της πολιτικής, ίσως πρέπει να καταγραφεί ως ιστορικό παράδοξο. Αυτό το λέγω με αφορμή την τοποθέτηση του κ. Παυλόπουλου που, ενώ συμφωνεί στο «δια ταύτα», ταυτόχρονα προχωρεί σε συνολική απόρριψη της κυβερνητικής προσπάθειας στο χώρο της εξωτερικής πολιτικής.

Θα θυμίσω ότι ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε άλλος κανείς ανέφερε, ούτε στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι σήμερα έχουμε μια ιδανική για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνθήκη. Κανείς δεν θριαμβολόγησε, ώστε να συγκεντρώνει η Κυβέρνηση τα πυρά στελεχών της Αντιπολίτευσης, που μπροστά στην αδυναμία της να αρθρώσει διαφορετικό λόγο, ανακαλύπτει επιχειρήματα από απόψεις που η Κυβέρνηση δεν διατύπωσε.

Έχουμε, λοιπόν, μπροστά μας τη Συνθήκη της Νίκαιας την οποία η ελληνική Βουλή καλείται να επικυρώσει. Η Συνθήκη της Νίκαιας δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά μια αναθεώρηση των μέχρι τώρα ισχυουσών κοινοτικών συνθηκών και ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα της μακράς, επίπονης και –ευτυχώς– επίμονης προσπάθειας για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, μιας προσπάθειας που αποτελεί ταυτόχρονα και μια συνεχή διαδικασία αναζήτησης, από την Ευρωπαϊκή Ένωση προσδιορισμού –θα έλεγα– της θεσμικής της μορφής.

Από την προσπάθεια των έξι ιδρυτικών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινοπραξίας Άνθρακα και Χάλυβα, περνάμε στον ενδιάμεσο σταθμό το 1973 με την προσθήκη της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Στη συνέχεια, το 1981 με την προσθήκη της Ελλάδας, με την καθοριστική σημασία και το ρόλο του τότε Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, περνάμε το 1986 στην προσθήκη της Ισπανίας και της Πορτογαλίας και το 1995 στην προσθήκη της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

Τι άλλο θα μπορούσε να πει κανείς παρά ότι αυτή η, με γεωμετρική πρόοδο, αύξηση των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τα έξι μέλη στα εννιά, από την Ευρώπη των εννιά στην Ευρώπη των δέκα, από την Ευρώπη των δέκα στην Ευρώπη των δώδεκα, των δεκαπέντε και σήμερα στην προοπτική της δημιουργίας της Ευρώπης των είκοσι επτά μελών τι άλλο θα

μπορούσε να πει κανείς παρά ότι -η ευρωπαϊκή προσπάθεια δικαιώνεται και μέρα με την ημέρα δείχνει να πετυχαίνει. Η μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες αντίπαλες σε πολεμικές αναμετρήσεις χώρες, σήμερα συνειδητοποιούν το μονόδρομο της αναγκαίας μεταξύ τους συνεργασίας, όχι μόνο σε οικονομικό, αλλά σε πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο.

Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και η πτώση του Τείχους του Βερολίνου το 1989 άνοιξαν άλλους ορίζοντες και έδωσαν νέες προοπτικές στην ευρωπαϊκή προσπάθεια. Θα έλεγε μάλιστα κανείς ότι «το νερό ήρθε στη φυσική του κοίτη». Έτσι τη δεκαετία του 1990 υπογράφηκαν συμφωνίες σύνδεσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δέκα κράτη της Κεντρικής Ευρώπης, (Ουγγαρία, Πολωνία κλπ.) ενώ προηγήθηκαν και συμφωνίες σύνδεσης με την Τουρκία το 1963, τη Μάλτα το 1970, την Κύπρο το 1972.

Από την κύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ το 1992 στην κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ το 1996 και στην κύρωση, σήμερα, της Συνθήκης της Νίκαιας, με κύριο ζητούμενο αν θα προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην διεύρυνσή της ή όχι.

Στο ερώτημα αυτό -επιτρέψτε μου να πω- δεν απάντησε ο Συνασπισμός, αν δηλαδή με το «παρών» αποδέχεται ή απορρίπτει την ιστορική αναγκαιότητα της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για ένα ερώτημα που περιμένα από τον κ. Κωνσταντόπουλο να απαντηθεί, αν από την Ευρώπη των τετρακοσίων εκατομμυρίων ωφελούμαστε στο σύνολό μας, ως Ευρώπη, να πάμε στην Ευρώπη των εξακοσίων εκατομμυρίων πολιτών, που θα ψάξουν όλοι μαζί την κοινή τους τύχη.

Βέβαια υπάρχουν ερωτήματα: Πώς θα εξελιχθεί η Ευρώπη και πώς θα λειτουργούν τα όργανά της; Ποια θα είναι η σχέση τους με τα εθνικά κράτη και τα θεσμοθετημένα όργανα έκφρασης της βούλησης των εθνικών κοινωνιών;

Ποια είναι θα είναι τα νέα κέντρα πολιτικής; Πότε και πώς θα αναπτύξει η Ευρωπαϊκή Ένωση ενιαία εξωτερική και αμυντική πολιτική; Πώς θα καταφέρουν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συντονίσουν πραγματικά το βηματισμό τους; Είναι ερωτήματα που, κακά τα ψέματα, όχι απλά έχουν δύσκολες απαντήσεις, αλλά δεν έχουν σήμερα απαντήσεις. Και δεν υπάρχουν, αγαπητοί συνάδελφοι, απαντήσεις, γιατί κανείς δεν μπορεί να προβλέψει μετά βεβαιότητας στο σύνολό του το μέλλον του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη της Νίκαιας δεν αποτελεί παρά μια αναθεώρηση των όρων της διαδικασίας ενοποίησης της Ευρώπης. Για να διαμορφωθεί το περιεχόμενο της χρειάστηκαν σχεδόν εννιά μήνες, όσο διήρκεσαν οι διαπραγματεύσεις της Διακυβερνητικής Διάσκεψης της Νίκαιας που υπήρξαν σκληρές και ανέδειξαν για ακόμη μία φορά τη μορφοποίηση και παγίωση, στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δύο μετώπων, δύο στρατοπέδων.

Το ένα μέτωπο είναι αυτό ανάμεσα στους «μικρούς» από τη μια μεριά, και στους «μεγάλους» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το δεύτερο, το παραδοσιακό μέτωπο, θα έλεγε κανείς, είναι ανάμεσα στους οπαδούς της ενίσχυσης και στους οπαδούς της άρνησης της ενίσχυσης των ενωσιακών θεσμών. Στους οπαδούς, δηλαδή, της διατήρησης των εθνικών κεκτημένων από τα κράτη-μέλη και σε εκείνους που εμπιστεύονται περισσότερο τους ενωσιακούς θεσμούς.

Η Νίκαια δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ασφαλώς, ως ιστορικής σημασίας για τον επιδιωκόμενο στόχο της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Ο στόχος παραμένει μακρινός και θα χρειαστούν δεκαετίες για τη διαμόρφωση ενός ενιαίου κοινωνικά και πολιτικά χώρου αν τελικά έτσι ορίσουμε την έννοια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Όμως, αποτελεί αναμφισβήτητα μία θετική εξέλιξη στην ενωσιακή ευρωπαϊκή προσπάθεια, κυρίως γιατί διαμόρφωσε τις προϋποθέσεις για τη διεύρυνση, για την ένταξη δηλαδή των δώδεκα νέων κρατών μελών, υπερβαίνοντας και τις δυσκολίες που ενδεχομένως συνεπαγόταν η καθιέρωση των κριτηρίων ένταξης από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης τον Ιούλιο του 1993.

Γιατί, θα αναρωτηθεί κανείς, θα πρέπει να θεωρείται ικανοποιητική για την Ελλάδα, η Συνθήκη της Νίκαιας; Ως προς τι

βελτιώνει την ενδοκοινοτική και τη διεθνή της θέση; Κατά πόσο συμβάλλει στη διασφάλιση του μέλλοντος της χώρας μας; Οι απαντήσεις στα ερωτήματα είναι σαφείς:

Πρώτον, γιατί έχει ασφαλώς τη δική της σημασία, απέναντι στις δώδεκα υπό ένταξη χώρες, η συμβολή της Ελλάδας σ' αυτήν την ένταξη, στη διεύρυνση. Δεύτερον, γιατί διασφαλίζεται η θεσμική θέση της Ελλάδας στο πολιτικό γίγνεσθαι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τρίτον, γιατί ανοίγει ο δρόμος για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συνέπειες της οποίας εύκολα γίνονται αντιληπτές. Τέλος γιατί κατοχυρώνονται τα ειδικότερα συμφέροντα της χώρας μας σε ζωτικούς τομείς, όπως η ναυτιλία, οι εξωτερικές της σχέσεις, η χρηματοδότησεις, η διατήρηση της ομοφωνίας σε ζωτικής σημασίας θέματα.

Μέχρι την επόμενη, αγαπητοί συνάδελφοι, Διακυβερνητική Διάσκεψη που θα γίνει το 2004, με θεματολόγιο την οριοθέτηση των εξουσιών, την απλοποίηση των συνθηκών, το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, η Ευρώπη είναι βέβαιο ότι θα εξακολουθεί την αγωνιώδη προσπάθεια του τελικού προσδιορισμού της θεσμικής της ταυτότητας.

Ποιος θα είναι τελικά αυτός ο ρόλος; Είναι ένα ερώτημα, στο οποίο τις απαντήσεις θα δώσουν οι εθνικές κοινωνίες με την επιλογή πολιτικών δυνάμεων που θα υπηρετήσουν μια Ευρώπη προς προοδευτική κατεύθυνση, μια Ευρώπη των λαών και όχι των συμφερόντων, όπως συχνά ακούμε από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Δεν έχει, λοιπόν, κανείς παρά να περιμένει, να προσδοκά και να απαιτεί, να ζητά από τα πολιτικά κόμματα που υπηρετούν τα συμφέροντα των εθνικών κοινωνιών να κατευθύνουν σωστά τους πολίτες τους, ώστε η ευρωπαϊκή προσπάθεια να μην είναι μια προσπάθεια που θα οδηγήσει στην ενίσχυση των συμφερόντων, αλλά στην ενίσχυση των ευρωπαϊκών πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός, απεκάλυψε τον πραγματικό του εαυτό: Μικρόψυχος και αλαζών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Γιατί χρησιμοποιείτε, χαρακτηρισμούς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Θα τους δικαιολογήσω. Μη με διακόπτετε, κύριε Πρόεδρε. Έχετε τη μανία μόλις παίρνω το λόγο να με διακόπτετε. Σας παρακαλώ, αυτήν τη μανία σας να τη σταματήσετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας συμπαθώ ιδιαίτερα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Λοιπόν, σας παρακαλώ! Θα δικαιολογήσω τους ισχυρισμούς τους οποίους προβάλλω.

Και ήταν μικρόψυχος, γιατί δεν είχε το ηθικό ανάστημα να αναγνωρίσει, αυτό που αναγνωρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός, ότι η παράταξη αυτή και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ενέταξαν την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Το είπε αυτό!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Το είπε κατά τέτοιο τρόπο, κύριε συνάδελφε, που καλύτερα να μην το έλεγε. Διότι είπε ότι άνοιξε κάποιο δρομάκι και ήρθε μετά το ΠΑΣΟΚ για να κάνει το δρομάκι λεωφόρο. Για το όνομα του Θεού! Αυτά είναι μικροψυχίες.

Και λησμόνησε ο κ. Σημίτης να μας πει τι έλεγε και τι έγγραφε είκοσι χρόνια πριν. Να του θυμίσω τα άρθρα του στα «Πολιτικά Θέματα»; Να του θυμίσω την εισήγησή του στο Κέντρο Μελετών και Διαφώτισης του ΠΑΣΟΚ; Να του θυμίσω τη διάλεξή του στο UNIVERSITE LIBRE DE Bruxelles; Δεν έχω το χρόνο να διαβάσω τα κείμενα αυτά. Αλλά σε όλα αυτά αναδύεται έντονα ο αντιευρωπαϊστής Σημίτης όταν τη στιγμή που η παράταξη αυτή την οποία σήμερα κατηγορήσει, υπό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή πάλευε με όλες τις δυνάμεις της για την ένταξη της χώρας μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Και έφθασε σήμερα ο τότε αντιευρωπαϊστής Σημίτης του 1980 να συμφωνεί μαζί μας ότι είναι απαραίτητη η ομοσπονδιακή μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, διότι έτσι εξυπηρε-

τούνται καλύτερα τα εθνικά μας συμφέροντα. Χρειάστηκαν είκοσι χρόνια για να το καταλάβει αυτό ο Πρωθυπουργός σας. Είκοσι χρόνια! Κρίνετε μόνοι σας γιατί χρειάστηκαν είκοσι χρόνια για να το αντιληφθεί αυτό σήμερα ο κ. Πρωθυπουργός.

Αλλά είπα ότι ήταν και αλαζών. Τι σας είπε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; «Δοξάστε με» είπε «γιατί το τελευταίο τετράμηνο είδα τον Μπους και τον Πούτιν». Για το όνομα του Θεού! Είλικρινά ντρέπομαι διότι ο Πρωθυπουργός της χώρας από του Βήματος της Βουλής προέβαλε αυτούς τους ισχυρισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη της Νίκαιας, την οποία συζητάμε σήμερα και η οποία εκτιμώ ότι θα κυρωθεί με μεγάλη πλειοψηφία είναι ένα θετικό βήμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Θα ήθελα όμως προεισαγωγικά να επισημάνω ότι είναι βαριά η ευθύνη της Κυβερνήσεως για την έλλειψη ενημερώσεως του ελληνικού λαού. Η κοινή γνώμη σε βαθύ σκοτάδι. Η πανεπιστημιακή κοινότητα έχει τεθεί στο περιθώριο πλην εξαιρέσεων. Οι δυνάμεις της οικονομίας επιδεικτικά αγνοούνται. Ακόμη και η Βουλή δεν παρακολουθεί στο βαθμό που θα έπρεπε πλην της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, τα συμβαίνοντα στην πορεία για την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Ποιος έχει την ευθύνη αυτή; Το Κομμουνιστικό Κόμμα, το οποίο τώρα στην Αίθουσα ή εμείς; Η κυβερνητική Πλειοψηφία και η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη διότι δεν δημιουργεί τις προϋποθέσεις εκείνες που θα έπρεπε να αφήνουμε τον ελληνικό λαό στο περιθώριο διότι «ούτω έδοξε τω Πρωθυπουργώ Σημίτη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο περιορισμένος χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναφερθώ διεξοδικά στα επιμέρους θέματα. Αρκούμαι σε μερικές γενικές παρατηρήσεις.

Είναι βέβαιο ότι η αναθεώρηση της συμφωνίας της Συνθήκης υπήρξε και δειλή και οριακή. Παρά ταύτα αποτελεί ένα θετικό βήμα με όλες τις αδυναμίες που παρουσιάζει. Αλλά φλέγοντα ζητήματα που αφορούν την εμβάθυνση της διαδικασίας της ενοποίησης, αλλά και το μέλλον της Ευρώπης εξετάστηκαν μόνο ακροθιγώς και μετακλισθήκαν για την προσεχή διακυβερνητική του 2004 ή αόριστα σε μελλοντικές διακυβερνητικές. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η συζήτηση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ή η συγκεκριμενοποίηση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων. Αλλά και η συντακτική συνέλευση η οποία έχει δημιουργηθεί κατά τρόπο ιδιαίτερα πανηγυρικό και έχει αναλάβει βεβαίως μια δύσκολη και επίπονη αποστολή θα πρέπει να μην μεταβληθεί σε μια πολυεθνική πασαρέλα ομιλητών που δεν θα αποδώσει ουσιαστικό έργο.

Διότι η Συντακτική Συνέλευση είναι ένα όργανο, το οποίο προεδρεύεται από άξιους Ευρωπαίους ηγέτες και πρέπει να χαράζει γραμμές. Θα το πράξει; Το ευχόμαστε.

Υπάρχουν, όμως, αμφιβολίες, οι οποίες έχουν διατυπωθεί όχι μόνο στην Αίθουσα αυτή, αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, ότι τα προβλήματα τα οποία θα ανακύψουν στη διαδικασία της Συντακτικής Συνελεύσεως θα είναι τόσα, ώστε δεν θα αποδώσει τους αναμενόμενους καρπούς.

Πολλή συζήτηση έγινε και για τον ευρωστρατό. Θα ήθελα να θυμίσω τι μου απάντησε ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών –ευτυχώς που παρευρίσκεται– σχετικά με τις διεργασίες που γίνονται, για να μπει η Τουρκία στο παιχνίδι, όταν στην Αίθουσα αυτή στις αρχές Ιουνίου του περασμένου έτους έφερα προς συζήτηση επίκαιρη ερώτησή μου.

Ο κύριος Υπουργός –αν δεν το θυμάται, θα του φέρω αύριο τα Πρακτικά– ούτε λίγο ούτε πολύ με απεκάλεσε «φαντασιόπληκτο», έλεγε ότι «όλα αυτά είναι αποκηρύγματα της φαντασίας μου» και ότι «δεν συμβαίνει τίποτα». Αυτά συνέβαιναν τον Ιούνιο του 2001.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν είπα αυτές τις λέξεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ασφαλώς, δεν είπατε αυτές τις λέξεις. Αναφέρομαι στο περίγραμμα της ομιλίας σας. Είπατε ότι ζω στο δικό μου κόσμο και ότι αυτά δεν συμβαίνουν. Όταν απεκαλύφθησαν αυτά, ο λαλίστατος κύριος Υπουργός των Εξωτερικών έπαψε να μιλά. Σιώπησε.

Ποια είναι η αλήθεια; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Τουρκία κατάφερε εκ του πλαισίου να μπει στο παιχνίδι και στους

μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Και αυτό διότι η Ελλάς, η χώρα μας, η πατρίδα μας δεν κατάφερε έγκαιρα να προλάβει αυτήν τη δυσμενέστατη εξέλιξη.

Θα έλεγα ότι δύο τινά συμβαίνουν: 'Η δεν πήρε χαμπάρι τι γινόταν ή έχει συμφωνήσει και αναγκάστηκε να κάνει πίσω προ του θορύβου που δημιουργήθηκε. Όποιον από τους δύο αυτούς ισχυρισμούς και αν λάβετε υπόψη σας, θέλω να πω ότι και οι δύο είναι καταδικαστέοι. Αν δεν πήρε χαμπάρι η Κυβέρνηση, είναι πολύ κακό, αν πάλι έχει συμφωνήσει, είναι ακόμη χειρότερο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Αυτά είναι μάλλον της φαντασίας σας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, αφήστε τις φαντασίες! Θα σας φέρω αύριο τα Πρακτικά και θα ντραπέιτε γι' αυτά που έχετε πει. Λυπούμαι που δεν τα έχω μαζί μου. Αν ήξερα ότι θα μιλούσα απόψε, θα σας τα έφερνα να τα διαβάσετε.

Με την παρέμβασή σας, όμως, επιβεβαιώνετε την ορθότητα των λόγων μου. «Φαντασίες!» 'Η δεν πήρατε χαμπάρι ή είστε ανίκανοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Χρησιμοποιήσατε δικά σας λόγια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: 'Η δεν πήρατε χαμπάρι ή έχετε συμφωνήσει. Διαλέξτε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μα η φαντασία για τους πολιτικούς είναι προτέρημα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε. Φαίνεται ότι λείπει η φαντασία από τον κύριο Υπουργό Εξωτερικών.

Θα έλεγα ότι, αν τελικά καταφέρει η Τουρκία να μπει από το παράθυρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε ακυρώνεται ένας από τους δύο ουσιαστικούς λόγους της ένταξής μας σε αυτήν, που είναι το θέμα της προασπίσεως των συνόρων μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είλικρινά λυπάμαι που αυτήν την ιστορική, για την Ευρώπη, για την πορεία ολοκλήρωσης αυτής της ηπειρώς, αλλά και για την πορεία της διαμορφώσεως ολοκλήρωσης της παγκόσμιας σκηνής, στιγμής επικεφαλής της ελληνικής πολιτικής ζωής βρίσκεται μια κυβέρνηση, που για μένα δεν εμπνέει εμπιστοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη. Έχετε το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, συζητείται σήμερα η κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας. Εγώ όντας όχι εθνικιστής, αλλά ελληνολάτρης, θέλω να θυμίσω ότι η Νίκαια είναι μία πόλη με ελληνικό όνομα, γιατί υπήρξε μία από τις σημαντικότερες ελληνικές αποικίες.

Άκουσα πολλά ενδιαφέροντα πράγματα σήμερα, από όλες τις πλευρές, πρέπει να πω. Και πρόσεξα ιδιαίτερα τις εισηγήσεις τόσο του κ. Κοντογιαννόπουλου όσο και της κας Κουτσίκου. Και πρέπει να πω ότι το ύφος και των δύο εισηγητών –και αναφέρομαι στους δύο, διότι με το περιεχόμενο των εισηγήσεών τους συμφωνώ– ήταν πάρα πολύ καλό και ήταν πράγματι ωραίο κοινοβουλευτικό ύφος.

Πρέπει τώρα να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς, επειδή ενεγράφη τελευταίος ομιλητής, περίμενα ότι θα μιλούσα αύριο και είχα κάποια κείμενα που ήθελα να επικαλεστώ, τα οποία όμως τώρα δεν έχω μαζί μου. Ούτως ή άλλως όμως εγώ μιλώ πάντοτε από στήθους, διότι ως οπαδός του αιμνήστου Γεωργίου Παπανδρέου, ακολουθώ πάντοτε αυτό που έλεγε εκείνος, ότι δηλαδή απεχθανόταν την τυραννία του χειρογράφου. Και δεν θέλω να παραλείψω να πω στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε, ότι ο Κανονισμός της Βουλής στο θέμα αυτό δεν τηρείται και θα πρέπει κάποτε να τηρηθεί, για να μη μετεξελιχθούμε σε Βουλή λογογράφων.

Εν πάση περιπτώσει έρχομαι επί του θέματος της Συνθήκης που πρόκειται να κυρώσουμε. Κατ' αρχάς πολλά χρόνια τώρα, πάρα πολλά χρόνια, είναι σαφές ότι η ανθρωπότητα έχει μπει σε μία πορεία όλο και μεγαλύτερων και ευρύτερων ενώσεων

διαφόρων μορφών. Δεν αναφέρομαι στην παγκοσμιοποίηση του συρμού, με τα άθλια μάλιστα αποτελέσματά της, αλλά στην προσπάθεια γενικώς για ενοποίηση σε μεγαλύτερα σχήματα, μια και έγινε σαφές ότι εθνικά κράτη μεμονωμένα και μάλιστα μικρά δεν μπορούν από μόνα τους να λύσουν τα σύγχρονα προβλήματα κατά τον καλύτερο τρόπο.

Και εγώ θέλω να πω στην Νέα Δημοκρατία, που τόσο πολύ επαίρεται διότι αυτή και μόνον αυτή ήταν ανέκαθεν υπέρ της τότε Ε.Ο.Κ. και της ευρωπαϊκής μας πορείας, ότι αυτό δεν είναι αληθές. Διότι και η Ένωση Κέντρου-Νέες Δυνάμεις ήταν θετική και κάποιοι από μας θυσίασαμε πολιτική καριέρα στην Κρήτη, παραδείγματος χάρι, που θέριζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να μείνουμε πιστοί στην άποψή μας ότι είναι σωστή επιλογή η ευρωπαϊκή προοπτική για την χώρα μας. Και κατανοώ τις αντιρρήσεις και την αντίθεση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Έχει πάγια πολιτική αντίθεση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατανοώ και τη σημερινή τους στάση. Αλλά ας μη μονοπωλεί η Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Ποιος μονοπωλεί;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το σημερινό, αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και πάρα πολλά χρόνια δεν είναι το 14% ή το 25%. Είναι ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό και ένας πολύ μεγάλος αριθμός των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέρχεται από τους χώρους στους οποίους θήτευσαν και εγώ, γράφω Σοσιαλιστική Πρωτοβουλία, Νέες Δυνάμεις κλπ. Και δώσαμε μάχη υπέρ της εντάξεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιπλέον το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαπραγματεύθηκε μετά ως Κυβέρνηση, με επιτυχία, πάρα πολλά θέματα συναρτημένα με την Ευρωπαϊκή Ένωση και έκανε και δύο επιτυχημένες προεδρίες. Ελπίζω δε να είναι το ίδιο επιτυχημένη και η τρίτη, που έρχεται μετ' ού πολύ.

Μερικές παρατηρήσεις: Αν μιλούσαμε αγνοώντας την πραγματική κατάσταση του σημερινού κόσμου και περιοριζόμαστε μόνο στο να δούμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα έβρισκα κι εγώ πάρα πολλά αρνητικά να σημειώσω.

Εδώ όμως το μέγα πρόβλημα του σημερινού κόσμου είναι οι παντοδύναμες Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, για τις οποίες ο Τζων Κουϊολι Άνταμς, πρόεδρος παλιά των Ηνωμένων Πολιτειών, είχε πει ότι: «Οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν αν το θελήσουν να γίνουν ο κυρίαρχος του κόσμου, αλλά τότε θα έχουν χάσει την ψυχή τους». Την έχουν ήδη χάσει την ψυχή τους με όσα διαπράττουν παγκοσμίως. Και δεν είναι του παρόντος να αναφερθώ περισσότερο στα όσα επί των ημερών μας, ιδίως η κυβέρνηση του Προέδρου Μπους πράττει ή διαπράττει εις βάρος της ανθρωπότητας. Αλλά αν υπάρχει μια ελπίδα ενός αντίπαλου δέους, αυτό είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν δεν μπορέσει να σταθεί στα πόδια της η Ευρωπαϊκή Ένωση και αν υποκύψει, όπως φαίνεται μέχρι τώρα να κάνει, τότε πράγματι θα γίνουν κυρίαρχες μόνο οι Ηνωμένες Πολιτείες. Συνεπώς ό,τι ενδυναμώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι θετικό και από αυτήν την άποψη πέραν του ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας χώρος όπου, εν πάση περιπτώσει, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου και τα ανθρώπινα δικαιώματα γίνονται σεβαστά και κοινωνικό κράτος, αυτό που υπάρχει, υπάρχει, παρά τις αντίθετες προσπάθειες.

Και ας έλθω εδώ στις απόψεις του κ. Καραμανλή, ο οποίος μέμφθηκε τη Συνθήκη της Νίκαιας, διότι είπε ότι δεν έλυσε και πολλά άλλα προβλήματα, αναφερόμενος κυρίως και στην κοινωνική κατεύθυνση που πρέπει να έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ.

Ήθελα, λοιπόν, να ρωτήσω. Μα, δεν είναι η Νέα Δημοκρατία μέλος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, που είναι εκείνο που στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιτίθεται και εμποδίζει την ολοκλήρωση, όπως τουλάχιστον την αντιλαμβάνονται οι σοσιαλιστές και οι σοσιαλδημοκράτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Δεν είναι σωστό αυτό.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ έτσι νομίζω.

Τώρα, με συγχωρείτε, θέλω να δώσω και μια απάντηση στον αγαπητό μου φίλο τον κ. Σκυλλάκο. Αναφέρθηκε στη Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Είπε σωστά ότι υπολείπεται αυτών που είναι κατοχυρωμένα με τη Συνθήκη της Ρώμης και του ΟΗΕ. Και υπολείπονται ακόμα περισσότερα των θεμελιωδών

πολιτικών, ατομικών, και κοινωνικών δικαιωμάτων που είναι κατοχυρωμένα στο Σύνταγμά μας. Όμως, τι ισχύει; Είναι αυτό το ελάχιστο ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτό δεν έγινε στο Σύνταγμα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Όχι, είναι το ελάχιστο, διότι μέσα στη Συνθήκη, μέσα στη Χάρτα, προβλέπεται ότι όπου υπάρχει υπέρτερη προστασία όλων αυτών των δικαιωμάτων, ισχύει αυτή η υπέρτερη προστασία. Αυτό που προβλέπει η Χάρτα είναι το μίνιμουμ. Επομένως δεν είναι λόγος ανησυχίας αυτός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να δώσετε και σε μένα δύο λεπτά;

Άκουσα τον Πρόεδρο του Συνασπισμού να κατακεραυνώνει τον Πρωθυπουργό, διότι λέει εξιδανίκευσε τη Συνθήκη της Νίκαιας. Και σημείωσα όταν μιλούσε ο Πρωθυπουργός πως είπε ότι πολλά ελλείμματα έχει και δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και τις προτάσεις τις δικές μας και άλλων, αν θέλετε, κυβερνήσεων, η Συνθήκη της Νίκαιας.

Δεν την εξιδανίκευσε καθόλου, αλλά προσέθεσε ότι έλυσε τα προβλήματα που επιτρέπουν τη διεύρυνση και αυτό βεβαίως αναφέρεται στην Κύπρο. Επιπλέον ότι κατοχύρωσε τη διπλή πλειοψηφία αλλά και περιέλαβε το θέμα της ναυτιλίας, που είναι μείζον θέμα για τη χώρα μας. Έδωσε ρόλο στα εθνικά κοινοβούλια και στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, όπου μάλιστα εστάλη ο κ. Κωνσταντόπουλος, αναπληρωματικό μέλος ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Από όπου απέκλεισε το Κ.Κ.Ε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι μία χειρονομία που δείχνει ότι κάθε άλλο παρά ήθελε η Κυβέρνηση μονοπωλιακά να χειριστεί αυτά τα θέματα και από εκεί και πέρα αναφέρθηκε στα όσα έγραψαν ο Κατηφόρης και ο Τσάτσος. Τα έχουμε διαβάσει όλοι. Αλλά αυτά που έγραψαν ο Κατηφόρης και ο Τσάτσος, αυτά είπε και ο Πρωθυπουργός απόψε. Δεν είπε διαφορετικά πράγματα. Είπε επίσης ότι ψήφισαν και οι δύο τη Συνθήκη της Νίκαιας.

Και εγώ θα πω κάτι άλλο. Ο Συνασπισμός είπε ότι θα ψηφίσει «παρών», αλλά είναι τώρα απών και δεν ξέρω πώς θα διατυπωθεί το «παρών» όταν κάποιος είναι απών.

Και θα προσθέσω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πρέπει να πούμε όμως ότι οι συνάδελφοι παρακολουθούν από το κλειστό κύκλωμα της τηλεόρασης, ότι μεταδίδεται απευθείας η συνεδρίαση της Βουλής και δεν θα πρέπει να αφήνουμε στους τηλεθεατές αυτής της συνεδρίασης την εντύπωση ότι οι Βουλευτές είναι απόντες...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν είναι απόντες όλοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Απόντες, αλλά όμως...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Δεν είναι σωστό να κάνουμε τέτοιες επικρίσεις.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κάνετε μεγάλο λάθος. Εγώ ακριβολογώ και δεν λέω γενικά για απόντες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Λυπάμαι πολύ, γιατί έτσι διασύρεται και το Κοινοβούλιο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αφήστε τα αυτά, κύριε Πρόεδρε.

Δεν λέω γενικά για απόντες που θα μπορούσα να πω και να πω και ποιων είναι οι ευθύνες για τους τόσους απόντες και τις ευθύνες των απόντων. Γιατί εγώ είμαι πάντα παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι πάντα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Πάντα. Αλλά πέρα από αυτό, παρατήρησα ότι δεν είναι εδώ για να πει το «παρών» του. Πώς θα το πει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Ιωαννίδη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και να προσθέσω –γιατί μου χαλάσατε το λογοπαίγνιο– ότι το «παρών» δεν έχει μέλλον. Εννοώ η ψήφος «παρών».

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με αυτά αφού σημειώσω όμως γιατί θέλω να το ακούσει ο Υπουργός ότι στο θέμα του ευρωστρατού εγώ εμπιστεύομαι την Κυβέρνηση ότι θα κάνει ό,τι μπορεί και κάνει ό,τι μπορεί. Αλλά αυτό που έκανε

η Αγγλία, χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ότι διέπραξε απιστία. Ο εταίρος όταν συνεργάζεται με τον αντίπαλο ή με μη εταίρο ή με άλλο συνεταίρο, τότε διαπράττει απιστία. Και η Αγγλία διέπραξε απιστία, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Η Τουρκία κάνει τη δουλειά της, οι Ηνωμένες Πολιτείες παίζουν το παιχνίδι τους. Η Αγγλία διέπραξε άλλη μία απιστία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Ιωαννίδη.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τονίστηκε από όλους τους εισηγητές, από τον κύριο Πρωθυπουργό, από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, η σημασία της σημερινής Συνθήκης που καλείται η ελληνική Βουλή να κυρώσει. Παρ' όλα αυτά βλέπουμε, κύριε Πρόεδρε, να είναι πέντε Κομμουνιστές, τρεις της Νέας Δημοκρατίας, δύο του ΠΑΣΟΚ, ένας Ανεξάρτητος και δύο Υπουργοί. Και γιατί το λέω και το επισημαίνω αυτό; Διότι η σημασία μιας Συνθήκης φαίνεται και από το ποια σημασία δίνει το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Εμείς όμως δίνουμε ιδιαίτερη σημασία σε ένα άλλο γεγονός, το κατά πόσο έχει ενημερωθεί ο ίδιος ο ελληνικός λαός για το περιεχόμενο αυτής της Συνθήκης και πολύ περισσότερο αν του δόθηκε το δικαίωμα να αποφασίσει ο ίδιος για την απόρριψη ή όχι της συγκεκριμένης Συνθήκης.

Βέβαια εμάς δεν μας παραξενεύει το γεγονός. Προϋπήρξε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, προϋπήρξε η Συνθήκη του Άμστερνταμ που και πάλι αυτή η διαδικασία είχε κινηθεί, με τα σχετικά βέβαια αποτελέσματα. Είναι ένα σημείο το οποίο το εντοπίζουμε και ιδιαίτερα για τη δήθεν δημοκρατική διαδικασία που ακολουθούμε και είναι στα πλαίσια του Κοινοβουλίου. Όμως στα πλαίσια της πλήρους ενημέρωσης και της απόφασης του ελληνικού λαού πιστεύουμε ότι πραγματικά υπάρχει σοβαρό έλλειμμα δημοκρατίας. Πιστεύουμε ότι η Συνθήκη της Νίκαιας έρχεται να συμπληρώσει τις προηγούμενες Συνθήκες και του Άμστερνταμ και του Μάαστριχτ και της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης του 1986.

Επειδή ακούστηκαν όμως πολλά ότι είναι σταθμός η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, θα ήθελα να πω ότι και εμείς πιστεύουμε ότι είναι ένας σταθμός η Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αλλά σε ποια βάση και σε ποια κατεύθυνση; Γι' αυτό πιστεύουμε ότι δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μια ενίσχυση και παρέμβαση μέσα από τις διακρατικές ρυθμίσεις που έγιναν στις οικονομίες των κρατών-μελών, στα πλαίσια του κρατικο-μονοπωλιακού καπιταλισμού. Και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση, απ' ό,τι ακούσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, να υπάρχει μια ισότιμη βάση συνεργασίας και σχέσης μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό το τονίζουμε, γιατί πιστεύουμε ότι μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού και της ανισόμετρης ανάπτυξης δεν μπορεί να υπάρξει ισοτιμία.

Επομένως αυτά τα οποία ακούστηκαν και από τον κύριο Πρωθυπουργό αλλά και από τους εισηγητές των άλλων κομμάτων πιστεύουμε ότι είναι λόγοι καθαρά δημαγωγίας, για να αποπροσανατολίσουν τον ελληνικό λαό ό,τι έχει κάτι θετικό να περιμένει από την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς πιστεύουμε ότι και η παρούσα συμφωνία, δηλαδή η Συνθήκη της Νίκαιας, είναι μία συμφωνία που θα εξυπηρετήσει το κεφάλαιο, τους σχεδιασμούς που έχει για μεγαλύτερη συσσώρευση πλούτου και δύναμης και αντικειμενικά αυτή η διαδικασία θα ωφελήσει παραπέρα το μεγάλο κεφάλαιο.

Και βέβαια για μια ακόμα φορά ακούστηκε το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης. Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, έχουμε τονίσει πολλές φορές μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα όραμα που ανταποκρίνεται στην ανάγκη των ευρωπαϊκών μονοπωλίων να επιβληθούν ως ένας ισχυρός πόλος στις παγκόσμιες οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις ανταγωνιστικά προς το αμερικανικό και ιαπωνικό κεφάλαιο. Και βέβαια -μέσα από αυτήν τη Συνθήκη και τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις που επιφέρει- έχει μία βασική επιδίωξη, να διευρύνει την Ευρωπαϊκή Ένωση προς την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, για ακόμα μεγαλύτερη δηλαδή καταλή-

στευση και αυτών των χωρών και των λαών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ έγιναν κάποιες προσπάθειες για μία θεσμική μεταρρύθμιση που όμως δεν προχώρησε, γιατί υπήρξαν οι γνωστές αντιθέσεις μεταξύ των μεγάλων χωρών. Όμως και εκεί μέσα είχε αποφασιστεί η διευρυμένη συνεργασία, με την οποία δίνεται η δυνατότητα σε μία ομάδα κρατών -που μπορούν και επιθυμούν να συμφωνήσουν και να χαράξουν μία υλοποίηση επάνω σε συγκεκριμένα πολιτικά πράγματα- ερήμην των υπολοίπων να προχωρήσουν. Ουσιαστικά, δηλαδή, αυτό ήταν το πρώτο βήμα για τη δημιουργία ενός σκληρού πυρήνα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να υπενθυμίσω ότι -και αυτό έχει σημασία σε σχέση με αυτό που ειπώθηκε πριν για τα δημοκρατικά και ατομικά δικαιώματα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης- οργανικό τμήμα αποτέλεσε και η Συνθήκη του Σένγκεν. Και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα γνωρίζουμε πολύ καλά τι περιλαμβάνει αυτή η Συνθήκη και ποιους πλήττει. Εμείς πιστεύουμε ότι πλήττει τον εργαζόμενο λαό και ότι είναι ένας μηχανισμός παρακολούθησης της δράσης της κοινωνικής πολιτικής των εργαζομένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, λοιπόν, μέσα από αυτές τις συνθήκες που περιέγραψα έρχεται και η Συνθήκη της Νίκαιας, με κυρίαρχο βέβαια στοιχείο να προχωρήσουν οι θεσμικές αλλαγές, οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο παρά προσαρμοσμένες -όπως πολύ σωστά ανέφερε και ο εισηγητής του κόμματός μας- στις ανάγκες ενίσχυσης του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού και στον ανταγωνισμό με τις Η.Π.Α. και την Ιαπωνία. Ιδίως δε -όπως προείπα- είναι μεταρρυθμίσεις εν όψει της διεύρυνσης.

Βεβαίως εδώ είπαμε ότι μία σειρά από αυτά τα μέτρα ενισχύουν ακόμα περισσότερο τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενισχύουν στην ουσία την εξουσία των μεγάλων χωρών σε βάρος των μικρότερων, αφού αφαιρέθηκαν και ψήφοι και δικαιώματα. Και -για να μην χάνουμε χρόνο- σε αυτά είχε αναφερθεί αναλυτικά ο εισηγητής μας.

Είναι γεγονός ότι όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις προχωρούν μέσα από ανταγωνισμούς και αντιθέσεις. Άλλωστε αυτό δεν το έκρυψε ούτε η Κυβέρνηση ούτε η Αξιωματική Αντιπολίτευση ούτε ο Συνασπισμός, που με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο συμφωνούν και σε αυτή τη Συνθήκη και στην κατεύθυνση που έχει.

Και βέβαια δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, γιατί έχουμε τη γνώμη ότι η αστική τάξη του κάθε κράτους - μέλους θέλει να πάρει ένα μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι, λοιπόν, οι κυβερνήσεις είναι εκπρόσωποι -αν θέλετε- αυτής της αστικής τάξης, της εθνικής αστικής τάξης, και μέσα σε αυτό το αλισβερίσι που γίνεται βλέπουμε πραγματικά να υπάρχουν ανταγωνισμοί και μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων και μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων και των μικρών χωρών. Ο ανταγωνισμός, λοιπόν, είναι δεδομένος και -όπως προείπα- η ανισόμετρη ανάπτυξη, που είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό σύστημα, και θα υπάρχει και θα οξύνεται.

Όμως στη Νίκαια -όπως και σε όλες τις άλλες συνόδους- η κάθε κυβέρνηση λειτούργησε ως εκπρόσωπος της αστικής τάξης, αλλά και όλες μαζί εκπροσώπησαν τα συμφέροντα του κεφαλαίου απέναντι στην εργατική τάξη και στα άλλα λαϊκά στρώματα.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η όποια θεσμική μεταρρύθμιση, πολιτική ενοποίηση που θα έλθει στο προσεχές μέλλον με τη μια ή με την άλλη μορφή έχει ως κύριο στόχο να θωρακίσει το καθεστώς εκμετάλλευσης στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διαμορφώσει ευνοϊκότερους όρους για το κεφάλαιο στην επέκταση προς την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, αλλά και στα Βαλκάνια.

Πιστεύουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση προετοιμάζεται και παίρνει όλα εκείνα τα μέτρα καταστολής με σκοπό την αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού, δηλαδή των λαών που αντιστέκονται, των λαών που αντιμάχονται ενάντια στον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί πολλοί μπορούν να μιλούν για δήθεν δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή

Ένωση, αλλά δεν υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Διότι τα χαρακτηριστικά και η δομή της, έτσι όπως χτίστηκε και όπως προορίζεται και στο μέλλον, δείχνουν ότι από τη φύση της είναι και αντιλαϊκή αλλά και ιμπεριαλιστική.

Και εξάλλου αυτόν τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα η Ευρωπαϊκή Ένωση τον ξεδίπλωσε σε όλο της το μεγαλείο. Να αναφέρουμε τι έχει γίνει στα Βαλκάνια, τι έχει γίνει στη γειτονική μας χώρα τη Γιουγκοσλαβία, τι γίνεται στο Παλαιστινιακό, το μέρος που παίρνει επιθετικά πλέον στο Αφγανιστάν; Και μιλάμε ότι τους λαούς τους αντιμετωπίζει ως εσωτερικό εχθρό. Και είναι πρόσφατα τα γεγονότα στη Βαρκελώνη, όπως ήταν τα γεγονότα στη Γένοβα, όπως ήταν στο Γκέτεμποργκ και στην Πράγα. Χρησιμοποιήθηκαν, λοιπόν, όλα τα μέτρα για την καταστολή του λαϊκού μαζικού κινήματος που αντιστέκεται. Και εμείς, επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά λέμε ότι χρειάζονται και οι εθνικοί αγώνες σε επίπεδο δηλαδή κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και μέσα στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διεθνικοί αγώνες, αλλά και παγκόσμια ακόμη αγώνες ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

Και δεν είναι τυχαίο εξάλλου αυτό που ειπώθηκε πριν από λίγο, ότι αποκλείστηκε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος από τις συζητήσεις για την πολιτική ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή από τη συντακτική συνέλευση όπου εκεί θα συζητηθεί το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ενοχλητική η φωνή, όχι του Κ.Κ.Ε. μόνο, αλλά η φωνή του λαού που πραγματικά έχει ξεκινήσει τους αγώνες του ενάντια σ' αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να πούμε ότι εμείς δεν είμαστε αντίθετοι στην Ενωμένη Ευρώπη. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, σ' αυτήν την Ευρώπη, όπως οικοδομείται από τα κόμματα και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και του Συνασπισμού είτε από κεντροδεξιά και κεντροαριστερά σχήματα γιατί πιστεύουμε ότι το μέλλον δεν είναι ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας της Ευρώπης. Εμείς πιστεύουμε στο μέλλον των λαών της Ευρώπης, που θα χαράξουν το μέλλον τους ενάντια στο κεφάλαιο και στον ιμπεριαλισμό και τελικά θα είναι η Ευρώπη και του σοσιαλισμού και της ειρήνης. Γιατί πραγματικά για να μιλήσουμε για ειρήνη θα πρέπει να μιλήσουμε και για το ποιος έχει το πάνω χέρι στην εξουσία.

Και όσον αφορά, κύριε Πρόεδρε –και κλείνω με αυτό– για το έλλειμμα στην κοινωνική πολιτική που αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά και άλλοι Αρχηγοί ότι, ξέρετε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε πετύχει τα πάντα, θέλουμε να πούμε ότι μιλάμε για μια Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε εκατομμυρίων κάτω από το όριο της φτώχειας, των δώδεκα εκατομμυρίων ανέργων, της εγκληματικότητας, της πορνείας. Και πολύ περισσότερο, μιλάμε για μια Ευρώπη όπου στη δική μας τη χώρα υπάρχουν δυόμισι εκατομμύρια κάτω από το όριο της φτώχειας, 11% ποσοστό ανεργίας και οι επτά πιο φτωχές περιφέρειες της Ευρώπης.

Με αυτά όλα καταψηφίζουμε, κύριε Πρόεδρε, τη συγκεκριμένη Συνθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Κανέλλη έχει το λόγο.

Απούσα.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητή κυρία συνάδελφε, αγαπητοί συνάδελφοι, απόψε ζήσαμε μια κοινοβουλευτική συζήτηση και με την παλαιότερη ορολογία κοινοβουλευτική μάχη. Συμβαίνει να είμαι αρκετά παλιός κοινοβουλευτικός και ήθελα να πω ότι δεν είναι ευχάριστο ούτε στη Βουλή ούτε στο λαό να βλέπει ότι η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία δεν συμβαδίζει με το αποτέλεσμα της κοινοβουλευτικής μάχης.

Απόψε ήρθαμε εδώ για μια συζήτηση ενός πολύ σοβαρού θέματος, της πορείας της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την εξέλιξη αυτής και οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι την ατζέντα της συζήτησης, τη σειρά και τη διαδοχή καθόρισε η Αξιωματική και η ελάσσονα Αντιπολίτευση. Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση είχε μια εισηγήτρια η οποία στάθηκε ως όφειλε ουδέτερη απέναντι σε ένα ζήτημα και παρουσίασε ότι υπάρχει ένα θέμα, η Ευρωπαϊκή Ένωση, για το

οποίο τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν κοινή θέση και διαπνέονται από διαφορετικές αντιλήψεις. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και εκλεκτός συνάδελφος κ. Κοντογιαννόπουλος, παρουσίασε ως δημιουργημα παραταξιακό αυτό το γεγονός που όμως από όλους είναι δεκτό.

Η ατζέντα, λοιπόν, εξελίχθηκε σύμφωνα με όσα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο κ. Καραμανλής, έθεσε και βεβαίως με τον εξαναγκασμό του Πρωθυπουργού να προβεί σε ομολογία μετά από μια σημείωση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Αναγκάστηκε ο Πρωθυπουργός να ομολογήσει ότι υπήρχε ένα κείμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα μείζον θέμα.

Και δεν είναι μόνο ότι εξαναγκάστηκε σ' αυτό. Το θέμα είναι ότι απέδειξε ότι δεν συμβαδίζει με το περιρρέον αίσθημα του ελληνικού λαού. Και ποιο είναι το κύριο αίσθημα του ελληνικού λαού; Αυτό απέδειχξε και από τη συζήτηση με τον κ. Καραμανλή. Το αίσθημα και η απαίτηση του ελληνικού λαού, του κάθε Έλληνα πολίτη, ακριβέστερα δε των κατοίκων της Δωδεκανήσου και όλης της ανατολικής πλευράς, της Ικαρίας, της Σάμου, της Χίου, του Έβρου είναι να αισθάνονται οι πολίτες μας εκεί όπως αισθάνονται οι άλλοι Ευρωπαίοι, π.χ. οι Βέλγοι. Να μην έχουν πρόβλημα και αίσθηση ανασφάλειας, με την έννοια της εθνικής ασφάλειας, όχι την ασφαλιστική.

Ακόμα οι Έλληνες πολίτες έχουν μία κοινωνική αντίληψη και δεν μπορούν να βλέπουν αυτήν την αιματοχυσία στη Μέση Ανατολή, στην Παλαιστίνη, πράγμα που ούτε καν υποψιάστηκε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Απόψε είναι η μοναδική φορά για την οποία δεν χρειάζεται να κάνω χαρακτηρισμούς για τον εντιμότατο καθηγητή, αξιότιμο κύριο Πρωθυπουργό. Δεν συμπλέει καν με το κοινό αίσθημα ότι το αίμα αυτό ενδιαφέρει τους Έλληνες και ενδιαφέρει πολύ την Ευρωπαϊκή Ένωση και ακόμα περισσότερο την Ελλάδα γιατί συνορεύει με τα μέρη αυτά. Δεν είχε την παραμικρή ευαισθησία να αναφερθεί καν στο ζήτημα της Παλαιστίνης.

Έγινε μεγάλη συζήτηση για την καινούρια εξωτερική πολιτική, την οποία ξεκίνησε ο παριστάμενος Υπουργός Εξωτερικών και όπως και στον ίδιο έχω πει, είναι μία πολιτική, ένα παιχνίδι καινούριο, εξελίσσεται και όσο το παιχνίδι εξελίσσεται δεν μπορεί να έχεις άποψη. Μπορεί να είσαι παρατηρητής απέξω και το παιχνίδι –αν πάrouμε σαν όρο το ποδόσφαιρο– παίζεται για όσο χρόνο έχει αυτό: παίζεται για ενενήντα λεπτά όταν είναι χρονικά ή μέχρι να λήξει κάποια φάση, αν αλλιώς πως προσδιορίζεται. Είμαστε πολύ μακράν ακόμα αυτού του πράγματος, επομένως δεν μπορούμε να μιλήσουμε για το αποτέλεσμα αυτής της νέας πολιτικής, αλλά όμως μπορούμε να κάνουμε παρατηρήσεις, όσες θεωρούμε να γίνουν, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν εδώ.

Το πρώτο, λοιπόν, θέμα που απασχολεί τον ελληνικό λαό είναι η ασφάλεια: αυτό που λέγατε ευρωστράτος, αυτό που λέγατε σύνορα. Αρέσει δεν αρέσει, θέλουμε δεν θέλουμε, αυτό είναι. Και το επεσήμανε η μείζονα Αντιπολίτευση και αναγκάστηκε να συρθεί και να απαντήσει στη δευτερολογία του ο Πρωθυπουργός.

Το αίσθημα που απασχολεί όλο τον κόσμο, τον ελληνικό λαό είναι αυτό που ειπώθηκε: Το έλλειμμα δημοκρατίας, έλλειμμα κοινωνικού προσώπου, έλλειμμα κοινωνικής αντίληψης. Πώς να το κάνουμε; Ζούμε σε ένα κόσμο ο οποίος έχει καταληφθεί από το *imperialism* των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής κατέχουν την υψηλή τεχνολογία, το *hi tech* και είναι σχεδόν αδύνατον, απ' όσο φαίνεται, στο άμεσο προσεχές ή και στο προσεχές μέλλον να μπορέσουμε να αντιπαραταχθούμε ως Ενωμένη Ευρώπη απέναντι σ' αυτούς, και για λόγους πολιτικούς, αλλά και για λόγους τεχνολογικούς και ακόμα οικονομικούς.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα συγκριτικό πλεονέκτημα: είναι ένα έθνος και η έννοια του έθνους, του αμερικανού είναι ενσταλαγμένη στη συνείδηση και του τελευταίου πολίτη, έχουν μία γλώσσα και διαφορετικές κουλτούρες, ο καθένας από όπου κατάγεται και θέλουν να λέγονται και έθνος καίτοι είναι πολύ νέο έθνος.

Εμείς είμαστε μία Ευρώπη με διαφορετικές γλώσσες, με διαφορετική παιδεία-κουλτούρα το κάθε ένα έθνος και πρέπει να

γίνουμε –αν θέλουμε να προχωρήσουμε- ομοσπονδία. Αντιλαμβάνεστε πόσες δυσκολίες υπάρχουν; Απέναντι σ' αυτές τις δυσκολίες που έχουμε, έχουμε και το hi tech, την υψηλή τεχνολογία των Ηνωμένων Πολιτειών που γονάτισε τη Σοβιετική Ένωση.

Πρέπει, λοιπόν, να αντιπαραταχθούμε. Πώς; Ένα μέσο έχουμε τω γέ νυν έχον σήμερα ή στο άμεσο μέλλον: Την κοινωνική αντίληψη, το κοινωνικό πρόσωπο, τη δημοκρατία. Να πούμε ότι εμείς είμαστε η ομάδα των χωρών, η νέα ομοσπονδία που γίνεται και που έχει αρχές την δημοκρατία, που έχει κοινωνικό πρόσωπο, κοινωνική αντίληψη, ασφάλιση, εισόδημα, εργασία, δικαιώματα που δεν υπάρχουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και που κάθε μέρα η παγκόσμια κοινή γνώμη βλέπει απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες κάποιον ο οποίος κάνει ό,τι περίπου του αρέσει. Και ερχόμαστε εδώ και λέμε ότι αυτή η Συνθήκη ναι, χαρακτηρίζεται από έλλειμμα δημοκρατίας.

Ναι, αυτή η Συνθήκη χαρακτηρίζεται από έλλειμμα κοινωνικού προσώπου, από έλλειμμα απασχόλησης και τόσα άλλα.

Βλέπω εδώ στη σημείωση του Γενικού Λογιστηρίου –και δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο- ότι στις παρατηρήσεις που κάνει στο νομοσχέδιο και τι αυτό εν περιλήψει περιλαμβάνει λέει στην παράγραφο 3: «Συμφωνείται με τη Συνθήκη αυτή, το Συμβούλιο κατά παρέκκλιση της αρχής λήψης των αποφάσεων του ομόφωνα –κάτι που ευνοούσε τη χώρα μας- αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία για το διορισμό ειδικού εντεταλμένου για συγκεκριμένα θέματα πολιτικής».

Παρακάτω, στην παράγραφο 4α, αναφέρει τα εξής: «Καταργείται η αρχή της ομοφωνίας -που μας ευνοεί- στην περίπτωση αποφάσεων του Συμβουλίου για τη σύναψη συμφωνίας με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς». Βέβαια, δίνει επεξηγήσεις, αλλά οι επεξηγήσεις θα δοθούν. Αυτό περιλαμβάνει, βεβαίως, και τη δυνατότητα συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη γείτονα και «φίλη» Τουρκία. Με αυτά, λοιπόν, τα δεδομένα αντιλαμβάνεστε ότι είμαστε σε πολύ δύσκολη θέση απέναντι σε αυτήν τη Συνθήκη που έρχεται προς κύρωση.

Είπε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ιωαννίδης κάποια ρήση του Άνταμ, παλιού Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορούν να κατακτήσουν τον κόσμο σαν νέο έθνος και με το μεγάλος πλήθος των πόρων που διαθέτουν, τότε όμως θα έχουν χάσει την ψυχή τους. Δυστυχώς για ολόκληρο σχεδόν τον κόσμο οι Ηνωμένες Πολιτείες, με όσα τελευταία δημιουργούν και πράττουν, οδηγούνται εκεί, και έχει ο κόσμος την εντύπωση ότι χάνουν την ψυχή τους.

Εμείς πάντως, αν θέλουμε να έχουμε κάποιο μέλλον, πρέπει να γίνουμε ομοσπονδία σε αυτήν τη βάση που είπα προηγουμένα. Αλλά είτε αρέσει είτε δεν αρέσει σε όλους εμάς, για να μπορέσουμε να γίνουμε ομοσπονδία, πρέπει να υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής ομοσπονδίας, ο οποίος βρίσκεται στο να υπάρξει κοινός αντίπαλος.

Θα συμφωνήσουμε όλοι ότι εμείς οι Ευρωπαίοι έχουμε έναν αντίπαλο. Κοινός αντίπαλος για όλους μας είναι καθένας που δεν συμφωνεί με τα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα όρια, όμως, αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αυτά που καθορίζουν οι διεθνείς συνθήκες. Η χώρα μας, σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες, έχει συγκεκριμένα όρια και σύνορα.

Έρχεται, λοιπόν, εδώ ο εντιμότερος καθηγητής του Εμπορικού Δικαίου και Πρωθυπουργός της Ελλάδας να μας πει ότι πάμε στο Δικαστήριο της Χάγης, για να συζητήσουμε βασικά δικαιώματα. Πώς θέλετε να συμφωνήσουμε μαζί του ότι οδεύει και οδηγεί τη χώρα προς την ομοσπονδία, όταν το πρώτο που χρειάζεται είναι κοινός αντίπαλος; Αν έγιναν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, έγιναν γιατί οι τότε άποικοι είχαν δημιουργήσει τον κοινό αντίπαλο που στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μια μόνο θέση.

Κάναμε μια μεγάλη κατάκτηση και εμείς όπως αυτοί τότε, το κοινό νόμισμα, που ήταν η προϋπόθεση για να γίνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Αυτό είναι μια προϋπόθεση για να προχωρήσουμε και εμείς σε μια ομοσπονδία. Είμαστε σε ένα σημείο και συζητάμε πράγματα τα οποία δεν συζητάει κανένας, δηλαδή συζητάμε για το αν θα γίνει δεκτή η Κύπρος ή για το αν υπάρχει η τουρκοκυπριακή πλευρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας παρακαλώ, αγαπητέ κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, φιλτάτε που σας τιμώ ιδιαίτερα! Δεν ήταν ενταγμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Δυτική Γερμανία; Δεν υπήρχε ένα κομμάτι, ένα κράτος αναγνωρισμένο μάλιστα από έξω; Στη συνέχεια, βγήκε όλο το σύστημα εκείνο και η Ανατολική Γερμανία χωρίς καμία δυσκολία, εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι μας εμποδίζει κάτι ανάλογο να τηρήσουμε και εμείς και να έχει αυτήν την κατάληξη και η Κύπρος, αν τυχόν κάποιος νομίζουν ότι η λύση του πολιτικού προβλήματος είναι προϋπόθεση για να ενταχθεί και η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι στενοχωρήθηκα πολύ για κάποια λέξη που είπε ο Πρωθυπουργός, την πατριδοκαπηλεία. Νόμιζα ότι έχουμε ξεπεράσει τις επιρροές του εμφυλίου πολέμου. Τουλάχιστον εγώ έκανα πολύ μεγάλο αγώνα προς την κατεύθυνση αυτή. Αν βρίσκομαι εδώ, βρίσκομαι ακριβώς γι' αυτό το θέμα, για την κατάργηση των συνεπειών του εμφυλίου πολέμου.

Άκουσα, λοιπόν, τη λέξη «πατριδοκαπηλεία», η οποία με λύπησε πολύ.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας πω πως άκουσα τις τοποθετήσεις των συναδέλφων σχετικά με το νομοσχέδιο και άκουσα και ένα «παρών».

Όταν λέμε «παρών», αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ ξέρω ότι στην πολιτική, από τα χρόνια που είμαι, αυτό σημαίνει ότι «είτε το ένα, είτε το άλλο μου είναι αδιάφορο». Δηλαδή και εσύ μου κάνεις και ο άλλος μου κάνει, αν θέλετε. Αυτός που δεν θέλει να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο, πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Και για να αναλάβει τις ευθύνες του, θα πει «απέχω» και προσωπικώς απέχω από την ψήφιση αυτής της σύμβασης, διότι δεν βλέπω να ανταποκρίνεται στους βαθύτερους στόχους δημιουργίας μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης με προσανατολισμό ουμανιστικό, αν θέλετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι οι Βουλευτές κα Μαριέτα Γιαννάκου-Κουτσίκου, η κα Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, ο κ. Παρασκευάς Αυγερινός, ο κ. Σήφης Βαλυράκης, η κ. Φάνη Πετραλιά-Πάλλη και ο κ. Σωτήρης Κούβελας ζητούν ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Επίσης θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης».

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αρμενίας».

Οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά

με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Θα κλείσει ο κ. Φλωρίνης που θα έχει το λόγο για δέκα λεπτά, θα κάνει μια παρέμβαση ο κύριος Υπουργός και θα κλείσει έτσι η σημερινή συνεδρίαση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είπατε ότι στις δώδεκα η ώρα θα τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φλωρίνης έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η Συνθήκη της Νίκαιας που υπογράφηκε στην ομώνυμη πόλη στις 26 Φεβρουαρίου 2001 και που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, συνιστά ένα μεταβατικό στάδιο στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, που είναι και ο τελικός στόχος.

Επίσης φαίνεται ότι η Συνθήκη της Νίκαιας προωθεί τη διαδικασία της διεύρυνσης και φυσικά την ένταξη της Κύπρου με το πρώτο κύμα των υποψηφίων κρατών. Και αυτό είναι πάρα πολύ θετικό. Ακόμα η Συνθήκη της Νίκαιας προωθεί την αντίληψη της διαφοροποιημένης ενοποίησης ως μηχανισμό αντιμετώπισης των προβλημάτων που παρουσιάζονται από τη διεύρυνση και κυρίως από την πολιτική ανομοιογένεια.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στη συνέχεια θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που προκάλεσε πολλές και έντονες συζητήσεις κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια Επιτροπή των Εξωτερικών Υποθέσεων, αλλά και που ευρίσκεται συνεχώς στο επίκεντρο της επικαιρότητας κυρίως λόγω των άστοχων χειρισμών από την Κυβέρνηση.

Πρόκειται για το λεγόμενο ευρωστρατό, που ασφαλώς και χωρίς αμφιβολία έχει άμεση σχέση με την άμυνα της χώρας μας και καλύπτει το δεύτερο σκέλος του σκοπού της ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που ως γνωστό είναι η ασφάλειά μας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο δεν είναι η ονομασία του στρατού, όπως ήθελε να το παρουσιάσει ο κ. Γιαννίσης κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή. Λίγο ενδιαφέρει αν αυτόν το στρατό τον ονομάσουμε ευρωστρατό ή δύναμη ταχείας αντιδράσεως. Το ζητούμενο είναι η ασφάλεια της χώρας μας και δυστυχώς το κείμενο της Κωνσταντινουπόλεως ή της Άγκυρας, όπως το ονομάζει ο κύριος Πρωθυπουργός, μας θέτει εκτός σκοπού.

Οπωσδήποτε, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτήν την αποτυχία την ευθύνη φέρει ακεραία η Κυβέρνηση με την ολιγωρία που επέδειξε, παρά τις πολλές επισημάνσεις από μέρους της Νέας Δημοκρατίας για ένα ολόκληρο χρόνο, κατά τον οποίο εγένοντο οι συζητήσεις στην Κωνσταντινούπολη από τα τρία κράτη, δηλαδή τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μεγάλη Βρετανία και την Τουρκία.

Και το θλιβερό και ανησυχητικό, κύριε Υπουργέ, είναι πως η Κυβέρνησή σας επέτρεψε ή ανέχτηκε, αν θέλετε, να λαμβάνονται αποφάσεις για μείζον θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όμως άμεσα μας αφορά, από τρεις χώρες, εκ των οποίων οι δύο δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επέδειξε, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας ολιγωρία, για να μην πω ανικανότητα, για θέματα που θίγουν ζωτικά εθνικά μας συμφέροντα. Και αυτό είναι πάρα πολύ ανησυχητικό για την ασφάλεια της χώρας μας.

Το τραγικό, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι στον τομέα, αυτό η μια αποτυχία διαδέχεται την άλλη. Παράδειγμα είναι η πρόσφατη διπλωματική ήττα και απομόνωση της Ελλάδος στη Βαρκελώνη για το υπόψη θέμα, για τον ευρωστρατό δηλαδή, όπου η ελληνική Κυβέρνηση βρέθηκε τελείως απομονωμένη, πράγμα που ο κ. Σημίτης ονόμασε επιτυχία, κατά την προσφιλή του βέβαια τακτική να μας παρουσιάζει το μαύρο άσπρο.

Το ζητούμενο, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι θέλουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να διαθέτει ένα στρατό που να βασίζεται στα δικά του μέσα και που θα εγγυάται την εδαφική ακεραιότητα και την ασφάλεια όλων των κρατών-μελών και ασφαλώς και της Ελλάδας. Θέλουμε ένα στρατό, που αν κάποιος απειλήσει τα σύνορά μας, να είναι σε θέση να τον αντιμετωπίσει. Θέλουμε ένα στρατό, ο οποίος θα αποτρέπει τέτοιες σκέψεις από οποιονδήποτε

ποτε γείτονά μας ή μη. Αυτό εξάλλου πληροί και την αρχή της αυτόνομης ευρωπαϊκής άμυνας.

Κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι και η Συνθήκη της Νίκαιας, που καλούμεθα να επικυρώσουμε, μας βάζει πίσω στην αυτόνομη αμυντική οργάνωση της Ευρώπης.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να θίξω –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– είναι η μη συμπερίληψη των θεμελιωδών δικαιωμάτων του πολίτη, κάτι που ασφαλώς είναι και αυτό ένα μείζον έλλειμμα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία η Συνθήκη της Νίκαιας, αποτελεί θετικό βήμα. Συνιστά μια αξιοπρεπή πρωτοβουλία, παρά τον κατά περίπτωση άτολμο χαρακτήρα της, συνιστά μια πρωτοβουλία που μας οδηγεί στην ευρωπαϊκή προοπτική.

Για τους λόγους αυτούς, κύριε Πρόεδρε, θα ψηφίσω την επικύρωσή της. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε πέντε λεπτά για να κλείσετε τη σημερινή συνεδρίαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος.

Τιμώ όλους τους ομιλητές, θα ήθελα όμως να εξάρω το ύφος και το κλίμα που ήθελε να εκπέμψει η κα Γιαννάκου, ιδιαίτερα με την προσπάθεια που έκανε να διαμορφώσει ένα κλίμα συναίνεσης, το οποίο εκ των πραγμάτων υπάρχει σε μεγάλο βαθμό σ' αυτήν την Αίθουσα, γύρω από το θέμα της Συνθήκης της Νίκαιας.

Βεβαίως δεν το ακολούθησε ο Αρχηγός σας, ο κ.Καραμανλής, προφανώς για αντιπολιτευτικούς λόγους, προεκλογικούς πιθανόν κατά την άποψή του.

Το περίεργο όμως είναι, κύριε Πρόεδρε, ότι ακόμα και στο θέμα του Ευρωστρατού που ανέδειξε η Νέα Δημοκρατία ως πρόβλημα –οι περισσότεροι ομιλητές– συμφωνούμε. Υπάρχει διαφορά; Η ελληνική θέση είναι ξεκάθαρη και έχει διατυπωθεί με συνέπεια εδώ και πολλά χρόνια. Η ελληνική θέση για την ευρωπαϊκή άμυνα έχει καταφέρει να προσαρμοστεί στις συνθήκες, ή να αποτυπωθεί με σημαντικές αναφορές, όπως έγινε στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ή στη Σύνοδο της Νίκαιας, τη Σύνοδο του Ελσίνκι...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΛΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, στην πρωτολογία του ο Πρωθυπουργός το ξέχασε και δεν έκανε καμία αναφορά για τον ευρωστρατό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Με συγχωρείτε, θα με ακούσετε. Εγώ σας άκουσα με ευλάβεια.

Οι θέσεις αυτές αποτυπώνονται. Οι θέσεις της Νίκαιας τις οποίες αναφέρετε, είναι θέσεις που εμείς παλέψαμε, είναι αποτυπωμένα τα δικά μας χνάρια, τα ελληνικά. Είναι άλλοι που τα αποφασίσανε και όχι η Ελληνική Κυβέρνηση; Αυτές λοιπόν, είναι οι θέσεις μας. Έχουμε πει εδώ και καιρό ότι δεν δεχόμαστε τις οποιεσδήποτε εξωθεσμικές λειτουργίες ή άλλες πρωτοβουλίες. Ήμασταν πάντα υπέρ της ευρωπαϊκής άμυνας.

Θέλω όμως να τονίσω ότι παραπλανάτε τον ελληνικό λαό, αν σήμερα νομίζεται ότι αυτή η άμυνα, την οποία έχουμε αποφασίσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα διασφαλίσει τα συνόρα μας.

Το θέλουμε στο μέλλον. Το θέλουμε και τώρα, αν μπορούμε, αλλά δεν υπάρχει τέτοια απόφαση. Αυτός ο στρατός δεν είναι για τα σύνορά μας. Ο δικός μας, ο ελληνικός στρατός είναι αυτός που θα διασφαλίσει τα σύνορά μας. Μην δημιουργείτε ψευδαισθήσεις. Εμείς, ως Έλληνες, πρώτα από όλα θα διασφαλίσουμε τη δική μας ασφάλεια. Κάποια στιγμή με τις πράξεις μας, με τις ενέργειές μας θα συμβάλουμε στο να φτιάξουμε τον ευρωστρατό.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Τι τον χρειάζεστε τότε τον ευρωστρατό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Τι θα φυλάσσει ο ευρωστρατός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει. Μην παραπλανάτε τον ελληνικό λαό με όλα αυτά τα οποία λέτε.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ο Υπουργός σας άκουσε υπομονετικά

και δεν σας διέκοψε. Πήρε το λόγο πέντε λεπτά και τον διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Από το τέλος του 2000 ξεκίνησαν πράγματι κάποιες διαδικασίες, κατατέθηκαν προτάσεις και πρωτοβουλίες από τους Τούρκους, κατατέθηκαν κείμενα στο ΝΑΤΟ από άλλες χώρες του ΝΑΤΟ. Αμέσως αντέδρασε η Ελλάδα.

Θέλω να αναφέρω μερικές από τις ημερομηνίες: Στις 4 Δεκεμβρίου ζητήσαμε από το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και πετύχαμε να γίνει σεβαστό σε ό,τι αφορά τη σχέση μας με το ΝΑΤΟ, το άρθρο 11, που αφορά την ακεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα εξωτερικά σύνορα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Απόφαση ελήφθη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Βεβαίως, κύριε Κεδίκογλου, ελήφθη στην Ευρωπαϊκή Ένωση η απόφαση. Το πετύχαμε. Αλλά αυτό, που δεν έχει αποφασιστεί, είναι αυτό που λέτε εσείς. Δεν έχει αποφασιστεί από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ αυτή η σχέση, διότι έχουμε εμποδίσει εμείς μία εξωθεσμική διαδικασία.

Επίσης, στις Βρυξέλλες, στις 14 Δεκεμβρίου, θέσαμε θέμα ότι δεν δεχόμαστε αυτές τις προτάσεις. Δεν πέρασε.

Στην Πολιτική Επιτροπή στο Saltsjobaden της Σουηδίας τονίσαμε ότι δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε τη Νίκαια χωρίς να υπάρχουν νέες πρωτοβουλίες. Μπήκε και αυτό στην απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Μεγάλη Βρετανία πήρε πρωτοβουλίες και εμείς στη Βουδαπέστη στις 29.5.2001 απορρίψαμε το κείμενο της Κωνσταντινούπολης. Υπήρχε ένα κείμενο της Κωνσταντινούπολης, το οποίο δεν έγινε αποδεκτό από την Τουρκία.

Στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων μεταφράζω και σας αναφέρω δικές μου φράσεις: «Η Ελλάδα δεν δέχεται το κείμενο, το οποίο έχει διαπραγματευθεί το Ηνωμένο Βασίλειο, διότι καταστρατηγεί θέματα ελληνικής κυριαρχίας και θέματα ασκήσεων στο ελληνικό έδαφος. Άρα είναι απαράδεκτο». Αυτά είναι τα λόγια μου για το προηγούμενο κείμενο της Κωνσταντινούπολης.

Υπήρξε συνάντηση με τον Υπουργό Εξωτερικών του Βελγίου. Υπήρξαν τηλεγραφήματα προς όλες τις πρωτεύουσες. Επίσης, από την κ. Παπαζώη υπάρχουν τηλεγραφήματα και συγκεκριμένη άποψη στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 16 Ιουλίου. Με τον Βρετανό Πολιτικό Διευθυντή στις 27 Ιουλίου υπήρξε συνάντηση. Στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 8 Οκτωβρίου υπάρχει πάλι τοποθέτηση του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών.

Υπήρξε περιοδεία του Πολιτικού Διευθυντή του Υπουργείου σε σημαντικές Νατοϊκές πρωτεύουσες, που διαμορφώνουν και αυτές σε μεγάλο βαθμό τις αποφάσεις πάνω στο θέμα αυτό.

Στις 17 Οκτωβρίου υπήρξε ελληνική επιχειρηματολογία στο Λουξεμβούργο. Υπήρξε σημείωμα του Πρωθυπουργού στον Μπέρνις στις 18 Οκτωβρίου γι' αυτό το θέμα. Γίνεται συνάντηση στην Άγκυρα, όπου αποδέχεται η Τουρκία ένα κείμενο και αμέσως εμείς το απορρίπτουμε. Στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 10 Δεκεμβρίου απορρίπτεται, για τους λόγους τους οποίους ξέρετε, από την ελληνική πλευρά. Και βεβαίως, ξέρετε τη συνέχεια.

Είναι συνεπές στα τη πολιτική μας, είναι συνεπές στα τις θέσεις μας, είναι συνεπές στα τις σχέσεις μας. Μπορούσαμε να αποκλείσουμε εμείς τις πρωτοβουλίες των άλλων; Δεν μπορούσαμε, δεν μπορέσαμε. Αυτές είναι οι δυνατότητες που έχουμε. Πολλές φορές παίρνουν οι άλλοι πρωτοβουλίες, όπως και εμείς θα πάρουμε πρωτοβουλίες για πολλά θέματα. Δεν σημαίνει, όμως, ότι η πρωτοβουλία αυτή θα έχει αίσιο τέλος, αν

δεν είναι για τα συμφέροντά μας.

Μπορώ να σας πω πολύ απλά ότι εμείς θα κρατήσουμε τη συνεπή αυτή στάση όσο χρειάζεται. Είμαστε συνεπείς και με τα λόγια, τα οποία καταθέτουμε. Δεν είναι ο κ. Βαρβιτσιώτης εδώ, για να ακούσει. Διότι εγώ στον κ. Βαρβιτσιώτη δεν είπα ποτέ ότι δεν γίνονται διαβουλεύσεις. Είπα ότι εμείς δεν θα δεχθούμε συγκεκριμένα σενάρια, που έχει φτιάξει αυτός ο ίδιος στο μυαλό του, όπως και δεν τα έχουμε δεχθεί. Εγώ περιμένω τη συμπαράστασή σας αντί το κατηγορητήριο σας και την κριτική σας για τη σκληρή στάση, την οποία έχουμε πάρει.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Αυτό κάνουμε, κύριε Υπουργέ. Σας δίνουμε όπλα, σας στηρίζουμε με την κριτική μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Εμείς έχουμε βάλει το βέτο, κύριε Φλωρίνη. Εσείς αυτό δεν το αξιοποιείτε. Τι κάνει ο Αρχηγός σας με τα κόμματα που συζητά;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Αυτό κάνουμε, κύριε Υπουργέ, αυτό θέλουμε και εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Εν πάση περιπτώσει, θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς θα υπερασπισθούμε, όπως υπερασπιζόμαστε πάντα, τα συμφέροντα της χώρας. Το κάναμε, το κάνουμε και θα το κάνουμε. Κλείνοντας, θέλω να πω δύο πράγματα. Μέση Ανατολή. Εγώ προσωπικά ανέπτυξα τις θέσεις της χώρας μας, τις πρωτοβουλίες της χώρας μας, πέντε σημεία της χώρας μας στο Συμβούλιο Κορυφής την Παρασκευή το βράδυ και πολλές από αυτές τις προτάσεις ενσωματώθηκαν στις αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής. Σε ό,τι αφορά την Κύπρο, νομίζω ότι εδώ συμφωνούμε σε όλα όσα έχουν ειπωθεί. Το περίεργο είναι ότι σε όλα τα θέματα υπάρχει μία επί της αρχής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συμφωνία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Το Κομμουνιστικό Κόμμα και ο Συνασπισμός διαφωνεί. Υπάρχει, λοιπόν, μια συμφωνία επί της αρχής και όμως η εικόνα την οποία δίνουμε για διάφορους αντιπολιτευτικούς λόγους είναι ότι εδώ υπάρχει εδώ μία μεγάλη σύγκρουση. Ιδιαίτερα στα θέματα του Ευρωστρατού μιλούσατε για χειρισμούς. Σας απέδειξα ότι χειρισμοί υπάρχουν, υπήρξαν και θα υπάρχουν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, είναι διαφορετικές οι αντιλήψεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτό ήταν το αναμενόμενο, το απαραίτητο γι' αυτό. Ελπίζω αύριο να μπορέσω να μιλήσω και για την Συμφωνία της Νίκαιας και το μέλλον της Ευρώπης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή συνεδρίαση.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.06', λυέται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 20 Μαρτίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις, καθώς και των σχετικών Πρωτοκόλλων και των Δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη» και β) λήψη απόφασης (ψηφοφορία) σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος για τις αιτήσεις άρσεως ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτη Αντωνακόπουλου, Ευτύχιου Κοντομάρη, Κωνσταντίνου Τασούλα και Άγγελου Τζέκη, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

